

21

சுதா

பாபபிரஹ்மணைநம்

சென்னை மாநகரம்

புதுக்கரபாத்திர-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திருட்டியருளிய

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

(16679)

இது

சென்னை,

மைலாபூர்,

ஸ்ரீமதடாகடா

நஞ்சுண்டராவ் அவர்களால்

சென்னை,

கோமகோகவரன் பேட்டை,

சீர்திருநெல் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1909

த த த
பரபரிமல்குமணைகம் .

முகவுரை.

மனம விரிந்தபோது துககமும் அது
சுவிர்தபோது அந்ன அபாவமும் ஆனந்தப்
பேழம மணடா மெனபது மனோதததுவ
சாஸ்திரதைச செவவனே யுயததுணாந்த
அறிஞரியாவரு மங்குகரிதத விஷயமாம.

ரஷனாத திரயங்களை முன்னிட்டு
மனோ விருத்தியைத தடுக்க முயலுதல்
முருகுவளருந தீயை நெய சொரிந் தவித்தற
கொப்பா யிருத்தவின் ரஷனாத திரயங்
கழிந்நம்பநதமவிட்டராககேமனோவிருத்தி
சாந்தமா மெனபது மனோவிருத்தி யெழு
பிடதகையும அது விருத்தியாசுநதன்மை
மையும உறுகதத்தில் பிரயததன மின்றி
படவகுந தன்மையையும சதா சொநுப
துணை நீட்டை யிலிருப்பவா தெளவீதி
இணைநத் தெளருந

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துககம்
துககசாதனமென்னு மிரண்டும (சொருப
ஞான நிஷ்டையினாலன்றி) வேறெவ்வேத
விஞ்ஞஞ் சாந்தமடையாதிருத்தலின், அம்
மனோ விருத்தியைச் சொருபஞான நிஷ
்டையினால் சாந்தமாககுலோர்க்கே துக்கரு
மதன சாதனமு மகலுமெனபது வெளி
படையாம

சொருப ஞான நிவ்ழ்டைககு அனாதமா
கார விருத்தி நீங்கிய ஆதமாகார விருத்தி
யின பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின்,
துக்கநிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப்பிராப்தி
யையும் வீரம்புவோராலசொருபஞானநிவ்
டையை யடைதற்கு நோசாதனமாயுள்ள
மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமாதி
அல்லது சமபிரஞ்ஞாதசமாதி) இப்பி
பபை யடைந்ததன்பயனாக வின்றியானை
தப்பியசிககத தக்கதாம். இவ வப்பிர
சம மதகநாசுக - மபரையாக வேணு

உ
நியதி நிகரம்

நியதி.	சூத்திரம்	பக்கம்	நா.
நூற்றாண்டு	நூற்றாண்டு	2	15
முதலாவது	முதலாவது	4	5
பெரியபுராணம்	பெரியபுராணம்	4	6
சுருத்தபுராணம்	சுருத்தபுராணம்	8	7
மேதாண்டிபுராணம்	மேதாண்டிபுராணம்	11	13
தேவாரம்	தேவாரம்	26	1
சாறநாடு	சாறநாடு	15	7
கலசா	கலசா	62	1
பெற்றோடு	பெற்றோடு	70	2
மேதாண்டி	மேதாண்டி	96	13
சீர்ததனைக	சீர்ததனைக	127	5
மெண்ணிசூது	மெண்ணிசூது	128	3
நிகுசொரு	நிகுசொரு	143	16
புறப்பிணுநாடு	புறப்பிணுநாடு	170	2
மெனமினவநி	மெனமினவநி	237	18
சூருவல்	சூருவல்	240	4
பாண்டிபுராணம்	பாண்டிபுராணம்	244	13

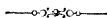
பு. ௧.	கருத்தம்.	பக்கம்.	பா.
நா	நாமமானே	245	3
லம	லமரானே	246	4
தா	தமரானே	247	7
விர் தத	விருத்த	251	11
கடமுமாகான	கடமுமாகான	301	9
சுகமனை தது	சுகமனை தது	304	8
யுழியு	யுழியு	314	14
ராது	லாது	343	1
யெல்லாரு	யெல்லாரு	353	8
விட்டோடுமே	விட்டோடும்	356	7
சுமுத்திலே	சுமுத்திலே	356	10
விளக்கெளியாற்	விளக்கொளியாற்	378	26
லேனே	லேனே	387	20
சாதனத்த	சாதனத்த	419	19
நிகழ	நிகழ	433	14
மாயா	மாயா	442	3
சூகசூ	சூகசூ	452	18

ததச்சுத

பரப்பிரஹ்மணேதம .

வேதாந்த மநந சிந்தாமணி.

சியநகலேகம்.

பஹ்மநாதம பரமசுகதம
கேவலம ஜஞாந மூர்த்திம
விசுவா தீதம ககந ஸதகுரும
சதவ மஸ்யாதி லக்ஷ்யம
ஏகம நித்யம விமல மசலம
ஸாவதீ ஸாக்ஷி பூதம
பாவாதீதம தரிசுண பஹ்மதம
ஸதகுரும தமநமாம்.

(1)

அஜஞான திமியாநதஸய
ஜஞாநாஞ்சந ஸாக்ய
சஷ்டி ப்ருண மீலித
திஸ்யாபுத் குமீலக

(2)

குருபாற்றி குருவிஷ்ணு
குருதேவோ மஹேஸ்வர
குருஸாக்ஷாத பரபிரஹ்ம
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(3)

அகண்டமண்ட லாகாசம
வயாப்தமயேந சரீசரம
ததபதம தாசிதமயேந
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(4)

ஜஞாநசக்தி ஸமாருஹ்ய
ததவமாலா விபூஷிணே
பக்திமுக்தி பரதாதேச
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(5)

அநேகஜநம ஸமபராபத
காமதாம விதாஹிநே
ஜஞாநநல பரபாவேந
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(6)

மநாதஸ்ரீ ஜகநநாதோ
மத்குருஸ்ரீ ஜகத்குரு:
ஸவாதாமவ ஸாவபூதாதமா
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம..

(7)

மநந சிந்தாமணி.

சை, நமம சாஸவதா ராநதம

வயோமாதிதம நீரஞ்சநம

நாசபிந்தா களாதிதம

, ஸ்மைழீ குரவேநம

(8)

குருசசிவே குருாதேவோ

குருாபநதுச சாரிநாம

குருரா கமா குருாஜீவே

குரேரநயம நவிதயதே

(9)

சொருப வணக்கம்.

ஞானவாசிடம்.

பொன்னுலகத்தினிறபுவியி லநதரத,
சென்னுடை யுடபுறத நிலங்கு கினறது,
மன்னுசிற டோதியே வடிவ மியாவுமாயத,
துன்னுவதபொரு டொழுதிதைருகவாம.

குரு வணக்கம்.

நத்துவராய்.

தநதைசா யாவானுஞ் சாகத்திமிங்
காவாணு, மநதமிலா வீனபநம காவாணு-
மெநதமுயிர, தாளுகு வாணுஞ் சாளுகுவாணு
மநத, டோளுகு வாணு (1)

(1)

உலகமுதற் பொருளை யுமபாக குணா
வரிதாமபொருளை, யோதியவே தாகரத்தி
ணுச்சியினுடபொருளைப், பலகலையின
பொருண்முடுவின முடிவான பொருளைப்
பற்றறப் பற்றிய பெரியோர் பரவியவான
பொருளை, யலைதிவலை துரைகடலினுதித
தொடுங்குமாபோ, லகிலாண்ட முதிததொ
டுங்கு மதனமூலப்பொருளை, யிலகிய-ற
குருவாகி யானாகும பொருளை, யெங்குமாம
பரம்பொருளை யாமுமவணங்குதுடம் (2)

இருவிழிக ஞாலகறிந்தும் தனையறியா
ததுபோ, வியானறியும பொருளால்திங்
கெனையறியா மையினாற், கருவிடைபுக
கின்ப துன்பக கடலிடையசுழன்று, கண்
கலகப படுவேனைக கருணைவிழி யதனால்,
அருவினைகளறநோக்கி யாணவடம்போக்கி,
யகமகமென றிருந்தவெலா மறிவுகொடே
நீங்கிப், பருவமதிற் பதந்தாக்கிக் கறப்பனைக
ளியாயும், பாழாக்கித்தானாகுமபரகுருவைப
டணிவாட (3)

கைவல்லிய நவநீதம்.

பொன்னில மாதராசை
பொருந்தினா பொருந்தாருள்ளந்,
தன்னிலந் தாத திறசீவ
சாட்சிமாத திரமாயநிற்கும,
எந்நிலங் களிணுமிக்க
வெழுநில மவற்றினமேலாம,
நன்னில மருவுமேக
நாயகன பதங்கனபோற்றி

(4)

ரானறளித தமிழ்க்குஞ்செயகைக
கேதுவா மயனாயமாலாய,
ஆனறவீ சனுமாயததானே
யந்நிழாத தியுமாயநிற்கும,
பூன்றமுத தனுமாயினபப்
புணரியா தவனாயநானும,
தோனறிய விமலபோத
சொருபதைதப் பணிகினதேனே.

(5)

எவருடை யருளால்யானே
யெங்குமாய பிரமமெனபால்,
கவருடைப புலனமெல்லாங்
கற்பித மெனறறிந்து.

6

வேதாந்த

சுவரிடை வெளிமோல்யானென

சொருபசு பாவமானென,

அவருடைப பதுமபாத

மதுதினம பணிகினேறேன (6)

என்னுடை மனதுபுத்தி

யிந்திய சரீரமெல்லாம்,

என்னுடை யறிவினாலே

யிரவீமுன னிமமேயாககி,

என்னுடை நீயுநானு

மேகமென றைக்கியஞ்செய்ய,

என்னுடைக குருவாயதேதானறு

மீசனை யிறைஞ்சினேனே (7)

தகழிணமுர்த்தி வணக்கம்.

சுத்தியநானடோதம்.

கல்லா வின்முடை

நல்லா தொழுதெழுச

சின்முத் திரையொடுந

சென்றினை மூச்சுநியாயத

தனது மொழிமைத
 தடககையி னேந்தி
 யனாதி முததன
 யானென வமாந்தாங்
 கறம்பொரு ளினப
 மருளிய பின்றை
 மொழியா மொழியான
 முதுவீ டளித்த
 பெருந்தகை போற்றுதும
 பிறப்பறம பொருடடே. (1)

பதிபகபாசவினக்கம்.

வீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற்
 சிறந்த வேணியராயத், தீரா வையந் தீரத்
 தருளுஞ் சின்முத திரைச்செங் கையின
 ராயப், பாரோரா விண்ணோ பணிந்தேததப்
 பரம .குருவாயப் பலகாலு, மோரா நீழ்
 லமாந்தாரை யுளனும்புறமபுமவணங்குவாம்.

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணு வரு
 வாய முமமலங் களைந்தவர்க் கெளிதா,

யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனா யரு
மறைச சிரத்தொளிர் பவனாயப், பாலலோ
சனனாயப் பசுத்தொறும் பதியாயப் பகருவச
சனகனா தியாககா, யாலமா நீழ் லமாநதுறை
பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம.

ஞானவினக்கம்

கல்லாவின் கீழிருநத கணனுதலை
மாமேரு, வில்லாந் புரமெரிதத வேதிய
னைச-சொல்லாமற், சொலவிப் பிறப்பறுதத
தூயவனை நன்னெஞ்சே, சொல்லிப்பல்
காலுந தொழு (4)

அன்னை வயிற்றி லமுககிச சிலகாலம்,
பின்னை யுலகிற் பிறப்பிதது - மன்னுகலை,
யெல்லா மறியவெனக கென்போல வந
தாண்ட, கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. (5)

அதிரகசியம்.

பால னாயனை திருமுலை பருகினும்
பருவ, வேல வார்குழ விதழ்வெள்ளத தழுந
தினு மிளையாக், கோல னாயுயி ரிழப்பினுங்

குறிக்கொளா தொழியே, னால நீழலி லமர்
நதமுக கண்ணனுக கனபே (6)

காசிரகசியம்.

மாலம ராடி வாவென நடுவன் வந்து
கொண் டேகுமுன் பிரியுஞ், சீலம ராடி
வாவிலுந் திகழுந் திருமதி முகமுனா துச
சிப, பாலம ராடி வாயநிழல் பொருவப்
பதிபெரும பேறுளங் கொடுகல், லாலம
ராடி வாழ்தரு பெருமா னடிமலாக கன்பு
செய்திடுவாம் (7)

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்ல-லின புடையமாந து நான்
மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வீ, வல்
லாக னால்வருகும் வாககிறநத பூரணமாய
மறைக்கப் பாலா, யெல்லாமா யல்லதுமா
யிருநத்தனை யிருநதபடி யிருநது காட்டிச்,
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினை யாம
னினைநதுபவத தொடக்கை வெல்வாம். (8)

குருபாத மகிமை.

பாடுதுறை.

அடியேனை யாள வருணமேனி சாததிப்
படிமீது வந்த பரணே—கொடியேனென
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்
கண்ணு கடைபோக்க கா [த

திருவடிமாலை.

கல்வெண்பா.

செழுந்தரணி தனனிற்
நிருவுருக்கொண டெனனை
யுழுந்தருளும் போழ்தி
னுணராதத-வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன்
மனத்தால வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச
சமைந்தவடி-யந்தரத்து
விலஹம் வியனகனவும
வெண்டேரு நீர்க்குமிழும

புல்லு மதினெழுத தும
 போலவே-சொல்லளவாயப
 பொன்று முடற்குள்ள
 பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
 நின்று நடுங்கிமிக
 நெஞ்சழிந்தே-னென்றுணையே
 கோறற்றேனே மாயைக
 குரம்பைககூத தாட்டவினி
 யாறறேனே யெனன
 வளிததவடி-யாற்றுகிலாத

10

தொண்டனையா னென்று
 தொழுது பழுவடியார
 தொண்டனெடு விண்ணப்படு
 செய்யுமடி-கண்டருளித
 சஞ்சமொன்று மிலலாத
 சமியேனைத தனனருளா
 வஞ்சலஞ்ச லென்ற
 வமலனடி-மஞ்சனஞ்செய
 நீததங்கொண டெனனை
 யடி யவாத நேயத்தாத்

15

நீர்ததமாட் டிககொண்ட

செம்பொனடி-யாததமா

யசச மற நம்

மடியானென் றுரமிாத

மிசசி றரவிசைநத

வீரனடி-விசசையாற்

கட்டப் பிறவிக

கருவைக கணமொன்றில

வெட்டக கழவிட்ட

வீரனடி-கெட்டேனென

20

ருலம பனமி

லடியேன மனமுருகக

கோலம புனைநத

குரவனடி-சீலமிகும

பாங்காய நலல

பழவடியார தற்குழ்ப்

பூங்கோயி லுள்ளே

புகுநதவடி-யோங்கு

மிருவாதே யுற்றவடி

யிபபடிகுண காண

25

பருவக யென்று

மனநெக-கருவியாயப

பாயாத கண்ணென்ன

கண்ணென்று பத்தாகணம்

வாயாப நின்று

வழுத துமடி-காயமுட

னண்ணு முயிரும

பொருளு நயநதுதததத

டண்ணு விததுககொண்ட

பரமனடி-தண்ணியவென

30

சென்னிமினை வைத்தவடி

சித்தந திரித்தவடி

முன்னையறி வெல்லா

முடித்தவடி-யென்னுரு

காட்டுமடி கண்ட

பொருளெல்லா மெனகண்ணில

வாடடி யெனைய

மலாகு துமடி-கோட்டமற

நம்பத மல்லவிது

நானமறைமா வாககியத்திற

35

ரெமபதங்கா ணென்ற
 சுருபனடி-யமபரமாய
 ரின்ற பரவுடலி
 ணேராகவே யெனனை
 யின்றி யிடவே
 யிருததுமடி-யினறெனலு
 மீண்ட விடததே
 விளமபு மிதுவொழிய
 மாண்டவிடத திலையென
 வைததவடி-காண்டலிலா

40

வல்லை யறிந்தவறி
 வெங்கேகா ணென்றருளான
 மெல்ல விளமபிவழிப
 பிததவடி-தொல்லைமறைத
 தற்பதததின மெய்பபொருளாக
 தற்பரமா யிச்சகத்தி
 னுற்பவததை யெல்லா
 மொழிததவடி-கற்பிதமாய
 பூட்சி யிரணடுமபோயப
 போதமாயப் போகுதலு

41

மீட்சியு மினறி

விளங்குமடி-காட்சியுங்

கண்ணாகக் காணுங்கண்

டந்தவடி கண்ணென்று

மெண்ணாத வண்ண

மிருத தூமடி-வண்ணந்தான்

மாமறைக ளோதரிய

வாசாம கோசரத்தை

யூமை மொழியா

ஹணாத தூமடி-யேமமுற

50

வாங்கி முழுது

மலாததாளி லென்னைமகிழ்

தூங்க வளித்த

சுருபனடி-யீங்கமிராத

மூறி யகநிறைந்து

தித்தித் துடன்மயிரக்கா

ரோறுநதேக கிட்டுச

சுடருமடி-தேறித்

தெவிட்டாது நின்றவடி

தீப்பிறப்பு மாள

55

அவட்டாதென் னுள்ளே
 யுதித துப-பவத திலவரு
 முனைநடங் கண்டவா
 ரொப்பவே மீடெனனை
 ஞானநடங் கண்டு
 நயநதவடி-யூனில்வரு
 மச்சந தவிர ததவடி
 யங்கைக கனியாகி
 மச்சங்க மாகி
 நிகழ்நதவடி-பிச்சரைப்போற்

(6)

உத்தாமல வைததவடி
 கண்ணாகி நின்றவடி
 வித்தார மெல்லாம
 விளைததவடி-சித்தத்தி
 லெண்ணேது மாயததவடி
 வெண்ணைவாழ் வித்தவடி
 கண்ணேகண னைக்க
 கரைததவடி-யெண்ணுற்ற
 காலங் கடந்தவடி
 காமங் கடந்தவடி

(7)

ய் லங் குடி கொண்ட

செம்பொனடி-ஞாலமெலர

முனபிழைக்க வல்லவடி

முற்றந் துடைக்குமடி

யெனபிழைக்குச் சால

விரங்குமடி-யன்பிடுஞ்

மூவரந் தேடுமடி

மூர்த் தியாய வந்தவடி

யாவருங் காண

விருந்தவடி-பாவியேன

20

சென்னிகுடி கொண்டவடி

சித்தம புஞ்சுவடி

சொன்னிகழா நன்ற

சுருபனடி-முன்னையினை

மாள மிதித்தவடி

வல்வினையே னைத்திருத்தி

யாள மிதித்துவந்த

வண்ணலடி-நாளுக்கு

நாளும புதியவடி

நல்லடியா டோடெனையு

75

மாநாட படியிசைந்த
 வையனடி-மாளாவென
 கள்ளத்தை வாங்குமடி
 கண்ணாகு மானந்த
 வெள்ளத் தெனைபபுகுத
 விட்டவடி-யுள்ளத்திற
 கொண்டகோ ணீக்குமடி
 கோகனகன ருழுமடி
 யண்டாகோ னேத்தமிக
 வஞ்சுமடி-தொண்டரெலாங்

80

கொண்ட குலவுமடி
 கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற
 பதித்தவடி-கண்டவாதம்
 பாவத்தை நீக்குமடி
 பாகொத தினியவடி
 யாவத தனமான
 வம்பொனடி-வீவற்ற
 வாதி பகவனடி
 யாதித் தனைமுதலாங்

81

டோதிக்குஞ் டோதியாக
 துய்யவடி-யாதுக்கு
 மீதாகி நின்றவடி
 மேலகீ ழிலாதவடி
 யோதாம லுணமை
 யுணாததுமடி-பேதாதி
 பேத மறுத்தவடி
 பேச வினியவடி
 போதக கனமாம
 புனிதவடி-யாதியு

90

மந்தமு மறறவடி
 யாபணங்க டேடுமடி
 பந்தமும வீடும
 படைக்குமடி-சிறதைக்கு
 மப்பாலாய நின்றவடி
 யனபாக கணியவடி
 யொப்பான செயயவடி
 யொப்பிலடி-யிப்பிநவி
 மாற்றுமடி தனனை
 வசங்குமடி மாதவாகன

95

பேர்த்துடி யினபம

பொழியுமடி - நோற்றிலாகட

கின்னலாய கின்றவடி

யென்னுள்ளத துன்னமிரதாயக

கின்னலாயத தேனாயக

கலந்தவடி - தன்னிலேபேய

வாராது வந்தவடி

வாழ்வறவாழ வித்தவடி

யாரா வமிரதான

வம்பொனடி - தீராவென

100

வஞ்ச மறுக்குமடி

மானங் கடிந்தவடி

நெஞ்ச மறிய

கின்றந்தவடி - துஞ்சலபவப

போக்குவர வற்றவடி

பொன்னுன செய்வடி

யாகக மழிவற்ற

வண்ணலடி - யாககையுடன

முத்தி யளிகுமடி

மூவா முதலவனடி

101

பத்தி வலையிலகப்
 பட்டவடி-புத்தியா
 லுள்ளற் கரியவடி
 யுண்ணெக கவருணை
 வள்ளத தமிர்தான
 வள்ளலடி-தெள்ளூற்ற
 வினசொன் மதிப்புலவோ
 ரேததப் பெருவடியென
 புன்சொ லுவந்த
 புனிதனடி-யெனசென்னி

110

செய்த தவமான
 செம்பொனடி தீவினையென்
 கைதவங் காணாக
 கருணையடி-பைதலென
 வாவாவென நெனனை
 யருட்கண்ணாற் பாரத்தருளி
 வாவாவென் நென்றலையில
 வைத்தவடி-நாவார
 வழுத்த மனநினைய
 மாமலா தூஉ யக்கரங்கள்

115

சூழ்ச்சி செவிக

டுதிசேகட்பத-தாழ்ச்சித

தலைசநச வளளலடி

சாமறையோ னுண்மை

நிலையுமபா காண

நிகழ்ச்சி-வலதின்றி

யற்ற பொருளிதுவே

யாரணத்தி லானையே

மற்றில தென்று

மழுவேநத-முற்றுவகிற்

120

நககவா நால்வரே

தததுவ ஞானத்திற்

பகருவ ரென்று

பகரவரன-சக்கரககை

யாண்டகை தன்பா

லறியாளு வாழித்தோப்

பாண்டவனாக கோதப்

பதினெண்கா-லீண்டிலகிற்

கையின் மணியென்ன

யாவாகருங் கண்ணளிக்குஞ்

125

செய்யசூரு பானந்தன
 செம்பொனடி-மையலாயக
 கன்று மறுசமயக
 கத்திற் கலையாம
 லொன்று மொழிவற
 றுளவெலலா-நின்ற
 படியே சிவமாக்கிப
 பாரததெனனை யாண்ட
 வடியெனனை
 யாண்ட வடி

130

நேரிசை வேண்பா

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
 முடிவிலா முததிப் பொருட்கு—மடியோரி
 னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித
 தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷ சாதனக்கிரமம்.

சோபனபஞ்சகம்.

வேதநிதத மோதவேண்டு
 மதுவிதித்த கன்மமே
 விருப்பமோடு செய்யவேண்டு
 மதுகொ ட்சனபூசனை,
 தீதிலா தியற்றவேண்டுங்
 காமியகன்ம புத்தியைத்
 தெகிககவேண்டும் பாவபுஞ்ச
 முதறவேண்டும் பவசுக,
 மீதநிதத மாதிதோட
 மிகவுங்காண வேண்டுமபின
 மெய்யுணர் வனநதவின்ப
 வானமரூப மடையமெயக,
 காதல்செய்ய வேண்டுநதன்
 மனையைவிட்டு வெளியிலே
 கடுகவோட வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே.

(1)

சாதுசங்கம் பண்ணவேண்டுஞ்
 சாம்பமூர்த்தி பத்தியைச்
 சலனமின்றிச் செயயவேண்டுஞ்
 சாந்திதாந்தி யாதிபைக்,
 கோதிலாமற் பழகவேண்டும்
 பின்புகன்ம மியாவையுங்
 குற்றமென்று நீக்கவேண்டிங்
 குணநிறைந்த தேசிகன்,
 பாதபத்மஞ் சாரவேண்டு
 மவன்றனேவற் பணிவிடை
 பத்தியோடு பண்ணவேண்டும்
 பிரணவாக கரந்தனை,
 யாதரத்தோ டடையவேண்டுஞ்
 சுருதியீறின் வாக்கிய
 மனைததுங்கேட்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (2)

அநதவாக்கி யார்த்தமே
 விசாரஞ்செய்ய வேண்டும்பின்
 ஞானநத பட்சங்கைப்
 பிடிக்கவேண்டும பின்புநற்,

புநதியாற் குதாகநதன்னைத
 தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிகுப்
 பொருநதுதாகக மேவவேண்டும்
 பின்புசத்திய ஞானவா,
 னநதபபிரம நானேயென்று
 நினைக்கவேண்டு நாடொறும்
 நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந்
 தேகநா னெனுமமதி,
 சநதியாதே மாற்றவேண்கி
 மறிஞரோடு வாதமுஞ்
 சாநதமாகக வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (3)

பின்னுஞ்சுத்து ரோகநதன்னைத
 தீக்கவேண்டு நாடொறும்
 பிட்சையன்ன வவுடதததை
 யுண்ணவேண்டு மிட்டமா,
 மன்னவிசைச நீக்கவேண்டு
 மாரம்பிதத கன்மததா
 லததம்வநத வனனமாதி
 கொடுமகிழ வேண்டும்பின்,

மன்னுதாசி னததுவம

விருமபவேண்டும லோகத்தின

மருவுநிடநீ ரந்தையகள

மாற்றவேண்டுஞ் சீதமும,

பன்னுதாப மாதியுளு

சகிககவேண்டும வீணசொலுப

பரிகரிக்க வேண்டுநடன

ராசனருளை வேணடியே

(4)

சுத்தமான தேசத்திற்

சுகாதனத் திருக்கவேண்டுளு

சூககவஸ்து வின்மனத்தைச

சோக்கவேண்டும்பின்புந,

மத்தனா நடேசன்றந,

வருளினா லகண்டமா

மான்மருபங காணவேண்டு

மவற்றினாற் சுகததைவா,

தித்ததாக நோக்கவேண்டுளு

சஞ்சித மனைததையுந

நோக்கவேண்டு ஞானவலியி

னூலேபாவி கனமமோ,

டோதததங்கம விடுககவேண்டு
 மிங்ஙனே பிராரதத
 முண்ணவேணடும பின்புபிரம
 மாயிருகக வேணடுமே

(5)

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனிடாபஞ்சகம்.

ஒருதினஞ் சங்கரா
 சாரியன காசியி
 லுததம வீதியிற்
 சஞ்சரிககும் பொழு,
 தொருவனசண் டாளவே
 டந்தரித தங்ஙனே
 யுனமில்லா விவன
 ஞானஞ் சோதிககவே,
 திரிதரும் போதவன்
 றனனையங கன்னவன்
 றிட்டியாற் கண்டுநீ
 யெட்டிப்போ போவெனல்,

பழகிடும வாக்கியங்

கேட்டதற சூததரம

பறையனாந தேவனருன

பகாந்ததைப பகருவாம (1)

அன்னமே யாநியாம

பஞ்ச பூததநின

லாககிய வுன்னுடை

யாககையைப பற்றியில

வன்னமே யாநியின

காரிய லாககையை

யுணுகவொண னுதென

வெட்டிபபோ வெனபதேதா,

பின்னமே துமமிலாப

போதவான மாவினைப

பேணியான மாவினைப

போவெனச சொன்னதேதா,

பன்னிடும் பரமகரு

சாசசிரம யதிகளிற்

பரமனே யிலவிக

மென்றந பகருவாய (2)

சுலையிலா வாரிபோற

சுசுதா நகதபா

மரணம் வாகாசமே

மெய்கணு மலமா

யெலையற நிறகவிந

சுநகணன புலையனென

நி மமகா பேதமெச

சுலையினுற கண்டேநா

ய் மலமாந கங்கையி

னபயிலும புலையா,ம

ய் தியி னபயிலும

விமபமாந தனமையா,

னிலகுசொன நகருட

மட்குடப புணாவ்ரு

லிரவிவா னங்களி

னேதுபே தஞ்சொலாய

சாககிரஞ் சொப்பன

நிகதிரை முனறினுஞ்

சாட்சியாயப பங்கய

ஞ்சி,ம பாகதா,

மாககைந டமமிலுங்
 கோவையாயச சாடசியா
 யச்சிததி யாதொனரு
 காசமே போனறிடுந்,
 தாககறுஞ் சித்ததே
 நானிநதத. திருசியந
 தானல வெனறுர
 நிச்சய முள்ளவன்,
 யோக்கிய வந்தண
 னீசனரு னாகிலும்
 முத்தவா சானென
 வெனமனோ நிச்சயம்.

(4)

எந்தச்சித துத்தனைத
 தேவாதிா யககொடு
 விநநர ரியாவரு
 மியானென வறிவனோ,
 வந்தச்சித தொளியினற
 சடமன விநதிய
 வாககையெப புலனுமே
 சித்தென வொளிரவதோ,

வந்தமே சுததினான
 மறைவதா மிரவீபோல்
 வளாகர ணங்களான
 மறையுமச சித்தினைச,
 சுந்ததம பாவிததுச்
 சுகமுறு மியோகிதான
 சாதினா லாரெனுங்
 குருவெனு நிச்சயம் (5)

பிரமநா னென்னுடை
 மாயைமுக குணமதாற
 பேதமாஞ் சுகபர
 சீவகற பிதமதாம,
 பரமபூ ரணசிதா
 காசநா னேயெலாம
 பரமநா னெழியவோ
 ரணுவும்வே நின்றெனப்,
 பரசுக நிததநின
 மலநிரஞ் சனபரப்
 பிரமநிச சயவுற
 முடையஞ் சேராவல்.

னருமையா மந்தண
 னீசனரு னுகிலும
 மகிலவா சானென
 வெனமனே நிசசயம.

15

குரவனவாக காற்சக
 நசுவரம பிரமமே
 குறறமி னிததிய
 மென்றுரங் கூரதுபின
 னெருமையாய நாடொறு
 மிடையறப பிரமமே
 யுணரநதுதா னேதனிற்
 சாந்தமாஞ் சித்தனாயப
 புரிநதமுன வினையினைப
 பெளடிய வினையுடன
 போதமாய வன்னியிற்
 றகனமே செயதுபின
 வருபிரா ரததததுக
 காககையை யொப்பிதது
 வானம்போ னிற்பவன
 குருவென நிசசயம.

16

பந்த வினபகநட

லேலேலே சததிரு

விந்திர னுதிய

ரினபமுற னுளளவ

ொநசவின பந்தனை

யோகிகள் ஈந்தமா

மிதயமீ தெய்தியே

யினபமே லாகிரு

பந்தவின பகநட

ருளளடங் குமாரனா

தனமையோன பிரமமே

பிரமவித தலலபந

நந்தததே வேரும

வந்திகஞா பரசுரு

மனனவன குருவா

வெனமேரு நிச்சயம

பி ற வி க் க ஞ் ச ல்.

பாடுதுறை - அபயம்.

கலிவிரூத்தம்.

வேண்டே னினையோ

பதமே வீடமுந்

தீண்டேன மணிலவாழ்

சிதைபோ கமது

மாண்டே யறுவேன

மயநீர் வகைவந்

தாண்டா யடிமே

னபய மபயம்

1

வேண்டா மையேவண

குதலா கியகோள

பூண்டே யுழலவேன

புரைதீர் பொருளாத

தூண்டா தொளிரொ

தியதாம வகைவந்

தாண்டா யடிமே

னபய மபயம்

2

மொய்யா 'முடனு
 மூலகும பொருளை
 னுய்யா வகையா
 னுதல்வே னுளமே
 மெய்யே புகுதா
 வினையா விசுவர
 மையா வடியே
 னபய மபயம

3

போதேதா நெடமா
 லானவா னவரு
 மேசேச தெனவை
 யுறவே யெனையாண
 டேச யிவானே
 யெனவந தருளு
 மாதா வடியே
 னபய மபயம

4

கூரிசா கியசுற
 றமதா கியதோல
 லவலா டியமுந
 தீசை ம வகைதா

னுருவா யெனையாள
பவனே யொழியா

வருளா பரணை
வபய மபயம

5

நாயதந தைகுலம
பொருள்கல் வியெனும்
பேயவந துறவே
பிறிதொன் றறியா
தோயவந துறவே
னுளமே யுணர்வே
யாயவந தவனே
யபய மபயம்.

6

நன்னால் விளையுஞ்
சகசீ வபரந
தன்னு லழியுந
தனதாம் விழியா
லென்னு லெனையென்
னிலெனக் கருளு
மனனே யடிபே
னபய மபயம

7

வேதா கமமே

முதனூ லலைவா

லீதா மிதுவன

நெனவோ திடுமப

பேதா திகளா

யொருபே த்மிலா

வாதீ யடியே

னபய மபயம்.

௪

அன்பா மிமையோ

யாவெய திடவே

யின்பான முருடா

மெனையா ளவிமைந

தெனடோ லுருவா

யெனையுண டொளிரு

மன்பே யடியே

னபய மபயம்.

௫

இருளே வெளியே

யிழிவே யுபாவே

தெருளே ாருளே

செறிவே புனாமே

மநந சிந்தாமணி.

..9)

மருளேன மனனே

மனிலீ டறியா

வருளே யடியே

னபய மபயம

10)

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதுறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தமமுளொததுவந்த

இ ர ட் டை க கு ற ள

வெண்செந்தூறை.

அருவரு வலாணுருவ

மாகிவரு மாகி

லாதிமறை தேடரிய

வண்ணலவரு மாகிற்

சொருபனெனை யுடையநல

தோழனவரு மாகிற

றுளக்கமற நல்லதிசை

சொல்லுசிறு பல்லி.

1

ஓடுமன நம்மினுட

ஹறவுசெயு மாகி

லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர்

வாகிவரு மாகி

ஓடுமிட மெங்குமறி

வாகிவிடு மாகி

னல்லகுர னல்லதிசை

சொல்லு சிறுபல்லி

2

நேபபமுடி யாதபொருள்

செபபவரு மாகிற

சிலுபபற விழுததவல

தீரனவரு மாகி

விபபவ மறுததகழ

லிங்ஙன் வருமாகி

வினனமொரு கால்வாவு

சொல்லுசிறு பல்லி.

3

ஹறவடி வைககவல

வாதிவரு மாகி

லருளுசிவ மெனக்கெளிவு

வையனவரு மாகில

வேறுமொழி யாவிரகன்

வீதிவரு மாகின

மீளவொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பலலி.

4

இரவுபக லொழியவரு

மீரவிவரு மாகி

லீனபவடி வானசிவ

மிநவன்வரு மாகில

வீரவியெனே யாளவல

வீரனவரு மாகின

மீளவொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பல்லி

5

என்னுளமிர தூநிரிற்ற

யின்பமவரு மாகி

லென்றுமொழி யாதபர

மேசனவரு மாகின

மன்னுமுணர் வாகிய

மனாளனவரு மாகில

வாழ்வொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பலலி

6

உம்பாக டமக்கரிய
 வுமபனவரு மாகி
 ஹாரயுணா விறததவுணா
 வருவன்வரு மாகி
 லெமபர மறத்திகழு
 மினபமவரு மாகி
 லீனனமொரு கால்வரவு
 சொல்லுகிறு பல்லி.

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாடுதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தமமுனொததுவந்த
 குறள் வெண்செந்துறை

இந்த யுடலம விடுவதன் முன்விரைந்
 திப்பவந தீரா விடின்

வந்தவந துபல னாகிப் பிறந்தெயத்து
 மாண்டே விடுவர் கிடா.

காதல் பிறதத லெனும்கேடு தானறத்
 தம்மையுணரா விடிற்
 போதல வருதலாற பொன்னுச லாட்டொ
 காலததும போகா கிடா [ரு 2
 உமமை யுணராநது பவச்சுடு காடடையொப்
 போடே கழலா விடி
 னரிமமை மறுமையி லேபிடித துமமை
 யெல்லாம படுததுங் கிடா. 3
 ஊனே வடிவெனறல் விடடிததன னுண்
 யுள்ளவா காணு விடின [மையை
 மாணு மழுவுமாய வந்தா லும வனபவ
 மானா திருககுங் கிடர் 4
 இப்பிறப் பிலவே தமையுணர்ந தெல்லாப்
 பிறப்பு மொழியா விடிற்
 றப்பி யுடல்கொண்டு கொண்டு சதங்கையுங்
 காலுமாய நிற்பா கிடர் 5
 ஒழி யறிவே வடிவென றிருநதல்ல
 லெல்லாங் கழியா விடிற் [தோற்
 குறைகொண டேமாயை யும்மையு னாகுகித
 பாவைக்கூத தாட்டுங் கிடா. 6

மேலா லறிவோ மெனாதே விரைநதுமமை
 மெய்கண்டு கொள்ளா விடிந
 கோலா கலஞ்செயது வநதுமமை யாசாபை
 சாசங் குமைககுங் கிடா 7

பந்தசங் கறபனை யிறறலை வைத்துப்
 படாதெலாம படடி டாதே
 யெநதை கழல்குடி னெங்கெழி லென்னாயி
 நென்றிருக கல்லாங் கிடா 8

நாடிக் குரவன கழறலை வைத்துண
 ராதூனை நானென நிடிந்
 கூடிப் பெருஞ்சுற்ற மத்தின றலையிலே
 கொள்ளியை வைககுங் கிடா 9

மேயயே யுரைத்த வறுதிசொற் கொள்ளா
 விலங்குவே தான மொப்பா
 றையோ பவங்கடந தேறலோரா காலத்து
 மாணையே யிலலை யிலலை 10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை
கூறல்.

பாடுதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தம்முளொத துவந்த
சுறள வெண செநதுறை.

நானமறை யோதிப் பொரு ளுழைத்து
நாடறி யககலவி சாறறி னுலுந
தானது வாகை யரிது காணுஞ்
சலிப்பற நிறகை யரிது காணும்.

1

இணங்காமை யெல்லா மறத்து றந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னுலும
பிணங்கா திருககை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும்

2

எல்லை யிலாகம மேற வோதி
யேதுகக னெல்லா மியமபி னுலு
மல்ல லறுககை யரிது காணு
மறிவா யிருககை யரிது காணும்

3.

பறறர விட்டுத் தலைப நிததுப

பாணியைப் பண்ணிப் பயினரக் காலு

முற்ற நிலைநிறகை யரிது காணு

முடிய நிலைநிறகை யரிது காணும்.

4

வலு சமயப் பொருளுங் கறறே

யங்குள்ள தாககங்கள சாற்றி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மதுவிது வாகை யரிது காணும்

5

வேலு பிறிதிலா மெயம்மை தன்னை

விததார மாக விளம்பி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மலிரோத மாகை யரிது காணும்

6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுஞ்

சிறபர மாகநாளு செப்பி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மலிரோத மாகை யரிது காணும்

7

ஆதாமினு சந்தர்வைக் கிடமம்.

க க க ம் .

ஓதாமணணிலை யுககமிங்கிலை
 யொளிருநதேதிலை காவிலை
 பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை
 புகனறவைகளின் றிரளிலை
 யேதுமேவிப சாசமேவி
 யிறப்பதாலிச சுழுத்தியின
 மீதியாயுள பூரணைநத
 மேனியான சிவோகமே.

௨

காதியுமிலை யாச்சிரமமிலை
 சாதியாச்சிரம தருமமா
 நீதியுமிலை தாரணையிலை
 நிதித்தியாசன யோகமே
 பாதியுமிலை கற்பணையப
 ளை கவாசிரய மாதலிற்
 மீசாதியாயுமிலை மின்றபூரண
 சுததருப சிவோகமே.

4

தந்தைதாயிலே தேவருமிலை
 தங்குலோகங் களுமிலை
 சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள்
 சகலதோததங் களுமிலை
 தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட
 ராநூந்நகுத லான்மகா
 னந்தபூரணச் சத்தியகேவல
 ஞானநித்த சிவோகமே
 பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை
 பாஞ்சராத்நிர முமிலை
 யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை
 யுலகுண்மற்ற மதமிலை
 துன்னுஞானிக ளாநுபவப்பா
 சித்ததூய சொருபமாயப
 பின்னமேயற நின்றபூரணப
 பிரமமெனற சிவோகமே

4

பகருமேலிலே கீழிலைப்பா
 வுள்ளிலைப்பற முமிலை
 யகலமேநடு விலகுறுக்கிலை
 யாகிழுக்கிலை மேற்கிலை

ககனமெனன நிறைந்தகண்டசிற

ககனகேவல ஸூபமாயசு

சுககனசுக தாதிபேத

விக்னசுதத சிவோகமே.

5

னௌயுமிலை கருமையுமிலை

வேறுத சிவப்பிலை

குளமுமிலை நெடியதுமிலை

குறைபெருத்தலு மில்லையே

தாளியித்தனை ஸூபமுநகவி

ராதசோதி சொஸூபமா

யுள்ளபூரண ஞானவினப

வுபாதிக்கின சிவோகமே

6

சாததிரந்தனைப் போதிப்பானிலை

சாததிரமபடிப பானிலை

சாததிரமிலை பாடமுமிலை

சாறலுநீயிலை நானிலை

சாததியாதி சுகத்திலைசசல

மறலுமிஞ்சுத லானமகா

சாததிரப்பொரு ளானபூரண

சாநதபோத சிவோகமே

7

நாககிரமில் சொப்பனமில்

சார்சமுத்தி யிலேயிதிற

ருக்குவிஸ்வனிற ஹைதனிவே

சங்குபிராஞ்ஞு மிலலைமுன

ருக்கையுமில் யவையவிதை,

விகாரமாதவி னுலிவை

கீக்கிநின்றிடு தூரியபூரண

நீததபோத சிவோகமே

8

அதிவியாபக மாதலாலழி

வற்றதததுவ மென்றதாற

சுதசித்தபபொரு ளானதாற்றனில

வேருனறைததொட ராததாற

சுததமாயுள சிவமொழிநதிவண்

சுகமெனுமபொரு ளேயில்

யதுவிதெனறுரை செயவதற்கரி

தாமகண்ட சிவோகமே

9

(இலலையேக மெனுஞ்சொ ளுமிரண

டெனறுசொல்லுவ தெங்ஙனே

மிலலைகவல மோடகவல

மிலலைஞுனியா குனிய

மெல்லையற்ற வகண்ட்சிற்சுக
வேகபூண வத, துவாற
மெல்லையேத முடிப்பொருடனை, த
தோன்றவெப்படி யோ துவாம 10

வி வே க ட் க ம்

புனித தியபூத, த தேகநானனறு
விந்தியத்தரங்கநா னனறு
நனித்தவாங்கார பிராணவாககங்க
ளனறுநற புந்தியுமனறு
தொனித்திடுநதார மனைசெல்வங்களுககுத்
தூயயாஞ்சாட்சிநா னெனறுந
சுனித தூரித துயமாயப்பிரத தியகான்மாவாந
தற்பதப்பொருள தாஞ் சிவோகம 1
உற்பவனவிருத்த னனறுநாடுஞாகா
வத துணுநசிப்பவ னனறு
வற்பாநாதேக காரியமான
வ்வையெலா மகங்கரத்தலலாறு

ற்றபதவடிவாஞ் சின்மயமான

வெண்ககிலை ஈகளநிஷ்களமா

யெப்புறத்தேனு மெல்லையற்றிருக்கு

மினபசிறசொரூபமாஞ் சிவோகம் 2

சத்தியஞான நாதமாம்பிரமத

துதித்திடு மாயையிறசனித்த

மெததுமில்வலகஞ் சேதனத்திடையே

நசிகஞ் தேதென விளம்பிற்

றத்தூசொப்பனமுஞ் சுழுத்தியிலசத்தாந

தனமைபோற சத்திலாதிருக்குஞ்

சுத்தபூரணமாய் நித்தியமாகித்

துலங்கியசொரூபமாஞ் சிவோகம் 3

பழுதைதன்னிடத்திற் பாம்புதோன்றுதல

பரப்பிற் மத்திடையதனிற் [போற

கழிதருமஞ்ஞா னத்திறுறச்வ

னுதித்திடக கண்டவனொருவன்

பழுதையெனறதஞ் சாப்பமோகமுமபோ

பழுதையாயக கண்டதுபோல [யப்

வழுவிதேசிகஞ் சீவனீயன்றென

ற்றைநதிடவாகினேன சிவோகம். 4

எமக்குமன்னியமா முலகமோனநிலலை
 யெவவுல கங்கனெமமிடத்திற
 சமிததுவுறபவமா மாதலானமாயை
 வடிவம தேதெனிறசாற்ற
 வமைத்தகண்ணாடி விமபமாநிழல்போ
 லடங்கியெம் மிடத்தினில்விளங்குந
 தமததுவமில்லாச சச்சிதானந்த
 தறபதவிமலமாஞ் சிவோகம

5

நாககிரமதனி லிந்திரியங்க
 டமக்குமேற்சாட்சியாஞ் சிவோகம்
 தேக்குசொப்பனத்தி லுலகருபமதாயச
 செயமனச்சாட்சியாஞ் சிவோகந
 தாககியசித்த நாசமாஞ்சுமுத்தி
 யவததையிற்சாட்சியாஞ் சிவோக
 நீகமிறுரியா நந்தமாஞ்சாவ
 பிரமலசாட்சியாஞ் சிவோகம்.

6

சொருபானுசந்தானதுதி.

தானந்தவமியாக மாதியினிலே
 தனமனசுகத்தியைப் பெற்றுச்சமஸ்த
 ஸுனசுகத்திலுந் துச்சமதியா
 லோதுமவிராக மடைந்திருத்தப்பந்த
 மானவினைக ளினைத் துநதுறந்திங்
 கந்தணரா திகளியாதொன்றைப்பெற்றார்
 மோனசதானந்த பூரணரித்த
 முததபரப்பிர மம்மதுநானே. 1

சுததுப்பிரமத்தி னிட்டையடைந்து
 சாந்தமதியாய்த் தயாநிதியான
 வுத்தமவாசானை யாராதித்தனபா [பாயச
 லுள்ளசொருபத்தை யோர்ந்தவனமுன
 சுத்தமதியாலே தியானித்ததுமேலோர்
 சொச்சொருபமாக யாதையடைந்தார்
 சத்துச்சித்தானந்த பூரணரித்த
 சாந்தபரப்பிர மம்மதுநானே. 2

நித்தநிருபாதி யானந்தமாகி
 நின்மலஞானசொருப வொலியா

யிததனையாகிலு மிசசகமென்னு
 மியமபலுமில்லாத பூரணமான
 வததனமைததாகின யாதொன்றைமேலோ
 ரகம்பிரமமென்னும விர்ததியினாலே
 தொத்தரவில்லாச சொரூபமாயப்பெற்றா
 னுரியபரப்பிர மம்மதுநானே. 3

யாதையறியாத தாலிசசகத்து
 யாவையுநதோன்றிடுஞ் சத்தியம்போல
 யாதைததறசொரூப மாகவறிந்தா
 வியாவுமுடனிங்ஙன் றேன்றிடமாட்டா
 வோதுமனோவாகு யாதொன்றினாலு
 முன்னியுணர்ந்தோத வொண்ணாததான
 தீ திலாப்பூரண சுததவிமுத்த
 திவ்வியபரப்பிர மம்மதுநானே. 4

எநதமகானநத வாரி திதனனி
 லெழுந திவலைகொண்டெல்லாச்சகததுஞ்
 சநததமாகச சுகமுறுமற்றுஞ்
 சலியாவிளங்கிடு மியாதொன்றைப்பற்றி
 யிந்தச்சடசக மியாவுமவிளங்கு
 மியாதைவிசாரிக்குமபோ துமற்றெல்லாத

உதாந்தமுந்தளந்த தருவதேதயாகுந்
தூயபரப்பிர மமமதுநானே.

5

உதமாகானந்த சிந்துவீலெப்போ
தீனமில்லாத சமாதிபலததாற்
சிந்தனையாதொன்று மில்லாமற்சீவன
சீரோதகமபோல வீனனாமப்போ
தந்தமிலாத வவிததைவிலாச
மாகினவிசக்க மியாவையுந்தோன்றா
வந்தவிசித்திர மியாதொன்றினுலா
மெனறுமபரப்பிர மம்மதுநானே.

6

நேதிநேதியெனும் வாக்கியததாலே
ந்கிலசகத்தை நிடேததிததபினனாத
தீதில்சமாதிச சுகமடைந்துள்ள
திவவியபுருடரின் ஞானவிழிககு
யாதொன்றுபூரண மாகவிளங்கு
மியாதவதைமூன்று மிலலா திருக்குஞ்
சோதிசதானந்த வததுவிதேக
சுத்தபரப்பிர மமமதுநானே

7

வததுததேசகால மூனறுகளாலும
 வருமபரிசேசேதமில் லாதவிபுவா
 யெததுவிதகறப னைக்கதிட்டான
 மாகியுமேதும் விகாரமில்தாயச
 சுத்தமாயசசங்க விகீனசிவமாயச
 குககப்பிரணவ வேந்தியமியாதா
 லித்தநிராகார வேகவெளியாய
 நினறபரபிர மம்மதுநானே

8

இந்தசொருபானு சுந்தானருப
 வினபததுதிதனை யாதரவோடு
 மெந்தப்புருடனற் பததியினோடு
 மேகாககிரசித்த னாகப்படிப்பா
 னெந்தப்புருடனு மந்தப்படியே
 யிந்தததுதிதனை லித்தமுங்கேட்பா
 னெந்தப்புருட னகண்டப்பிரம
 மாகுவனப்படி வேதமபிரமாணம்.

9

ஆத்மான்னுபவங்கூறல்.

பாதுறை - ஊர்.

இருட்டைகருறள வெண்ணெருதுறை.

நானமுக னுககிட

மானவூ ரெங்கனூர்

நானமறை யுருதுதி

செய்யுழ ரெங்கனூர்

தேவகருந தேவா

யிருக்கழ ரெங்கனூர்

தேவர்க ளன்றித

திரியுழ ரெங்கனூர்.

1

தோற்ற வாகத

துணிந்தவூ ரெங்கனூர்

சோகமோ கங்க

மெந்தவூ ரெங்கனூர்

ராற்ற லுடையார்க

கடைத்தவூ ரெங்கனூர்

ராணந்த மாயே

யிருக்கழ ரெங்கனூர்.

2

காமக குரோதவ

கழிந்தவ ரெங்கனார்

கலவிக கடலைக

கடந்தவ ரெங்கனார்

நாமன பங்க

டவிரந்தவ ரெங்கனார்

ஞானமே யாக

நவின்றவ ரெங்கனார்.

3

அறிவிட் டறியாமை

போககுழ ரெங்கனார்

ரன்னிய மொன்று

மிலாதவ ரெங்கனார்

குறியிட் டிதென்னவொண்

ணதவ ரெங்கனார்

கோசங்க னேந்தவ

குலைந்தவ ரெங்கனார்.

4

புத்தி விகற்ப

மறுக்குழ ரெங்கனார்

பூரண போதமே

யானவ ரெங்கனார்

விததுவும் விளைவு
 மிலாதவூ ரெங்கனார்
 விணமுதற பூதம
 விளைந்தவூ ரெங்கனார்.

எட்டுத திசையு
 நிறைந்தவூ ரெங்கனார்
 ரேகாந்த மாகி
 விருக்குமூ ரெங்கனார்
 தட்டற்ற யோகிக
 டங்குமூ ரெங்கனார்
 தன்ம பாவங்க
 டவிரந்தவூ ரெங்கனார்.

உலகத்தை யெல்லா
 மொருக்குமூ ரெங்கனார்
 ருண்மையொன் றுகியொன்
 றானவூ ரெங்கனார்
 சிலுகற்ற சிற்பா
 மாணவூ ரெங்கனார்
 சிந்தனை விட்டுத்
 தெவிரந்தவூ ரெங்கனார்.

உன்னப படாவுணா
 வானஞ் ரெங்களுநா
 ருளளொளி யாகி
 யிருககுழ ரெங்களுநா
 கண்ணுக கணிததா
 யிருககுழ ரெங்களுநா
 களளப புலனைக
 கழிந்தஞ் ரெங்களுநா

8

கததுஞ் சிலுகு
 மிலாதஞ் ரெங்களுநா
 காண்பா னுங் காட்சியு
 மறறஞ் ரெங்களுநா
 சுதத வெளியிலே
 தோன றுழ ரெங்களுநா
 சோமபா சுக்மென
 றுணாந்தஞ் ரெங்களுநா

9

உலக முழுது முறித்திட மெங்களுநா
 மொருகித வையு மறறிட மெங்களுநா

கலகாநிலை யாகிய தெங்குநூ

கருணா கர னாகழ லெங்குநூ

இருதி யக்களவா சேர்வில தெங்குநூ

ரினப நறபயி ரோங்கிய தெங்குநூ

பந்த மறறவா பறறிட மெங்குநூ

பாவை யற்ற பரம்பொரு ளெங்குநூ

விரகாக கதி தூரம தெங்குநூ

விமலா கட்கணணி தாகிய தெங்குநூ

தாரியத தொளிர் சோதிய தெங்குநூ

துயய நற்கரு ணைக்கழ லெங்குநூ

1

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப்

போககிட லாவதும

புண்ணிய பாவம்

புறத்திட லாவது

மாகா தழியா

திருந்திட லாவது

மறிலே வடிவா

யிருந்திடி னவலகோ

1

மனனி லை யாவையுங்
 கண்டிட லாவது
 யாவையு ளெனனையுங்
 கண்டிட லாவது
 மனனியங் கண்டிலோ
 மெனறிட லாவது
 மறிவே வடிவா
 யிருந்திடி னல்லவோ

2

மோகாதி யெல்லா
 முறித்திட லாவது
 முற்றுமுற கனமங்க
 ளறறிட லாவது
 மாகா தழியா
 திருந்திட லாவது
 மறிவே வடியா
 யிருந்திடி னல்லவோ

3

இந்தப் பிறப்பினினை
 மெறிட லாவது
 மோகாத மாகி
 யிருந்திட லாவது

மந்தக கரண

மறுத்திட லாவது

மறிவே வடிவா

யிருந்திடி னல்லவோ

4

நற்செய தவங்களு

மறநிட லாவது

நானெனு மாங்கா

நசுசற லாவது

மற்சனை யெல்லா

மறவிட லாவது

மறிவே வடிவா

யிருந்திடி னல்லவோ.

5

பாடுதுறை - காவம்.

அன்னிய மில்லையென்

னாதேடா காள

மானந்த மாநோமென

னாதேடா காள

(5)

மநந சிந்தாமணி.

(5)

துன்னு சுடயேயென்
 றாதேடா காளஞ்
 சோதியுட் சோதியென்
 றாதேடா காளம

1

பிறவி கழிந்ததென
 றாதேடா காளம்
 பேதைமை தீரந்ததென
 றாதேடா காளம்
 அறிவே னடிவமென
 றாதேடா காள
 மறியாமை போனதென்
 றாதேடா காளம

2

கோசங் குலைந்ததென
 றாதேடா காளங்
 கூரறி வானதென
 றாதேடா காளம்
 பாசம் பறிந்ததென
 றாதேடா காளம்
 பரமே பரமமென
 றாதேடா காளம்

3

பற்றற்று நன்னேருமென்
 றுடேதடா காளம்
 பாரபபறப பாரததேதாமென்
 றுடேதடா காள
 முற்ற வுணாவேவென்
 றுடேதடா காள
 முள்ளொளி யாடுருமென்
 றுடேதடா காளம்

4

உள்ளது போதமென்
 றுடேதடா காள
 முலகமோக காளமென்
 றுடேதடா காளம்
 வெள்ள வெளியிதென்
 றுடேதடா காளம்
 வேதஞ் சொன்னவண்ண
 முடேதடா காளம்
 உடனே மறிவதென்
 றுடேதடா காள
 முணாவே பிரம்மமென்
 றுடேதடா காள

5

நானே யவனாமென

நூதேடா காளா

நானாவ தில்லையென

நூதேடா காளம

6

உணமைவடிவேயென

நூதேடா காளா

முட்புறம பிலையென்

நூதேடா காளந

திணமை யறிவேயென

நூதேடா காளந

திசைதிசை தேந ஸுந்ந

நூதேடா காளம

7

சாதி கழிந்ததென

நூதேடா காளஞ

சுவகை தவிரந்ததென

நூதேடா காளஞ

சோதி சுகமேயென்

நூதேடா காளஞ

சொல்லவொண் னாததென்

நூதேடா காளம

8

பாதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காயத தம்முளொத்துவந்த
இரட்டைக் குறள் வெண்செந்துறை

சொல்லெல்லா நாத

மெனனவும பெற்றோஞ்

சும்மா விருக்கை

தொழிலாகப் பெற்றோ

நல்லவ னன்பரு

ணஞ்சேரப் பெற்றோ

நாயனா தாந்தந்த

வாழ்விது பெண்ணே

1

படுக்கை படுதரை

யாகவும பெற்றோம

பாணியி லேபலி

கொள்ளவும் பெற்றோ

முடிகையுங் கோவண

மாகவும் பெற்றோ

மொன்றுங் குறைநமக

கிலைகாண பெண்ணே.

2

எல்லாரு நமமை

யிகழந்திட பெற்றேரு

மிமமை மறுமையச

சங்கெடப் பெற்றேரும

நல்லான் மலரடி

நாஞ்சூடப் பெற்றேரும

நாயனா தாந்தநத

வாழ்விது பெண்ணே

3

வேண்டாமை யென்னும

விழுச்செல்வம பெற்றேரும

வேண்ட லெனும்பிணி

வேரறப் பெற்றேரும

ஆண்டவ னென்னுகு

மனபினைப பெற்றேரு

மையோ விதென்ன

தவஞ்சொலாய பெண்ணே

4

எயப்பற்ற சீரை

யுககவும பெற்றேரு

மெங்கணு முள்ளாணை

யாமெனப் பெற்றேரும்

பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி
யாகவும பெற்றொரும
புண்ணிய ஞாதந்த
வாழ்விது பெண்ணே.

5

குறையெண்டாழிசை.
மானே பட்டது சற்றேரு
மானே பட்டது சற்றேரு
மாளிற் பெரியதோ
ராணபிள்ளை வந்தது
தானே நானென்று
போளு னவன
றனனையுங் கண்டிலே
னென்னையுங் காணேன்.

1

பெண்ணே பட்டது சற்றேரு
பெண்ணே பட்டது சற்றேரு
பென்னம பெரியதோ
ராணபிள்ளை வந்தது
கண்ணே கண்ணென்று
போளு னந்தக
கண்ணையுங் கண்டிலே
னென்னையுங் காணேன்.

2

தடையால் வருந்தல்.
பாடுதுறை - அடைக்கலம்.
கலிவிருத்தம்.

தநதை தாயமனை
வீடேனுந தன்மையிற்
சுநதை யானது
சென்றழி யாவகை
யெநதை யேகுறிக
கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளநத மாதியி
லாயுன னடைக்கலம்.

1

மேனமை கல்வி
விழுப்பம் வியப்பினிற்
ரூனே னுள்ளஞ்
சலிதது விழாவகை
ஞான நாயக
னேகுறிக கொள்ளென்னை
யானை யாவறி
யேனுன் னடைக்கலம்.

2

காம லோபங்

சுதமத மாநியிற

போம தாமுளம

போயதிடா வகை

யோம நானறி

ய்யனகுறிக கொள்ளெனைச

சேம மேதெளி

வாயுன னடைக்கலம்

3

வஞ்ச மேமகிழ்

வேமடி மானமா

நஞ்ச மேயுள

நண்ணியி டாவகை

யெஞ்ச வில்வறி

வேகுறிக கொள்ளெனை

யஞ்சி னேனடி

யேனுன் னடைக்கலம்.

4

சுமய வாதஙதன்

சாற்று பேதக்கலைச

சுமையி லேயுளந

தான்றுவ ளாவகை

யமைவீ லேனையஞ்

சேலென றருளிடு

விமைய வாவிதை

வாவுன னடைக்கலம்

5

விரத மோடு

தவம்பல வெந்நெறிப்

புரைத னூடுளம்

போயப்புலம் பாவகை

வரத னேகுறிக

கொள்ளெனை மாககனி

யிரத னேயிறை

வாவுன னடைக்கலம்

6

சீத மோடழ

றீமை நலங்குல

மேத மொனறற

வேயுள மொத்திட

நாத னேகுறிக

கொண்டு நடத்தெனை

யாத னேனறி

யேனுனன் டைக்கலம்

7

பஞ்ச மோடு

மழையடை பூசனோய

நெஞ்சி னாரை

நிலைகுலைக கததகு

நெஞ்ச தொன்றி

நிலைதள ராஹகை

யஞ்ச லென்றரு

ளாயுன னடைக்கலம்

8

மீஞ்சி யேமிடை

செயவிகற பங்களா

நெஞ்சொர் போதொரு

வர்க்கு நிலாமைகண

டஞ்சி வந்தான

னடைக்கலம் பூண்டவென்

நெஞ்சு மேவி

யிருநதரு ணினமலா.

9

தாக மேபசி

யேதணி யாதிடுஞ்

சோக மோகத்

துளந்துவ ளாவகை

யேக நல்லறி

வேருறிக் கொள்ளெனை

யாக நேயடி

யேனுன் னடைக்கலம்.

10

பாடுதுறை-வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள வெண் செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா

மிருககு மாகிற

முனெல்லாத துள்ளு

மிருப்ப னாகிற்

பினனிலன முன்னில

னாவ னாகிற்

பெரிது முடிந்ததென

வாழ்க்கைப் பாடே.

1

குணக்குன்று தானா

யிருப்ப னாகிற

குணமிவி தானா

யிருப்ப னாகி

விண்கொன்று மின்றி

யிருப்ப னாகி

வினதே முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே

2

அண்ட மனுவாப்

பெரிய னாகி

லனுவண்ட மாகச்

சிறிய னாகி

கொண்டாராக கொண்ட

வடிவ னாகி

கூடி முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

3

நல்லதுந தீயது

மல்ல னாகி

ஒன்றுநதா னாகி

யிருப்ப னாகி

வில்லது முள்ளது

மல்ல னாகி

வினதே முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

4

ஒளியா யிருளா

யிருப்ப னாகி

லுருவா யருவா

யிருப்ப னாகிற்

களியாக களியா

யிருப்ப னாகிற்

கடிதின் முடிந்ததென

வாழ்க்கைப் பாடே

5

ஒரா யிரமபே

ருடைய னாகி

லுணமைக கொருபேரு

மில்லை யாகில

வாராதே நமபால்

வருவ னாகில்

வந்து முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

6

இருக்கச்செய தேயெங்கும்

போவ னாகி

விளமை மூப்பின்றி

யிருப்ப னாகி

லருககற்குந் தானொளி

யாவ னாகி

லனதே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே.

7

சொல்லாதே சொல்வி

யிருப்ப னாகி

ககசொரு பன்னா

யிருப்ப னாகி

வெல்லாமா யல்லா

திருப்ப னாகி

வினதே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே

8

கண்ணின்றி யாவையுங்

காண்ப னாகி

கையின்றி யேகைப்

பிடிப்ப னாகி

லண்ணிய னாய்தி

தூர னாகி

லனதே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே

9

வித்தினறியே நாலு

செயவ னாகிவ்

வினையாதே போகம

வினேபப னாகிற்

சததிரிய முமபொய்யு

மலல னாகிற் ,

சால முடிந்ததென

வாழகைப் பாடே

10

பாககாலு மென்றுங்

கெடாத ஒன்னை

யெப்பொரு ளுந்தந்த

வபபொ ருளே

துககாயப் புகுந்துந்ந

ருட வேண்டுந்

தொந்தசி யென றுநின்

ருட வேண்டும

11

பாடுதுறை-காரணற்காணாக்
கரணத்திகழ்ச்சி.

ஈற்றடிமிகருவந்த நானகடிக
கலிததாழிசை

தோழுநதேவர் ஈனறயரத
துன்பப் பிறப்பி

வழுநதே லெனவெனைததா
னாடிப் புறத்தி

லுழுநதூர் பொழுதி
னுரைததா னுரைதத

செழுநதேற லுண்ணை
செவியுஞ் செவியே

தேசிகன சீர்கேளாச
செவியுஞ் செவியே.

I

அரும்பி முளையா
யலராசிக் காயத்துக்

குரம்பை பழுததுதிநதோ
கொள்கைவா யின்னுந

திருமபிப் புகாமே
 சிவனகோயில் கொள்ள
 விரும்பத தவமில்லா
 மெய்யெனன மெய்யே
 மெய்ககோயி லாகாத
 மெய்யெனனு மெய்யே.

2

ஒளிககு மொளியா
 மொளியுருவங் கொண்டு
 வெளிகக ணெழுந்தருளும
 வேதியனைக கண்டு
 துளிககு மருவி
 சொரியச சொரியக
 களிககுந திறமிலாக
 கண்ணென்ன கண்ணே
 கருணைக கழல்காணுக
 கண்ணென்ன கண்ணே.

3

பொற்றா மரையவனாயப்
 புத்தேளி ராயவாதஞ்
 சற்றா மரசாயச
 சுகததே பிறந்திறந்து

சுற்றா மரைபோற்

சுழலா வகையாண்ட

நற்றா மரைமுறலா

நாசியு நாசியே

ஞான மணங்கவரா

நாசியு நாசியே.

4

உயாநதவா னோரு

மொளிமறையும போற்றப

பயநதவா பாராதிப்

பாமிசையே யெனை

யயாநதவா மூடி

யழிவேனை யாள

நயநதவா பாடாதே

நாவென்ன நாவே

நற்சொருபா னநதனென்ற

நாவென்ன நாவே.

5

மலரோன் முதலோ

மறைகோடி கோடி

கலைதேடி நின்றயரக

கண்காண வந்தென்

றலேதேடித தநத
தடநதாளிற் றாவ
வலாதேடிப் போகா
வடியு மடியே
யாலயஞ் சூழபோகா
வடியு மடியே

6

சூழலே யனையமொழிக்
கோல்வனையா மாயச
சூழலே யுழலுமனத
தொலவினையேன செல்லு
மழலே யனைய
பிறப்பறுதத வம்பொற்
கழலேவல செயயாத
கையென்ன கையே
கடிமலர் தூயததொழாக்
கையென்ன கையே.

7

உவமந தனக்கி
லுபரிடதந தேடுஞ்
சிவமுந திருவுருவாயத்
தீயேன தெல்லாப

பவமுங் கெடவருளும

பங்கயத்தே வீழ்த

தவமுனபு செய்யாத

தலையுந் தலையே

தலைவனாருள் சூடாத

தலையுந் தலையே

ஃ

கீர்பாடு மூவாகள்பாற்

தேவாகள்பாற் செமமைமிகு

மார்பாடுஞ் சாராத

வானந்தன் றுனவந்திங்

கோர்பாடு மில்லே

னுளமறிய வுளபுகுந்த

நோபாடு தானினையா

நெஞ்சென்ன நெஞ்சே

நெக்குநெக் குளாருருகா

நெஞ்செனை நெஞ்சே.

ஹ

இம்மை மறுமை

யெனப்பகரு மின்னல்சோ

பொயம்மை யுருவாகிப்

பொன்றாமைப் போதமாய

மெயம்மையா னநதம்

வெறுமினப மாயவிளங்குந

தமமைப் பெறவில்லார்

தரமெனன தரமே

தற்சொருப மாகாதார

தரமெனன தரமே.

10

பாதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசை வெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கடழு முண்டாற்பசி
கெடுமா, லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி-
லிப்படியைப், பார்த்தமையாய நெஞ்சே
பரந்தெழுநது செனரூலும், பேர்த்துள தின்
மேல்வருமோ பேறு.

1

பல்காய நற்கறியும் பானையபழத் தோ
டடிசில், செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு—
மெல்லவுணை, யூட்டாவு முண்டேலுறுபிணி
மற் றியாதொன்றால், விட்டாதோநெஞ்சே
விரைநது.

2

நல்ல வறுசுவைதா னுக்கினுனிமாததி
 ரமே, யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை—
 மெல்ல, விருவிரலேத் தான்கடக்க மாட்டா
 தே நெஞ்சே, பொருகடலைத் தானகடப்
 பாய போய். 3

ஆடை யழகினைநன் காதரிததே யாங்
 கதற்கென், ரோடி யுறுபொருளுக குற்று
 ழனருய—கூடியதேல், வண்ணு னெலிமரு
 வார் வைப்பிடமற் றினனவற்றா, லெண்ணு
 யோ நெஞ்சே யிடர். 4

கருதையொடு வெண்ணீறு கண்முழை
 பாழ்ங் கோயில்பல, முருதையுள சீத முறு
 மென்னின்—வெருதுயரக், கோடையினிற்
 கோவணமுங் கூட மி கை யித்தனைகா,
 ணுடையினிற் காரியநதா னாகு. 5

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்
 டாமை, யேயா வமைநதா யிடாநெஞ்சே—
 சாயோ, கடையா னார்காய்பசிக்கே காலகுலை
 வர் கற்றோ, டையாரோ வாங்கமைவின
 பால். 6

அமையாதே பெற்ற்தன லாங்காங்கு
நன்றென், றிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய
—சமையாச, சிறுமைககு விதததுவாந தே
ராய மனனே, மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ
டிக்கரையாயத, தோற்றும் பசுப்பைத
தொடர்வுறுமே — யாற்ற, வதுவேபோ
னெஞ்சே யலைநதலைப்பட் டோடு, மிதுவே
யுனக்கிதனாற் பேறு. 8

இருநதவிடத தேதும்வரக் கண்டிருப்ப
தன்றோ, பெருநதகைமைக் காபரணம
பேதாய — மருநதெனவே, யாங்கினியார்
தங்கடையிற சென்றிடினு மாதரியார், பாங்
கிதுகாண பாழ்நெஞ்சே பார். 9

உணர்ந்தார்க்குடம்பு மிகையென்றுலக,
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா—ரிணைந
தாம, பொருண்முழுதும் வீட்டாலும பொய
யுடம்பிற் காதன், மருளதுவா நெஞ்சே
மறித்து 10

இல்லாததில்லை யுள துதவிராதென்று,
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா--லெல்லா,
மமைந்தபடியேவருமா லாங்கசைவெனெஞ்
சே, சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம் 11

இங்கேதன் னுனுயிரை யேதமற்க
கண்டவிடத், தங்கே யெலாமமைய லாயிரு
கக—வெங்கேனுங், காடு மலையுங் கடந்து
டமபுக காயவருநதி, யோடுவதே னெஞ்சே
யுரை. 12

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்
டிற், கமையுற்ற ஞானக கருமபைத—தமை
யுற்ற, வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிககே
யேவலினை, யோரியல்பாற் செயநெஞ்சே
யுற்று 13

நீடுந தலைகீழ்கான் மேலாகிரின்ற லுங்,
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா — லோடி,
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி,
யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது 14

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்
குள்ள, பொல்லாங்குகொண்டோடிப்போகா
தே—யெல்லா, மருளியவா செயதங் கல்
தொழிநீ நெஞ்சே, பொருளியல்வேறில்லை
யினிப் போற்று. 15

வைதலும வாழ்ததுதலும் வார்த்தை
யினிற் கறபிதது, நையுமது நெஞ்சே நல
மன்றா—மெயதும, புரையிடத்து வாயுப்
புரைக்குமொலி யெனறே, யுரையிடததுக
கோனொழிநீ யுற்று. 16

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய ஆத்
தைகமழ், புன்புலையாங் குறறப் புலாலுடம்
பை—யன்புடனே, யேத்துவார்வைவா ரிழி
வுரைப்பா ரல்லாதா, ராததமா மெய்யுணர்
வார்க் காங்கு. 17

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்றும் பல
பலவா, வாயசட வேதுவினா லாம்பயனுக்—
கேயவொரு, செற்றநலங் கொண்டிலையேற்
சேதனவே துததனையு, மற்றவண நெஞ்சே
மதி. 18

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடததுங்
கொள்ளாதே, சாரமுள தெவ்விடததுந்
தானகொண்டு — தீரவுணர், நல்லோதரு
சொல்லை நழுலாமை நீகொண்டு, நில்லா
யிதுவே நெறி. 19

பேற்றதுவே கொண்டமைநது பேரி
ழவிற கொல்காதே, குற்றநல மெனகோள்
குறுகாதே—மற்றும், பயனினை மொழியாதே
பார்த்துளமே நலலோரா, நயமுமற வாதே
நட. 20

பொயக்கனவும பேய்த்தேரும் போலு
முடல் போமளவுஞ், சிககெனவே நாதன
றிருவடியை — நெக்குருகிப், பூண்டுவிடா
தேகிடநது போற்றியிடு நெஞ்சேநீ, மீண்டு
பிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைநது நினைந
துருகி, வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன
மேலு—மாண்ட, வடியிணையே பூண்டமை
வா மாரமிர்தை நெஞ்சே, யொடிவரவே
நீயுண்டிரு. 22

பாடுதுறை - வளவியுட்படுத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தம்முளொத்துவநத
குறள் வெண் செநதுறை.

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லைவாண
ளிதிலுள்ள துன்பங்க ளெண்ணில் கோடி,
யமைததுனைப் பார்த்தல் லலறுநெஞ்சே
யாண்டவனென்றென் றறற்றவாரீர் 1

மினனிலு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்
மை மேனமேலும வநதிடும் வேதனைக, ளன்
னதே யிவ்வுடம் பாவதனா லாய்வானே
யெப்போது மாயவாரீர். 2

இல்லாது வேண்டினும் வநதிசையா
வுள்ளது தள்ளினு மூட்டுமானா, லெல்லாம
வரக்கண்டோ ரிசசையின்றி யிருந்தபடியே
யிருக்கவாரீர் 3

என்னுணை கேளிஃ தொன்றுநெஞ்சே
யேதேனுஞ்செய்தினி யுள்ளகாலந, தன்னாக
நாயோமை யாண்டுகொண்ட தாங்களை
யோவாது சாற்றவாரீர். 4

போன்று முடம்பு பொருநது மின்பம்
புன்னுனை நீராகும புணமை நெஞ்சே, யென
றபி னெல்லாம வீழ்விட்டே யிருந்தபடியே
யிருக்கவாரீர 5

ஒன்றென லாயிர கோடி துன்ப மோய
வினறி யேவரு மோரி னெஞ்சே, யொன்று
மற்றுள்ளநா மாயிருந்தே யுளநாள் கழிக்க
வொருப்ப டிரே 6

தடையகற்ற்கேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

அடிநானகாயத தமமுனொத துவநற
குறள்வெண்செநதுறை.

சேததுப பிறக்கக

கொடாதெங்கண முததிரை

செமபிற் செறிக்கப்

படாதெங்கண முததிரை

யததத்தி லுத்திர

மாமெங்கண் முத்திரை

யாலினகீழ் நால்வாக

கரன்சொன்ன முததிரை

எண்ணி விலைக்கிட்

டிடாதெங்கண் முததிரை

யெண்ணுவா ரெண்ணங்

கடந்திட்ட முததிரை

பண்ணி யழிககப்

படாதெங்கண் முததிரை

பார்ப்பறப் பாராகும

பாஞான முததிரை

2

வெண்ணூலிற கோவைப

படாதெங்கண் முததிரை

வேதமா நூலின

வினாகினற முததிரை

பெண்ணு ணலாத

பெருமானறன முததிரை

பேசற் கரிய

பெரியோன்றன முததிரை.

3

பாதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள வெண்செநதுறை

ஆடு பாககுதேடா வாரக கோனே
யடையப படாநதுதேடா வாரக கோனே
யோடி மறியேடா வாரக கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக கோனே 1

குறுகவளை குறுகவளை கோலக கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக கோனே
குறுகவளைத் தவிழ்விராய கோலக கோனே
குரமபைதனைக குலையவிராய கோலக கோ
[னே 2

ஒடியிடு காடேநாண போகு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
யோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. 3

ஒவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக ழன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. 4

- காணாதே நின்று கழியு மென்னைக
காலிட்டுக காலிட்டுப் பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிராபோ லறிவங்கே காணகு தேனே 5
- அறிவா லனைததையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற றிடத்தி லொளிககு தேனே. 6
- பேராமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரினப்ப பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நானவாரி யுண்கு தேனே
யடையவு னான யிருக்கு தேனே 7
- உண்டு களித்ததுநின் றுடு தேனே
யோவா தொளிறகின் றுடு தேனே
யண்ட மழிந்ததுநின் றுடு தேனே
யலைவறக கொட்டிநின் றுடு தேனே. 8
- உண்மைக் குழலெநின் றாது தேனே
யுரைமாணடு சுமமா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. 9

ஆதார மிககுறின ஞடாய கோனே
 யதிசய மிககுறின ஞடாய கோனே
 சாதிமை விடடெறிந தாடாய கோனே
 சதுரினே விடடெறிந தாடாய கோனே 10

உபதேசக்கிரம முணருமா
 றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

இவனதி காரியானே
 னிந்திரி யங்களாலும்
 புவனதெய வங்களாலும்
 பூதபௌ திகங்களாலும்
 தவனமூன் றடைநதுவெயயிற
 சகிததிடாப புழுபபோலவேயிடப்
 பவமறு ஞானதீர்த்தம்
 படிநதிடப பதறினானே. 1

ஆனபின மனைவிமகக
 ளாததவே டணைகண்மூன்றில்
 காணவா வலையிறபட்டுக
 கைதபயி யோடுமானபோல

பொனவன வெறுங் கையோடே

பொகாத வண்ணஞ்ஞென்று

பொன்ன குருவைக்கண்டு

பொன்ன வணங்கினுனே

2

அடங்கிய விருத்தியானென

தறிந்தபின் செறிந்தமண்ணின

குடமபையுட புழுமுன னூதுங்

குளவியின் கொள்கைப்பாலு

உடையகிய குருபுமாம

சொருபடே மருவவேண்டி

முடமிதினூட சீவனைப்பாரா

துபுதேச மோதுவாரே

3

கனனையுந் தனக்காசாரத

தலைவனை யுங்கண்டானேல

பின்னையத் தலைவனருளுயப

பிரமமாயப டிறப்புத் தீரென

பின்னேநீ யறிந்தாயாகி

ஒனகுகொரு கெடுநிலை

பின்னேநீ சீவனையாரவே

பின்னேநீ சீவனையாரவே

4

புண்ணது சேகநட்சகி

யிவனென அணைவாணையாவன்

அன்னவன றவனை சசானென

நிறிசுவ னாகுமெனாரா

ஒண்ணயின் றேகியாரிச

தலமல வாமலெனாரா

பின்னது சேகடடவையா

பீழையு நகையுங்கொண்டாரா

5

அத்தியா ரோபமெனது

மபவாத மெனதுஞ்சொல்லும்

உத்தியாற பந்தமவீடு

றுரைகருமவே தாந்தமெல்லாரா

மிததையா மாறோபத்தாரா

பந்தமா மபவாதத்தாரா

முத்தியா மிவவிரண்டின

முத்தியா ரோபமேசனாரா

11

அரோப மத்தியாகு

கற்பனையாவெல்லாரா

சேகாரை சதுவினிலவென

சேகாரை சதுவினிலவென

71 குவி பணியாயதகோன்றல
 காஞ்சுகித சூறியிறேருனறல
 கீருடு கானறேருனறல
 நீநநதலம வெளியிறேருனறல 7
 ஐப்படிப போலநாம
 ஐப்படுக ளிரணடுமினறி
 ஐப்பமா யிரணடறேருனரு
 யுணாவொளி நிறைவாயங்கூதம
 அப்பிற மததிறேருனறு
 மைமபூத விகாரமெல்லாம
 ஐப்புகற பணையிருடேல
 ஐச்சித்தவென நறநிந்துகொள்ளே
 கதப்பிர வந்தலாறு
 காடடிமுறாங் காணபவெல்லாடு
 ஐசாநாணம போலுமெனேற
 ஆணநிதவன ஓர்ணியாவாண
 ஐதபுலத மலையகாலமடோயச
 ஐதவநதவா காசுடோயல
 ஆதபுத முத்திபுரு
 மயவாச வாய்ப்புக்கொய

அரவகூறு சயிற்றெனருந்ரபோ
 லானன்று தறியெனருந்ரபோல
 குரவனசொல லுபடேதசததாந்
 கூறுநூ லொளியைககொண்டு
 புரமன்று புவனமன்று

பூதங்க ளன்றுஞானத
 திரமென்னும பிரமமென்று
 தெளிவதே யபவாதங்காண 10

படமுதூ லுமபோற்செய்த
 பணியுமபொன்னுமபோற்பாரக்கில
 கூடமுமண்ணும போலொனருங்
 காரிய காரணங்களை

உடனமுதற சுபாவமீரு
 வென்றிலொன்றுதித்தவாடே
 அடைவினி லொடுக்கிககாணப
 தபவாத வுபாயமாடே 11

இமபரி னஞ்சைநஞ்சா
 விருமபினை யிருமபாலெய்யும
 அமபினை யமபாற்பற்று
 மமுககினை யமுககாணபாயப.

வமபியன மாயைதனை

மாயையான் மாயப்பாபின்னை, ௪

தம்பமா மதுவுங்கூடச

சவஞ்சுடு தடிபோறபோமே

12

பூச்சிய வீசனசீவன

புகலபத மிரண்டினுகுட

வாச்சியம லட்சியந்தான

மலமிலாப பிரமமானமா

காச்சிய பாலினையபோற

கலந்தொன்றாங் கடைந்தெடுக்கும

ஆச்சிய மென்னவுனனை

யறிந்தூநீ பிறிந்துகொள்ளே

13

பிறிவதெப படியெனறககாற

பிணமாகு முடனென்னும

அறிவினைக கொல்லலவேண்டும

ஐம்பூச விகாரமனரே

வெறியதேதார துருத்திமுககின்

விடுவது போலுனமுககால

எறிபிரா ணனுநீயல்லே

. யிராசத குணவிகாரம.

14

கூறணமா மனதுபுத்தி

கருசுதாவா மலையாண்டாவோ

புழுன விரணடுகோசுந்

சுததுவ குணவிகாரம்

வயாறு துயிலாநந்த

மயனையு நானென்னோத

விரவிய தமவருளுன

விருத்தியின விகாரமோ

15

புத்தொடு சித்தாநந்தரு

சமத்திரன சாட்சியாகம்

புத்தியம வியாபியானமா

ந்யது வாவறிந்து

பொத்தொடு சடந்துகராதி

பொருநதுபே தங்கனான

குத்திர பஞ்சகோசக

குணகவிட்டு வெளியிலாவாய

16

பஞ்சகோசமும விடபபாறு

பாக்கினற பொழுது பாழ்

விஞ்சிய ததுவல்லாமல

வேறெனென செரியக்காரணை

அஞ்சன விருகோயோநா
 நகமென வநுபவிபபேன
 வஞ்சமில் குருவேயென்ற
 மகனமதி தெளியச்சொலவரா 17

முனபுகல் தசமனபுத்தி
 மோகத்தா லெண்ணியெண்ணி
 னுனபது பேரைக்கண்ட
 வொருவருந் தனைக்காளுத
 பின்பவ னிடையிறகண்ட
 பெரியபா ழுவனோபாராய
 அனபுள மகனேகாணப
 தடங்கலுங் காணபாஸீயே 18

அலலாங்கண் டறியுமெனனை
 யேதுகொண் டறிவேனென்று
 சொல்லாதே சுயமாஞ்சோதிச
 சுடருக்குச சுடாவேறுண்டோ
 பலலாமுன றசமனறனைப்
 பாரபபதுந் தனைக்கொண்டேதான
 அலலாமற பதினொன்றனு
 மவனிடத் துண்டோபாராய. 19

அறிவுககு மறிவுசெய்யு
 மறிவுவே றுணடென்றெண்ணும்
 அறிவறற குதாககமூடாக
 கனவஸதை பலமாயத்தீரும
 அறிபடும பொருணீயலலை
 யறிபடாப் பொருணீயலலை
 அறிபொரு ளாகுமுனனை
 யநுபவித தறிவாயநீயே. 20

மதுரமாங கட்டிசுட்ட
 மாபபணி யாரமெல்லாம
 மதுரமாக கியவதற்கு
 மதுரநதான் சுபாவமன்றோ
 அதுவிது வெணுஞ்சடங்க
 ளறிவாக வறிவைததநதே
 அதுவிது விரண்டுமாகா
 வகம்பொரு ளறிவாயநீயே 21

கடநீரின மேகநீரிற்
 கண்டவா னிரண்டும்பொய்யே
 குடவாணும் பெரியவாணுங்
 கூடியொன ருமெப்போதும

இடமான பிரமஞ்சரீட்சி
 யிரண்டுமெப் போதுமேகம
 திடமாகச சுவாநுபூதி
 சிவோகமென றிருநதிடாயே 22

தஞ்சமாங் குருவுஞ்சொன்ன
 தததுவ வழிதபபாமல்
 பஞ்சகோ சமுங்கடநது
 பாழையுந தள்ளியுள்ளில
 கொஞ்சமா மிருபபுமவிடிக
 கடஸதன பிரமமெனனும்
 நெஞ்சமு நழுவியொன்றாய்
 ரினதபூ ரணததைக்கணடான. 23

அனுபவா நந்தவெள்ளத
 சமுநதியே யகண்டமாகித
 தனுகர ணங்கொதி
 சகலமு மிறந்திசித்தாய
 மனதுபூ ரணமாயததேக
 மானசற் குருவுங்காண
 நனவினிற் சுமுததியாகி
 நன்மகன் சுபாவமானான். 24

உய்யவே யென்னது மனோநிலை

தருதசனை மங்கலாண்ட

மெய்யவே யுபதேசிக

வெளிவந்த குருவேபோற்றி

உய்யவே முதலிலு

முதலிகளோ ருதவிநாயேன

மெய்யுமா ரென னுங்காணென

நிருவடி போற்றிப்போற்றி

25

தடையெவை யெனிலுஞான

சந்தேக விபரீதங்கள்

படாசெயு மிந்தமூனறும

பலசனமப பழக்கத்தாலே

உடனடின வருமவந்தக்கா

லுயாளுநங் கெடுமிவற்றை

திடமுடன கெடுப்பாயகேட்டல

சிறுதித்தல் தெளிதலாலே

26

பிரமபா வணையமுடிப

பேதங்காட் டெவதஞ்ஞான

கூவனவாக் கியநமபாமற

குழம்புவ தாஞ்சந்தேகம்

திரமறு சுகமெய்யெனறுந்

தேகநா னென்னுமுள்ளே
விரவிய மோகநதானே

விபரீத மெனபாமேலோர 27

நததூவ வநுபோகநதான

சாதிசுகில கேட்டலென்பார
ஒததுள பொருளுதததா

லுசாவலசிக திகதலென்பார
சித்தமே காந்தமான

தொரிசனந தெளிதலென்பார
ந் ததமிப படிசெயதககா

னிரவாணம பெறுவாயகீயே 28

அததனைநாள ஞாதாவு

ஞானமு மிருக்குமுனபால
அததனை நாளுமவேண்டு

மபபாலோர செயலுமவேண்டா
ந் ததமும வெளிபோறபறரு

மேயுமாத திரமாயசீவன்
முதகரா னவாவிதேக

முததுபெற நிருபபாரெ னறும் 29

ஞானமார சீவனமுததா
 நால்வதை யாவாகேனாய
 வானிகா பிரமவிதது
 வரனவரி யானவரிட்டன
 ஆனவா நாமமாகு
 மவர்கலிற பிரமவிததின
 தானமு மற்றைமூவா
 தாரதம மியமுஞ்சொலவேன 30

சேனறது கருதாரநானேச
 சோவது நினையாகணமுன
 ின்றது புசிப்பாவெயயி
 னிலவாயவிண் விழுதுவீழ்ந்து
 பொன்றின சவம்வாழ்ந்தாலும
 புதுமையா வென்றும்பாரார
 நனறுதீ தென்றாசாட்சி
 நடுவான சீவனமுததா. 31

பின்னேமூ வரிலிரண்டு
 போகளுஞ் சமரதியோகம
 தனனையுற் நிருப்பார்தேக
 சஞ்சார நிமித்தநதானாய

ஊனனுலேவான வரனவேறேரோரா
 லுணாபவன வரியானாகும
 அன்னியா தமமாற்றனனா
 லறியாதோன வரிட்டனாமே 32

அரிதாகு மிவாகளிவவா
 றநேகரா னாலுமுததி
 வரியாகும பாடுபட்ட
 சமாதிக்குப பலனேதென்றால்
 வரிதான திருஷ்ட துககம
 பிரமவித தநுபயிப்பன
 வரியானும வரனுமறறை
 வரிட்டனுஞ் சுகமாயவாழ்வாரா 33

வனமுத தரைச்சேவிததோரா
 சிவனய நெடுமாலான
 அவரு மகிழ்நோனபு
 முழுததுஞ் செயதுசனம
 பாவன மாளுரென்று
 பழமறை முழங்குமிப்பால்
 மீமவருஞ் சீவன்முததா
 விதேதகமுத தியுநீகேளாய. 34

கடமெனு முபாதிபோளுற
 ககனமொன முளுற்பால
 வடலெனு முபாதிபோன
 வுத்த எ ஸ்வனமுத்தா
 அடிமுடி நடுவுமினறி
 யகமபுற மினறிநின்ற
 படிதிகழ விதேசமுதநிட
 பதமடைந திருப்பநெனறும் 30

சொல்லிய மகனெயெங்கு
 ருழுவெளி யிருக்கமணனைக
 கெல்லிய பின்புதேதானறுங்
 கிணற்றினு காசமபோலே
 ஒல்லையாம பிரமநூலா
 லுறறது போலேதேதானறு
 எல்லையி னுமெப்போது
 மேகமென் திருநதுவாழ்வாய 31
 காணவீர கிளிஞ்சிலவெளவீ
 கந்தாப்ப நகாசனாவு
 றாணமை கயிறறிநபம்பு
 மலடிச்சா முயலின்கோங்

'னமாந தறிபுமான்'ற
 பிரபஞ் + மெலலாம்பொய்யே
 ஞானமெய மகனெயுனை
 நமமாணை மறந்திடாதே 37
 நறகருத துடையோனாகி
 ஞானவா னாகிநின்றேன
 மாககட நியாயம்போலே
 மகாபூத விகாரநதொடர்
 சாகருண வித்தகமுத்தி
 நிலைபரி யந்தஞ்சொன்ன
 ஈருரு வினைவிடாமற
 சந்தத மதுசுரிதநான 38

மனதுசுத துவசொருப மற்றிரண்டும
 வந்துகலந்தனவவறறை மாற்றிஹறபோம்,
 தனதுசன் ராககததைவிடா திருந்தபோது
 சமோருணமும் ஈசோருணமுஞ் சமிகரும்
 பினைனக, னன்பரிண மருசலனம போம
 போனககாறகளவநமற்று நின்றவா காசம்
 போனும், நினைதுளமப படியாமப பிரமத
 தொனருய நிருவிகற்ப சமா தியிலே நிற்குந்
 தான 39

களங்கமற்ற கண்ணாடி தனமுனவே
 ஞா களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டுமபோது
 விளங்கியதன மயமாகியபேதமாகி விகற்ப
 மினறி நிருவிகற்ப மாற்றேபோல, அளந்தி
 யப் படாவிபுவாயச சத்தாயசசித்தா யாந்த
 மாம்பிரமத தைக்கியமான, உளந்தெளிந்த
 படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலேவெங்கே
 யெனறுசங்கை யொழித்திடாயே 40

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மையாகுந்
 துகளிருளபோ னுன்மனமென சொல்லும
 போமபோம, வாததமானத்திலவந்த யுண்
 வையுண்பா வருவதும் போவதறினெது
 மகிழாராவாடா, காததரா மகந்நையைவிட்
 டகாததராகிக கரணவிருத திண்வததை
 காண்பாராகி, முததராயிருக்கலுமாய புசிப
 புங்குடு முடடிலையென தறிந்துசங்கை
 மாகிப்பாயே. 41

சேயகையஞ்செய விககையுந் நிருக
 குங்காந்தச சிலைமலைமுன னிருப்புகன்செட

டிநகுமாபோல, செய்கைபுஞ்செய விககையு
மற நிருககுமெனமுன செடமானவுலக
மெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்த
விநதிரிய விகாரரூப விவகாவிருத திகும
விருததிதான, மெய்கலந்த சமாதிகுரு
சாட்சியேநான வெயிலபோவென னுறைத்த
வனே விபுமாகர்த்தன் 42

அறுசுவையின குணங்குற்ற மசுத்தஞ்
சுத்த மபத்தியம் பத்தியமெனவூ னாயந
திடாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினததைக
காட்டுத்தீபபோற் போகங்கள் புசிப்பவன
மா போகியாகும், சிறிதுபெறி துகடனதந
ரியங்கண்ணைம தீமைகள்சேரினும்படிகச
செயல்போற்சித்தம், வெறிநிருககுமவனே
மாத தியாகியாவன விரதமிமமுன் றுடைய
வரே வீடுனோரே 43

இலககமாயிரஞ் சுருதியாலாகத்தநா
லென்மன மசையாமல்
பெலககவேண்டுமென றருள்குருவேயகப
பிராந்திபோயத தெரிவானேன்

தூலக்காரணசுண்ணாடிபையடிசுடி

தூலக்காரண பழுதனதே

அலககணமாற்றிய தேவரீரெனகருமை

யமிராதநக டெவிட்டாழை

41

ஒன்றுகேணமக னேபுமான முயற்சியா

லுமைத துமா நூடாககீசன

உன்றுசெய்யவே காட்டிய நூல்வழி

நடந்தால் லவாபினனே

சென்றுதுட்டவா தனைவிட்டு

விவேகராயச செனித்தமாயையததன்

நின்றுஞானத்தை யடைந்தவா

[ளி]

பவங்களைபொ ரிச்சயமிதுதானே

42

இந்தஞானந்தான வருவதெப்படியென

விடைவிடா விசாரத்தால்

வந்தடைந்திடும் விசாரந்தா

னேசெனின மனாநியாநசரீரத்தில

இந்தநானெவன சித்தெதுசுடமெது

விரண்டுமொன ருககும்

பந்தமேதுவீ டேதெனவுசாயிதல

பகாவிசா மதாதாம

43

ஐன்னவாறதப பிரமததையறிவிககு

மிலககணத தாலவேதம

ஐன்னஞானமும விபாததால்வருமன

சுருதிநூல படிததானும [நிப

ஐன்னதானங்க டவங்கணமு, திரங்கனா

சாரங்கன யாகங்கன

ஐன்னசெயகினுந தனனை ததானறிகின்ற

நிலைவகனால் வாராதே 47

சொருபஞானமும விருத்திஞானமு

மென்று சொத்திஞானமு மிரண்டாம, சொரு

பஞானமே விருத்தியின்ஞானமாயத தோ

னனுமவேறிலைமைததா, சொருபஞானமு,

ஞானசத்தருவனறு சுமுத்தியிற் கண்டா

யே சொருபஞானத்தின மருவுமருஞான

ததைச்சு சுடுவிருத்தியினஞானம 48

துருத்திமாயையைச் சுமுத்தியிற் சு

பாததற சொருபஞானநதானே, விருத்தி

ஞானமாய்ச் சுட்ட தெப்படியெனில் வெயயி

லாலில்செய்யும் பரித்தகுரியன குரியகார

தத்திற பற்றியக கினியாகி, எரித்தவாறு
போற சமாதியில விருத்தியா லெரிககு
மென றறிவாயே 49)

கண்டறிந்தது ஞானங்கேட டதுதனைக்
கருதுபா வுனையோகம், கண்டபேர்சொலக்
கேடடதுமறநதுபோங்கண்டது மறவாதே,
கண்டவஸதுமெய தியானவஸ்துககள்பொய
கறுவியஞ் ஞானத்தைச், கண்டவககணங்
கொல்வதுஞானமே கருமமனற்றிவாயே ( )

சுடமதாகிய தியானமெயயாகிய சாவ
முத தியைநல்கும், துடமதானதெப படி
யெனி லவரவா தியானமே பிறப்பாகும்,
உடலமாசையாற் றியானிககிற றியானித்த
வுடல்களா குவர்மைந்தா, தொடர்பவங்கெ
டச சொரூபமேதியானிககிற் சொரூபமா கு
வர்மெய்யே. 51

பிரமரூபத்தைத் தியானித்த போக
ளும் பிரமமா குவரென்றால், நரசரீரமாங்
குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென
னாதே, பரமபாவனை பரோட்சமாமபின்பு

தப்பரோட்சமேயபரோட்சம், திரவிசாரமா
ஞானமாமுததியாந தீவையீதறிவாயே. ( )

இந்தநிச்சய முததருளதுபவ மிரீப்தி
தெப் படியென்றால், சிந்தையற்றபூ மண
டலவிராசனுஞ் சிசுவுமபோற் சுகமாவா,
பந்தமுததிகண மறநதுபோ முண்டென்று
பலாசொலி னகையாவா, அந்தரததையுண
டுமிழநதேதார கொசுக்கெனு மவாகளைநகை
யாரே. 53

மேவுமண்ணிலவ வியததமேவியததமாம
விவகரித திடவேண்டில
நாவிஞ்ஞனமண்ணைக் குடமெனப்
ரஃகுட நசிப்பதுநாவாலே
பாவுநாமரூ பங்களைமறநதுமண்
பாரப்பதே பரமாததம
சீவபேதகற் பிதங்களைமறநதுநீ
சின்மய மாவாயே 54

பூரிக்குங்கன சச்சிதானந்தத்திற்
பொயசடந துயர்மூன்றும்
தூரத்தாயினுந் தோன்றுபாழ்விபரிதந
துடைப்பதெப் படியென்றால்

நீரிற்றேருனறுநதன னிழலதலைச்சுதாய்

நின்றலே யினுநேராயப

பூரிற்றேருன்றிய தன்னேநோகதிடிலநதப

பாழநிழல பொயயாமே

55

ஞானங்சாரண மறிபொருளகாரிய

நாமஞ பபேயகள்

ஆனசெப்படி யழிந்ததெப்படியென

வாயகுதல் பலன்னேற

மானமைந்தனே தோககொப்பனசுகம

வந்ததும பாராமல

போனதுநனை யாமலுனேபாதமாயப்

பூணமா யிருப்பாயே

56

அசத்திலெமமட்டுண் டமமடடுமபரா

முகமாகினு லமமட்டும

ந்சத்திலுளவிழிப் பாவையாமிப்படி

நிரந்தரப் பழக்கத்தால

வசத்திலுனமன நினறுசினமாததி

வடிவமா யிடினமைந்தா

சுசத்தேதகத்தி லிருப்பினுமாநந்த

கடல்வடி வாவாயே

57

நீர்மானதுமுக கியமோசூட்ததுள

நீரனதேவெரி யீரநதான

வசமாவகங்கர மறைந்தானிசமது

பழிந்தானமுககிய வகையாசூம

திசையார்திரிசய மறியாதேதுயில

செறியாதேயுடல தறிபோல

அசையாதேமதி சமமாகியநிலை

யதுதான முககியவாநந்தம

58

மனுடனமனுடகந தருவனதேறவநன

மாகந்தருவனெண பிதினோடே

பனுமாரானாகள கருமததேவாகள

பகாமுககியநீந திரனான

கனமாரபிரஜா பதியெனவிராட்டுபொன

காபபப்பிரமனென றினனோகன

பினவாநந்தங்க ணுரையாமபிரளய

வெள்ளககடல்பிர மாநந்தம

59

எவனாகினுமிந்தத தூரியாதீதததி

லேழாமபூமியி லிருந்தானேல்

அவனாதனசுசன சிவனமாலயன்முத

லறிவோரதுபவ சுகபோதம

விவகாரதிராசய மிதுவேயநுபவ
 மெனமுனசொல்லிய விவகாரி
 உவமானமுமறி மகனேயவனடி
 யுதிருமபொடிகளென் முடிமேலே. 60

குளிரிளகல வெண்மையெனற
 பதங்களிஞ னீரமூனறுகூறயிற்றே
 ஒளிதவனஞ செமமையெனற
 பதங்களாலககினியு மொருமூனரு
 வெளிமுதலாஞ சகமசததுமூடமிட [மோ
 ரெனப்பிரிதது விலககிவேதம
 எளிதறிய முரணமொழிந்த
 சததா தியெனுமபிரம மேகந்தானே

நித்தியமபூ ரணமேகம பரமார்த்தம்
 பரபப்ரம நிதானஞசாந்தம
 சத்தியங்கே வலநதுரியஞ்சமநதிருககுக
 கூடஸ்தன் சாட்சிபோதம
 சுததமிலக கியஞ்சநா தனஞ்சீவன்
 தததுவமவிண சோதியானமா
 முத்தம்விபு சூகசுமமென் றிவ்வண்ணம்
 விதிசுணங்கண் மொழியும்வேதம 62

அசலநிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே

யமவிமலம் வசனாதீதம்

அசடமநா மயம்சங்க மதுலநிரந

தரமகோ ஈரம கண்டம

அசமநந்த மவிநாசி நிராககுணநிட்

களநிரவ யவமநாதி

அசரீர மவிகார மததுவித

மெனவிலககா மநேக முண்டே. 63

இன்னவகை விதிவிலக்குக குணங்க
ணன்றாயச சேர்ந்தொருமித தெல்லாங்
கூடிச, சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண
டில்லே யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்
கள், பின்னபத மாமதனாற் சததாதி குணப்
பொருளாம பிரமமேகம, அன்னபொரு
ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா
யாவாய நீயே 64

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருண்ணெ
ன வருகுருவே மொழியககேளீர், ஏகபரி
பூரணமா மென்சொருப மென்னுளததி லி
றுகும் வண்ணம, ஆகமங்கள் சொன்னபடி

யெனனையகண டாராததமா வறிந்தேனையா
 ஸ்ரீமதமுமொத திடமுரைத்தாற் பசுமரத்தி
 ஸ்ரீனிவாஸ ஹைகருநேஞ்சே 65

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லநுபவ
 முய்கேள் சுழுத்திச சுகவாநந்சம, மிருதி
 வடி வாநவிலவ வாநநதமேயுரிவாம வேறவ
 கிலலை, கருதுபீர ளயஞ்சுழுத்தியிரணடி
 லுநீ யிருநதிருளாக காண்கின்றயே, இருத
 யத்திப படிநோக்கி யேகபரிபூரணமா யிருந
 திடாயே 66

பலகலையு முணர்ந்தருரு மொழிந்தபடி
 யிவனுமது பவமவிடாமல், பலமலரின மதுப்
 போலே சச்சிதாநநதமொன்றும் பரமாதத
 ததைப், பலபொழுதுங் கண்முடிச சமாதி
 யிருந தானவிழித்ததுப பாரத்தபோது, பல
 வடிவாஞ்சராசரசித திரங்கனெலாந தோன்
 றுமொரு படமாளுனே 67

புதியமொத்த சற்கருவே நமக்கிதுவே
 பித்தமுமனறி யினிவெறுண்டோ, அனையு

வைதது மதைந்னைதது • மிருபபதனபுரு
ஞானிகளுக கானநீதி, முதலுரைக்க தூர்
யாதீ தமுமேழாம பூமியுமுக கியமாமெனற
பதமுமதன வகையுமெனக கெளிதாசு,
தெளியுமவணம பணிததிடமே 68

கூறாங்க நிவிரததிவநது கெவஞானம
விருமபுவது சுபேசசையாகும, நறசங்க
மொழியினவி ஞானநால் பபுகலவிகா உலோ
யாநம்பி,முதசங்கவேடனைகள் விடலசநுமா
னகியிந்த மூன்றினுலும, சறசங்கமனரி
லுண்ணமை யறிவுதிததல சததுவா பத்தி
தானே 69

கூத்துவததின மனமுலறதது மிததை
யெலா மறததலசம சததுயாகும, அதது
விகா நநதமவருந திரிபுடிபோம பதாராத
தாபா வணையாகும, உற் றநிலையிருநபடி
யிருநதாமவுன உபாபக தரியமாகும, இத்
தூரிய பூமியையுமே உரியாத் தபபசமென
றதுவுங்கே ஈயா 70

முற்புலிமூன றினுமூலகந தோன்று
தலாற சாககிரமா மூனறற்கபபால, சொற
பனமா மதுவுமௌன நமூவுமைநதாம பூமி
யே சுழுததியாகும், அற்புதமாஞ் சுகாநுபல
மிகுமாறும் புவிதூரிய மதற்கப பாலோ,
கற்பனையிலாதவிட மதீதமென்று மௌன
மாக காட்டுமவேதம்

71

பிறந்ததுண டாளுலன்றே
பிறகுசா வதுதானுணடாம்
பிறந்ததே யில்லையென்னுப
பிரமமா வதுவுநானே
பிறந்தது நானென்றாகிற
பிரமமன றந்தநானே
பிறந்தது மிறந்ததற்ற
பிரமமா நானேநானே.

72

நானென்ற பிரமமான
நானேநா னறியேனென்றால்
நானென்ப தேதுபின்னை
நமமுடைப் புநதுயென்னில

தரினது மயக்கத்தன்னிற்
சாகுமே சாவாதாகி
நானென நிறைந்திருந்த
ஞானமா நானேநானே

73

நிறைந்தவா நெந்தவாறு
நிலைதெரிந நிலென்றாயேல்
அறிந்ததாஞ் சுழுத்திதன்னி
லாநந்த மதுவேயாகும
குறைந்ததற காந்தந்தான்
சுவலயந தன்னிலிலை
நிறைந்ததே யிந்தவானமா
நிதானமிவ வறிவுதானே.

74

யனத்தினு லெண்ணித்தானே
வந்ததிவ வுலகமாகும
நினைத்திடி லநேகலோக
நற்பதவ் வறிவிலனேரு
அனைத்தையுங் கடந்தப்பாலு
மந்தமற் றறிவிதாமென்
முறனைத்தனி விசாரித்திட்டா
லெகடாய நிறைந்தோனே

75

அச்சுவா நிருநதுகொண்டே
யாந்தத மநபவிகர
வெதவா நிருநதுகொண்டா
லெனக்கிது செரியுமென்னில
யிருதமன நவஸதைதமமு
னெ முநதிம விருத திருக்கில
துநசுவா நிருநதுநீயு
மாந்த மலையலாமே

71

நாதரு வசதிநிலே
வருகிற விருத யெலலாப
திரு லடக்கலாகு
மெனறுதான விசாரஞ்செய்யல
பாசமா மிராகனருநாயப
புநதியைம புலனகனெலலாப
சாதரா யிருக்கபபெறகுந்
கலமு மடங்குநதானே

72

விருத திக ளடக்கவினனம
விருதமாம யோகத, சாடேல
துருத திப்பா ஷாதுரு சகைச
ககமுட லடக்கிளி, கும

அருத்தத்தற கிலையெனென்ற

காரண சரீரமாகிப்

பெருத்ததேதா மவிததைதனைப

பிடுங்கி டடங்குந்தானே 76

அகரண சரீரத்தைக

கலாவதெவ வாமெனேருநில

புரண பொய்சொல்லாத

யதனபொருளகதநிலயததுப

புரண மாகுமெனேமற

புலனங்க டோற்றமெனறு

பாரண வந்ததாதி

நரிதநிடு மவிததைதயெங்கே 77

அபபடி யிருக்கசசித்த

மகைதலால விவகாரநில

அபபடி கூடுமெனனி

மெனனைவிட டொனறுமில்லை

புபபடி கண்டவெல்லா

மெனமய மெனகருபபோல

மயி மெனறுதானே

பாரணகூறு மகைதலானே 78

சீத தூநா னிறைநதேதானெனா
 திடமற வாறுருந்தால
 எததனை யெண்ணினாலு
 மேதுசெய தாலுமெனன
 நித்திரை யுணர்நதபினடி
 நிறகினற கருவேபோல
 அததனை யுமபொயதானே
 யாநந்த வடிவுநானே

81

தானென வுடலைத்தானே
 நம்பினே னநேகசன்மம்
 ஈனராயப பெரியோராகி
 யிருந்தவை யெலாமிப்போது
 கானலில் வெள்ளமபோலக
 கண்சிற குருவினாலே
 ஞானென வெனனைத்தானே
 நம்பியீ டேறினேனே

82

சுத்தவாதனையாண்டந்த
சீவன்முத்த நிலக்கணங் கூறல்,
ஞானவாசிட்டம்.

வைராகிய பரிகரணம்

மெய்தரி நிமித்தமாகத்

தரிபபதாம விளம்புஞ்சுத்த

மெய்நினா பிறவியான

வநாதசுத்தி னென்றமெய்தார்

நொய்தினி டோககலேணடி

டோககெலா டோககியினபு

செய்திடுஞ் சீவனமுத்தி

சோதவ மெனனலாடெ

1

சுகடிகைத்.

அவவறிவு சங்கற்பத தாறகட்டுண்ணு
மதுவிடிவாய் டுறுமந்த வறிவுதனைசை,செவ்
விதினீ யறிந்தனையாற போகத் திசைச
செகககாட்சி யனைத்தினையுந் தோதியானு,
யெவவமற நிறைமனத்தா லடையற்பால்
யாவும்லெந் தரியகாட்சிக் கெட்டாதொண்

தீத, கவனவயத வடைகின்றாய முத்தன
 னாய கருத,கிலுறு மயக்கமெனுங் கவலை
 தீவாய 2

சித்தனையாற் சாங்கமற்சு சுத்தனாகித்
 தினாகடவீர மெந் கவதானருந நிலை
 பேரால், வந்துமுனா தனைபேரயததறி பதத
 மதானருளுண் டாயாமொ கந்தோத்த வருத
 தந் தீரந்தா, னைத்தெனறி யுனகருமா பறிவ
 மதலலா மந்ந்தமனத தீரகுரிய வடைவ
 மதனவீர, சுத்ததப பகிச்ச்ச்செறி பேரக
 மெல்லாக் தனமதனமுரு சுத்ததா,ததைத
 தவிரந்து நிதநால் 3

முழுக் காரணநாண்

மீதமுயன்று வருந்தாமற் சமராகின்ற
 வேணுகொளாற் தனமுயலவால் வநோதந
 தனனாற்,பகாமனமாஞ்சிறுமகவை வநுததல
 வேணுகம பலபிறப்பிற் பரிபாகக் காகலப்
 பண்ணி, யாகலகபவா தீனையுதிததான முய
 தகிபேரு னைமுறினுஞ் சுபமுயலவைவயதுதீ

தலல, திபழமனம்போயத * தரபதநதை,த
தெளியுமடகித் தெசியநூற மொலவழியிற
செலலுவாயே

சூயதா யிகததனிதாயப பொயோரா
மேவுரு சுபததிரு மனவழிகுத துயரு
மற்ற, மேமமாம பசுமேவி யதுவுநதளளி
நிலேநிறபாய மீட்டலுமா நெறியதாக, மா
யைகின் வொழிததுவன்ற சாத்தியினபம
வழுவாம லுதாரமா மதியாலையதி, யாய
மொழிப பொருணா முனியைகருதுகெஞ்சை
யமாசமமுமெய தான மாவி லுசுசுதிப்பாய

நல்லவருந நீயவரு மெனனேபோல நய
புததகா யமுதுணைந லுணர்நுலு, மலலன்
மலாமகடபுணாக, *போதுமொ வவாமகித்ச்சி
தருரு சாததியுள்ளா மாணஞ்செவவந,
கொலலமெய தினுமசையா புலனைநதா
லுயகுற்றமுநன் மையுதுகோகது குரிராவா
டா, தொலலறிஞா மகமபுநீந்தோ முனி
வொமாயபா சூயவாயா ரினுமவிளங்கு
சூயனமேகே

ஞானவிஹங்கல்பத

அததமி யாதசோதி

யருகருக யளவிலாதாய

மேததிய பிணியிலாதாய

மேவரும பிறபிலாதா

மேததவக களிஹுமொறு

மியாபுகா யாவுகசெயது

முத்தியு யாவியோறு

முத்திய ப பொருக்காண ஹுணர் ( )

பகர்வாரிதாய முத்திராற பயிலவதா
 இப்பாபுதலாப புதுநான் பல்பொபொறு,
 மிகவுணர்வா கியாபுருட னெனமுருக, ந
 வெதாந்தம விளங்குஞ்ஞா பயமெனமுரு,
 துகளறுவிஞ்ஞானிகளியுஞ்ஞானமொன
 றுஞ்ஞானியாரு னியமெனமுரு, செல்லப
 பட்டுரு, திகழிரவி தேசகருக தெசாயகன்னு
 தேசவிதிதுத திகழி, துத திகழாந்ற்கும.

அததவறி வாதலாலாகாயபாவணையாற
 ஞுவிணஞ்ஞா, மததிறுனெ யெப்பொரு

ஞம பாவிதத போதுள்ள ததுவாமதச,
சித துடையே மூவுலகுந திடாகானலெனத
தோனறிச சிதையுமபலகா, லிததனையுரு
செயயவந்தா னிததனையுரு செயயாம
விருககுமனதே 9

முடிவுகன வஞஞான மில்லாக் கியில
துவா முமமையாகி, யடாதருஞா துருஞான
ஞெயமெழுந தொடுங்குமிட மதுவேயாகுந,
திடவிசுமபன ருயிருநதும விசுமபானநிலை
யதுவாஞ சிததமபுநதி, படாமனமபோயத்
தாவரமபோற பெருமுளறி வொப்பாமப
பரமஞபம. 10

லீலைகதை

மனவானமும வானமு மாசறு ஞான
வாணு, மெனவான மூன்றின முதல்வான
மிரணடுமினறிக, கனஞான வானெயது
தலகண்டதை விட்டுப்போத, நனவா யய
லொனறை யுற்றானடு ஞானவாணும். 11

சுங்கற்பசாலந தவிரததாலுப சாந்த
கித், துங்கப்புவீ யாவையுமாகிய சோது

தேதானறு, மிங்கறபமுங காண்பனவில்லை
 வெறுமபொயயென்ற, வங்கபபொழு தவ
 வறி வாலது சோதலாகும். 12

தேதயநின்றிய ஞானமே ஞானமு
 நனைததுமேற பெறுமபேறு, மாயவநரிவேப
 பரிசயமுததியென ததிற்பரி சயமபண்ணற,
 ஹயத்தாறறற மெனறநத வீரவிடில் சொன
 னவ ரிருட்வாருங, காயவாதனை யறிவறஈ
 சயாதிடைய கலநதசை வறந்னரா 13

கற்குடி கலை.

சிவசமேஹ ப்ரங்குளையான செபபு
 கினற வீளுக்கடடிற சினறசெயகினதே,
 ஹங்கணமதி யாறறிறநதா லுயிரவாமுலீ
 ரெனவகுததென னுரைசெய கெனனாத,
 துங்கார பதியுரைப்பத தொல்லரககி நல
 லமுதத துளிகளபேரல, வங்கவருக்குரைதத
 வெலா மிராகவகே னெனவசிடட னருள
 லுறருள. 14

அண்டநிறை பலகோடி பலவாயு மொ
 ன்ருமெவ வணுவீணுள்ளே, விண்டகடற்

குமிழிகளபோல விரிந்தெதர்முகம விண
னாயும விண்ணனேறது, சண்டறவுண்டா
யிருநது மிலாதசெது சரித்தேயுஞ் சரியா
செது, கணடிட்கல லாதாயு ந்றபசெது
சித்தாயுங் கலலாமேது 15

வானிடையோ வியமெழுது கினற
செது வித்திடையின மரங்களைப்போல,
வீணமிலா வெவவென்று விலகமெலா மிருக
கினற துயாதினினறு, மானகடற நீரை
புளையுபா சொருபொருளும் பிரிவாகா
தல மந்திர, மீனமறு மெகிழ்ச்சியுமபோ
லெத்தானறி யிருமைமுமெங் கொருமை
யாகும 16

இந்தவினா ல்லபயனை துமமுணாவா
லேத்தான்ற வியமபுலீயேற,கந்தமுற வென
குழனமே லெபபோது மிருககினற கமழ்
போதாவீ, மந்தமுறு புந்நியினால வகுத்
துரைகக மாட்டாது யயங்குலீயேல, வெந்
தவயிற் றெரிகனற்கு விறகாவீ ரென றரககி
விளமபலோம 17

யந்திரிமுன னுரைசெய்வார் மாசி
 லாப பரம்பொருளை வகுத்துச் சொன்னாய்
 சிங்ஙதமுத லாமபொதிக ளாளுநு மெட
 டரிதாந திறத்தினுலே, யந்தமில்லென மாத
 திரமாய விண்ணுநோய தாமபரம வட
 வேயாக, முந்துப்ர மாண்டமெலா மவ
 வனுவி லேதோனறி முதிர்நது மாயும 18

துடமான வதனபுறமில் லாண்மயிடுநு
 விண்ணாகுந் தனிப்போசத்தா, லிடமான
 விண்ணென மின்னதெனத் தெரிவரிய
 வியலிடுநில, துடமாக விலதாருந் சந்
 பாவத் தாலுளதாயச் செப்பலாகும், புடமாக
 விளங்குதலாற்சித்தாகு மறிவதிலாப பொ
 ருடாற கலலாம 19

நானாகுமிகனோயதாமாகாயத்திற் சக்த
 திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு,
 மாளுத வுலகமெலாந் தனதுசோதி யாத
 வினா வதற்குவே நயலொன்றிலலை, நீநா
 னாஞ் சகபேத வடிவநசாண் நிற்கின்ற வதன

வடிவாய நீ னு க ர டெ த ன னு ம, நாநாவாம
பொருட்புணாவா னடந்ததாரு கடககவிட
மிலாமையினு னடவாதாகும 20

அடைவதற்கொன றி ல ர மையி னு
விலையாகு மநவரதஞ் சததையிலுண டாரு
மென்று, புடைபெயாநன மதியமைச்சன
புகலக்கேடடுப போதவியந ததறபினப பூப
னையுன, னுடையவுணா வரையென்ன வெ
னுஞ்சொலவா னுலகத்தி லுறுதியிலா
வுறுதிதானே, தடையறுசிற பரம்பொருளி
ஐறுதியாந தறபரத்தி னியலப்பினனஞ்
சாற்றக்கொளாய 21

கருத்ததனாற சங்கறப விகழபமெல
லாங் ஸகவிஞ்சல கைக்கொள்ளப படுவதா
ருந், திரு, கமுறு தனவிரியுங் குவிவுதா
ளுஞ் திருட்டியுடைய பமுமாகுந் திரண்டே
நாநகத, தருத்தமுறு வாககியத்தி னிட
டையாகு மவவேத வாககியத்துக கயறு
மாகு, முருத்திகமு முள்ள தில திரண்டினு
கரு முள்ளாகு மவையிரண்டினுருவமாகும

சுரராமா முகங்களைத்து மனருபத்
தாற ஞானசெய்யுட விலையாட்டாரு சகமாய
நினமும், புராசனபா மொருமைமினிற்
பிரியாதாசும் புரணசின் மாத்நிரமாம
பொருளேனொன்றாய், நிராசையுளத் தவ
தறியும் பரமீதென்று நிருபனுரைத் திட
நிருதினெருகட்கொண்டு, விராவமுத மழை
செவரியக குளிராதவாபோன மிகக்குளிர்ந்
தான சாதமுத விளமபலுற்றாள் 23

உருபத்திப் பிரகாரம்

நீகொலுறுபல பொருள்களைப் மேலா
தொழித்தேரா மனமவென்றோர், சகமா
யெய்தாது தனக்குரித்தாக துயாதா
நாரைசெய்நிவரிபோ, சகமாமனித புழு
வொப்பார சானேருருமைதத் நூறபழகி,
மகாநிலைவு தோமனத்தா லயருமானதைத்
திருபட்டலா 24

இருமபாலிருமபு, இருநதுவபோ லிய
தமுமனத்தான் மனைதிருந்தும் திருமொ

நீராசை வடிவாகிய செறியுந்தனவு
லியற்றுவதாய், விருமபாசினமுடைய கொள்
தான் வெய்யமனத்தி ணுபாசத்தி, பெரும
பாசந்தீர நற்கதியாம பிறிதொரு கதியுண
ருகா 25

வாவுமனத்தை யசங்கற்ப வாளா
லறுககி னின்றாதெங்கு, மியாவுமதுவாம
பொருடோனறு மிகதவழிபின் றறிவாலே,
மேவுமனதை விழுங்கியதின மேலாமாயா
லிகற்பமெலா, வெறுமதியா லறிவுகடந
துளசனத்தவிழுங்கும பொருளுணாலாய 26

வருத்திமுயன்று மனசுசனனை மாரற்றி
யிலலை யுண்கெனகு, திருநக பதத்தி
விருத்திக்வா யிடாதோசெலவ மிடரின்றிப,
பொருந்தவேணி மனமெனெருற் புவன
மூன்றுக துருமபாகுந திருநகவீரீதென
றனவெலலாக தீதாயததோனறின் மனபா
ரும 27

சித்தவண்ணிற் றிகுற்றிவாக தியா
னத்தாலே யறிவெனனு, மொத்தபடையா

லையமறவாதிதை யறுப்பாயறுதததறபின்,
மேததுதுயாபோ மவனிவனான மேவுமெ
னனிததுவிதுவாய, எவததவிவையே மன
பிதினை மறப்பாமவாளா லறுததுவாய 28

தாதுமுயாவு மிலலாத சம்பாவனை
யாற் பிறப்பிலலா, வாழவுநல்கும பாரம்ப,
மாருப்பதமா மலைவாலை, வீதுருத மன
பரிதாம வெமமைகனலை விடாததுபோ,
லாழவுசெய்யுமலைவுமன மகலாவறிவினைவு
மனம 29

அலையுமநத மனமுலகா மலைவுபோ
கின மனநகெடுமிந, நிலையதவமு நூறக
ருதது நீமலவீடுந துணிபொருளுந, அலை
விலலைவே மனமாயை தொடாவாதினயு
மதனபெயரா, மலையுமனமு மதுவதின
மாருவிசாரத தான்மாயப்பாய 30

மேததுவினற வாதினையை விட்டான
மேலாநலமுளதாரு, சததினசதநி னிடை
நினறு சைதன்னியததிற சாட்டியததி,
லொததுநடுகின றலைவதுவே யுள்ளமாகு

ரிவவுள்ளு, சித்தின் முயலவாற சித்தா
குஞ் செடத்தினமுயலவாற செடமாகும 31

ஊக்கமுளதாய மனமொன்றி லுறைக
கிலதுவா மாதலிற்றை, றுக்குமனதை மனத
தாலே தளவியேறித தளாவினறி, யாகக
மழிவில பதமவிரைவி லடைவாயமனததை
மனததாலே, நீக்கவலதாந் தகைமைததா
நிருபணிறுதது நெறிபோல 32

எந்தவெந்த வாதனைக ரிதயத்தெழுந்த
வவையெல்லா, மந்தவந்த விடத்தழிககி
லதுவேமாயைக கழிவாகு, முநதுபோக
பேதமென மொழிந்தவிருவா தனைவிடய,
வந்தபாவா பாவங்கண் மாற்றிவிகற்ப மற
மகிழ்வாய 33

அறிபவத்தாசை யறிலதுதானே யவி
ததையு மனமுமாண் டதுவாம, பொறிபயி
லாசை துண்பமா நிராசை புகலரு முதனியா
மினபம, பிறிவறுதனது முயற்சியாலுண்
டாம பேதையருண்டெனுமவிததை, செறி

தரு பொய்யாய நாமமாததிரமாயச சித
தெனத்தோநதிடி விலகாம 34

பிறப்பெனு மாயைந கரையதாயெங்
கும் பிறிவறுபெருமபொரு டோன்றி, விற
பபுறுமாயைக கிசையேயெழுவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, நெறப்பலவகற்பொ சிதைந
திடி விதுதான றேயநதிடுகு சித்தெனுங்
குகிரோன, புறப்படிவிதய விசுமபிலவா
தனையாம பொங்கிருள் போமெனப் புகல்

கண்டனவனைத்து மாயையே யென
ருய கண்ணெனுந தத்துவத்தாலே, தண்
டறவதுதான கரைந்துபோமெனருய தத்
துவமாவதேயுமென, வெண்டவனுரைப
பான் கண்டபுறமென றேயதிடா
தெங்குபுறமென புறமெனவொகி நாம
மற்றையாறவென, தத்துவமெனவொகி

தானலாதான வுடன்முதற்பொருளிற
ருனெனும பாவனையாய, வுண்மாமாயை
யுணாவிலோ விதிக்க வுள்ளதா முணாவு

மோராக கிலதா, மானதந்நீனதத நைதம
பொழியியற்ற மன்னவாக கமைசுசாபோல்
விமலி, லானந்ந மதியான முயற்சியாற்
போகத தாசைவா த்ந்நயவே மதுபபாய

முகமாயச சடமாயச சுகாசகங்களிலே
முதுகியோரா பயனற் வருநதுந, தேகமார்
நீயாறகோவகோவீதோரா சித்திர மிருநத
வாகாண, யேகமாயமெயா யிலங்கியப்
மெங்குமாயிருக்கடிந தீதானருச, சோக
மாயப பொய்யாய விளங்குருமாயை தோன
றுரு திருக்கவுநதீதானமும 33

சோருபமவிட்டகலன் மோகமாமவேறு
சொல்லிட முனடிபின பிலலை, யொரு
பொரு ணினைவை யொழிசதுமேலப்பா
லொருபொரு ணினைவுறிலநத, யிருபொரு
ணடுவு ணினைவறயிருககு மிதுசொரு பததி
யலபிதுதான, மருவுகறபனைமாண டசை
விலகறபொலாய வருநஞ்ச சுமுததிதீர் வடி
வாய 39

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மளந்
 றில்வீழா ரிவற்றியலாமுத திவரி லிடாமீண
 டில்லை, நவையுறுமோகத்தொடு நாமடைவ
 தெனனே நவலோரா னன்னூலா னன்றா
 ஞானச, சுவைபெறுது நிராசையினு லென
 றுநாடல் சுபமவிருமபலாகுமிநதச்சபேசசை
 முற்றி, கவையறுநல லோரியற்கை யாசா
 சங்குள கைவருதல விசாரமாக கருதல்
 வேண்டிம

40

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார
 மென்ற விசரணுகிறை தலுமவிடயத் திச
 சைமாறறி, நினைவுருவி வதுசித்தஞ் சிமுக
 லாகு நிகழ்த்தியவிம முணரூலு நெஞ்சந்
 தன்னில, வனைதருமவ விசத்தியினு லுண
 மைபபோத மனனுதலையுணமைநிலைமருவ
 லாகு, மனையனவிந நானகாலு முணைமப்
 போதத் தழுநதியயற் சாபமநு லசைந
 மாகும.

41

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும்
 போதத் தழுநதியவின பததமைவாற

புறனுமுள்ளு, முறைந்தயதாராத தங்கண்
மறைந தயலோரவனபா லுணாவதுவே
பதாராதநினை வொழிதலாகு, நிறைந்த
விவை யாறலுமபேதமபோகக் கிலைபெறு
தற சுபாவத்தே நிறறறானே, மறைந்த
பொருள வெளியாகருந தூரியமாகு மாசுறு
சீவனினமுததா வழியீதாகும 42

சோனனதன்மே லுடலிறந்த முததா
மேயுநதூரியா தீதபபதமாந தூரியச்செலவந்,
தனனுணாவாற் றனையறிநக பெருமை
சானறதலைவனா லெயதலுறுநதன் மையாகு,
மன்னியவிப பதமடைந்த சீவனமுததா
மகிழ்ச்சிமறுக கததழுந்தா மறப்பினுலே,
யன்னியாசொல வழிதுயிலவிட் டெழுந
தாரபோல வடுததனசெய குவாசெயயாராகி
வழுவாரா. 43

தோனறியவை விளக்கத்தா லுணாவா
யானமமபொறிகருந தெரடபாய தற்கு,
மானறபதாராத தங்கனெலா மறிவினாஸொ
ழிந்துணமை யாகுமாட்டா வேனறறிவா

னறிபொருளா மிரண்டினிடை யறிவா
 னுககியைந்தருப, மூன்றியறிபொருளாறிவா
 னறிவிவிலை யுறநிடுவ துயாததவீதி 4.4

ஒரிடமவிட டோரிடத்தே யுளளமுறி
 லவற்றினடு புணமையாகிப, பேரிலதா
 யுணாவிலதாயச சடமிலதா யதுநீயாயப
 பரிசேயென்றுங், கூரியபுந் தியினுலே
 யுகித்தக குமபயெனங் குற்பபை
 டாற்றித், தூரியதாம படி மனத்தின றுவக
 கறுதது விருத்தபடி துண்டதுநிறபாய 4.5

பிறபுர்பபாம பூடடைதனைப் பிணி
 ததுதறறு மவாதனையாம பெரிபபா, மறப
 பெரிய முயாதியினு லவத திடுவாய பரமபா
 மறிவினமுன ின, புறப்படுமபொய யாமுன
 னம புவனவீதற் பங்கனெனும் பொயகை ம
 காட்டுஞ், சிறப்புவண்ணிலதாய மில
 தான நீலத் தரு செறிவதேபோல 4.6

கோகமுறு கங்குரப் பாசத்தான மன
 மாள்தொறு னுதொட்ட, மோகமெனுமு

பனி விட்டகலுஞ் சததூல முதிரவந
தான, மாகபவினங்குஞ்சென்ன நல்லறிவு
மாததிமாய மாயாசாகி, யேகமாய ஷ
வ்னறிப ப்றபப்றபப் ஸபப்ரம மிலங்கு
நொயதாய 47

சுக்கிரம் நவத.

மோனனவுலகங் கருகருவந தோன
ருநின்ற மாதநிரமும், பின்னமினறி
யாவையுமாயப் பெராவறிவாயப் பெருவண்ண
னாய, மன்னுப்ரம மோனமெனதே வருநதி
முயானறு பரல்படா, யனையிடுமே கைவந
தா லலைவறறுள்ள மறிவுருவாம 48

தாமவியானகடர்குதை

சுககஞ்செய மயலபோயத் தொநதந
தவிரகதொலநைச் சாரவதினைநிச, சிங்கி
செய கடடழிநின்றுஞ் சென்றச செல்லும
புடபோற, துங்கமோ கததினின்ற நூய
மனம வெளியிதபோநது, பங்கமா மையந
தீரப் பதநெலு மனைததநதீரும 49

நுனரவய மனம்பூ ண்சதை யடைந
தூப ண்வெண்டுகள், போன்றுற விளங்
ருமரத ரீதியில பொலிவுறேராகண்,
மூன்று முத றிகொந்தேவ முதலவாகருங்
ருவாக்கைய நுன்றிய விசாரத்தாலேயுயர்
மொரு மனயதேனெனும் 50

பலகேது நாயகேனெனவுறநுநின மூண்
ருவாய், கலசமார் பிழுவீயாகங் கங்குல
போன ருடிநற்கு, மலகறு முலகுந்தாமு
மழிலிலிழ சோதியெனறே சலனமில்
கண்ணுற கண்டோர் தத்தவநிலைம கண்
டோர் 51

அகிலசுத தியுமாயொன்று யநந்தமா
மழிவுதானே, சகலபா வனைக்குமுள்ளா
மெனக்கண்டோர் தமமைக்கண்டோர், பகா
வுறு நானுமில்லை பிறிதிலை பரமபுண்ண
மென, நிகமுற வுள்ளதிலை திவ்யுறக்
கண்டோர் கண்டோர் 52

நேறியிடை வந்தோர்கூட்ட நெறி
செலவோ காணுநோபோற், செறிதரு

போகமெல்லாஞ் சேதனா • காண்பரனதே,
யந்வினா மனதைவென்றோ ரறபமே
பெரிதாயக்காண்பா, பிறகுதுதுயரா மென
தேபெரியன போகம வேண்டா 5.3

மனமெனும வினையைவென்றோ மல
ராடி முடிமேற்கொள்வா, மினநாகங்களை
னுமிராச்சியத் திருநதுவாடிநத, முனமுது
பாவமென்னு முயமச்சகபரிதறினாறுங், கன
மயற படைகளாலுங் கரணமாய் பகையை
வெலவாய 5.4

துனிமனச செருக குமாயத் துத் தொடா
பொறிப பகையெவலலிற், பனிபடு பது
மக கான்போற படாத்தவா தலைகணமா
ஞந், தனியறி யொன்றே மெனது சாதித் திய
மனமெனமடபிங், கணியிருள் செறியும
பேய்போற கருத்திலவா தனைவந்தெயதும்

மநதிரி யெனலா முணமை மருவுதும்
விசாரத்தாலே, யிந்திரியங்களைனுமிடர்ப
பணை யறுத்தலாலே, தந்திரி யெனலாமிட்

டஞ் சமைத்தலா லேவலாளா, ஞெஃதிரி
கிலாசவுள்ள னோக்கிய விவேகத்தேதாாககே

சூலிகு மினபதசாலே யனபுறு மனை
வியாகும பாலிகு மியலபினுலே பாவன
தநஸையாகுந், சீலிக்கு முறுதியாலே தெ
டருநடபுமாகுந், தூலிகுமவினைகளிலலாத
தூயமனம் விவேகத்தேதாாககே 57

நலலன நூலகளாலே நலலன நெறி
யை நோக்கி, நலலன தியானஞ்மெய்து
நல்லனு பவததைநண்ணி, நலலன சீத்தி
நலகு நலலதாயத தனைமாயககு, நலல
தோர தாதையாகி நலலவாக குள்ளந்
தானே 58

துணிவுறு திடமாயச சாலத துகளந்
நோக்கியாதும், பணியற்க் கண்டுஞாப
பேருணர் வுணாததப்படடாந், பணிவுறு
மிதயநதன்னிற் பழுதிறன குணத்தினுலே,
மணியென விளங்காந்நகு மாசறு முள்ளந்
தானே 59

மனமணி பேதச்சேழநின் மறைந்
தொரு வருகருந் தோன்றாக, கனமுறு
விலேகநீராத் கழுவினாற் சித்திகாடடும,
வினவுறு விலேகவன்பான மெயமனமையை
உதியாறகணடு, சினமுறு பொறியை வென்
று தீரவரும் பிறவிதீரவாய 60

வீமபாசதிடீர்கதை

வருத்தமற றச்சஞ்சோக மதமின்றி
நன்னூற்பின்போ, யொருத்தரா லேவ
லின்றி யுலாவுக நசிகக வேண்டா, வருத்தங்க
ளனாததமாகு மளவிலபோ கங்கடேனாயாம,
பெருத்தவா பததாஞ்செலவம் பேரீன்ப
நிராசைதானே 61

இடுமபைகூட சங்கமின்றி யியற்கையா
சாரமெய்திக, குடுமபமாந துயாசிற்றீன்பங்
குறித்திடாப பெருமையோராகு, நெடும்
புகழ் வாணாள்செல்வ நிறைகுண மனைதது
முண்டாயப் டடுமபலன் வசந்தகாலக கொடி
களபோற பலிக குமனகீற. 62

நானெனும் பொருளகாணுதோர் ஞானவா
காயங்காணார், நானெனும பொருளைக்
கண்டோர் ஞானவா காயமாவா, நா
னெனு மகங்காரக்கார் ஞானவிண மதியை
மூடி, ஞானேனுப் பரமவாமப னன்மவா விரி
யாதன்றே 63

மூலகை யுலகிலிந்த வகங்கர முமமை
யென்று, மேவரு மிரண்டுநன்ற மிகவு
மொன் றீனமாகும், யாவதும பரமு நாமே
யீறிலமெமையலாதோர், பாவனையிலதென்
டேருரும போதமே பரமாங்காரம 64

சேனனெலவா வினுஞ்சற்றுகிச செக
நகளுக்கயலாயென்று, மன்னுது மெனக
கொள்போத மறையாங் காரமாகு, மிக
நிலை யிரணவஞ்சீவன முததாபா விருந்தீ
டேறதிரு, துன்னரு முத்திலலகுஞ் சுதல
வுறு பநநிலகா 65

ஓற்றமா மகங்காரங்க விரணடிஞற்
பரமமெய்தி, யூற்றமாமவறையங்கி யோய

கங் கரமுமின்றி, யாதறலா'னிற்றிமெனனி
லறவுயா பதமதாரு, தோறமுட னுனை
னுமை சுருதிகள் சொல்லுமுததி 66

அனைததையு மறிநீதாஅமமை யறி
வென வறிவாற கண்டோ, வினைததொட
ரிலாதோரொன்றின விருபபமும வெறுபபு
மில்லோ, கனைததுள ங்குதகாலத்தி லெய
தியங்லையினிற்போ, தினைததுணை யெனி
னுமைய மிலாதொ தெளிவுசானகீரா 67

நாருடன் கூறு.

ஒழியாத ஆயாமாயை யெனுமாபததை
யொழிககமன நாசமோ ருபாயாராரு, மிழி
யாத மெயருளுனப பொருளையெல்லா
மியமபககேட டயராம விதயங்கொள்வாய,
பழியானபோகத்தி னிசைசதானை பந்தமா
மதுவிடலேபரமமாகும், வழியான பன்னூ
லாற் பயனகொலென்ன வருந்தாம லிவவ
ழியே வருதலவேணம 68

உள்ளினுமபுறத்தி மெருந்தசங்கற்ப
மொருக்கிட வொருபபடகினைவா, யெள்ள

ருந்தவங்குள கற்பகோடிகணீ யியற்றினும
பாதலமபூமி, தள்ளருந்துதக்க மேவினுமு
னகஞ்ச சாற்றுசங் கற்பமாயவல்லாற, நெள
ளியபரம பதத்தினைமேவத தியக்கமி லுபா
யமவே நிலலை 69

அறிவெனுமவீசைசங் கற்பமா முளையா
மனையசங்கற்பமாநதனைப, பிறிவுறத்தா
னே செயதுதான பிரகடம பெரிதுற வொ
கதிடுநதானே, செறிதுயரொழிய வ்னப
மொன்றிலலை யாதலாரசெப்புகங்கற்ப டெ
றியுறத்தனையே ளிறபுறநிலையி னிமிடமும
பாவனைத்தனையேல 70

எழுந்தசங்கற்ப பாவனைவிட்டா லிறந
துபோ மிதனையிங் கிடனா, லழுந்தாமாயத
து மனத தினுனமனததையறுத துநினைநி
வீனீநிற்பா, யுழுந்துருள்பொழுதின் முடியு
மீதரிதோ வுலகமுமவானமுமொககு, முழுந
தியபொயயாயப போமவிகற்பத்தான முளை
ததலை யன்றி முன்னிலத்தால 71

கசவ் கதை.

நாமுட லென்னுமாசான ஞானககண்
குருடாயப்போகுந், தோமுறு மதனை, ததூர
த தூரப்பேற சேரதிஞான, மாமுகி விலா
நிலாப்போல வயங்கிடு மிளைடகண்ணு, லே
முறு பிறவிலேயே யிருங்கரை யெளிதுதோ
னறும

72

அனைத்தினுங் கததனல்லே நவனிவ
னலலேனென்ன, நினைத்ததுள துறுதியாகி
நிறறியா லுதினென்னி, லனைத்தினுங்
கததனென யாவறுமதுநா னென்ன, நினை
த்தலெவ்வானுமின்றி கச்சயமாகிற்பாய

அன்றெனி லொன்மமல்ல வொன்று
நாமாகுமெனதே, நின்றவிப பதத்தினன்ற
நின்பதந்தனினீநிற்பா, யொன்றெனும் பத
ததைககண்டவுததமா தனபானிற்பர், துன்
றுவா தனையேபந்தை தொல்லையீ டதனைத்
தோதல.

73

உள்ளுறு தொழிலகண்முற்று மொருக்
கியோ ருணாவைப்பற்றி, மொளவாங்கது

வுமந்தக கரணங்க ளுடனேவிடமுத, தள்ளு
வவெல்லா மெததாற றளளிளு யதுவுந்தள
ளித, தெளளுணா வுள்ளஞ்செயகதேசிரு
ளனை ததுந்தாநது 75

யறுகுவா தனைகடாந்த மவுனத்தை
யொழிய வேறே, ருறுகதி நலலதிலலை
யுணாவன வணாந்த தாகுந ஸுறுதிலை பந்
துஞ்சுதறி மீண்டதாந சொல்லு ஞாலத்,
தறுதியா யுணமைகண்டோர் சிலந்னேற
வவற்றின்மாயவோர் 76

நேகத்தை நோக்கியன்றே செகமெ
லாந திரிவத் லலா, லேகத்தை நோக்கியன
றே வெங்கஹும பஞ்சபூத, நாகத்தை மண்
னைககிழை நாடினு மாறுகாணே, மோகத்
தை விடுதுமென்றே திடமுறறா முழுதும்
பறறா 77

பிரமமாஞ்சுதத வேலை நுரைகளாம பி
றங்கலெல்லாம, பரமவாதிததன முன்னாக்
கானலாம பரவைஞாலஞ், திரமதா மிதனை
முன்னே செப்பினன வியாழனறந்த, வரம

கனகசுஞம பேரோன மற்துலன் ன ல ச
ட்பாய 78

மேனியிற புறத்தினுள்ளின மேலொ
யி கீழிறநிககில, வானிலவை யகத்திலெங்கு
நானன்றி மறொரு னறிலலை, யானிலாவிட
முமிலலை யெனதிடத்திலாது மிலலை, தா
னிகழ பொருவவே றிலலை சச்சிதாநந்தமெ
னருன் 79

கீத்பபிசகரணம்

மேளாளற பாலது தியாரிலா தவாநிலை
குறுகத், தள்ளற பாலது தியவா நெறியெ
லுரு சட்ககே, யெள்ளற பாலதா முலகமே
தியாமெவ நெனதே, தெள்ளற பாலது
குரவராலறிவிளுறநீர் 80

சனகராஜன் கதை

வழுவறுசத துவகுணத்தோர் தோலு
ரிகதமுரவெனன மாயாபாச, நழுவுவரெல்
லாமுபிரம நாமதுவேயென்றெண்ணிநாமும்
வேதே, முழுநுலகம வேதென்னு மோக

மொழிப்பாய ப்ரம சூலச்சித்தி, ஸ்ரீமூவன
சுறப்பினையெல்லாங் கடலிலலை போலமெப
யா யிலலை யனழிற் 81

மோகமிலை மோகமிலை பிறப்பிலலை
பிறப்பிற்றப்பிற் சுழலவாரிலலை, யேகமென
லிங்கென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ளதிறங்
கவேண்டா, மூகமுறவருவனபோ வனங்ளை
யேற நெட்தனைகளொன்று மிலலா, மாகன
சததுவகுணத்தோடொருவரு யிட ரெலலா
மாறறிந்தபாய 82

சுமமாகிச் சொரூபத்தேநிலையாகித்தி
மதியாய்ச் சாந்தனாகி, யமாமனன மௌனி
யாய நன்மணிபோற் நெள்நதுதுய ரனைத
துந தோவாய, நிமலமுற நிகழ்காலத்தொழிற
செய்தி யாவையினு நேயமின்றி, நமதெ
னக்கொள னுதல்விடுத லீரணமெறததுன்
பமெலா நாசஞ் செயவாய. 83

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலை
மயனான மொளிதினுண்டாம, பனிச

கடாவெண் ணித திலங்க ஸ்ரீததயமா மூங்கி
 லலலாற படுவதுணடோ, மெளிததவர்க
 மேலோராய நல்லோராய மித தூராய்த்
 ளிகதோராகி, யனிததமறு முததராய்ஞானி
 கராகு ருணமொல்லா மவனசம்சரும 84

மேததெனற சரிதநிமத்தி னொதாம
 மபுலகெலாம விருடபுநதனமை, கொத
 தொனற வ்னமுடகிற் குழலிசையானமகிழ
 விலங்கின கட்டடமபீபாலு, மிததனமை
 யாவருகரும ம்பாநாணயிடுவ லியமபியதா
 மிதனில வேருய், சதவதனற வழியிரண
 டேழபவந்தாபப மங்கவதனை சாதற்க
 கேண்மோ 85

தேதகனசொந பிசுதயாம ஸ்னுடடிக
 கிற்பையபபையத தியாக நீங்கிப், பேசிய
 சென்மததாத லடுததசில பிறப்பிஞ்ஞலாதல்
 பேரும, மாசறுவிற பததிசிறி துணடாகு
 மனததாநநன் மனனததாலே, யேசறுமா
 காசபலம வீழுவதுபோனமெய்ஞ்ஞான மெ
 ளிகிணுணடாம 86

வெறியாரும பொருபுறைவோவீழி
புலததிலு மேவாதோர் வீளமுதித, நெறி
யாரமன வைனகேட்ட படியுரைப்ப நெடி
யலனே நினைவிற் சொளவாய, யறிவானு
மறிபொருளுங் கூடியகூட்டறவிலெழு மறி
வாநந்தம் பிறியாத வாழை தத்துவதஞ்சமு
நததாமதனைப் பேணல செயவாம் 87

சுண்பாணாங் சுண்பனவுங் காட்சியும
வா தனையுடனே சூலுடனே, செண்பாவு
சாட்சிகுது முதலொன்று மச்சொருபுரு சூ
தை செயவா, மேண்பாலா முள்ளதிலதெ
னுமீரணடி னிடையெய்தி யிறவிலாதாய,
மாண்பான வொளிககெல்லா மொளியாமச
சொருபுதை மதிததல செயவாம் 88

உருகமென் நினைததுயிரி னிடத்து
மிருந தனவாத முரைப்பதாகி, நுகொளி
யாயானமதத துவமான சொருபுதை
நினைததல செயவாந், திகழிதய குகையுறை
யுந் தேவதையை விட்டயலே தெயவந்தே
டன, மிகவரிய சவுததுவததை யெறிநது
சிது மணிதேடும லேட்கை போலாம் 89

மகனாந் காசலெனும் வநாநாபிக
 மொழியின வனததைதொடவ, நனாநை யனோ
 ததாமறுத ததொகைன தீரு விபபயனருடன
 னாந் தருவ, தோனாந பொருளனைதநில
 முனபொபென பினிமைமயிலாக குதநய
 கனாந, மீநாத பாவனையாற கடணைபரா
 சேவ மிடைய சேவெருன தனாநல

90

வருமதொழு மூலம் துதிவற வி துரியப
 பாடிமுனை யிதய தனாநி லெழு துவிலே கத
 தடியவல வசொகையாந தநததொன்னை
 படாநாதிசனாந, தீருவ டெடு மட துறாநேனை
 டெடுகததெழிதொக மதேவி யிடாந் தொருந,
 துதிதொகைவாநாநாந பதநிலையப பெ
 றுதிதொகை முததொகையன

91

தனாந தின துதிமேலே யில்லாமை
 வந்திதொகு துதிமேலேந நக, தெனாநாநற
 நல்லதொகை தின திரததிலே யெயபொழுதுந
 துதிமேலே, மெனாநற விற்பத தின துதி
 துதிமேலே துதிமேலே துதிமேலே

ஸ்ததக சனவான குறறமீலாப் பொரு
ளேது குறிப்பு னேழ்கே 92

சுருதர்ப நாசததா லெளிதாக மனநாச
ந தானே யெயது, மங்குற்ற மனமிறகிற
சநமந ணங்கனெனு மரமுமாயு, மிங்கிபபா
லெனை த்திருநிங களனைககண டேனகண
டே னினைபோ ரொசம, பொங்குற்ற நெ
ஞ்சததா நெடுநாணெந் தேனின்று பொ
ன்று விபடேன 93

பேசியதனவிசு தததாற் சனகாபீரான்
பெறமபேறு பெறறதலலால, வாசியுள மற்
றென்றால் வந்ததல்ல வானீச மலாடகணமா
லே, யாசிலதாயச செவவியதாயத தனதான
விசாத்ததா லடைவ தலலாற, தேசிகரில
லாயீனா செயதொழிலாற பெறலாடமா
கிறசொருபம. 94

இலங்கியந தாரணியா நிதயமெனு
ஞ் சாசகறையி லிருசருமட்பாதந, கலங்கலி
லா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள சரபகம்
போற் கணத்தினல்குந, துலங்குவீலா மம

படைத்துப் பேதைமைபோய நல்லறிவு
தோன்றினோரை, விலங்குகவ சத்தோரை
யம்புகள்போற் காமாது விகழ்பநதர்க்கா 95

புண்ணிய பாவனர் கதை.

மேகவதசநா பிககொடி முளைத்தெ
ழு மூலஞ், சோகமாகண மிருந்தர சாளவ
தோரஞ், லாகமேமுத வியானெனக கா
ணாமடு லான, மேகமாகிய பராபரந தோ
ன்றினு விதகமு. 96

அறிதத மிச்சக மென்பதை நாடொ
றுமகற்றி, துனிதது நோக்கினா சனகளைப
போலநாண னறிவாற, துனிதத மெயப
பொருள பகருவத்தற்குவா, தனததால,மனி
தத மாறகருமத்தினுற தேவரால வாரா 97

சுன்ன மருகினாககவருடை முயற்சி
யே சரணு, துனமு மியகிவ னுனெனு
சிறுமைதான கிடை, லனகமாயுல கெங்கு
யாம விசாலமுண டாகு, மன்னுறததண
சுயாச்சிதான கணபுற வருமால 98

வாதனை யென்னு மிந்த வலைபுநதி லா
 னாலீர்ந்து, மோதுகு றைக்காற்சிற்து முகி
 லெனச்சிற்தி நிறபாய, பாதவங் குடாநதநா
 லே படுப்பபோனெஞ்சை நெஞ்சாற், நீதற்
 மாயத்துமேலாய பத்ததிலே திரமாய நிற
 பாய

99

மடங்கலங் ரியததாற் பெற்ற சைச
 தின்னு மாறசா லமபோற், நெடாநது செ
 ன மன்னுஞ்சித்தாற் றேனறிய பொருளை
 பபற்றும், படாநதுகாண பவறறைப் பற்றி
 ன மனங்கெடாப் பந்தம் போகாத, திடங்
 கொள்காண பவறறை நீக்கற் சித்தம் போ
 ய முத்தியாகும்

100

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்
 மெவிட டிவற்றினுடே, தனிக் கழினிமை
 நாடித் தற்பரமயமாய நிற்பாய, நனிபல ஞ
 யப்பான்றுயப்ப திரண்டுகுந் நடுவேதானே,
 யனிசம்பற் தீனறியாது மதுபற்றி யாத்
 ணிற்பாய

101

காதலாற் கட்டிலுய்யார கயிரறிஞற்
கட்டிலுய்வா, ராதலா லாசைக கட்டிட
யசங்கறபத தறுப்பாய நானென, ஞேது
பா வணையை நானென னுத்தோரா வாளால
வீட்டி, யேதமில் சுபாவம பாவித தெழுபவ
மிலாவீ டெய்தி 102

பொருளினோ மல்லநாம நமதல்ல
பொருளுமெனறே, தெருளுறறுக குளர்நதி
யாவும வினோதமாயச செய்யு நெஞ்சான,
மருளுறுநிச்சயததால வாதனை விடுதருனே,
யருள்பொழி மேகமொப்பாய தேயமென்
றறிவாயனறே. 103

தனதுவா தனைமாண டெல்லாஞ் சம
மதா நெஞ்சாற் பண்ணி, யெனதென
துடலை நீக்கி னிந்தவா சனைநாசந்தா, னன
கமா நேயமாகு மகங்கர மயமதான, வின
வுவா தனையை முற்றும் வினோதமாய விட்
டோர மேலோர 104

சுததசத தென்னப்பட்ட சகலபாவனை
யி லென்றுங், கொததற வாகுச மாற்றிக்

குறைவிலபே ஞ்ளததஞகி, சுத்தநல லுத்த
ரமான சொருபத்தி னிறபாய பெத்த,
முத்தமா மாயையினப துனபங்கண முழு
துநீக்கி 165

பேனமுந திரையு மிலலாப பெருங்
கடல போலநிறபாய, மானவ கேணமற
ஞென்று மாசிலா யிசார முன்னோக, கான
நிச்சய நாலுண்டா மடிதலை மட்டுநானே,
யினலுற தவர்தாய தந்தை யெனபதோ
ரறுதிதானே 166

ஒனறெனும பரமருபத தொருசத்தி
யொருமையாலே, நினறெழு கினறதனறே
நின்னது பிறரதெனறும், பொன்றிய திருந
ததெனறும் பொருள்களிற கருமந்தனனி,
லெனறுமின் பத துனபங்க ளிதயத்தி லுன்
றவேண்டாம 167

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி
லொன்றலா வாயையெனுங் காசமுறு, மன்
னதுதீர்த துளக்கமலத துள்ளேநொயய
வறிவுடைய ஷன்மனததா லுன்முலுனை,

யின்னபடி யெனரோகவி மயககமெல்லா
மினையுமறவொழித் திபை மெய்திசிற்பாய,
பின்னவனே யெனமுனனே ஓசைததா
னென்று பெருநதகைக்கு வசிடடமுனி
பேசினனே 108

மாவலிகதை

இசசையாம விறகுமாண்டா லெண்ண
மாம வன்னிமாளு, நிசசய மாகுந்தேயத தி
யாகமா டெடுநடுத் தோறி, மெச்சிய வுதாங்க
கண்ணால் வேடகையான மிகவுமவாடுங்,
கொச்சைஞா லததை நோக்கிக் குறைவற
விருப்பாய தீரா 109

ஆய தேயத்தி லேமபெரும பூதமு மில
லேசு, சேய குன்றிலலை வனமில்லைத் தீரத்
தங்களிலலைத், தூய தேவரே முதலிய தொ
ல்லுயி ரிலலை, நாயகன பெருஞ் சுடரெனு
மொருவனே நண்ணும 110

மீககவறிவால் விசாரத்தான் மெயம்
னம யுணாவு ரிராசையுநீ, யொக்கவேனுங்
கைக்கொளவா யூற்றமான ரிராசையினுந்,

தக்கவிசாரம் விசாரததாத் தவிரா நிராசை
தம்மாற்றாந, தொக்கு நிரமபும வாரிதியுந
தொடாமேகமுநதுன னுதலபோலாம 111

நாடடினியலபு வழுவாம னட்டோராக
கிதமா நறபொருளக, வீட்டி முன்ன மத
னாலே யினிய குணத்தி லுயாநதோரைக,
கூட்டி யவரா னிராசையினைக கூடியதனால்
விசாரத்தைத, தீட்டி யதனான மெயஞ்ஞா
னந தெளிநதான முததி கித்திகும. 112

வருங்கற் பகவிண விரைந்தேக வந
தேன் பலசொல் லியுமபயனென, சுருங்கச
சொல்லும் பயனகேளாய தோன்ற விவருள
ளதுவுஞ்சித, தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்
தெல்லே யுள்ளதுஞ்சித தெல்லையற, நெ
ருங்குற் றதுஞ்சித தியான்சிதது நீசிததுலக
நிறைசிததே. 113

தேரிக்கும் பொருளுந தரிசனமுந்
தீர்நது வெறுநின் மலவடிவாய்ப், புரிகு
முதயம் விடாதெனறும பொலியும் பரமப்

பொருளானேன, வரிககுங் காட்சி யிலாவ
 றிவே வடிவா யொருகா லேயெங்ரும,
 விரிககு நிறைவா யுபசாந்த வென்யா யறிவா
 மிகுபொருணான 114

ஒங்குஞ் சின்மாத திரப்பொருளா
 மோங்காரத்தை யுண்ணினேநது, தூங்குந்
 தியான பரனாகித் தொடாசங் கறப் மெல
 லாமபோய, வாங்குநதொழிலே டனையைய
 மன்னஞான ஞாயிமை, தாங்குஞாதாவ
 னேததுமறத் தனிச்சித்திரமபோ னெடிதி
 ருந்தான 115

எங்கேயெங்கே மனமோடி யினையோ
 ரெனன வீழ்ந்தழுநது, மங்கேயங்கே நின்
 றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய,
 சங்கேதமதா யிவவாறு சாதித்தானமா மத
 கரியை, வெங்கேதமறத் தனோததெல்லா
 விசாரததாலும வீடனேவாம 116

பிரகலாதங்கதை.

எனதற நெண்ண மெல்லாம்போ
 யினேப்பறறைந்து பொறிமயல்போ, யனக

வறிவாயத தொழிலினறி யறியுட்பொருட்
 ரறிவேயாயக, கனமாயுளனும புறப்பினுநீட்
 களமாயுண்டா மாத்திரமாயச, சுநநமரண
 மிலாவெனினேத லயங்குகருணேடென சந்தி
 யமே

117

காதிசுத்த.

மாலதற குரைப்பா னநசனாவிகத
 மணமுத் லியாவையு மனசுதின, பாஹு
 விருப்ப தனறியே புறத்திற பயிலவதோ
 காலமுமில்லதா, மூலநில கனவு மயைநமு
 மதமு முதலிய நெறிகளி லியாகுளு, உல
 மாய நோக்கி யனுபவிககினரா ஸநனதயுட
 சகமிருப பதுவே

118

இவனவ னுனீ ததுவென தெனறே
 யிடரின்மூழ் குவரறி விலலா, ரவணியா
 முழுது நாமெனு முணமை யறிந்தவ ரழுங்
 கிளின் றயராரா, பவனமார் பொருளிற பகி
 ஷு மனர்த்த பாவனை புநதியிற பொருந்

திக், கவருரா ரதனி லிவாக்ணமோ கததிற
கவலவுரா தததுவங் கண்டோரா 119

உத்தூலகங்கைந.

சுங்கதப வேடகையனு சந்தானங் க
ணந்தோறுந் தவிரத்தி யென்னின, மங்குற
ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயததை
மருவுபோதம், பங்கதற பிரத்தியகசே தன
மாகு மதற்குமனோ பாவமென்ப, தங்குத
தா னிலாவியலபா மாதவினா மனோவிகற
ப மினறிப்போடம் 120

நலனிழிவாரு சங்கேதத் தாசையெ
னும விழிகெகையை நண்ணுகிச், சலன
முறு விருப்புவெறுப் பறவுணாவின சாரபா
ந தானுயவாழ்வா, யலகதநா னிலனவனீ
ததுவெனநாம வாதனைக் ளுத்தொன
றெனறே, நிலவியரிட டையிலாறிச் சுறசின
மாத திரபரனா நினறுவாழ்வாய 121

எனதுபிற ரதுவெனனுமெண்ணமறச
சுகந்தையி லிரண்டற னொன்றாக, கனவயி

மத தம்பமென வுணர்வுருவைப் பற்றிநிலை
கண்டுநீறபா, யனகமுடனமலமா யகண்ட
மாந தனனறிவி லமைவென் றுண்டாரு,
சனனமயக கததுகருக காரணமாம பிரி
வன்று தவிர்ந்து போமே 122

கூடுசெயுந தனவாயி னூலாற்பொன்
றுவ கோசகா ரககிருமிக கூட்டமபோல,
வோடுபொறி யெனுஞ்சிசுககாண் மயலால்
வீணே யுலர்நதிடுவீர் பொறிககெலகா மு
றையுளான, நீடுமனனே யொடுங்கிப் பொறி
களோடு நீவேறற் றுததுமதத துவததை
நேரே, நாதிதுபற் றற்றென்றாய முததி
யான ஞானவடி வினைநிலையாய நண்ணு
வாயே. 123

பறற்றுதிண் ணியமதியோ னுள்ளே
தோனறும் பரிசுமெலாந தளஞ்சினற பார்
வையாலே, யற்றனவாக கினன்மூல வாயில
செமரியங்கததொன் பதுவாயி லனிலமெல்
லாங், குற்றமற முகமடைததாற் புறததுவா
ரங் கும்பததுக் கடைபடல்போற் குறிதத

டைததா, னுறறலய மென்னுங்குணததைச
சோந்த நெஞ்சையுயரிதய வாகாயத தொடுக
கிஞனே 124

விதறபமெலா மிறததலுமே யிதய
விண்ணில விவேகபா னுவைமறைதது வி
ரிந்த கங்குல, சகச தினி னுளஞ்சனத்தின்
பாரததபடீபாதே தன்னுளவிவே கததாலே
தவிரதநானத்தை, யகச திருணன றுயககெ
டலுஞ் சுடாவந்தெயந வமமுனிவ னைனை
யுங்கண டகற்றி மாயத்தான, நிகழ்ச்சியொ
ளி யகறுதலுஞ் சுழன்று நெஞ்ச நிசியினடுப
போலுறகக நோந்ததனறே 125

போகாத துயிலினையு மறுத்தான
நூக்கம போருதலு மாகாச போதம வந்த,
தாகாசபோதமழிந திடலும வலலை யவன
மனமோ கஞ்சோந்த வந்தமோக, நோகா
மன மனத்தினைவிட் டேகுமாறு நூக்கி
ஞான பேரிதய நோக்கு மிக்கோ, னேகாத
விரவுதரு மந்தகார மிவ்வுலகி னினறகற்று
மிரவிபோல 126

அன்னகாலையி லிருஞ்சுடர்துயில்மயக்
கனைததையு மறுததோடடி, மனனுமோ
ரவத தையையடைந் தொருகணம் வருத
தமா நியதுளன, மினனநீர்நதுட னேய
னைத துருவமா மறிவையெய தியதனறே,
நன்னெடுங்கை ரதடுககரின் நெதிராததுமுற
றலநிறைந் திடுநீர்போல் 127

பரந்தவுள்ளத்தி னொருமையின் செறி
வினைப பழகலாற பெருஞ்சித்தது, நிரந்தரித
தெங்குஞ் சமமதாயினன்புவி நிறைவுறும்
வெயிலென்னத, திரந்தருஞ்சித்தி னொரு
மையைநெடுமபகற் செறிபரி சயஞ்செயய,
வரந்தைநீரந்தசற பாவசாமானிய மடைந்த
னனதனாலே 128

சுரதுகதை.

துயில்விழிப்புச் சொல்லசெலவுதொட
ரந்தாலு மகமுகமாந் தொடர்பா லெனறும்,
பயினமனையூ நாடெல்லாம் பழுவம்போற
காண்பவரே பரமசீலா, செயிரிலா வகமு
கததா லெல்லாமா காசமாயத திருஞ்சித்த,

முயிரினையாய சீதளமவந் துணணிதையிற்
சீதளமா முலகமெல்லாம் 129

யானூரிச சகமெவவன் பிறப்பிறப்பே
உவனமெனதே யிதயததுள்ளே, யானும
ல்ப்படியே யாராயின மகததுவமே யடை
துசாலத, தானுன சுபாவனா யிருநதுளகின்
விசாரததாற றுனேநெஞ்சு, நீநாமெ படி
தேனறித தன்னுருவிட டிபோப்பாறித
துன்பநீங்கும் 130

எததனையெத தனைநீததாயகிலததைப
பரஞ்சுடரா யெறிகஞ்சோதி, யததனை
யத தனைதோன்று மெநாணமட் டனைத
துமவிடா யநாணமட்டுந், தததுவமாம்
பொருளெயதாச சகலமும்போ னுறசேடந்
தானுஞ்சித்தந், தொததறவேற றுமையெல
லாம் போகாதேற சமமான சோதி
தோன்ற 131

பாசுவிபாசர்கதை

நெறியுறவிடாம் லுடனுறைநட்பா
நெஞ்சுமாத திரததுனைக கூடிச, சிறிதுநா

கெதுஞ் சீவனுய்வுறுமாற சிவகியா மிநதது
 னுடலை, முறிதருகாட்ட மோட்டினே ரா
 முற்றுறு கருத்தினு னோககி, யறியிலிவச
 னவா லறிநதுசோந திடலா மண்டரு
 மிறைஞ்சு பேரறிவை 132

உரைகளுக கெட்டா துளத்தனுபவிக்கி
 லுறுவதா முரைத்தவ, துரியங், கரைபறு
 மிவைகண முழுதுமப பொருளாங் கனபரி
 னாமியாமுள்ளம், வரைவற வொடுநகி லுட்
 புறமெங்கு மனனியசராசர வடிவாமபுரை
 யறுதேவதேவனாம்பரமப் பொருளனு பவப
 படுநதானே 133

வீதகவ்வியஸ்கதை.

நதனைததுஞ் சொருபமே யானிங்
 கெததை யிசசிப்பே னெதையிகழ்வே னெ
 னல்பற் றினமை, மாதாநீ ரிதுசீவன
 முத்தாமெயயின மன்னுமா லியானில்லைப
 பிறருமில்லை, மேதருமின பங்கனெலா
 மேவினமேவ மேவாதேன மேவதா யிடுக
 வென்றே, யோதியவாறுள்ளேபற் றினமை

யுண்டே லுயாவீட்டுகெ . . கிதுநெறியென
முணா தியனதே . 134

அனதீயே ஐதாசீனாபு, தீரங்கி யறி
பொருளின முடிவான வறிவாறமுன்னி,
யொன ஹமுப சாந, தனாயப் பளிங்குபோ லுன
மொளிமேவிச சீவனொரு மிததுநிறப, னன
முணாபிற சுதராசிப பெரியோராகி ஞான
பர மாயப்பரம நனருயப் பெற்றோ, நின்ற
சைவார புறத்தினமயிற பீலிபோல நிலை
கலவசா மெருவைப்போ நெஞ்சினுள
ளே. 135

அறிபொருளை விட்டகனரு லறியுரு
சித்த மநதநிலை வியாபாரமனை தது மிலலாச,
செறிநனவிற சுழுத்தியா மிதனைநாளுந
தீராதபரிமையமே செயயசெயயப், பிறிவின
முது துரியமா மெனபாமேலோர் பிழை
யிலா விதனிலே நிலைமைபெற்றுக, குறிய
யறுமா நநதமே காநதசீலக கொளகையா
லனாநதங கூடுமனதே. 136

சுடமசுடமெனுநோக்கமிரண்டினூடே
 தனியாநினைதபர தததுவததை, யிடவிய
 போ தாரணய முதலாமவேத மிராமனே
 பலகாலு மியமபுமனறே, படருறுகாண
 பனநாட்சிமேவுமபோதிற பரமபொருளின்
 பற்றுபபயினற வின்பந, திடவனுபூ
 தியினவடிவா மாதலாலே திகழ்பிரமசார
 மெனச் செபுநதானே

137

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும
 போதிற சோநதசக வறிவுரிசுச் சிறந்ததா
 குஞ், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற
 பந்தமாகுந் தெரிபொருளை விட்டகனருற
 றிடங்கொளவீடாந், தெரிபொருளுந் தரிச
 னமுஞ் சேருமபோதிற சோநதவனு பூதியி
 டா தோநததாகுந், தெறிவுறவாய் கனூபறநி
 றிதபாய நீதின றிறநிலையாஞ் சுழுத திதனைச்
 சேருவாயே

138

வூங்கதுவே யதீதபத மாதலாலே யது
 கிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவேயாகும, பாங்குறு
 வீ டென்றுமப ருலகிலிலலைப் பாதலத்திற

பூதலதநிற பாகுகிவிலலை, வீடகியவா னை
கனெலலா மிறந்த காலை விரிந்தமன மிறப
பதுவே வீடெனேழுது, மோககியவீ டெ
னககுளதென மூளனெயெண்ண முண்டா
கின் மீண்டுமன முறபவிகும 139

நனைப்புமிகி லிலனுடகுப பிறப்பி
றப்பு நீங்காது வனபந்தரிலையதாரு, மனைத
தினுடகு மந்திர யுருவமெலலா மாங்கியகண்
ருததுமந்த துவமேந்திகில, வினைதென்பு
ராம பந்தமெது முதலியெது வேரறசந்
தையைகடுகெப்பாய மேலதாகு, தனைத
தெரிந்தது நிறைந்தமல மெருராயவல்ல சாந்
துடையுற் றோவ்ருமபா சறதுமொன்றும்

வேந்தோடு மாபததாங் க
காட்டை வெட்டுமழுப பரமதவெந்
தானா, சந்தோடரு சாந்தியெழு மரப்புங்
கொத்துச் சாற்றறுமிந் நிபாபயுற்ற றனாவு
நீரு, மந்தோபா குளப்படியா முனையா
மேரு வாசைகுரு விககூடாமவனிமூன்றும்,

வந்தோர்புன றுரும்பாரு கிராசைபூண்ட
மாறுத வலங்காற வடிவுனோராககே 141

உபசாந்திப்பிரகரணம்

பிரானுயாம வனபழககம பேணுகரு
ருச்சொல ஸ்பாயங்கன, விராவாசனம
போசனமியோகம விளம்பு மிவறரு லுயி
ரோடுகரு, மிராபாசங்க வ்லசார மினமை
பவபா வ்னையினமை, யொராகா மந்தீட்ட
நோக்க லுக்கரசுத விவறருல வாதின
'போம 142

தனதுமனத்தை யொருகாலே வீரா
ரததாடல் சமிப்பித்த, வனகன பிறவிப்ப
யன் பெறரு நறபமெனினு மிதயசுதே,
விசார மெழிலுதான விடாது
ரியோகசுதாற, கனமதாங்கிப் பலவித
மாங்குபாயிரமாயப பலவாகும் 143

சங்கமடியாப் பொருளுண்டாரு சங்க
மடியா ரொபததாரு, சங்கமடியா வாசைவ
ருஞ் சங்கமடியாப் பிறப்புண்டாரு, சங்க
மறுததல் வீடென்பர் சங்கமறுததல் பிறப்

பறுததல், சங்கமறுததுப் பொருள்களினீ
தனிச்சீவனின்முத தியைப்பெறுவாய 144

புகண்டங்கதை

கிஞ்சிலாகி விரிநதுசகத திரளாயக
கிளைதத விவையெல்லாம, விஞ்சுபிரம மே
யறிவு பிரமமேதி னிப்பிரமம, பஞ்சபூதம்
பிரமமாம பிரமநமது பகைபிரமந, தஞ்சநட்
புக கிளைபிரமஞ் சங்கராதி நிசசயமே 145

வூர்ஞாக குலகாந்தமயமறியாதவருக
கிடர்மயமாரு, செறிநத விருளா மந்தகாக
குச செங்கணுள்ளோர்க கொளியாகும், பிறி
வில் பிரமமனைததுமென நாடிற் பிரமமவ
னையா, நறியவமுதுண் டவனமுத மயத்
தை நண்ணு திரானனறே 146

இராகவெகுளி விடமபெருக விதயப்
புற்றி லோபமெனு, மராவநதணுகி விழுங்
காத வறிஞா தம்மை யமனணுகான், விரா
விவேக நீாசவறி மெயயாங்கடலில் வடவ
னலாயப், பராமல்வெகுளி வேரறுதத பண்
பிஞோரை யமனணுகான். 147

சுடினமான வெந்திரத்திற கலந்ததி
 லம்பொன துவதென்னக, சொடியாமதனா
 றேயதலுருக் கொள்கையோரை யமனனு
 காண, முடிவிலாத நின்மலபா முததிடப
 தததே சித்தத்ததி, நெடியசூயாதீந் துளைப
 பாறு நிலைபெற்றோரை யமனனுக்கான

மயக்கமுபா திமலமினறி வாயமையாகி
 மேலிதமாயத, துயக்குநதொழிநீர்பொருள
 வசத்தே தொடர மனதைச் செயவேண்டும,
 பயக்குநெடுஞ் னியநலகி யசுத்தமாகு
 பனமைபபே, யியக்கங் காண்ப் பொருள
 வசத்தேயெயதமனதைச் செயவேண்டும

சுகமுற்றோர பாலிருசுகிற ககமேசோ
 வன துயருற்றோர பாலிருசுகிற துயரேசேர்
 வன், சுகமுற்று நட்பாவே னாதலாலேதவறு
 னுநோயற்றாவி தழைத்து வாழ்ந்தே, னுக
 ஷுற்ற வாபததி லசையேனசற்று முயாசம
 பத்திற்சுகத்தோர குமுநடபாவே, னகமற்
 றவதனாலே நோயொன்றிலலா வாருயிர்
 பெற்றிருக்கினதே னையவென்றான. 150

தேவபூதையகதை

எவனுடைய மனப்பற்றி விராகமுனி
வெணுமபணிக வியாபாரிலலை, யவனெனுங்
கற பகதருவா லணுகாத தொனறுணடோ
வறிவினமிககோய, கவனமற யறிவினா
மதததேதாராயப பலகலைநூல, கலவிமிகருத,
தவமலகா மமவெருளி நிறைத்தோரே வேச
ரிபொற றுள்ளததக்கோ

151

தீவினையெல லாமறுதது மங்கலமெல்
லா முதவுந தேவபூதை, யாவதெனக கேட
டனுமே யருளெ யவான நெயவந்தா னியா
தெனமேருதி, கேவலமே யரியலல வறனல
ல பூதவுடற கிடைத்த தல்ல, வோயுமன
மனறடியு முடிவுமிலாச செயபபடா வுணா
வே தெய்வம

152

அறிவுசம பாவனைசந தோடமெனு
மலர்களா லெத தேவாம, பிறிவரிய வாத்த
மதததுவததையரு- பெபதே பெரியபூதை,
குறிவடிவிற பூசினபு சனையலல வகண்ட
மெனக கூறுந்தெயவ, நெறிகொளபுறத

என்னதுடலிற் சித்கதிராசிலங்குதெ
யவராணெனனை, புனனு மனங்கண் வாக
ருக்க னுடையததித் திரனெல்லாம், பின்
னமின்றி நாயகனைப் பிரியா மகன் னோ
ருந், துன்னுமென்றே யகவரதிக் தொடர
பாவனைசெய திடல வேண்டுக 160

கொள்ளுவாறுங் கொள்பொருளுங்
கூடலுயிராகக்கெல் லாமபொத்தொ, நனரு
மந்தக் கூட்டத்தே னானையோகிக் கல்தான,
முள்ளதேதங் கதுளானே யுயரானமாவுக
சருக்கனையாக, தெளரு மிடுநோக காறசங்
கஞ் சேரா மனத்தாற் சுகத்துறைவாய 161

வில்வபல்குதை

தேரிபொரு டரிசனஞ்சோ கூட்டத்
திற் சோந்த வினபம, விரிபர மாதத்தமாகு
மதற்குமே லினிலேறிலலைப், புரிதரு பிரய
நோக்கா மதனிற்ற பொன்றுஞ் சித்தம்,
வரிசையாரு சித்தநாசம வருசமி லின்பந
தானே. 162

சிசேக்கதை

நானாவாம பணதிகருண ணணனு
கினு மொருமையே நணனுங் கற்போ,
லாணை சகங்கோயுள் ளடக்கினுமேவெற
றுமைமேவா தறிவொன்றேயாவ, காணா
பங் கூமெலலாம வேறன்றிக் கனமயமாக
கணககேபோல, வாணாசிற சொருபததைப
பிரியாத தனமயமாம வைமெலலாம 163

பிரமத்தின சற்பாவ வடிவான பேரு
லகின பேதமெலலாம, பரமாதத சுழுத்தி
யாய் சாந்தமாய் சமமாகிப் பயின்ற சித்
தாயக, கரமுற்ற தன்னுருவாவ கண்ணு
ருங் கலவிடைத்தா மரைகள் போலத, திர
மற்ற சிருடடி மெலாம பயனிலலை யுடலக
னெலாரு சேராவென்றும் 164

சதவுருத்திரர்கதை

அகருரு கொருகால விண்போ யரன்
புரத நாளைக் கண்டு, மிகச்சங் கரணென்
றே மெய்மமையாய் ங்ளைத்தலோடு, நககன
துருவமாகி நயநவா வீசளுடடிற், ரொகக

பல கணங்களோடுஞ் சூகசமெயஞ் ஞானத்
தோடுமெ. 165

பகீரதங்கதை.

பகீரத ஹரைப்பானையா பயிலச்சு
மரணமோக, மகிலமா டச்சுஞ் செய்யு டருந்
துயாக கவதியேது, நிகழ்வுற வருளலா
யென்னத திரிதுல ஹரைப்பான் மனஞ்,
நிகழ்வுறு நேயந் தனை நிறைவடி வாக
நோக்கில. 166

அன்றுபோந் துண்பமெல்லா மகப்பநத
மனைத்துமாயு, மொனறலா வையம போரு
முறுகரு மங்கணமாயு, நனறதா நேயந்
தானு ஞானமே வடிவமாகி, நினறதற சொ
ரூபமாகு நிகழ்த்திட விதனைக்கேளாய்

திரிதுல ஹரைப்பான் மனஞ் சித்தந்
தா னிதய விண்ணில, விரியுஞ் னததானே
ய நிட்டையை மேவும பின்னர்ப், பெரியதா
மனைத்து மேனிப் பெருந்தகை யாயசீவன்,
பரிபவ மாயசன்மம் பயில வுரு துலகின்
மீட்டே. 163

சிகித்துவசங்கதை.

பலமதனை யொருகாலும் பலியாத
 ஈரவனாத தின பரிசுபோல, வலமருவா தனை
 தோந்த கிரியையுமேற பலநதனை யளிகக
 மட்டா, வலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவ
 மெய்யா லெஞான மொழிந்து போனான,
 மலமு லுவா தனேதோனாரு கானலினை நுண
 டென்று மதிப்பாருண்டோ 169

நிறையறியின் சமமான நோக்கினரைச
 சேவித்து நிரந்தரித்துப், பொறையுடனே
 வினவினான முதலுபெறு நுண்ணறிவு
 பொருந்து மெனனா, மலையவனடீபா தித
 துலுமே கணகணீர் சொரிந்திரங்கி மன
 னை சொல்வா, னிறையவனே யுறபு
 துமை யுனானுலே யுணர்வுறதே னேழை
 யானே 170

சுன்னகருமந களின்விததாயத தரு
 ஸவயசைக்குங காற்றேறபோற், நினமுமுட
 லை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத தோவது
 வே, டனகசகலத தியாகமதா மதுவே பாம

வாநந்தம், வினாபிதவேல ஸாரிகவும வெரு
வகின்ற வெநதுயரே 171

இனையமன மெனுமபொல்லா மரத
தின கொம்பை யெப்பொழுதும் வெடடி
வே நீராத் தமாய்படாய, வினையுறவா தனை
பனைகள் பல்காயகாயகும் வேதனைவா னா
லுள்ளே வெடடினமாய், நினைவர்பபற திற
மவான மாகிவந்து நீராந்த துமைய லாருள்ளே
நெஞ்சைச் செற்றே, நனையமரப பனைவெ
ட்டற கவுணமெனப் பதனவேரை யறுத்
தலே யறநனறெனபார 172

ஆதலினான் மிகநல்ல நெய்யாலேநீ
யந்தமன மரத்தினவே ரறுத்துச் சுட்டாற,
சாதமுற தென்றலுமே மனனை சொல
வான நனிமரத்தின் விததாகு மகம்பாவத
தை, மாதவனே சுடக்கனலே தெனலுங் கு
மபன மறுத்துரைப்பா னுனமெனரெணலு
கின்ற, போதலிசா ரதானே மனத்தின்
விததைப் பொன்று விசுருங் கனலெனவும
பூபன் சொல்வான. 173

என்னுடைய புந்நியினு லெண்ணி
 னேனா னிசரநா னல்லமல வுடனா னல்ல,
 துனனுபொறி கருமலல மனமுமலல
 தொடாபுநதி யல்லவகங்காறமலல, வீனன
 சடமாதலினு லெனலுங்குமப னிவையனேற
 ல வேருநீ யியம்புகெனன, மனனலுரைப
 பானெல்லாம படைத்தளித்த மடமுசன
 மாதந்நிரமாம வடிவநானே 174

இந்தவடி வாடுமனககோ ரெதுகானே
 வரிடபடனத்தா ருவினவிதையா மகங்கா
 மதகாத, யுந்தமவனக யறிகுடில னுத்தவந்த
 டோடிவரு மிதருவன னுடைபீ, னென
 ன, வந்தணனொல வானமனனா காரணத
 தை யன்றியா காரியமுண்டாகமாட்டா,
 முநதுமகவ காரகாரணத்தைநாடி மொழி
 யெனை மீண்டரசனமொழிவதானுன் 175

அகமென்னுங் குற்றத்தின காரணந
 தா னறிவாகு மவவறிவிங்கடங்கு மாறென்,
 மிகவுங்காண பவறநிலறி வெழுதலாலே
 மெல்கினதேன காண்பவற்றை விடுமா

தெவநன், பகல்கெனை மீண்டநதகரும
பன் சொல்வான் போதத்தின காணணீ பு
கனறாற பின்னே, சிகழ்வுசா மணமுமகா
மணமுநு சொல்லே னிசககுநா னென
வதற்கு நிருபன் சொல்வான் 176

புகனறவுடன் முதர்பொருளுண் டா
தலாலே போதமுள தாமவைபொய யானு
லிலலை, யசங்கரவே தனமென்னு மனந
திவலிதது மடங்கிவிடு மெனவதற்குக்
கும்பன்சொல்வா, நுகந்தவுடலா தியு னேற
சிததுண்டா முடலாதி பலபொருள்க ளி
லாதபோதி, னிகழ்நதவறி வெப்படியே நி
னறதென்று நிகழ்ததெனை மீண்டநத ந்ரு
பன் சொல்வான் 177

எனறலுமே யாதிமுத லுள்ளவேதா
வியற்றியபல படைப்பாகு மிந்தஞால, நின்
றவவ னிதற்குக்கா ணமலலாத நெறியே
தென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்து கிறபான்,
றன்றுகிருட் டியினமுனபு வெறிதாய்ச்
சாநதந் தொடர்பிரமமேயுளதாயத துலங்கு

மநத, வொன்றொழிய விரண்டிலலாக கார
ணத்தா ஸ்யாவேதா காரணத்தை, யுரு
னென்றே த 178

காவலன்பாந துயாபிரமம வேதா
வுக்குக காரணமன ரோவெனனக குமபன்
சொல்வான, கேவலமச சுதமநதஞ் சா
தஞ்சுதநங் கேடுபிறப் பிடாதோற்றங் கி
ட்டா தெனறும், பாவனையற மடிமுடிவற
ரொன்றாயந துனறிப பகாவரிதாய நாடரி
தாயப் பரம நீற்குந, தாவரிய வதுவெங்ங
னே துவெததாற சமைப்பவனாயப் புசிப்பவ
னாயச் சாருமாறே 179

ஆதவினா லீதொன்றுஞ் செயததல்ல
வதெதுளவிச சகமில்லை யறிவுமட்டு, மே
குசங் கறபிதமேவேதாவாகு மெய்யாக வறி
வன்றி வேரொன்றில்லைச, சேதனமாத திர,
துதிநத சிருட்டி யநதச சேதனமே வடிவொ
ன்று செப்பலாகு, மோதியசெய வோனபுரி
பபோ | னிரணமெல்ல னுதுபவநதீர பிரமபே
யுளவெல்லாம் 180

உண்டான | சிருட்டிதா நன்றாய்ப்
 பார்க்கி லொழிந்ததுபோ முறுதியா யுணரா
 வாற்றாற, கண்டார்க்கு கயிற்றிலே பாம
 பென் பாபோற் காட்சியுறுங் கலைநூலாற்
 கற்றோ சார்வாற், றண்டாத பரிசயத்தாற்
 சிலகாலத்திற் றுவுமன நின்மலமாய்ச் சசி
 போனிழகிற, பண்டாய வனுபூதி மயமாயத்
 தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப் பாரவை
 தோன்றும் 181

உயிரக ளியாவையு முள்ளுற நானென
 வுன்னுபா வீனதானே, செயிர்செய சித்த
 மெனறுரைத்தலு மிடகிது தீர்ப்பது மிக
 வன்பாம, வயிர மாவது தீர்வதெவ வகை
 யென மறித்ததுமந் திர்.சொல்லான, வெயில்
 செய துன்பமோர் சிறிதிலை யகங்கரம் விட
 மிக வெளிதாகும். 182

அலர்கசக்குமுன் னிமைக்குமு நகங்
 கர மகற்றுத லெளிதாகும், பலவுரைப்ப
 தென் னேகமா யந்தமாய்ப் பரமசித் தே
 யாகிக், குலவுசுத்தமாய விண்ணிலு நுணணி

தாங் குறைவிலாப் பொருணிற்சூஞ், சலன
மற்றதைப் பாவனைசெய்துப் சாந்தனாயிடர்
தோவாய. 183

நீகருங் காலமு முதலிய வசததுறு சிறு
வடி வறததுனபந், தொகக வன்னவற் றான
மறை யாமலே சூககமாய நொயதாகி, மிகக
சோதியா யனைததுமா யொன்றுமாய் மெய
யறி வொன்றேயாந், தககவிநிலை நிலலென
வுரைததனன் றலைமையா முபதேசம். 184

பொயய தாமுயற் கொம்பினைப் பற
றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, ஐய னேபா
போதபூ ரணத்தில யயலொன்று வருமா
றென, பொயய தாகிய வநேகபா வனையி
னைப் பொருநதலுன பிறப்பாகு, மைய
மின்றிய வேகபா வனையினி லமுநதுதவ
பவந்தோதவ 185

மீத்தையாபுருடன் கதை.

கடமதுடைந்தால் விண்பிரியாக கரண
மழிந்தா லுயிரழியா, தடவி தாஞ்சின் மாநீ

திரமாயச சததாய விண்ணி ணுண்ணிய
தாயசு, தொடரு மணுஷக கணுவாகுரு சொ
ரூபமைந்தா நானென்று, படருமனுபு தியி
னனவே பயிலுங்குடமஃபா னசித திமமால்

யா துமென்றுமெவ்விடத னு மிறததல்
பிறதத விலதாரு, மோதுமவிவாதத ரூபத
தா லுவராயப ப்ரமமேவளரு, பாதலாலிவ
வலகெல்லா மடியமுடிய நடுவிறதப, பேதம
றப பாவாபாவம ப்றவாப பொருளென நி
டாதீரவாய. 187

ஆபததுககெல் லாதிலைய மரிசுதமவ
ச மரிசேவைய, பாவசுதுகரு முதனையமை
பவவித சூழிவைப பறநியது, தாபததுக
கோ ரீடமான தகவிலகங்கா ருநனை,
ந்பறநிலலா வறிவாகீல நீக்கிலதுமே ராமல
கீல 188

விதத்தியகதை

ஆதலாற காணபவறநி ணுணமைநிலை
யிபபடியே யறிவில் வையம, பேதமாய
வெருன்றிற ப்றததிலைக உயிறநிலராப

பிறப்பே, போ, வாதபனில வெறிலையா
தபமெனதே பாலிததோக காத பந்தான,
பேதமற வாதபனும் பேணுந்ரு விகற்ப
மிது பேசங்காலே 189

தெரிபொருளென் னுளதல்ல பெய்யு
மல சொப்பனத்தின நிரளபோற றேன
நுந, தெரிபவனகேட போனசொலவோன
பரிசிபபோன மணங் கொளவோன செல்
லோன மீனவோன, புரிவனவெல லாந
தானே புதிதாநு மலவெல்லாம பொருளெ
னறோவாய, புரிதருந்ந றெழுந்லெல்லா
மலமறுசின மாததிரமாம பொருளே கண
டாய 190

பெருமபெரிய வடிவான பிரமமேயாத
லாற பிறிதொன்றிலலை, வருமபொரு ளெல்
லாமறிவின கனநையா யிருத்தலிலிவ வைய
மெல்லாங், கருமபுயலே யறிவேயாங் கற்
பனைவே நில்லையாற காணப்பட்ட, வரும்
பொருள்க டமிலறிவுண டாதலினு லறி
பொருளா மனைத்துமில்லை. 191

செப்பியவிம் மாகததன் மாபோகி
மகத்தான தியாகியெனற, விப்பரிசு விளங்
கவரு னெனக்கேட்ட பிருங்கிசற கீசன
சொலவான, வெப்பமுறு மிராகமுனி வின்ப
மிடரறம்பாவ மிகு மிவற்றின, றப்பில பலா
பல மிவறறில் விருப்பமறச செயவோனே
தனிமாகத்தன. 192

மோனமுற வகங்கரமு மானமுமச சர
முமபோய முங்கிவாடா, தீனமிலா தன
செயவோ னெங்கணுமன பறச்சாட்சி யென
லாயிசசை, தானறவே காரியஞ்செயவோன
வெருட்சி யாநநதந தாககுறாதோ, னானசம
னயத்தொழிலா விடாசுகங்க னுதயமுற
தவனமாகததன். 193

சுன்னத்தின மரணத்தி லுதயத்தி லத்
தமனந் தனினேராகி, மனமொத்தேன மா
கத்த னெனத்தெளிவாயமாபோகி மரபு கூறி
ற,சினமுற்றொன் றினேக்ககா னெனறை
விரும் பான்பகுதி சேரத துயப்பேனை

வினவுற்ற மாபோகி யிவன் பெருமைமீளவு
நாம் வினமபக கேளாய 194

மிகவெருவ லாந்த மில்லவாய மயக்க
மே விளைப்பதான, சுகமிடாகள் புசித்தவற்
றூற் கலங்காதோன சரா஽ரணந் தொடரு
மாபத், தகலரசு மிழுகளுநன நெனப்புசிப்
போன் புளிப்புகைப் பழறசியுபபுப், பகர்
நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்போன் மா
போகிப் பாணமை யோனே. 195

உப்பினியல்பெனநன்மைதீமையிரண்
டினுஞ் சமமா யொதது நிற்போன, றுப்புறு
மா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ்
சொல்லக கேளாய, தப்பிலறம பாவமிடர்
சுகமரணஞ் சநமெலாஞ் சேரத்தன்ளுஞ்,
செப்பமுள புந்தியுளோன மகத்தான தியா
கியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 196

தீங்கிடர்தீர் பிரமமாயக் கற்பனையெல்
லாமேவிச செயகைக்கொன்றா, யோங்கிய
வித் தாய்ப்பரம ரூபமாயப் பெரிதாகி யுயர்
மகத்தாய, வீங்கியபா வனையெல்லா நிறை

வதாய மெயஞ்ஞான வீராகிஞ்சி, லீங்கில
தென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே
யென்று முண்டால 197

அன்னியமா வோரிடத்தி லிதுகிஞ்சி
லெனவெனறு மசததுஞ் சத்துந், துன்னலு
ருதென்றுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் து
டைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப்
புறத்தின்வரு வனவெல்லா மொருங்கு
செயது, பின்னுதொழி லிடர்மேவா துரு
வமிலா வகந்தையை நீ பிரியவென்றான 198

இட்குவாதுகதை.

வேகந்தேயு முலோபகுண மெலியுங்
காம வினையடங்கு, மோகம்போயெங் கொ
ளித்திடுமோ முடுகிக்கிளரா தைம்பொறிகள்,
சோகந்தாவி யடராது சுகமுமேலிட் டெழ
மாட்டா, தாகந்தீரக குளிரநதுள்ளே சமந்
தோன் றிடுமா லெவ்விடத்தும். 199

இனைய காரணங் களைப்பற்ற விகழ்த
லிரண்டு மியல்பல்ல, வினைசெ யுடல முதற்

பொருளகண் மேவுரியலபின் மேவிகெ,
வனைய பொருளகள் புநதியினு லகலநீக்கி
யதிசீதம், புனையுட் கரணத தினனாயெப்
போதும பரம மயமாவாய 200

தெளியுநீரி லுட்புறமபு செறியும் வெ
யில்போற பொருளனைததி, லொளிகொ
ளான்மா நினநிடுமா லுருவமெலலா முட்பு
ருது, வெளிசெய பணிக டொறுமபொன
னின் விசித்திரம்போல விளங்கிடுமா, லளி
யவஃதல லாவுருவா மானமாவுடைய சக
மாதி 201

பரமவிண்ணே சகமெல்லா மென்று
பாவித தாசையறிற், பிரமகவச னினப
முன பெரியோனாகு நானென்னும், பொரு
ளநீக்கி னினைவின்மை வடிவா னினைவாற
பொருளனைதது, முருவமிலலை நிராலமப
முணாவு சாந்த மெனநினைவாய. 202

உலகின பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு
நினைவுக கப்பாலாயக், கலகமடவார் பொ

ருளென்னுங் காதனமூவி நானென்னுங்,
 குலவு மிருள்போய விவேகநிலை கூடும
 வனே பரானந்த, மிலகவடைந்தோ னெடுங்
 கால மிவனை துன்ப மிலலாதோன 203

சாந்தனாகிச் சமநிலையாய் சாலநொய
 தாயறிவுருவை, வேந்தனேசுந் ததநின்றவா
 யெனறுமனுமீன மிரைசெயவா, ஞயந்த
 தூலா னல்லோரா லறிவை வளாகக வேணடு
 முத, லேயந்தயோகத் துக்குமுதற் பூமியிது
 யோ கிககில்லை 204

மாநுவேடிகதை

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மனரோ வது
 நீ பற்றறுப்பாய், முநது சங்கற்பந்தவிரந்
 தான் முததியதுவா மதுதனனைப், புந்தி
 யதனாற் பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள
 கொள் பவனுமுறின, மைந்தமௌள வெப்
 போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம் 205

நீதின்முனிவ னுரைபொருள்க டெரி
 யாவேட னாககன்றா, னாத லாற்கே டுரி

யத்துக் கயலோர் நிலையு முளதன்றா, .வேத
மாண விகற்பமெலா மிறநத வறிவே தூரிய
மதா, மீத லாதிங் கயலொன்று மில்லைக்
கண்டா யிராகவனே 206

நீர்வாணப்பிரகாசம்

எல்லா நீக்கி மகாமவனத் திருப்பாய
நிருவா ணததினனாயப, பொல்லா மனம
போயச சிததம்போயப் புநதிடோயத்தா
னென்பது போயச, சொல்லவ்வுமை குருடி
செவி டொததுத தூய வானமாவி, னில்லா
யுள்ளே முகமாகி சிதத நொய்தாய நிறை
மதியாய் 207

முடனாகிப் பலகுற்ற மூடுமவனுக்
கனேகமென, நீடுபிறப்பா முதற்பூமி நேரு
மடடும் பிறப்பகலா, நாடுமிதுவன் றியிற்
காக தாலீயம்போ னல்லநெறி, கூடு மெ
னினு மதனாலே குறைவி னிராசை யது
பிறகும் 208

ஆன்றிநல்லோர் கூட்டரவா லடுத்தவி
ராகமதுபிறக்கு, மொனறுநிராசை யுறு

போதே யோகபூமி யுற றப்பா, துனறு மத
 னாற் பிறப்பகலுந் தொகுநூற பொருளின
 சுருக்கமிதா, நின்றயோக பூமியுட னீதன
 மடைந்தோர நெறிகேளாய 209

யோகபூமி யமசமவிடா துறலாற்பழை
 யதீவினேபோ, மாகவீமான மதற்பினபு வந
 துகொடுபோய வானவாவாழ், நாகமுதலாமு
 யர் பதியி னன்மே ருவின்ருழ பொழின்
 முழையிற, போகமடவா ரொடுங்குடிப்
 புணாநது சிநதை களிகூாவன 210

அருநது போக மாய்தலினு லனவில
 பண்டை யிருவினையும், பொருந்தமாயு மப்
 போது புலியிற் பிறப்பர் யோகி கடாந,
 திருநது செல்வங் குணஞ் சுததஞ் சிறந்த
 நல்லோர மனைப்பிறநது, வருந்தி முன்னம்
 பழகுதலால் வழுவாயோக நெறிநிற்பா 211

தூலவு முடநீர் முத்தியெனக் கூறுமே
 ழாம் பூமிதனைசு, சிலாநற சிவமென றுரை
 செய்வர் சிலாரு னியமென் றுரைசெய்வ,
 நிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைநத

கால மென்பா சிலா, விலகு பகுதியென்பா
சிலா வெவ்வேறுக விசாரிதது 212

நிலைமை யெனனு முயா கணையா
னிறைந்த வலியால வினோதததாற, ஞ்ரேலை
வில் பொருளியா லையுமாகித துன்னி
யொன்றா மிசசைதனை, யுலவிலெல்லா
வகையாலு மியோகி வெல்வ துததமமா,
மலைவோ டுதுண டாகவென லகததே
தழைக்கி லதுகேளாய. 213

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச சுவத
தின றிரளை விருப்பறல்போற, றெள்ளும
பிரததியாகாரத் திறத்தினுலே வா தனையை,
நளஞ்ர மிசசை மாததிரமரய நயவா திருக்கு
மபபோதே, யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே
யுணாவிலாமை யுறுமுயறகி. 214

எனதீதென்னு மறிவுதனை யிடர்கற்
பனையென றுரைசெய்வாரா, கனமா மறி
வின் பாவனையாற் காண்பதெல்லாங் கைய
கலி, லனகாதிபனே கற்பனைக ளற்ற

தென்ற ருயர்நல்லோர், மனமா நினைவே
சங்கற்ப மனத்தி னினைவற் றதுசிவமே 215

கேளா நின்ற னிவனென்ன வொரு
வன் கிட்டா மையினாலே, தோளா லுயரக்
கையெடுத்தத் தோன்ற நின்று சொல்
கின்றோ, மீளாதான வசங்கற்பம விமலமான
பரமபதம், வாளாவுள்ளே பாவிகக மாட்டா
ரதனை யென்னம்மா 216

சேறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந்
திரண மென்னப் பரமபதம், வெறிதேயி
ருக்குமிருப்பினுன் மேவுமன்றே பேரூராகு,
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினை யா
திருக்க நடப்பதுபோற், பொறிகூர் தனது
தொழினடக்கும் பூணுவாளா விருந்தி
டவே. 217

எனக்கீதென்னு முணர்வுடைமை யி
டர்விட்டகலாதுணாவின்மை, யனர்த்தமில்
லாவீடளிக்கு மாயையேதிங் கதுசெய்வாய்,
சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ்

சுபஞ்சித் துருவென்னுங், கனத்தவநத
வொருநினேவே கருமதயாக மிராகவனே ()

முழட்குப்பிரகரணம்

ஒதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின்
கூட்டி யுணர்பவர்க்கல லதுபசுவை யொப்
போர்க கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுணமை
செப்பா ரன்றே திகழ்சாநதி விசாரமொடு
செறிசந தோடஞ், சாதுசங்க மெனவீட்
டின வாயில காககுஞ் சதுட்டயரு முறவா
கிற் றடைவே றுண்டோ, மேதினிகா வலா
மனையிற் கடைகாப பானர் விடுவதுபோல்
வீட்டிலவா விடுவ ரனறே. 219

அநநால்வர் தமிலொருவ ரன்பா
னனு மனைவருமொத் தன்பாவ ராத் லாலே
பனனாளு மிகமுயன்று யாது நீததும பற்றி
யொரு வரையேனும பழக வேண்டு, மன
னாத பிறப்பறுகக நவலோர நன்னுன் மாத
வததா லறிவைமுதல் வளாகக வேண்டு,
மின்னாத மாயையெனு நஞ்சம போத மென
கின்ற காருடமந் திரத்தான் மீளும் 220

முற்கூறியவற்றை
வற்புறுத்திக்கூறல்.

சசிவவ்யபோதம்

அலகை யசுச மறவக வான்களு
மூலகின் முததி பெறுமபரி சோதுவாம்.

புணாநத பாவ மெலாமபரி பூரண
முணாநத ஞானி விழிபட வேடுமே 2

வாழியென விறைவனடி தொழுது
வரு பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளு
கென வவரே 3

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசா
ந, திரவறிவை யறியுமவா மொழிவாதெளி
வுறவே 4

அபரவுணா வருமறைகண் முதலகில
கலையு, முபரமம் தறவுதவு; முணாவுபர
வுணாவே 5

புராணமிதி காசமெவை ! யுமபொருள
னைத்தின், பிராணனறி யாதுள விடத்தி
வை பிதற்றே 6

ஆகம விதங்களறி வாரபர மறிவார,
யோகமொ றிதங்குமவ ரேபர முணர்ந்தார 7

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ
துளவா, மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ
தறிவே 8

நவி லுகலை யறுபததுநாலுமறி வாரும்,
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. 9

ஆகவறி வாளரறி வாரிலைய னேதது,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 10

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு,
மெயயறிவி லாதவாகள் வீடதுபெராரே 11

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறிதமை
யு, மீசனையும வேறதற வறிவதறி வென
லே 12

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ
தெல்லாந், தமமையறி யுமமறிவ தேயறிவு
தானே. 13

தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிர
வேறு, யானெனு மருத்தமுள வோவரு
ளு கெனவே 14

எனசாடை பொன்பூ மகன்றையல
பாயமா - விபங்கண முகங்காலகை மெய
மென்ன வென்றுந, தனதா யுரைப்பான்
வகுத்திந்த ஐதே - தானென் றயாததுளு
சொலத்தக்க தன்றே 15

தாளாக ஆராழி யார்வெநவில் வீணாத -
தண்டாக உன்மாபு தட்டாக மொட்டா,
நாளா மலர்ச்செனனி கூடதற கொடித்தோ-
நாணுளு மூர்வானில வேறுக நாடே 16

கடக்குஞ் சரம்பணணி யுண்ணின் றொ
ருத்தன் - கைபாத கன்னங்கண மெயபோ
லியக்குங், கிடக்கும நடத்தா விடத்துவ
வுடம்புங் - கிடக்கும மொருத்தன் னைத்தா
விடத்தே. 17

ஒருகூறு மனமாகுமொருகூறுமலமாகு
மொருகூறுடம்பாகு - முண்டற்றவனன, மிரு

கூறு நீயாகி லொருகூறுநீயா - மிழிக்கும்ம
லஞ்சோ றிடப்பட்ட வுடலே 18

கிளராதரத துண்ணு மன்னஞ்சுடககை
கிட்டப் பொருதே யிருந்தார் கிடந்தார்,
தளராதூறுபொனறு முயிர்போகவனதே-
தழற்பள்ளிமீதே துயினரா சகிததே 19

நீழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கை
கா- னிமிரகதம முடகது மிவனசெய்யு மெ
ல்லாத, தொழிறபால வாமதறிவ வுடலஞ
செயதொழிலுஞ்- சுடர்ஞான வடிவானவன
செயததொழிலே 20

அறிகினறபொருளென்று மறிவானில்
வேதே- யாளுலிவ வுனரை நானென்ன லா
மோ, செறிகினற புள்ளல்ல வேகடிக வ
கையே- செடமான வுடனின்னில் வேதெ
னறு தெளியே. 21

நீலமாகும் வற்பென்ற நெகிழ்கினற
நீரா - நெருப்பா மிதிற்சுட்ட வெல்லாமு
மணிலஞ், சலமான புரையான வானிந்த வுட

லஞ் - சடமான வைமபூத வருவங்க டா
மே. 22

விழியைபபு மானென்னில ரவியாதி
யாலே- விளக்கஞ்செயுமற்ற வருவத்தையற்
றே, லொழியப்படுங் கனன முதனாலு மவ
னன்-ஹருக்கண்ட கண்டனை யொப்பாக
வுன்னே 23

அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை
முககூறதின முறகூ-றணியெனபு நடுகூ
றதுமசசைக கணியாகு, மெழிலகொண்ட
கடைக்கூறதுவாககா யெழு மெனறே- யிய
னாமறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றன வா
மே 24

உண்ணும்புனன் முககூறதின முற்
கூறுவா நீரா - முதிரந் நடுவிற்கூ றகடைக
கூறுபிராண, னெண்ணும மிதிவீரு கூற
வை நீயாயிடி னன்னே - விறுகின்ற பிரா
ணன்னது நீயாகுவை யிசையே 25

பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணாவின்
மையாலஃ துணரும புலனக ளொழிவாற்,
பிராணன தெனனை மனை யொழியாது
சேனை, நகாசூழ் வலஞ்செய் பொழுதே 26

கரண மொடுங்க வாயு நிகழ்வெனகொ
லென்னி - னுடல்காவ லாகு மிலதேன, மர
ணமடைநத தென்றுதமா சுட்டிடாமுன - வ
ளேவாலின் ஞாளி கொளுமே 27

இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத்தி
ஞொறி - தெனலாலி தென்ன தெனலான
மனமுன மன்ன மெனற வதனாலு மலல-
மதியல்ல வநத வகையே 28

இடரின புளதாய நிலையற் றறிவற்-
றெண்ணுங்க ரணங்க ளிலாயெவரு, மடரும
பிறவிக கடியெனறுணரு - மகங்காரமு நீய
ல வென்றறியே 29

ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமா - யறி
யப்படல் யானென தெனறு மதஞ், செய
யப்படல் செயவது சிந்தனையாஞ் - சித்தம்
மது வன் றென நீ தெளியே 30

முன்னாக வுடம்பது சித்தமதே, முடி
வாக மொழிந்த பொருட்டிரடா, னினனா
கில நீயறியும பொருளாய, நிகழ்கின் றதனா
லெனநின் மலனே. 31

உன்னாலறி யப்படும் யாவையுமுன்.
 னுருவன்றென வோதுனை யொகருமெனக்,
 கெனனாலறியா தொழியும் பொருளோ- யா
 னுருவ தென்றன னென்றலுமே 32

அறியாப்பொருள் காரணமாயகுறித
 தறியுமபொருள் காரியமாழுலகிந, நெறி
 யாற்றிகழ நானமறை யநதமெலா-நீயனநெ
 ன வோது நிரநதரமே 33

அறியும்பொருளன் தறியாப் பொரு
 ளன், தறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்,
 பொறியின் வழிநின தறியும் பொருளோ,
 போதகண் விழித்தறியுமபொருளே 34

வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொலும-
 வினை யாவையு மன்றொரு வேறு மிலாப,
 போதப் பொருளநத மறைக்கணியாம- புனி
 தப்பொரு டதவ மசிப்பொருளே. 35

நீமலமாம்பர மது வெனுமபொரு- ணீ
 யெ னுமபொருள் சீவனே, யமலமான வி
 ரண்டினயிக்கிய-மசிப தப்பொரு ளாவதே.

அருமையாகிய பிரமமூன்னிலை யாகு
மாருயிர பின்னிலை, யிருமையான வீரண
டினயிகக, மெயதுமாறெவ னென்னவே 37

உபாதி யாலரு பேதமேயிவா பேத
மோன்றுரு ஷிரினின, கபாதியாழுடல
போலிநறககுன, காரணுதிகள காயமே 38

ஈசனமுற் றறிவான வியாபி யெவை
ககு மேது வியமபுமா, காசகன்னிரு பாதி
பாவனை காரணுதிக ளாவதே 39

நீதியாலிரு பாதிரீங்கிட நீயெனச
சொலபதததினு, மாதியாகிய தற்பததது
மசுத்தசுதத முரைததுமே 40

ஆகமுன்றிக சேழுநானென ரொம்ப
தத்தி னசுததமே, சோகமின்றிய கானறு
நானென ரொம்பதப்பொருள் சுததமே.

அகிலகாரண மாதிரானென தற்பதத்
தினசுததமே, சகலகாரண சானறுநானென
தற்பதப் பொருள் சுததமே. 42

சேறிந்தகாரண காரியங்கள் சிதைத்
துமேலுறு சித்ததா, யறிந்தவாதனை தானு
மறறதவ் வசிபதப பொரு ளாவதே 43

வசுத்தமாகிய திருபதத்தினு முககி
யப்பொரு ளாவதே, விசுத்தமான திலககி
யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே

முரண்டசீவ பரங்கடம் முடன் முக
கியப்பொரு ளாவதே, யிரண்டில வேற்று
சிற்சொருப மிலக்கியப்பொரு ளாவதே 45

ஊககியப்பரசீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு
மிலக்கண, வாககியப்படி நீக்கினு லொரு,
வததுவே பா வததுவே 46

ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபய
மும்மென வுணர்வுளோரா, தேரி லக்கணை
திரிவிதத்தி லிசைப்பர்மறற தியமபுவாம

மஞ்சு கூப்பிட லென்றல் போலவும
வடபகீரதி யுள்ளதே, விஞ்சுகோஷம தென
றல் போலவும் விட்டலக்கணை யாவதே. 48

சீவலை நின்றது வெள்ளை போயின
தென்று செப்புதல போலவே, கவலையின்றி
விடாத லககணை யென்று நீகொள கருத
திலே 49

மேவும்விட்டு விடாதலக்கணை மெயம்
மையா தெனி னநதவித, தேவததத நெ
னும பொருட்படி, சிந்தைசெய்து தீரவே.

விட்டலககணை தனையுமவிட்டு விடா
தலககணை தனையுநீ, விட்டுவிட்டு விடாத
லககணை யாலவிளங்கு விளங்கவே 51

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு,
புருடனைக கொளு மாறுபோ, லோதுமீரு
டல் கண்டுவிட்டத னுண்மைகாண வுரை
ததிடே. 52

பிரியாவுயிர் காரியமா முடலும் பிர
மத்துறு காரணமா முடலுங், கரியாகிய
வாதனையுங் கழியக காட்டும்படி கண்டு
கொள்கணனுறவே. 53

கரணத்திரணிதபினு மப்பொருளோக்
காணக்கிடை யாதவை கையறவே, மரணப்
படினுமமது கணடுகொளும வழியிலலை
யேனுமபடி நீமதியே 54

வினவிற் பரத்தை யறிவுறுதற் கவத
தைப்புலன வினை மாறியே, நனவிற் சுழு
ததிநிலை வரினப் பொருட்டிகழு நலனா
கவே. 55

நிமலப்பொருட் சுருதி நெறியிற்பெ
றக் கருணை நிதி கூறவே, யமலப் பொருட்
பெறுத வருமைததெனக கழறி யடிவீழ
வே 56

தமரக்கலைக் களவு தெரிவுற்ற தற்பொ
ருளதனை யீகுவா, நமரர்க்களப்பரிய பத
நற்புனற் கொடுசெய தபிடேகமே 57

பவளத்தின் வைத்தவமிர்தினின்மிச்சி
லிட்டினிய பரிவொடுமா, தவளப்பொடிக்
கவச மெனவிட் டிடற்பகைக டலைசாயவே.

உதகத துடறபொருளோ டியிரகைக
கொடுச்சிமிசை யொருபோதொடே, 'பத
கத தலததையிட விருகைத தலததொ
டிரு பதமேவவே 59

ஒழியப் புலககணுப நிததப் பொருட்
டெரிய ஷளஞாணமாம, விழியைக கொடுத
துமொழி யெனமுப பதடபொருளும் வெ
ளியாகவே. 60

நனவைத துவககிழுடி துரியத்தைமுற்
றவிறை நவீனீதுயே, மனவாகக மறறவது
பவமுறற சிறகனவின வலியோ துவாம. 61

புரணமாகவே புறம்புள புலனகளு மந்
தக, கரணமியாவையும வழங்கிட நனவெ
னககண்டேன 62

புரணமாகிய புறம்புள பலன்கெடவந்
தக், கரணமியாவையும வழங்கிடங் கனவெ
னக கண்டேன 63

மரணமாகிய திசையிது வெணும்படி
மனாதி, கரணமியாவையு மிறந்துள சுழுத்தி
யுங் கண்டேன். 64

எஞ்சலின்றியெக் கரணமு மிறந்திரு
ணடிருந்த, துஞ்சலங் குணா போதமாந
துரியமுங் கண்டேன் 65

துரியமாகிய போதமோர் துளக்கமற்
றனைத்தின, கரியதாயிருந் திடமபரண
வெனக்கண்டேன். 66

புணாநத விசக்கத் தொழித்துணா
போதமாநதனையே, வுணாந்தமற்றது பரண
கனவேனுமபடி புணாநதேன 67

தானுசாககிய மிறந்திடத தானிருந்
தமையுந, தோன்றுறூவிடம பரன் சுழுத
தியதெனததுணிந்தேன. 68

மரித்த தென்றுணாந துரைத்ததும்
மரித்திடந் தனிலே, தெரிதத போதமே
ததுபரண துரியமாயத தெளிந்தேன 69

இறையெனும் பொருட்டுரியமேயென்
னையாண டவனே, மறையினந்தநற் பதப்
பெரு ணனென மதித்தேன். 70

பண்டைவிச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோ
யமுழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கன
வதுங் கண்டேன. 71

காட்சியாவையுங் கண்ண தாவககணுங்
கரைந்த, காட்சியாகிய வகோசர முறகக்
மாய மதித்தேன. 72

அருந்தவாமறை யந்தமா மகோசர
தனிவீ, யிருந்தவாறறி வித்தவா நெங்ஙன
மிசைப்பேன 73

எம்பிரானிடந் தொறுமிடந் தொறு
மது வதுவாயத, தம்பிரானடஞ் செயும
வகை சாற்றுமா றறியேன 74

ஆவியேயடி யேனசெய்கைம்மா றுனக
கென்னென்ற, பாவியேனது தானு முன்
னுடைய தாமபண்டே. 75

ஆவல் சேய்தென தாக்கை யுள்ளவு
நினனடியாக, கேவலசெயலதே யன்றிமற்
றென்று நானறியேன். 76

இறவீலெப்பத மும்பெறவேண்டிலே
 னெனனும், பிறவி வேண்டுவ னினறிருப
 பணி செயப பெற்றேன. 77

ஏட்டிலறி வினறியிறை தன்னிலறி
 வின்றியிங் வுடம்பினுடனே, வீட்டிலுறை
 வாணையினி வீடுபெறு மென்பது விளம்புகு
 லமே 78

குமாரதேவர் மகாராஜா துறவு.

இருவகைச் சார்வாம புறப்பற்றை நீக்
 கியிசசையின் மீட்டதி னினேவு, மொருவி
 யே யுடற்கா வலையுங்கை விடுத்தே யுட்கா
 ணங்களை வாதனையும், குருவரு ணெறியே
 யொடுக்கிழில வீடுங் கூடுநதா னாகவே பவத்
 தின, கருவழிந் திடுமிந் நெறியைநீ விரை
 விற்றைகுகொண்டு செல்லென வுரைத்தான.

பொருந்திவாழிடமொன் றுகிற பொ
 ருந்திடும் பற்றென் றெண்ணி, இருநதில
 னோரிடத்து மெங்கெங்கு மொருவனாகித்,
 திருநதிய சமாதி விட்டுத் திரும்பிடா

தூறக்க வுன்னி, யிருந்திருந் திடங்கனெங்
கு மேகமே நோக்கி நின்றான் 2

தோன்றிடு மூலக மெங்கே தோன்றிடு
மெனன நோக்கித, தோன்றிடு நினைவி
லென்றே தோன்றிய நினைவுதானும், தோ
ன்றிடு மிடத்தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுரு
சொரூபத் தென்றே, தோன்றிடும பொரு
ள்க னெல்லாஞ் சொரூபமே யென்று கண்
டான. 3

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த
தோன்றியே யினப மாகித, தோன்றிடு மத
னாலநதச சொரூபமே யென்று கண்டு, தோ
ன்றிடுஞ் சொரூபந தன்னிற் றேனறும்
தசத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபந
தாலாய்த துளக்கமற் றிருந்தான வேந்தன்.

உலகினை வேறதாக வுணர்ந்திடிற் பந
தமாகும், உலகினைத் தானேயாக வுணர்ந்
தின் முத்தியாகும், இலகிடத தோன்ற
லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி,

இலகிடக கண்கி வேறற் றிருநதன னிளமை
வேநதன. 5

பந்தம்வீ டெனறு மில்லை பரமபொரு
ளொன்றே யெனறும், தந்தஞ்சங் கற்பததா
லே சரலமோ கிப்பா தீயோரா, அநதமா திக
ளுமில்லா வருமபொரு ணாமே யென்று, சந
தத நோக்கி யநதத தற்பரந தானேயானுன.

மனமிரு பொருளைப்பற்ற மாட்டாதட்
டாவதான, இனமவை புறநோக கானவேதி
னற் கூடுமவீடு, கனவுண்ணோக காகுமில்லங்
கருதிய புறநோக் காகும், அனகவிவ் ஆகந்
தோனற வறைகுவநாமே கேளாய. 7

ஆடிய சகல மடங்குகே வலமு மகற்றி
யேயொளிப்படை கொண்டு, மூடிய விருளை
முழுதையும் வீசி முடிவில்வீ டதனையே
யுணர்ந்தோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால
னிசமரு ஞடையன்பேய பிடித்தேனான, கூ
டிய குணத்தி னூரிற்போயக குடியின கூலி
யா ளினினியல் படைவார. 8

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய ஞான
மேலிடு காலையி னிந்த, மனையின்பங் கானற
சோற்றிறகண் டுவாதது மாற்றியே கைவிட
வருமேல், தனையுள படியே யதுபவ மதனிற்
ருனுணர்ந் தானந்த மடைந்தோரா, பினையு
மவ் விடயம் பூண்பாக ளெனவே பேசுதல்
வழங்குமோ சொல்லாய 9

சுத்த சாதகம்

சகசநிட் டையது லபித்திடுங் காலே
தம்முயற சியதொன்று மினறிக, சகசமதா
கித் தன்னுள மதனிற் றுனின றிங் கிடை
விடா தூறும, சகவரு ளமுத மதனையே
யருந்தித் தொல்வடி வதுமௌளக் கரைந்து,
சகவருள வடிவாயசு சுட்டெலா மருளாய்த்
தோன்றினினை றிகினற படியே. 10

சத்துவ குணமே வருத்தனை யாகித்
தங்கியே யுளத்தினு ணினரூல், ஒத்துறு
நிட்டை கூடிடுமில்லதே லொருவியிச சகல
கேவலத்தைத், தொததுறு மனறிக குண

முபா யையினிற் றேன்றின தாதலாலிந்த,
ஒத்துறு ரிட்டை யுணமையே யனரு முபா
சக ரிட்டை யென் றுணர்வாய். 11

எங்கெங்கு நோக்கின் மருணமய மாகி
யிருந்திடும் பந்தமாந திசையில், தங்குந்தன்
வடிவ மருணமயமாகித் தயங்கியே நின்றது
குறிபோல, எங்கெங்கு நோக்கி லருண்மய
மாகி யிருந்திடு முததியாக திசையில், தங்
குந்தன் வடிவ மருணமய மாகித் தங்கியே
நிற்குதல் குறியே. 12

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றொ
க்கி லகப்படர் தென்றுநின் றிலகும், மருள்
வடி வதுவே பார்வையிற் றொக்கில் வந்தக
ப்பட்டுநின் றிலகும், அருணமரு ணடுவா
மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வையொன்
றுக்கே, மருளவடி வுலகு மோவடிவோககு
வாய்த்திடும் பார்வையொன றுககே 13

தேகமும் பொறியுங் காரணமுமுயிருந்
திரிவுறு மாயையின் மயத்தை, ஏகநின்

நகறறித் தீக்கையி லாசா னிவைககதிட் டா
 னமாந திரமே, ஆகநின் றமைதத வகைக்குரு
 வருளா லறிநததிற் பாவனை திடமாய, ஊ
 கமதுடனே முன்னினை வகற்றி யுளததி
 னிற சகசமே பிறுது. 14

சூடியதற கிரியை யனைத்தையும் விடி
 னுந தனககநதப பிரணவ வமுதம, அமைய
 னினலூறி யதனையே யருநதி யவவடி வாயிடு
 மளவும, சமயிகள் பாக மதனையே கொண்டு
 தற்பர நிவேததிய ம புரியும, அமைதியை
 விட்டான் மேற்கொள்ளா தெனப தறிநததை
 நியமமாயக கொள்ளும. 15

சுடுததல மதினு மிலிங்கமே யாகித
 தானெனல விடுததருந தியபின், கொடுத
 தவன் ருனுங் கொடுததிடு பொருளுங்
 கொள்ளுவோன ருனு மொன்றாக, அகித
 தவிம மாயா வடிவதை கோக்கி யகற்றியவ்
 வோமயமாக, விடுததனு தினமும புசித்தி
 டிலனைததும் விமலவோ மயமதாயவிடுமே.

இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனை யிலிரும்பிராரததமபோ யொளித்துத, தன் னது ணீன்றிங் கிடைவிடா தூறுந் தக்க தோபிரணவவமுதம, அன்னதை யருந்தி முனவடி வதுவு மங்ஙன மோமயமாகி, இந் நில மதனிற் றேற்றன்மாத திரமா யியங் குதல சீவனமுத தியதே.

17

விஞ்ஞானசாரம்.

உலக மெதினின றுதித்திடுமென் றுன்னி நோக்கி னினைவசனில, இலகவு திககு மேனரினைவு மெதினின றுதிககு மெனநோக்கில, திலக வறிவு தனிலென் றேசேர வளைத்து மறிவாளுல, கலக மிடு தத்துவ மெல்லாங் கலங்கா வறிவா யேக ரையும்.

18

முன்றங் கிசமு மதிட்டான மொழி யும் பினிரண் டங்கிசமும, ஆன்ற வதிலா ரோபிதமா மதனாற் சொரூபங் காரணமா யத், தோன்று முலகு மசத்தாகுஞ் சொரூப

மொன்றே சுததாகும், ஊன்றி நோக்கி
லெக்காஹு முளதே தோன்று மில்திலதே.

நாம ரூபந தனைமெய்யாய நாடுமிடத்
தின் முப்பொருளாம, நாம ரூபந் தனைப்
பொய்யாயநாடுமிடத்தி லொருபொருளாம,
நாம ரூபந தனைமெய்யாய நாடிற் சீவ னவ
னையாம, நாம ரூபந தனைப்பொய்யாய நா
டிற் பிரம மவனையாம

20

ஒருவிகற்பங் களுமில்லா வொன்றும்
பிரம மதினின்றே, ஒருவிகற்ப நினைவாலே
யுலகுசீவ பரமாகும், ஒருவி னினைவை முப்
பொருளு மொடுங்கு மதுவே முப்பாழாம்,
ஒருவிகற்ப நினைவதனாக குதிகக வொடுங்க
விடமதுவே.

21

என்று நிலையி லொருபடியா யிருந்து
தனையே கண்டிருக்கச், சென்று நினைவிற்
பரசீவ செகமாய விரியு முன்னிலையில்,
நின்று நினைவைத் தானொடுக்கி னேனோ
ரென்றுஞ் செனொடுங்கு, மென்று கண்

டோன் மூன்றாமபாழிறந்த சொருபமே
யன்றோ. 22

பூத நீங்கிற் பகுப்புப் போம பொறிக
ணீங்கிற் காட்சிபோம, ஒதந் தகக ரணம
போகி லுளவாதனைபோ மிருளபோகில,
போதந தோனறும புருடன்றான போகிற்
சர்வஞ் ஞத்வாதி, போதம் போருங் காலப
ரம் போகி லவ்வா தனைபோகும் 23

வந்த வியோம நீங்கி யிழல் வாங்குமி
ரண்டாம பாழ்பரத்தின, தொநத நீங்கிலுல
கம்போந தோனறு மாயை தானீங்கில,
பநத முறும்வ் வாதனைபோம பகர வொண்
ணப் பினைநீங்கில், அநத மூன்றாம் பாழ்
போரு மனைதது மாண சிவநதோன்றும்.

நேரே நெறியி லடைவோர்க்கு நியதி
நெறியி லடைவோர்க்கும், ஊரேதொன்றே
யோரோருவர்க் கோரோன் றதனிற் சமம்
தமாம், ஆரேயெனினு மிவையி லொன்றி

லாசா னூன்மா ணாகக நெத்தால், சாரே
தொன்று மில்லாத தனிவீ டேதா மாக்குவ
ரால். 25

நீங்கத் தனந்த விதமாகித தானேரிக
மூம பணிதி யெல்லாம, தங்கத் தினுக்கோர்
காலையினுந்தான்வே ருகத தோன்ற தின்,
பங்கற் றொளிநு மென்னிடத திற் பலவாய
ரிகமுஞ் சகமுழுதும், பங்கற் றொளிரும்
யானெனதே பாரதது விளையாடாநிறகேன.

என்னை யெனது நினைவினா வி துவாய்
நாளு வாயககாண்கேன், எனனை யெனது
நினைவிலதி னேகமா யதுவாயக் காண்கேன்,
என்னை யன்றி யொரு 'பொருளு மிங்கு
மங்கு மிலையதனால், என்னை யிங்குமங்குமா
யானே கண்டு நான் மகிழ்கேன். 27

அத்துவிதவுண்மை.

ஆண்ட குருவே கணமணியே யருளே
நீ நா நென்றாகப், பூண்ட வடிவை யென்
னுடைய புநதியதனு ணின் றுணர்த்தி, நன்.

டப்படியே யென்னுவி லிருந்து முரைக்க
வேண்டிடுநீ, நீண்டமாலு மயன போற்று
நிமல விருத்த நாயகியே. 28

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி
நிறைந்த போக்குரைக்கின், மேலாமதுநா
மெனத்திடமாய் விளங்கு மவையிச் லாத
வர்க்கு, மேலாம் பரமன் மான் மழுவாய்
விளங்கி யுரைததும விளங்காது, மேலாஞ்
சாதனங்கள்வர மேவ வேண்டுஞ் சாதுசங்
கம். 29

உண்டாய்த் தோன்றிரமித்திடுத லொ
ருநம் வடிவே யுருநாமம், கண்டே யிடன்
மாத் திரமல்லாற் கருதிப் பார்க்கின் வேறி
ல்லை, பண்டே முதலித தகவாகும் பலவா
யக் காணன் மைத்திரிவால், விண்டாற்றிநீ
வை யேகமாய் விளங்கு நமதுவடிவமே. 30

எந்தச் சத்தி லசத்தாகு மிந்த வுலகு
சத்தாகும், எந்தச் சித்தி லசித்தாகு மிந்த
வுலகந தான் விளங்கும், எந்த விற்பிற்

றுன்பாகு மிநத வுலக மினபாகும், அநதச
சசசி தானநத மதுவே நமது வடிவாகும் 31

எல்லா நாமே யென வறிநதா லெஃ
தை நினைவா னினைத்திடுதல், சொல்லா
லெஃதை யுரைத்திடுத றெழிலா லெஃ
தைச செய்திடுதல், நில்லாவுலகை வே
றெனவே நினைத லுரைத்த றெழில்புரி
தல், நல்லா ரனைத்து நாமெனவே நாடா
ரவையி னெனறையுமே. 32

தங்கந தானே பணிதியாயச சாற்றும்
விதமாய விளங்குதலின, அங்கமுதலாஞ்
சகங்களா யறிவே விளங்கு மயலிலலை,
இங்கங் கென்றே பங்கொன்று மில்லை யக
ணட வறிவொன்றே, துங்கவறிவு தோன்ற
ளவுந தோன்று நாளு விதருபம. 33

தங்கமொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும்
விதங்க லெவவேறு, தங்க விலக்க ணமு
மன்று தங்கம் விடவும் வேறன்று, தங்கம்
ழியா பணியழியிற் சாற்று மிநதத் தன்க

மைபோல், எங்கு நிறைசித தாநம்மி விலகு
மிந்த வுலகமே. 34

கனவிற் றேன்றும் பொருளெல்லாங்
கனவிற கனவென றுணர்நதக்கால, நனவில்
விவகா ரநதோன்று நவிறறு மிந்தத தகை
மைபோல், நனவிற்றேன்றஞ் சகமனை தது
நமது சங்கற்ப மமெனவே, நனவிற்றேன்றி
யிடுங்காலை நமது சொரூபந் தோன்றியிடும

கனவைக் கனவென றுணர்நதநதக
கனவி னனவை நோக்கிடினக, கனவை
யொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில் விழி
க்கு மதின், நனவைச சங்கற்ப மென றுண
ர்நது நனவிற் றனையே நோக்கி யிடின, நன
வை யொழிந்த வக்கணமேநமது சொரூபத்
தேவிழிகும். 35

தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாந்
தொல்வே தாந்த விசாரணையில, ஊன்றி
நோக்கி யனுதினமும் யுகமதனிற் பரிசயித்
தால், தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே

சொன்மாத் திரமாய விடு முலகம், ஊன்றி
நோக்கா தவாகட்கே யுளது போலத தோ
ன்றியிடம் 37

ஏகமாகி நினைமலமா யிருக்கு நமக்கிப்
பந்தமெனும், மோகம வந்த தேதென்று
முனபின் பராதிப்பந்தம், போகவழியே
தெனநாடிப் பொருநதும் வேத விசாரணை
யால, யூக மதனிற் சிதைக்கினதி னுள்ள
வியல்பு பின்றோனறும். 38

மரததை நோக்கின் மதகரியு மறை
ந்து விளங்கு மதைநோக்கின, மரத்தை
மறைத்துத தான் விளங்கும் வாறு போலச்
சகமுழுதும், பரத்தை நோக்கி னதின்
மறைந்துபரமாய் விளங்குஞ் சகநோக்கில்,
பரததைமறைத்துத தானவிளங்கும் பரமே
யனைத்துமாதலினால். 39

நாம ஞாபந தனைநோக்கி நாடன் மன
மும் புறமுகம்மு, நாமஞாபந்தனைநீக்கி நாட
லறிவு முண்முகமும், நாமஞாபந் தெவ்வளவு

நாட்டஞ் சொரூபந தோன்றாது, நாமரூப்
நாட்டம்விடினமதுசொரூபந தோன்றி
யிடெ. 40

அரைய குமாரன் புலையருட னணுகி
மறந்துமொருவரால், அரைய குமாரனென
வறியிலஃதெப் போது மறவாதின, தரையி
லாசா னெழுந தருளித தனைப்பார்த ததுநீ
யெனவுரைக்கின், புரையி லதுவா மூவவத
தைப்பொருந்தும் பொழுது மறவானல்.

விளங்குஞ் சகங்க ளனைத்தினிலும்
விளங்கு நாமா திகணீங்கி, விளங்கு மதை
மாத் திரநோக்கில் விளங்கும் பிரம மககண
மே, விளங்கு நாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்
வேறாய் விளங்காது, விளங்கு மிந்த நிலை
யெவர்க்கும் விளங்கு மவிரோ தமதாயே.

உருவ நாம நோக்கிடத்தி லுளதா
மிந்த வைவகையும், உருவநாம நீக்கிடத்தி
லொன்று மிவைக ளிலவாகிச், சொரூபமொ
ன்றே நிகழ்தவினாற் சொன்ன விவைக

லோவகையும், சொருபமன்றி வேறில்லை தோ
ன்றும் விவகா ரததிசையில் 43

விவகா ரத்திற் பகுப்புகளாய விரியும்
பரமார்த தமமதனில், சிவகா ரமதாய விளங்
கியிடுஞ் சிவமே யனைதது மாதலினால், பவ
காரியத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பே யெ
ன்றுந் தோனறி யிடும, பவகா ரியத்தை
யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன் றின்றிச
சிவந்தோனறும். 44

உருவ நாமந தனை நோக்கி லொருதன்
னிலையை நீங்கினதாம், உருவ நாமந தனை
நீக்கி லொருதன் னிலையே நின்றதுவாம, உ
ருவநாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே
யெனக்காணில், உருவ நாமந் தானேயா
யொளிநு மதுவே முததியுமாம 45

கோள்ளு நெறியே தேதுபந்தங்
கூடும வீடே தெனவேண்டாம், உள்ளும்
புறம்பு மெனமிவைமி லுதவு மெஃது தனக்
கதனின், நெள்ளுஞ் சங்கந் பங்கனெல்லா
மிரியநோக்கி நின்றதன்னை, உள்ளும்புறம்பு

மின்றி யெங்கு மொளியாய்க் காணலாகி
யிடும். 46.

மாயை வேறென் றெனவுன்னி மதி
க்க வேண்டாம பேதமதி, மாயை யாகுமற்
றஃதை வருந்தி முயன்று போததிடுக, மா
யைநீங்கு மிந்தமதி வந்தவழி யேதென வே
ண்டாம், மாயை நெறியி லமமதியை வதை
க்கி லதுவந ததுதோன்றும. 47

நிருவிகற்ப நமதிடத்தி னின்று விக
ற்ப முதித்தளவில், ஒருமுப பொருளுமுதி
ததுவிடு மொருங்கே மூல விகற்பமதை,
ஒருவினமது நிலைதோன்று மொருமுப்பொ
ருளு மதுவாகும், குருவி னருளி னிநநிலை
யைக் கூடவேண்டு நெறிநினறே. 48

னைவே மூலமற்றதனி னின்று விரியு
மும்முதலும், நீனைவை நீங்கி லவை மூன்று
நினைவிலொடுங்கு மதனாலே, நினைவே பந்த
நினைவொழியி னிலைமையான முததியுமா
ம, நினைவை நீங்கி யனுதினமு நினற நிலை
யே நன்றிடுக. 49

தன்னைச் சீவ னெனத் திரிவாயத் தா
னின் றுணாத லஞ்ஞானம், தனனைப் பிரம
மெனத் துணிவாயத் தானின் றுணாதலே
ஞானம், முனனைத் தொடர்ச்சி விடயமது
மூலவரவும வாதனையும், பின்னையொரு
ங்கே யொழிந்ததுவிடும பேணல் விடுதலவை
வேண்டா 50

நிமல நெஞ்சை யுடையோர்க்கு நிலத்
திலாசா னெழுந்தருளி, விமல தததுவ மசி
யெனவே விளம்பி லவனுக் கககணமே,
மூமலநீங்கிச் சிவம் விளங்கு மோக நெஞ்
சையுடையோர்க்கு, மூமலச் சாவாம் வாத
னையே மூடி மிதவு நிறைந்திடுமே. 51

எங்கே நிறுத்தி னங்கிருக்கு மியல்
பையுடைய நெஞ்சுடையோர்க், கிங்கோர
மயக்கங் களுமில்லை யிசை யிறந்த நிலையா
கின், அங்கே யாசா னெழுந்தருளி யதுநீ
யெனவே யுரைத்த வுடன், அங்கே சொ
ரூப நாமெனவே யறுதி யாகத் தோன்றி
யிடும். - 52

ஒருவ வேண்டு மனைதது மென வுன்
 னவேண்டா வினைநீங்கில, ஒருவு மனைத்தும்
 வினையுளதே லொன்றி மேவு மதறவை
 யை, ஒருவல பற்ற லவையவிடுத துள்ள
 படியே முடியு மெனசு, சொரூப நாமேயெ
 னத திடமாயத தோற்று மதற்கே முயன
 றிகெ. 53

தன்னை மறைதத பந்த மறைதத தள
 ளி நீக்கித் தனையறியில, தனனைவிட வேரா
 பொருளு மின்றித்தானே தானாய விளங்கி
 யிடும், தன்னையறியு மவவளவுந தனனை
 விடவே றிலே யெனறே, தனனைநோக்கி
 யொரு நினைவாயச சாதித்திடவே மிகவே
 ண்டும. 54

இந்தச் சீவன் கற்பிதமே யின்றி வே
 ரோர் பொருளல்ல, அந்தச்சொரூப மிவனா
 கா னந்தச சீவ னொன்றாகும், இந்தச்சீவ
 னதுநாமென நெண்ணிச சோகம் பாவிக்க,
 அந்தச சொரூப மாயவிடுவ னவனை விட
 வே றிவனிலதின். 55

பிரமானுபூதி விளக்கம்.

தங்கு நீனைவதனைச் சாராது நீக்கிடத்
தில், எங்குஞ் சிதம்பரமா யிருளறவே கண
டனமே. 56

தனதங் கிசமுன்றுந் தானபிறித்துத
தானோககிற, றனதங் கிசநதோன்றுஞ் சகம
போ யொளித்திடுமே. 57

தன்னனைவி னுலே சகமாய் விரிந்த
தெனத, தன்னனைவை நீங்கித் தானா யிரு
ந்தனமே 58

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான
தன்னிடத்தே, யுண்டாகு மென்றே யொடு
ங்கி யிருந்தனமே 59

இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்
ணி, யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லனைத்துநா
மேயானேம. 60

இவ்வடிவு பந்தமென வெண்ணியே
நீக்கிடத்தி, னெவ்வடிவுநதானா யிருந்தே
னதிசயமே 61

இவ்வடிவந தானாகி யெங்குந திரிவே
னுக், கெவவடிவுந தானா யிருக்கி லினி
யென்செயவேன 62

எனைததவிந வேறென்று மில்லையெ
னக கண்டளவிற, ப்னைததவிப்பு நீங்கிப்
பிரமமா யேயிருந்தேன 63

நீனைவென்ற சங்கற்ப நிசவடிவை னோ
ககிடத்திற, ந்னையனறி வேறில்லை தங்கத
திற பணிதியைப்போல் 64

எல்லாவடிவு மியாமெனவே காண்ப
தனறி, யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வே
ணவெதில. 65

நீனைவதனை நீக்கி நிஜசொருபங் கண்
டவர்க்கு, நீனைவதனைக் கூட நீனையா
தொருகாலும் 66

கூண்ப தெல்லாந் தன்னுருவாயக் கா
ண்பதன்றி வேறாகக், காண்பதுவு முண்
டோ கயிற்றைவிட வரவுண்டோ. 67

இத்தகைநிச சயமுணர்ந்தே யிதிறக
லக்க மிலலாமற, புத்திசமா தானத்தைப்
பொருத்தலசமா தியதாகும 68

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின மொய
பந்த முண்டாகும, புத்தியினி லஃதொருவிப
போதமா யிருந்தனமே 69

சுகமென்றுந தானென்றுஞ் சாற்றிடு
தன மாததியமே, யகமதிறறோந திடுமிடத
தி லகண்டமா யிருந்ததுவே 70

அறியாமையாலே யகிலம்போற் றோ
ன்றியிடு, மறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே
தோன்றியிடும 71

அதவினாற் காண்பதெல்லா மறிவுரு
வே யெனககண்டு, போத விழிதிறநது பொ
ருளா யிருந்தனமே. 72

முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிச
சை யவிழ்ததனமே, பின்வினையா காமியத்
தைப பிடிததுப் பிசைந்தனமே. 73

தேரிசனத்தின் முததியெனச் செப்பு
ஞ் சிதமபரததைக, கரிசனமாயக்கண்டு கரு
க்கழிய நின்றனமே 74

பாரத்தவிட மெங்கும் பரிபூ ரணமா
கிக, கோத்திருந்த பாழதனிலே குடியாயிரு
ந்தனமே 75

சேகமதையுந தான்விழுங்கிச சீவ
னைபு முள்வாங்கி, யகமதுவும் புறமுமிலா
வகண்டமாய நின்றனமே 76

அதுவிதுவென் றிடவில்லா வகண்ட
பரி பூரணமாம், பொதுவதனிற் குடியாகிப்
புகுந்தே யிருந்தனமே. 77

ஒவதனின் மூவெழுதது மோரெழுத
தே யானதுபொற், சீவபர சிவமுன்றுஞ்
சித்தொன்றே யல்லவோ. 78

ஞானவம்மானே.

ஆனவம் மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
சித்திய நின்மல நீடின்ப மமமானே

ஐயந் திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானே
 எம்மதத்தோராகுமெழிலவீட்டி லம்மர்னே
 தோன்றுத லெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்
 தோன்றுதல் வேறென்று சொல்லிடி லம்
 ஐநது பதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
 ஆகி வேறுபோ லமாந்நிடி மம்மானே
 அனைத்துஞ் சொரூபமென் றனுபவத தம்
 ஆறாறு மைநது மதுவாங்கா ணமமானே
 இதனா லெல்லாநா மென்றுகண்டம்மானே
 ஏதுமபதைப்பற்றிருந்தேன்கா ணமமானே.

சுகசநீட்டை.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப் புகல்
 வினை சமமதாகி, அதுவிது வென்னுஞ் சித்
 த மமலமா யறித்த நித்தம், இதுவென வுண
 ர்நத நித்தத் திகபரத் திசசையற்ற, சதுரர்க
 ளிடத்திற் பாசந தகர்ந்நிடும் பத்திதோன்
 றும். 80

பத்திதான் பதிந்த காலைப் பகரங்கத்
 தன்மடைநது, சுத்தியா யங்கமநதத் தொல்

வருட் சத்தியாகி, நித்தியா நாத லிங்க
நேரதாய்த தரிககப் பட்டுத், தித்தியா நின்
றவிற்பந திருத்தியிற் களிக்கு மென்றும்.

பிரமசித்தி யகவல்.

காமா திகளோக கைவிட லியமம்
விட்ட பொருள்கண் மேவிடிற் றள்ளி
நிற்குத னியம நிருபா திகமாய
ஒரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
நாமரு பத்தை நாடு மனத்தை
இருதய மதனி லிருக்கப் புகுததல்
பிராண யாமம் புறவிட யததைப்
பெயர்த்துளே மீட்டல் பிரததியா காரம்
விடய வாதனையை விகற்பற நிறுத்தல
தாரண யாகுந தரசொரு பததை
நாடறி யான நவிற்றிடு புறமும
உள்ளு மறவல் வொளிதா னேயாய
ஒத்து நின்றிடலே யோங்கிய சமாதி
துணிவது வாகத் தோனரு தநத
மநதாந்த கார மாறிடிற் றேன்றும்
அஃ தினைப் போல வறிந்திடு சாததி

ஜெனனிய ஞானஞ் செப்புத லின்றிக்
 கிருதகிருத தியனாகுகிளர்சா தனங்கள்
 நானஞ் முடைததாய ஞானஞ் சிரியா
 அருளதி ஞாலே யாரண முடிவாம்
 மாவாக கியத்தின வகுத்திடு பொருளை
 விருப்பம் துடனே விசாரணை பண்ணி
 இச்செக லீவ் விருப ரமமவைக
 கதிட்டான மாகிய வபபர சொரூபம்
 தானே யென்று தன்னுள் ளிருளை
 யகன்று சமாதியென றறைநதிடு கின்ற
 சமாதான புத்தி தானது பிறநது
 தனது சங்கற்ப சத்தியி ஞாலே
 ஆரோ பிதமா ய்னேகத துவங்கள்
 விளங்கினவென்றுமவிளங்கிடுமிவைக்கதிட்
 டானநதானே யாமென வென்றும்
 பழுதையி னிடத்திற் பாம்பொரு காலும்
 இல்லா தஃதி னிவவா ரோபிதம்
 இலையென நீங்கி யெழிலதிட் டானம்
 ஆய்நிற் குதலே யசங்கற்ப சத்தி
 இதுவே முததி யிச்சங் கற்பம்

அசங்கற்ப மென்ன வறைந்திடு மிவற்றுக்
கதீத னேதா னாகையி லவையின. 82

ஆகமநெறியகவல்.

சிவமே ஞான தேசிக னாகும்
அவனரு ளாலே யாகம நெறியின்
ஐந்து தொழிற்கு மரணே யுரியன
ஆமென் றுயிர் பொரு ளசசார் பெவையும்
உடறகா வலையு மொருங்கே நீக்கி
அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
உச்சியி னிறகு முபலம போல
ஆணவ மாயை யவையினிற் றேன றும
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லல்பகல்
அற்றவீ டென்றே யறைந்திடு மாகமம். 83

வேதநெறியகவல்.

ஆசா னருளி லருமறை யந்த
ஞான விசாரமே ஞானதீ பமுமாம்
அவ்வினக் கங்கொண் டறிந்திட வேண்டும்
அதிட்டானந தோன்றி லாரோ பிதமபோம்
தனையா ரென்றே தான்முதற் றேரின

துளபடி யுணரி னெருங்கே யனைத்தும்
தோனறிடும பழுதை தோன்றின் வுடனே
கட்செவி யெனறல் காணு தஃதின்
அகிலமு நீங்க லன்றியே தோன்றில்
பேயத்தேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
கனவது போலக் காணடிடு மவையாய்
நின்றிட லொருவி நிததிரை தன்னில்
கண்டிடுங் கனவிற் காட்சியீ தென்று
தனைவே ருகத தானுணர்ந் திடலின்
உடன்முதற் றள்ளி யொருசிவ நாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத் துதிததுக்
கந்தர்ப்ப நகரங் கண்டிட லிற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாகும்.

84

பிரமானுபவவகவல்.

சிவத்தின குறியைச செப்பிடக் கேளாய்
சாக்கிர மதனிற் றுக்கிடும பொருளில்
நினைவெழு முனமே நின்றிடு நிலையே
நின்மல நிலையந் நிலையினி னோக்கின்
விளங்கிடு னேயம விளக்கிடு ஞானம்

நோக்கிடு ஞாதுரு துவலுமில் மூன்றும்
 நாமே யாக நன்றாய விளங்கும்
 அவ்விடத் தறிந்த தமலசுத தியினால்
 அபினா பாவ மாயே கழுமாம்
 அநநிலை நினதே யசைவுசெய நினைவில்
 அடைந்திடு மிடத்தி லைவகைப பொருளும்
 முன்பி னின்றி முழுது நிகழும்
 இஃதுணர்ந் திடுத லிருமபின னையினில்
 அசைவுசெய் நினைவி லடைந்தவக கணமே
 சுவாசமங் கிசமெனத தோன்றிடும வாக்கு
 நானறா மெனவே நவிறறிடா நிற்கும்
 இவையே சுருதி யெழிலா கமமாம்
 நிலையினி லொன்றாய நினைவினி லைந்தாய
 விளங்கு நம்மிடத்தின மேவுசுத திகளால்
 இததகை யனதே யிருநதுட னிகழும்
 இதனா னமே யிருஞ்சிவ மாகும் 85

பேரியநாயகியம்மை பதிகம்.

விரிவுறு முருவ நாமம தகற்றின் விட
 யங்கள்விளங்குற விதனான, மருவுறுபொறி

போம பொறியறக் கரண மாய்ந்துறுங் கர
ணமாய தலிஞற, புருடன்முன் னேழுஞ்
சுத்தமோ ரைநதும் போமிதாற் சசசிதா நந்
தங், கிரியையற நிலங்கு மென்றனள் விரு
தத கிரியமா பெரிய நாயகியே 86

உளப்படு முருவநாமம தகற்றி னுள்ள
சற் சிற்சுகந தோனறும், வளப்படு மிதனா
லுலகுகண ணடி வருநிழ லாநிழன் மறிந
தால், விளககுறு ஞான வெளியதா மிதனி
ன விளையுமின பெனவெனக் கிசைததாள்,
கிளககுறு தவததோரா தரிததுரை விரிதத
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 87

அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொ
டுப்போ னுனமுப்பொருளு மோர் விடயம்,
பொறியுறப பிடிததா லுளவீதை வீடுத்தோ
ர் பொருளோநா திதன்முன ரிடையே, பிறிவ
றததோன்றுஞ் சொருபமிந நிலையிற் பேசு
முப் பொருளகளு மிலவாங், கிறியற வறிதி
யென்றனள் விருதத கிரியமர் பெரிய நாய
கியே 88

ஒதுறு நாம மகற்றிடிற் றேன்று முள்
 ளசற் சிற்சுக மிதுவே, தீதறு சீவ சாட்சி
 யிவ கிதனைத தெரிந்திடுஞ் சீவனு மிதுவா,
 யேதமொன றிலலாப் பிரமமா மெனறெ
 னிருளற வருள்புரிந தளிததாள, கேதமி
 றவததோர் சூழ்தரும விருதத கிரிய மா பெ
 ரிய ஞாயகியே 89)

உபதேச சிந்தாந்தக் கூட்டளை

ஆதமாக்களை முததியிலே விடவே
 ண்டி வாக்குமனாதீத கோரமாகிய
 அருட்சத திதானேபாசவயிராககியம்,
 சீவகாருண்ணியம், ஈசுவரபகதி, பிரம
 ஞானமென்னும நான்குமே ஒருதிரு
 மேனி யெனக் கொண்டருளிய ஞான
 சாரியர் இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்
 பில் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம்,
 இகமுத்திரார்த்த பரபோகவிராகம்,
 சமாதிசட்கம், முழுட்சுத்துவ மென்
 னும் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே

ஒர்வடி வெனககொண்ட சறசீடனுக்கு
அனுககிரகம் பண்ணுமுறைமை:—

உலகத்தின கண்ணே வயித்திய
ராயினோ ஒருவனது விபாதியை நிசச
யமபண்ணி இதனை தினத்தினமேல
ஒளடதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று
நியமிருப்பினும், ஒரோ அசாததிய
விபாதியை யுடையவனுக்குக் கண்ட
வககணமே கனமாகிய பூபதிமுதலிய
ஒளடதங்களைக் கொடுத்து உடனே
திருப்பவேண்டும்; அதுபோலச் சாத
னங்களை யுடைய அதிதீவரதர பக்குவ
னுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ் சோதிதது
அனுககிரகம் பண்ணவேண்டு மென்
றாலும் ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவ
னுக்கு அநதக்கணமே இந்த உபதேச
சித்தாந்தத்தை அனுககிரகம்பண்ணிப்
பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்தி பண்
ண வேண்டும்.

இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்
கத்திலொழிந்து, மறறைய மார்க்கத்தி
னாலே பவரோக நீங்காதோ வெனி
ன்?

பாதாதிகேச பரியந்தம் அக்கினி
பற்றிக கொண்டவனுக்கு விழுந்த
துறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்
பட்ட மடுவிலே யன்றிக் கொஞ்சஜலத்
தில் பிரவேசிக்கில் உடனே அஃதவிந்
தொழியாது; அதுபோல அதிதீவர
தரபகருவனுக் குடனே அவனையும்
விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகா
ரூனம் இம்மார்க்கத்திலேபிரவேசித்த
அககணமே யுண்டாம். அஃதெப்படி
யென்னில்? சற்குருசநிதியிலேசற்சீட
னானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தே
டும் அனிகள் போல்பூதலமெங்குநதேடி
வெப்பநதீராமல் வந்தடைந்து கண்ட

அக்கணமே உள்ள மகிழ்ச்சியையடை
 நது தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு
 அவருடைய அருள்சரககும்படி பண்
 னிககொண்டு சுவாமி! நானா? இநதநா
 னாவாகிய வுலகமயாது? இஃதாரை
 யுடையது? எனக்குச் சன்ன மரணம
 வந்தவாறேது? இஃதெதனாலேநீங்கும?
 இவற்றை யனுககிரகஞ் செய்யவேண்
 டும். இவற்றுள், பிரதமத்தில அடியேன்
 நானொன்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடி
 க்கு என்னையறிவித்தால மறறை நான்
 கும அடியேனே விண்ணப்பஞ் செய்
 வேனென்றுசறசீடன நானொன்றுகே
 ட்கு, ஆசாரிய ரனுககிரகம் பண்ணு
 கின்றா:—

நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்
 போலக காட்டுகிறோம்; நீ நன்றாகப்
 பார்க்ககடவாயென்று திருவடியைச்

சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயே யென்றா.

சுவாமி ! இங்கே யுண்டாய் விளங்குவ தெல்லாம் நானெப்படியாவேன்?

ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிறகின்றது?

சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது.

ஆனால் வுலக மெவ்விடத்தினின்றும் தோன்றுகின்றது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலே நின்றும் தோன்றுகிறது.

ஆனால் நினைவு வேறு உலகம் வேறே?

சுவாமி! உலக மெதிரிட்டுக் காண்
கையினாலே வேறுதானே.

ஆனால், உலகமாகிய நாமருபத்தை
நீக்கி நினைவைப்பாரா.

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்கு மிடத்
தில நினைவைக காணேன்.

ஆனால், நினைவை நோக்கி நாம
ருபத்தைப் பாா

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்கு மிடத்
தும் நாமருபத்தைக காணேன்.

ஆனால், நாமருபமபமாகிய உலக
மேது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதா
னே.

ஆனால், அந்நினைவு எங்கேநின்று
தோன்றுகின்றது.

சுவாமி! என்னிடத்திலே நின்று
தோனறுகின்றது.

ஆனால், நினைவுவேறு நீவேறே?

சுவாமி! என்னினைவாகையினாலே
வேறினறி நானறானே.

ஆனால், நினைவைநீக்கி யுன்னைப
பார்.

சுவாமி! யான் பிரகாசியா நிற்கின்
றேன்.

ஆனால், நினைவு நீ யெப்படியா
வாய்?

சுவாமி ! நினைவு என்னைவிட
வேறுதானே.

ஆனால், உன்னைப் பிரித்து நினை
வைப பாரா.

சுவாமி ! அப்படிப் பார்க்குமிடத்
தில் நினைவைக்காணேன்.

ஆனால், நினைவு யாது?

சுவாமி! நினைவானது நானு மல்ல
என்னைவிட வேறுமல்ல.

ஆனால், அஃதெப்படி?

சுவாமி! தங்கத்தி னிடத்திலே
பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்க
த்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப
பட்டதுபோல நினைவு மென்னிடத்
திலே கற்பிதம்.

ஆனால், இந்த நினைவு வேறே சத்
தையோ?

சுவாமி! அதற்கு வேறே சத்தை
யில்லை; என்னுடைய சத் தை யே
தோன்றி விளங்கா நிற்கின்றது.

ஆனால், இங்கே தோன்றுவதெல்
லாம யாது?

சுவாமி! இங்கே தோன்றிவிளங்
குவதெல்லாம் நானே.

ஆனால், நாமுன்னம் எல்லாம்
நீயேயென்று சொன்னோமே; அதற்
குனக்கு ஐயந்தோன நிறை; இப்
போது எல்லாம் நானேயென்று நீ
சொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரா.

சுவாமி! முதற்றிரிவினாலே எல்
லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட
டேன்; சுவாமி கடாக்கத்தினாலே
திரிவு பண்ணிக கொண்டிருந்த அரு
ளுன விருள் போய்த் துணிவாகத்
தானே எல்லாம் நானேயெனக் கண்
டேன்.

ஆனால், உன்னைக் கண்ட விடத்
தில் அனுபவ மெப்படி யிருந்தது?

சுவாமி! அகண்டாகார மயமாய்ச்
சுட்டிற்றந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையி

னிடத்திற் பாம்பொருகாலு மிலலா
ததுபோல், உலக முயிர பரமென்பது
ஒருகாலு மிலலாததாய்ப் பிரகாசியா
நிற்கினறது.

ஆனால், இதுவே தற்சொருப
முததி. இதிற கலகமில்லாமல தேக
பதனபரியந்தம நிறபாயாக. இஃதன்றி
அந்த முததி நீயானதுககுச குறிவே
றலல; மறறை நான்கும நீ உன னனு
பவப படிக்குச சொல.

சுவாமி! நானாவிதமாகிய பிரபஞ்
சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்;
அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்
சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய
பிரபஞ்சம அதிட்டானமாகிய என்னை
விட வேறலலவென்று காணாத திரிவி
னாலே எனக்குச சனன மரணமாம்.
எல்லாம் நானே யென்றறிவில் சனன

மாணமில்லை; இப்படி மற்றை நான்
சும சுவாமி கடாசுத்ததினாலே எனக
கனுபவ மாயின.

நல்லது, நம்முடைய அனுபவமு
மிதுவே; சுருதியினுடைய முடிவிலே
சொல்லுவது மிதுவே; உன்னுடைய
வனுபவமு மிப்படியேயாகில் இதுவே
உபதேசசித்தாந்த மென்று இதிற்கலக்க
மில்லாமல் வாழ்வாயாக வென்று ஆசீர்
வாதஞ்செய்தார்.

விவேக சூடாமணி.

கீவருக் கிவரு மாந்தர் சென்மமே யரி
தா மததின், மேவுதற் கரிதா மாண்மை
மேவினு மறையோன் றன்மை, யாவதற்
கரிதா மத்தை யடைகினும் வேதந்தானே,
யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய
தாகும்.

அததினும வித்து வாளு யமைவதிந
கரிதா மத்தின, வித்தா வான்மா னுனம
விவேகமெத தரிதே யத்தின, சுத்தமா
ஞானமற்றே சொருபமாய நிறகு முததி,
புத்திசே ரனநத சனமப புண்ணிய மனறி
யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும் பெற்றிட
வொணாத தேனு, மீசனல வருளி னாலே
யிசைவதா யருமை யான, மாசிலா மதுடத
தனமை மனனிய முழுட்குத தன்மை, தே
சிக ராசன சேவைத திறமையிம மூன்றும்
போதும. 3

எததிற வேது வாலோ வெய்தியு மது
டத் தேக, மத்திலு மாற னூர்த்த மறிவதற்
கேதுவாக,வொததவாண் மையைய யடைநது
முண்மையா முத்திசேர, வெத்தனஞ செய்
யாமுட னென்றுமான மாவைக கொன
ரேன். 4

அருமையா மதுடத் தேக மடைநததி
வாண்மை தன்னை, மருவியும் யாவன் ருண்

சோ மாசிலாப் பயனை வேண்டித், தாணி
யின முயனறிடாமற றவிருவ னவனை
யன்றி, யொருவனு மூடனுண்டோ ஷுள்ள
வா ரோருங் காலை. 5

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப் படி
தது மெனன, தீதிலாத தேவா தமமைத
தினமுமாச சித்து மெனன, நீதியாங் கன்ம
மியாவு நிததமுஞ் செயது மெனன, கோ
திலாத தேவா தமமைக குறிததுபா சித்து
மெனன 6

ஈதலா லினன மிங்ங் னெத்தனை யிய
ற்றி யென்ன, வாதியாம பரச் வைக்கிய
மறிநதிடு மறிவா லன்றி, யோதொண்க கற்ப
கோடி யுறறகா லத்தி னாலுங், கோதிலா
முததி சித்தி கூடுவ தெனறு மிலலை 7

ஆகையால் விதது வானு னமலமா
முத்தி சேர, வாகிய சுகவி ரூப்பம் வரையற
விடுதது மேலோ, னாகின நல்லா சாணை
யுடைந்தவ னுபதே சித்த, வேகமாம் பொ
ருளிற் சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும்,

அனிசமிப பவமாம பவவ மழிநதிடுந
தனனேத தானே, இனியயோ கததினாலே
யெய்திய சொருப ஞான, மெலுமகா
நாவாய கொண்டே யிப்பவ வாரி நினறுங்,
கணபரப பிரம மாகுங் கரையினமே லேற்ற
வேணடும 9

தீதிலா வதிகா ரிககுத திரவிசா மததி
னாலே, கோதிலா ஞான சிததி கூடடுரு
செவவி தாக, வேதமி நேசங் கால மீசனல
லருளே யாதி, யோதிய ஞானரு சேர வுறு
துணைக காரணம் தான 10

ஆதலா லான்ம ரூப மறியவிச் சிதத
நீன, காதலீர் பிரம விததாயக கருணைவா
ரிதியா மாசான, பாதமே யனுச ரிததுப பர
மமா மான்மாத் தன்னின், கோதிலா நலவி
சாரங் குறைவறச் செயய வேணடும 11

மேதையின் மிக்கோ னாகி மிகுநதுள
சாரா சாரம, யாதுமே கூட்டத தள்ள வியல்
புறுஞ் சதுரனாகி, யேதமி னூலுரைத்த விலக்

கண மிடாவும் பெற்றோ, னாதியா மான்ம
விததைக கதிகாரி யாவ னன்றே 12

உததம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரகத
னாகி, நிததமுஞ் சாந்தி டாதி ந்நமலககுண
நிறைந்த, வுததம முமுட்சு வுககே யுண
மையாம வததுத தனனின், யுததம விசா
ரஞ் செயய யோக்கியத தன்மை யுணடால்

சுததவே தாந்த நூலுஞ் சுகசுமக் குர
வன் சொல்லுஞ், சததிய மெனபதாகச சார்ந்
திடு நிச்சயத்தை, வத்துவின சாட்சாத கா
ரம வருவதற்கேதுவான, வுததமச சிரததை
யென்றே யுரைப்பருண் மையை யுணரந
தோர் 14

முத்தியி னேதுவாக மொழியுபா யங்க
ளுக்குட், பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா
மஃதே தெனனி, னிததமுஞ் சொசசொ
ரூப நிகழ்த்திய வனுசந தானம், பத்திதா
னாகு மென்றே பகருவா பரமு ணர்ந்தோர்.

ஒதுசா தனசம பததி யுள்ளவா றுறற
தீரன, தீதிலா வான்ம ரூபந் திகழவே
யுணர வேண்டி, யாதுமே யுணரந்து தனனை
யெய்தினோர் பவபந் தததைக, கோதறத
தோப்போ னுன குருவிடைச செல்ல வேண்
டும.

16

சுருதியேமுதனமானததாற்சொல்லிய
தனுடா னிததுப,பரவிய பாவமற்றுபபற்
றெலா மறறோ னாகிப, பிரமவித தாகி யந்
தப பிரமமே சாரந்து காட்டம், மருவிடா
வனனி போல மாசறச சாந்த னாகி

17

காரண மியாது மின்றிக கருணைவா
ரிதியே யாகிப், பாரினிற றனனைப்பறறிப்
பணிந்தசா துகக ளுககுப், பூரணப் பந்துவா
கிப் பொருந்தியவாசான றன்னைச, சேரலுற்
றன்பி னோடே சீடன்சே விககவேண்டும.

பத்தியால் வணங்கிச செய்த பலவிதச
சேவை யாலே, மெத்தவுந் தன்னி டத்தின்
மெய்யருண் மேவா ின்ற, யுததமக குருவை

நோக்கி யுணர்வேண டியதை யெல்லாம்,
புத்திமா ஞ்ன சீடன போற்றியே வினவ
வேணடும 19

படாந்தரீ வினையே யாதும் பவனஞ்
லுலாசதப படடுக, கடந்திடாப பவமே
யாகுங் கானவன னியினுல வெம்பித, தொ
டாந்தரீ தியினு னீயே துணையென நம்பு
மெனனை, முடிந்திடா மரண மாதிரி முடி
வுறச் செய்து காப்பாய 20

பிரமவின பாது பூதி பெற்றதாற சீத
ழாகி, நிருமலமாகித் தூயதாய நின்முகக்
தலச் சினறு, வருவதாயச் சுகமே செய்யும
வாக்கியச் சுதையி னுலே, விரிபவக் கானத
தீயால் வெதுமபிய வெனைந னைப்பாய 21

இப்பவச் சிந்த தனனை யெவ்வித
மியான கடப்பே, நென்படி யிங்கு பாய
மேதுதான் கதியெ னக்கா, மிப்படி யென்
றிவற்றை யெவளவு முணாகி லேனியா,
னப்பனே யருளா லிந்த வரத்தைதீர்த்
தென்னை யாள்வாய 22

விததுவா னுன மைநதா வெருளுறே
 லீனியு னககுச, சுததமாயக தேடே யில
 லேச சுழல பவக கடல கடகக, புததம
 வுபாய முண்டிங கூனமி லெதிகளமுனன,
 மெத்தினு லீவைக டநதா ரினுனக கதை
 யிசைப்பாம 23

விததரப் பவப யததை விரைவிலே
 நாசரு செயய, சுததுசே ரோரு பாயரு சக
 த்தினின் மேலா யுண்டு, புததிர வதனா
 னீயும புகலபவக கடல கடநது, நிததமும
 பரமானநத நிலைமையை நணணி நிற்பாய.

சுததவே தாநத நூலிற் சொல்லிய
 பொருள் கடமமி, னுததம விசாரத தாலே
 யுதிததிடு முணமைஞானம, புததிர வவற்றி
 னாலே பொருநதிய பவதுன பங்க, ளிததனை
 யேனு மினறி யிறநதிடு மிவகுததானே. 25

மன்னிய சிரததை பகதி மாசிலாத்
 தியானம யோகம, பன்னிய முழுட்க வுக்
 குப் பரமமாமுததி சேரத, துன்னியவேது

வென்றே துகளிலா வேதந்தானே, பன்
னுவதாலி வறறைப் பறறினோ பந்தம்
பற்றா 26

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாத
னத்தை, மன்னியே நிலைமை யாக மாசுறச்
சாதிப் போககே, வின்னவென றுணர
வொண்ணு வியல்புறு மவிததை செயத,
பின்னமாந தேக பந்தம் பெயர்ந்திடுமபின்
னுங் கேளாய. 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக்
கஞ்ஞா னத்தா, லீனமா யனன்ம பந்த
மிசைந்ததா லீசசம சார, மாண்திவ்வான்மா
னன்ம வருவிவே கதது திதத, ஞானமாங்
கனவி மூலாரு ஞானகா ரியமெ ரிககும். 28

ஏதுதான் பந்தமாகு மெவ்வித மீது
வந்த, தேதுதா னிருப்பி தற்கா மெவ்வித
மீதி நகரு, மேதுதா னுனமா வாகு மேத
னுன மாவு மாகு, மேதுதா னன்மா னன்ம
வியல்புணா விவேகஞ் சொல்வாய 29

ஐதுகேட் டாசான் சொலவா னிவ்வ
வித் தையினால் வந்த, வேதமாம • பந்தம்
விடடிங் கேகசிற பிரமமாகு, சாதுவே
யிருப்பவிச்சை சாரலாற *தன்னி யனவீ,
நீதொழி லியாவுரு செயதோ னின்குலந்
தூய்தே நினனால.

30

தருதைகொள் ருணததைத் தீர்த்துத்
தளாவறச செயவ தற்கு, வந்ததன் மைந்த
ராதி னையகந தன்னி லுண்டு, சிந்தைசோ
பந்தந தன்னைச் சீக்கிரஞ் சிதைப்ப தற்குப்,
பந்துவாயத தன்னை மன்றிப் பாரினி லாரு
மில்லை

31

சென்னிசோ பார மாதி , செய்ததுன்
பம விடுகக, வன்னிய ருலகி லுண்டிங் கடை
ந்ததன பசியே யாதி, தன்னினால் வந்த
துன்பந தவிர்த்திடத் தன்னை யல்லா, *லன்
னிய ரில்லைப் பந்த மகற்றலு மிந்தவாறே 32

பரவிய மருந்தை யுண்டு பத்தியஞ்
செயவோ னுககே, யர்யனே பிணிக ணீங்கு

மன்றிமற்றாருஞ் செயத, கரும ியா தொன்
 றினாலுங் கருதிய பிணிக ணீங்கா, வரவிய
 பந்தநீக்க முரைத்தவிந நீதி போலாம 33

ஞானநல் விழியாற் றனனா னற்பொரு
 ளுணர வேண்டு, மேனையோரா ஞானியைக்
 கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணா, தீன
 மிற் றனது கணனா விநதுவை யுணாவ
 தன்றி, யேனையா தொன்றி னாலு மிநது
 வை யுணர லாமோ. 34

ஒங்கிய பரசீ வைக்கிய முணர்ந்திடு
 முணாவா லன்றிச, சாங்கிய மதத்தினாலுஞ்
 சாராந்திடு மியோகததாலும, வீங்கிய கன
 மததாலும வேறுபா சனையி னாலு, மோங்
 கிய முததிப்பேறறை யொனழுவ தென்று
 மிலலை 35

ஆதலா மனமயக்க மடைவதற் கேது
 வான, காதல்செய சப்தசாலக் கானகந தன
 னை விட்டுத, தீதிலாப் பிரமவிததாந தேசி

கன் றைபால் சென்றிங், கேதமில் ப்ரமந்
தனனை யிலங்கவே யுணரவேணடும 33

பரவுமஞ ஞானமாகும பாமபிஞ்ற கடி
ககப் படடோரக, கருமையாம ப்ரமஞான
மாகிய மருநதை யனறி, மருவிய மறைக
ளாலென மறறுள நூலக ளாலென, பாவிய
மருநதினாலென் பகருமந திரங்க ளாலென

நீரிசிய நாசநதனைத திரமுறச் செய
திடாமற, ப்ரமமா மானமருபம பிறங்கவே
யுணரநதிடாமற, பரமமே நானென்றே தும்
பகரனமாத திரமேயான, ஷரையிஞ்ற ப்ரம
மாக வொன்றிடு முததியுண்டோ 38

சூதலால விவேகியாடுஞ் ஷனைத் துபா
யததினாலுந, தீ திலாத தற்கொருபந் தெரிந்
துபந் தமவிடுகக, நீதியாயத் தாங்கடாமே
நித்தமு முயலவேணடும, மோதுரோ காதி
நீக்க முயன்றிடு நீதியேபோல 39

புரிநதவிவ் வினவலுககுப் பொருந்திய
வுததரததைப், புரிநதுநாமின றுனககுப்பகரு

வம பவபந்தததால், வருந்திய நீயிவற்றை
மனத்தினே காக்கிரத்தோ, டிருந்துகே
ளிவற்றறபந்த மீதுதானுடனே நீங்கும் 40

புத்திமா னுனமைந்தா புரணமுத்தி
சேர, நித்தமில் லாததான நிகிலமாம பொ
ருளக ணினறு, மெத்தயும் விரதி தன்னை
மேவுதன முன்ன ரேது, சித்தமார சாந்நி
தாநதி திதிட்சையும பின்னரேது 41

பினபுதன் கன்மரியாவம பேணியே
துறப்பதேது, பினபுவே தாநத வர்த்தம
பிறங்கவே கேட்டலேது, பினபுதான
கேட்ட வாததம பிரிததுணா மன்னமேது,
பின்பிடை விடாம லெனறும் பேணிய
தியானமேது 42

சுதயநிர் விகற்ப மச்ச மா தியா லமைவ
தான, வததுவின சாட்சாதகார வலியிற்றை
பரமானந்த, முததியை யிவ்விடத்தே
முமுட்சதான்பெற்றுநிற்ப, னுத்தமமுத்தி
சேரு மொழுங்கிதே யுணமை யீதே 43

விரிவுறு மானமா னுனம விவேக
மியா துறுதியாக, வரியனே யினறு நினனா
லறிந்திடத் தகக தததை, யுரைசெயக
கேட்டு நன்ற யுளத்தினுட டரிய வறற்ற,
புரையனா மாவை முனனம புகலுவாம
பொருந்திக கேளாய 44

மசசைமே தசுவெலும்பு மாமிச முதி
ரஞ் சாம, மிசசைசெய சுககிலமமிவவேழுதா
துகக னுறறிவ, வுச்சமாஞ் சிரசு பாத மூரு
கை முதுகு மாபென், நிச்சட வங்கோபா
ங்க மியாவையு மிசைந்த தாகி 45

இயானென தென்னவெங்கு மியாவரு
மறிவதாகி, யீனமா மோகமெலலா மிருப
பதற கிடமேயான, ஆனமா மிவவுடமபே
யொன்றிய தூலதேக, மானதென றுரைப்பா
மைந்தா வகிலமு மறிந்த மேலோர. 46

சுத்திய வான மாதிரி சூககுமப் பஞ்ச
பூதம், புத்திர வென்றி லொன்று புகுந்து
பஞ் சீகரித்தது, மெத்தவுந தூலமாகி மேவிய

தூல வாகைகக, கொத்தகா ரணமதாக
வொனந்நி மறறுங் கேளாய 47

மருவிய பஞ்சபூத ராதலிரை யைநது
மெய்குடி, புரியுசெய சததமாதிப புலனக
ளாய்ச் ச்வுருகருடி, ச்ருதிய சுகமளிசுகக கா
ரணம போடில் ப்நானையும, பரவிய வவைக
டமமைப பறறினோ கெடுவதைசுகேள 48

பேசிய புலனக டமமிற பேதையா
மெத்தமுர்க்க, ராசையாம பாசதி தாலே யழு
நதிலே கட்டுண டாரோ, தூசுறு தங்கள்
கனமத தூதன விழுககப பட்டு, வீசவே
கீழு மேலும வெறிதவ ரிலேநது சோலார

உலவுபாம் பாணை வீட்டி லூருமீன்
வண்டிவ் வைநது, மொலிமுதற் புலனென்
றெனறி லுவநததா லிறகரு மாகிற், புல
னிலை யைநதி னுமமால பொருநதிய புரு
டன் சேரும, பலவிதத துன்பந தன்னைப
பகாநதிட முடியு மோசொல். 50

தவ்விய புலன னைததுந தன்னுடைத
துகளி னாலே, வெவ்விய கருநா கத்தின்
விடத்தினுங் கொடிதேயாகுங், கவ்விய வு
விடநதான கடிததலுற றவனைக்கொல்லும,
தவ்விய புலனினைநதோன தன்னையுங் கொ
ல்லுமனனேரு 51

பரவிய புலன்க டம்மை பற்றிய வா
சை யாகு, முரவிய மாபா சததை யுள்ளவா
ரமுததவனரு, னருமையாமுத்திபபேறறை
யடைந்திடச் சதூரன மறனேன், கருதிய
வாறு நூல்கள கற்கினுஞ் சதூர னனருல்

திடமிலா விரதி யோடே தோக்கமாம
பவமா கினற, சுடலுடைக கரையி லேறக
காதலசெய முழுடசுத தனனை, யடருமா
னக்க ரந்தா னவனுடைக கண்டத தீழ்த்திக,
கடலுடை மத்தியத்திற் கடிதியின மூழ்க
வைக்கும் 53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க
ததை, யாதொரு முழுட்க வாணு

னிலங்கிய விவேக மாகுங், கோதிலா வசியி
னாலே கொய்வனன்னவனே யாதும், வாதக
மிலாம லிந்த வாரிதி கடக்க வல்லோன.

சுததமாம் புத்தி யினறிச சூழ்புல னெ
றியிற் சென்றேன, மெத்தவுந் துணபந்துரு
சன மேவுவன மேலு மேலு, முததம புத்தி
யோடே யுயாந்தவ னுசான சொல்லி, வை
ததநன னெறி நடந்தோன்வரமான பயனே
சார்வன் 55

நிசசய மீதே மைந்தா நினகருநன் முத
திசேர, விசசையே யிருகரு மாகி லிப்புல
னனைத்தையுந், துசசமாம் விடத்தைப் போ
லத் தூரவே போகத் தள்ளி, யுசசமா நற்கு
ணத்தை யொழிவுற வுநது சார்வாய 56

நித்தமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொ
றுமை மற்றுஞ், சுததமாம் சாந்தி தாந்தி
சூக்கநூ லுரைத்த மற்ற, வுத்தம குணம
னைத்து மோங்கிய சுதையைப் போலப், புத்
திர வன்பி னோடே புந்தியிற் பொருநது
வாயே. 57

நாதுவே சந்ததம்நீ சகலகா ரியமும
வீட்டே, யாதியில் லாவலிததை யாககிய
பநதந தன்னின், கோதிலா முததி தன
னைக குறைவறத தேடு வாயிவ், வேதமாந
தேகந தன்னை யெவளவு நமபி டாதே 58

தேகமே யாதியான திரளிலே தியங்
கா நின்ற, மோகமே பெரிய காலன் முமு
ட்சுவாம புருடனுககுச, சோகமா ரமமோ
கத்தைச சுததமாய வென்ற வனரா, நேக
மா முததிப பேற்றை யெய்திடச சுதூர
னானே 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனி
வாகள் வென்று நனரா, யேகபூ ரணவான்
மாவினைத்தியபதமடைநதார், தேகதாரஞ்சு
சாதித் திரளிலே யிசைநத வநத, மோக
மா காலன் றன்னை முமுதுடவென றப்
பதஞ்சோ 60

மேத்திய தொக்கு மேதை மேதசு
மச்சை யத்தி, சுத்திய நரம்பி சததஞ் சுழல்

மல மூத்திரங்க, எரித்தனை வகைநிரம்பி
யிருக்கு ரித தூலதேக, மிததினும வையகத
தி லிசுந்நதிடும பொருளவே துண்டோ 61

வன்னமாச சிம மாதி வகுப்பிதன னி
யமமாகும, முன்னுமா னுவமான முதலிதன
விசேட மாரு, மினனலசெய பிணிகளெல
லா மிருப்பிட மிந்த தூலந, துன்னியசூகக
தேகத தொடர்பினை யினியிசைப்பாம, 62

சீரவணந தொக்குச சட்ச்ச சிங்ஙுவை
நாசி யைநதூம, பொருளகளை யறிவதாலே
போதவிந திரிய மாகும, பரவிய வாகுப்
பாணி பாதபா யுருவுபததம, கருமமே செய
வதாலே கருமவிந திரிய மாகும 63

துன்னுமுட் கரண மொன்றே தோன
றிய விருத்தி யாலே, மன்னியமனது புதகி
மற்றகங் காட்சிதத, மென்னவே நானக தாக
விசைநததா மெவ்விடததூம, பன்னிய வி
தன்விருத்திப் பகுப்பினைப் பகரக்கேளாய்

விரிவுறு சங்கற் பாதி விருத்தியான்
மனமி தாகும, பொருளுணர் நிச்ச யத்தாற்

புகன்றபுத தியுமி தாகும், பரவிய வபிமானத்
தாற பகரகங் கரமு மீதாம, பொருளனு சந
தானததாற புகன்றசித தமுமிதாமே 65

விரிவுறும் பிராண னொன்றே விருத
தியின் பேதத தாலே, பரவிய பிராணு பா
னன பகாவியா னன்னு தானன், னுரவிய
சுபான னைநதா முதகசொன னுதிதானே,
பரவிய விருத்தி யாலே பலவிந மாவதே
பேரல 66

சீரவண மாதி யைநதுஞ் செறிநதவாக
காதி யைநதும், மருபிரா னுதி யைநது மரு
வுமவா னுதியைநது, மிருதய மாதினனு
மெய்திய வவிததை காமம, பரவுகனமம
மீவவெட்டும் பகாபுரி யட்ட கங்காண. 67

ஒதிய கரணநதானே யுள்ளகன மங்க
ளெல்லா, நீதியா யான்மா முனபாய நிதத
முஞ் செயவதாலே,சாதுவே சகலத்துக்குஞ்
சாட்சியா மான்மா வெந்தப், போதுமே யச
ங்கமாகும் பொருநதிடா தொருவிகாரம.

ஆதலா லின்ப துன்ப மகங்கரத் தாம
மேயாரு, சாதுவே யகண்டா னந்த சாகர
வானமா வுககீ, தேதுமே யில்ல யென்று
மெய்திய விடய மெல்லா,மோதுமான மாப்
பொருட்டா லொன்றிடும் பிரியமாக 69

ஓதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய
மாகா, தேதமி லான்மாததானே யெவாகரு
நற பிரிய மாகு, மாதலா லானமா வென்று
மகண்டவா னந்த மேயாந, தூயதா மானமா
வுகருத துன்பமோ கா லு மில்லை. 70

புரிவுசெய சுழுத்தியின்கண் புலனிலா
வான்மானந்தந், திரமதா யாவராலுந தின
மனு பவிக்க லாகுரு, சுருதிதான் பிரத்யட்
சந்தான் சொல்லிய வைதிகந்தான், பரவிய
வனுமா னந்தான்பகாந்ததிற்பிரமாணங்கள்.

அரியனே கார ணக்கை யடைவினிய
றையக் கேளா, யிருளவவி யத்த மாயை யே
தமா மவித்தைப் பேராயத், திரிகுண வடிவ
மாகித திருசியங் கட்டு மேலாய்ப், பரவியே
யனாதி யாமோர் பரசிவ சத்தி யுண்டால். 72

தரணியி லந்தச சததி தன்னுடைக
காரியங்கொண, டருமையாம் புத்திமான்ச
ளாகிளோ ரனுமானிகு, முருவமாய்ச் சகம
னைத்து மொழுங் குறப் படைப்பதாகி,
யொருவித மீதா மெனன வுரைத்திட வொ
ணாத தாகும 73

ஈதுசத் தானதல்ல வீதுதா னசத்து
மல்ல, வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான
பினன மல்ல, வீதுமற் றபினன மல்ல வீது
தா னுபய மல்ல, வீதுசா வயவமல்ல விது
நிர வயவமல்ல 74

ஈதுமற் றுபயமல்ல விதுவிசித்திர
மேயாகி, யாதிதென் றுணர்வொணனாவரி
ர்வச நீயமாகுந, தீதிலாப் பரசீ வைக்கியத்
தெரிவுதா னிதையழிக்குஞ், சாதுவே பழு
தை ஞானஞ் சர்ப்பமா வழிப்பதே போல.

சுகலரு மறிவதான தன்னுடைக் காரி
யத்தால், மிகவுமெங் கும்பிரசித்த மேவிய
முக்கு ணந்தான், புகல்பான சத்திக்குண்டு

புகன்றவிம முககுணத்தி, லகலிரா சதகுண
த்தா லாகுமவிட சேப சததி. 76

கிரியையே வடிவ மாகிக கிட்ஓம்பிர
விருத்தி யெல்லாந், தருவதற் கேதுவாகத்
தங்குமவிட சேப சததி, பரவிய காமமாதிப்
பலதூய ராநியான, விருதய விகாரமெல
லா மீதினா விசையு மென்றும் 77

உரவியகாமங் கோப முலோபடம பம்
மகந்தை, மருளுறு மருயை யீர்வைஷ் மச
சர முதலவி காரந், தரணியி லிராச தத்தின
றாமமா மிககுணந்தான, புருடரிற்பிரவிருத்
தி செயயும் புரையினாற பந்த வேது 78

இருளுறு தமகுணத்தா லீன்றதா வர
ணசததி, பரமமாம வத்துவித்தாற் பார்க்க
லாம வேறேறபாகப, பி ரி ஷ று விட்சேபத்
தைப பெற்றவே துவினாலீதே, புருடரின
பவத்தி னுககுப பூருவ காரணங்காண, 79

பேரிதுபண் டிதனானாலும் பிரக்ஞை
யுள் ளவனானாலும், மருமையாஞ் சூக்குமாரத்த

மறவறிந் தவனாளுஞ், சருவவல லவனா
 னாளுஞ் சாற்றமா வரணசத்தி, யிருவர்
 னா ழுடப்படடோ னியலபினை யியடபந
 கேளாய 80

அருமையாங்குரவனமோலோ ரான்மனா
 பததை உன்பா, லுமதாய் வெருவித்ததா
 லுணர்தகினு முணரானனனோன, பிரமை
 யா லாரோபித்த பேதமாம பொருளோததா
 னே, திரமெனு நனற்தெனனுந் தியங்கி
 யே யவலம்பிப்பன 81

ஆதலாற பொல்லாங்காக வமைந்ததா
 மதகுணத்திற், சாதமா யுமேயாகச சாரந்
 தவா வரணசத்தி, சாதுவே யறபராலே சால
 வுங் கடக்கவொண்ணா, தீ து டை வலல
 பததை யென்னவென றுரைப்பமந்தோ

நதினோ டிசைந்தோனறனை யேது
 மே யறியாததனமை, யோதினு முணராத்
 தனமை யுணரினு மையஞ்சோகை, பேத
 மா யறியுந்தனமை பேசிய விவைகடரா,

வேதவிட் சேப முந்தா னென்றமே யிழுத
தலைக்கும 83

நித்தினர சோமபலவெணமை நிகில
முந தவிர தன்மோகம, புத்தியின சாடடி
யாதிப புகலதமோ குணவிகார, மித்திநே
டிசைநதோனியாது மெவளவு முணரா
வண்ணம, நித்தமுந துயிலவோனபோலு
நிண்டதூண போலுநிறபன 84

சுததுவ குணஞ் சலம்போற் சாலவுரு
சுத்த மேனுரு, தொத்திய விருகுணத
தைத தொடாந்ததாற பவததுக கேது, ந்த
தமு மான்மாவித்தி னிகழ்வுறப பதிவிமபித
துச, சுத்திய சடமனைததுரு சூரியன்போல
விளங்கும். 85

புருடனன் முயற்சியாலே பூருவம்
போல மெதத,விருகுண மிருந்திடாம லில
ங்கிய சுதது வத்தின், மருவிய தருமங் கே
ளாய மானமில்லாமை யாதி, வரியம நியம
மாதி வான்மிகு சிவத்தை பகதி. 86

நீரமுறு முழுட்சுத தனமை தெய்வ
சம் பததிமறறு, புரையுறு செயகையின
கண்பொருநதிடா மீட்சியாதி, சருவமும்கிர
மான சததுவ குணத்தின் றாமனா, சருவ
முஞ்சுததமான சததுவ மகிமை கேளாய

சுததசத துவகுணத்தின் சுககுமத
தெளிவினாலே, நிததியான மாநு பூதி நகழ்
நதிடும பரமசாநதி, சித்தியாந திருப்தி மே
வுஞ சோநதிடு மிகக களிப்பு, ந்ததமு மான
நதஞ செய் நின்மல நிடைட கூடும. 88

இவவித முககுணத்தோ டிசைநத வவ்
வியதத சத்தி, செவவிய வானமாவுக்குச
சோநதகா ரணவுடம்பாம, விவவிதப் பொ
றிமனங்கள விருத்தியில் லாசசுழுததி, யெ
வவமா ரிவவுடம்பி னிசைநதுள வவத்தை
யாகும 89

அகிலமாம விதமு மான வறிவிலாச்
சுழுத்தியினக,ணிகனமனம விததாய நிற்கு
மேதுமே யுணாகி லோமியாஞ, சுகமதா
யுத துயில்கின ரோமென சொல்லிடும பிர

சித்தியாலே, மிருசுக வான்மாத தான
மிஞ்சிய யிதிலவ்ளங்கும 90

உடலுயிர பொறிபுலனக ஞலைமன
மகங்காராஜ், யிடாதரு விகாரமியாவு மின
பதுன பாதியுடற, றடாககனா திபுதி யாதி
யாகிய சகயனைதது, மிடரவவி யததமீரு
மிவையெலா மனாமை வாசும 91

மாயை காரியமே யான மகததது வா
தியாயிக, காயமீ ருனயாவுங் கலங்கியபொ
ய்ய யாசுந, நாயனே சொன்ன தெல்லாந
தொகுத்தனாை மாவு மாசும, நீயிதைக கா
னனீரி னீகரென னீனைதி யெனறும் 92

எத்தைநன றுணாநதோன பந்த மிக
ழ்நதுகே வலனா மென்றும், பததனே யினி
யுனககப பரமான்ம வருவனா சொலவாம,
நிததமு நாளுனென்று நிகழ்ந்திடு மனுபூதி
ககிம, மெத்திய பொருளேயாகி மெயமமை
யாய் நிற்சு மான்மா 93

தீரிவித வவத்தை கட்டுந் திருநதிய
சாட்சியாகி, விரிவுறு பஞ்சகோச விலட்சண

மாகியாது, மருவிய மனவிருத்தி மறந்தின்
பாவ மியாவுங், கருதிய வலத்தை முன்றிற
கண்டிடு மஃதே யானமா 94

யாதனைத் திரியுங் காணு மியாதினை
யனைத சுவ காணு, யாதுதான புத்தியாதி
யாவுமே சித்தாய- செய்யு, யாதினைப்
புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய- செய்யா,
தோரிய வலதா னேயுன னுடைய வான
மாவா மைந்தா 95

யாதினாற் சகமனைத்து மென நமேபர
வலாரு, யாதினை - சகமனைத்துமெவனவும
பரவ மாட்டா, யாதொரு போதரூப மிசை
நதுவிச சடமனைத்து, நீதியாய நிகழும்மே
ந்ந னுடை யானமா வென்றும் 96

நீதுட லீந்தியங்க டயவகிய மனது
புத்தி, யீதுதன் செய்கையினாண னே
விடப் பட்டதேபோற், சாதுவா மைந்தயா
தின் சன்னிதி மாற்றிரத்தா, லீதியாய-
செல்லுமீதே ந்ந னுடை யானமரூபம். 97

தோத்திரிய வசனகா ராதித ஹம்மீமுன
யாமஸு, கத்திரிய புலனைந ததுஞ் சுசாநியும
சடமேபோல், நீததிரிய போதயாவி நிலைமை
யாய் நீகூடா ந்வை, வெததினா லறியலாரு
மீதுமன னுனமா வாரும 98

யாதினா னுயிரும வாசுரு மிடாவுமே
யியங்கு மந்தப, போதமா மந்தரானமப்
புரணை புராண மனன் றும, பேதயி லகண
டானதன பெருகிய வேகமுபன, சாதமா
விருத்தி தோறுஞ் சாட்சியாய்ச் சா ர ட து
நிற்பன 99

சாதுவே யிததேகத்திற சாரமனக குகை
யின் கண்ணே, யோசுமவ வியாத விண்ணி
லொளிரக்திடு மிந்த வானமா, பேதமாம
பொருடா யெல்லாம பெருகிய தன து
சாலே, நீதுயாய விளங்கும விண்ணி னிகழ்
ந்திடு மிரவி யேபோல் 100

அடாமன வகங்காரங்க ளாகதியவிகார
மியாவு, முடலகபாறி யுயர்கா செயயு

முலைநூதல் முணரு மானமா, சுடுபன லயப
பிணை டம்பொற சொல்லிய வனைத்திடுஞ்
டுந், சொடரினும விகார மேவான சொற
பமுஞ் செயதே. 101

பாறவே யிகந வானமா சன்னமா
கானமரிககா, னே னுடம வளவுநுனமற
றினைத்திடான் விகாரியாள், னேதமா மிந
தததேக மிறக்கிஹ மிறவாணிதகன, பேத
மாங்கடமிறக்கிற பெருகுவா னிறபபதுண
டோ 102

பததனே பருதியாநிப பருபபினுக
டுகலலாம வேறுயச, சுதததத பொருபமா
கிச சுழலவுறுஞ் சுததததெல்லா, நடததமும்
விளக்கிவைத்து ந்ருவிசேடமபொருநதுஞ்,
சததியப பரமான மாவே சாககிரா தியிலி
லங்கும 103

நிததமு நாநுனெனதே நிலைமையாய
நிகழாநினு, பததியின சாடரியாகப பொ
ருநதிய பரமானமாவை சிதததெவகாக்கிரத

தைச் செறிநதுநான பிரமமெனேற, புத்தி
யின தெளிவினாலே புலனுற யுணர்தி மை
ந்தா 104

நித்தமு நினைஞன்மாவை நீன்னிடைந்
யுணர்த்தி, தத்திய சன்னமாநித சரங்கமா
யப பாரமாத், சத்திம ராமாருப படை
னெகசுடர் து நனமுயம், தத்தியபப்ரமமாந்
சாரபயன சாரநது தீதபாய 105

கூணமார தெளிவினாலே கதையதத்
தீட்டப்பட்ட, வருமையா ஞான மெனனு
மசியினுற சிதையும பந்தம், பாவிய வத்திபா
திபபடைகணமற தனிமை வன்னி, யுரவிய
கனமகோடியொன்றிலுஞ் சிதையமாட்டா.

கருதியை நம்பினோர்க்குச் சொன்ன
தங் கனமநீட்டை, மருவிடு மவறறினாலே
மன்னிடுஞ் சித்தசுத்தி, பரமசு சத்தியா
லே பரமுணா ஞானமுண்டாம், விரிவுறும்
பவமவறரு ல வேருட னசிக்ருமன்தே 107

ஒதிய பாசிக கொத்தை யுதகநின் ரொ
துக்குங்காலே, சாதுவே புருடனுக்குச் சவில
மே தூயதாய்த் தோன்றித், தீதுறு தாகந
தாபந் தீர்ப்பதாய்ச் சுகமளிக்கு, மேதுவா
யுதவுகின்ற வியலபிணையிவருக கண்டோம்.

இந்தவா பஞ்சகோச மிவற்றினையபவா
தித்தாற, சுந்ததா னேதமாகிச் சாலவு மிலங்
கா நின்ற, பெந்தமில் பரமான் மாவும பிரத
தியக கான்மாவாக, மைந்தனே தூயதாயத்
தோன்றி மாசுக மளிக்கு மனதே 109

ஆகையால் விவேகியாடோ னடைந்த
தன் பந்த நீக்க, வேகமா யான்மா னான்ம
விவேகமே செயயவேண்டு, மூகமாம விவே
கத்தாலே யுணமையா னந்தசித்தா, யேக
மாம பரமான் மாவை யிங்கறிந் துன்பஞ்
சார்வன. 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளா
ணியைப்போற், நிருசியத திரளி னினதுந்
திகழ்திடுந் தனனான்மாவை, யருமையாம்

புத்தியாலே யசங்கமா யசலமாக, மருவிய
தெனறுகண்டு மாசற வகுக்கவேண்டும 111

ஒவவிதம வகுத்தபின்ன ரிங்குளதிரு
சியங்க, ளவவித வான்மாவென்றே யனிச
மூம பிரவிலா பிதனுத, தவவற வான்மாவா
கத தரணியி விருப்ப வன்ருன, செவவிய
முத்திபபேறறைச சேர்ந்தவ னனகமைந்தா.

மேதைதொக கத்தியாதிமேவிய கூட்
டமான, வேதமாந் தேகநானென் றெண்ணு
வன மூடனானே, கோதிலா விசாரச்வன்
ருமபையின வேறேயான, வாதியா மான
பரூப மகமென வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானேயென்றிங் குன்னுவன்
மூடனானே, னுடலுயி ரிரண்டுநானென
றுன்னுவன் கருமஞானி, திடமுறு விவேக
ஞானத திறமுடைத தானமேலோ, னிடரி
லாச சொரூபநானென் றெண்ணுவன் தன்
னேயென்றும். 114

மேதைதொக கெனபேயாதி மேவிய
வாககை யினகண, சாதுவே யானமபுநி
சறழநீ சார்த்திடாதே, போதவா னந்தவுண
மைப் பூரண சொருபநானேன, நீதினைச
சாராதேயென்று மெய்திடுபரமசாந்தி 115

மொழியும்வே தாநதநீதி முழுவதூந
தெரிந்தோனேனு, மழியுட லாதியின்க ண
ததியா சத்தினாலே, யெழுமகம புநதிசனனை
யெவனவிடா னெமமட்டமமட், டொழிவி
லா முததியென்றிங் குரைத்தலு மவலுங்கி
ல்லை 116

உன்னுடைச சாயாதேக முனபதிபிப்ப
வாக்கை, யுன்னுடைக கனவுதேக மு ன
மனோ ராசசி யாககை, யின்னதி லானம
புநதியேதுநீ யியற்றா தேபோ, லின்னா
லாககை மீது மீதைநீ யியறறிடாதே 117

ஒதுதே கானமபுநதி யுணர்விலாமுட
ர்ககெல்லா, மேதமாளு சன்னமாதி யின்
னல்செய வித்தேயாகு, மாதலான் முயற்சி

யாலே யதனைவிட் னெததினாசந, தீதற்ச
செயயிவற்றாற றிருமபவிப் பவமேசாராய்

மன தினையனறி வேரூய மற்றொரு
வவிததையிலலை, மனதுதா னவிததையாகு
மற்றிதே பந்தவேது, மனதுதான வளரும
போது மற்றதும் வளர்ந்ததாகு, மனதுதா
னசிககுமபோது மற்றது நசித்ததாமே 119

காதுவே சுழுத்தியினகண சலமன
மொடுங்குமபோது, யாதுமே யணுவுமில்லை
யாவரு மறிவரிததை, யாதலாற் புருடனாக
கிவ வசத்தியப பவசம்பந்த, மோதிய மனத
தாலுண்டா முண்மையிற் பவமேயில்லை.

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை
முகிலைச்சோததுப, பேசியவதுதானபின்னு
ம பெருமுகி நீர்ப்பதேபோற, னாகுறுமன
மே முனைந துனபமார பந்தஞ் செய்யும்,
மாசறு மனமே மற்று மாசுக வீடளிக்கும்.

பெருகிய கயிற்றா லாவைப் பிணிப்ப
தும் விடுவதுமபோற், நிரிவிதக குணங்க

டம்மின றிறமையாற சீவனுக்கிங், குரை
தரு மனதுதானே யுபயமுஞ் செயவதாலே,
பரவிய பந்தமோட்சம படைப்பதற் கேது
வீதே 122

இதுதமோ ரசகுணங்களிசைநதுதான
மலினமாகித், திதமுறு பந்தவேது திக
ழ்ந்திடுஞ் சததுவததை, நிதமுமீ நனுசரித்
து நிருமல வடிவமாகி, யதிசய முதநிடீயது
வாயிடு மனக மைந்தா 123

மோதிலா விவேகததாலுங் குறைவி
லா விரதியாலு, மீதுதான சுததமாகி யின
பவீட் டினபொருடடா, மாதலாற புத்திமா
றையமைந்துள் முழுட்சுவானே, னேதுமிவ
விரணடை யுமமுன னுரமதா யடையவே
ணடும. 124

மனமெனும பெயருடைத்தாய மகத
தான புலியொன்றிந்தக, கனமுறு விடய
மென்னுங் கானகத தேசத்தினக, ணனு
தினஞ் சஞ்சரிக்கு மாதலா லத்தேசத்தி,

லனிசமு நன்முமுட்சு வற்பமு மணுகலை
ணடா 125

ஆதலா லானமரூப மறிந்தபண டிதாக
னெல்லா, 'மீமாதிய மன'தயென்று 'மீமாங்
கிய வலிததை'யெனபா, 'மீமாதிய காற்றி'ன
சே முகிறறீரள் சுழலவமீதமீபா, லீதின
விந்தனூல மியாவுமே சுழலுமனனே 126

ஆதலான முமுட்சுவானே னலைவுறுந்
தனமனதைதச, சூதி லா முயறசியாலே
சோதிக்க வேணடுமீது, சோதனை செய்யப
பட்டுச சுததமா ந்றசுங்காலே, யோதிய
முத்திசித்தி யுளங்கையிற் கனிநேராமே

வீடுறும விருப்பததாலே விவிதமாம்
. விடயத்தின்க, ணேடனை விட்டுக்கனம
மியாவையுந் துறந்தன்போடே, நீடுறுஞ்
சிரவனாதி நிட்டையி னிற் பவனருன்,
மூடிய மனோவிகார முழுவதும் விடுததோ
னுவன். 128

ஊனமாம் புத்தியெனனு முபாதி யின
சமபந்தததா, லீனமாம சீவபாவ மேகமா
மானமா வினகண, கானவீர நிகரேயாகக
கறபித மாதலாலே, யானவீ துணமையாகா
தநிர்வச நீயமாமே 129

புத்தியோ டேபுணாச்சி பூரணவான
மாவிற்ற, மித்தியா ஞானததாலே மேவிய
தாதலாலே, சத்திய ஞான மொன்றற சாற்
றிய புணாச்சிநீங்கும், புத்திர மற்றொன் று
லப் புணாச்சிதா வீங்கா தென்றும் 130

நித்தமாம் பரசீவைக்கிய நிகழ்த்திய
ஞானந்தானே, சத்திய ஞானமென்று சம
தஞ் சுருதிக்கெல்லாஞ், சுத்தமா மானமா
ஞானம் சொரூபநல விவேகததாலே, யத்
திற ஞானமுண்டா மாதலால விவேகஞ்
செய்க. 131

மலமுள சலத்தி னினறு மலத்தினை
நீக்குங் காலே, சலமது நிமல மாஞ்ச சகத்தி
னிற ஞென்று மாறே, நிலையுறு தனஞ்
மாவி னின்றகங் கார மாதிப், பலவித வசத்
தை நீக்கிற் பரமமா யான்மாத தோன்றும்.

ஆதலால்கங்கா ராதி யகிலமா மசத்
தையும நன, னீதியா யான்மா நின்று நித
தமு நீக்கவேண்டு, மோதுவிஞ் ஞானகோச
முண்மையாயானமாவாகா, தேதெனிலனக
மைந்தா வேதுவை யியம்பக்கேளாய 133

சாதுவே விகாரியாலுஞ் சடமதந
தன்மையாலுந, தீதள வுடையதாலுந திரு
சிய மாவதாலு, மேதுமே நியமமன்றி யிது
விப சாரியாலு, மாதியா மானமா வாகா
தநித்திய நிததபாமோ. 134

பரமமா மானந்தத்தின பதுபிமப மத
னைச்சாந்த, வருவுமா மவிததை விர்த்தி
யோதுமா னந்தகோசம, பிரியமோ தப்பிர
மோதப பிரிவுடைத தாகியிட்ட, மருவிடும்
போதுதிகு மறற்கா லத்தொடுங்கும 135

பாதொரு கோசந தன்னி லியாவரு
முயற்சியின்றி, யோதுமா னந்த மெய்யா
யொன்றிநித் தஞ்சுகிப்பர், போதனே யக்

கோசத்தின பூரண வதுபவந்தான, சாத்வா
மறிஞருக்கே சந்ததஞ் சாரலாகும 136

பரவுசோ பாதியாலும பகுதியின
விகாரததாலுங், கருதிய புண்ணி யத்தின
காரிய மாநலாலுங், தாமுறு விகாரங்கூட்டந்
தன்னிலுட் பட்டகாலு, மருவுமா னாத
கோச மாசிலா வானமா வாகா 137

திருதியக் கடமுணரந்தி திகழ்நதிடுந்
தேவததான, மருவுமக் கடமுமகான மறற
தின் தாமமேவான, பரிசுபோற பஞ்சகோ
சப் பகுபயனை யுணருமான்மா, மருவுமக்
கோசமாகா மறறதின தாமமேவா 138

பரவிய பஞ்சகோசப் பகுபயனை யூகந்
தாலே, புறையற வபவாதிததாற புரிந்தவவ
வபவாதத்தின, மருவிய வவதியாகி மாசி
லா வகண்ட போத, வருவமாயச சாட்சி
தானே பொருமையாய மிஞ்சித்தோனறும்.

விரிவுரு பஞ்சகோச விலட்சண வருவ
மாகிக், கருதிய வவததைமூன்றின கரிய

தாய நருவிதா, நிருமல போதானந்த நிலை
மையா மிவொனமாவை, யரியனை விவேக
யாடுஞ் சுகமென வறிமுவெண்ணும 140

விரிவகங் காரமாதி விகாரமற் றதன்
பாவக, ளிருமையா மிவநறை யெல்லா
மிவகியா துணருமியாதை, யொருபொரு
ளுணரா தந்த யுணாவரு வான சாட்சிப,
பொருட்களை மிகவு துணமைப புத்தியா
லுணாதி மைந்தா. 141

சூனியததப்பாலாகச் சொல்லிய வான
மாவிறகு, மேனிலை யாகவொன்று மேவிய
துல்லை யென்று, மானதா லறிபொருட்கு
மறிபடாப் பொருள் னாகு, மேனிலை
யறிவேமெய்யாய மேவிய வான்மா நீயே

சாதுவே யெந்த வானமா சாககிர
மாதிமினக, ஸ்ருதிய பிரத்திய கான்ம
வருவமாய நானொன்னு, சோதியாயுளத்தி
லென்றுஞ் சொலித்திடு மேகமாக, வாதியா
மயவானமாவை யகமென வழிநீயென மூட.

விததா விகார முற்ற விலே, மாயத
தோனாருகினற, வந்திற வகங்காராதி யகி
லமு லேசேகணகி, ந்ததியா னாகத சித்தாய
நிபுகதிநி நினனா மாவப, புத்திரமுக
மான் புத்தியாதுணாதி கனருய 144

பொதமார விவேகி சேகம புத்திரிதற
பதிபிரபகந், யாதாமவிட் டதயலிண
ண்டிலகமா யா புபகாதுறு, விமதியா யச
ணடபோத சொருபமாயச ததத துகருட,
பேசமாந தன்னுணமாவைப் பரிததநன
கறியவேணகம 145

நிததமாய் விபபுமகி ர்நிபுதரணமு
மாகி, மெததவு துணமைமாகி மெபுமுள
வெளிகளினறிப, பித்தியக காண்மாவாகப்
பிதங்கிய பமான்மாவை, புத்திரவிவேகி
யானேன் புலமுற வறியவேணகம, 146

பிரமமே யானனானி பின்னரிச சமசா
மத்தை, மருவிடா ஞாதலாலே மாசறமு முட்
சு லாடுனென், பிரமநான் பிரமமேநான் பிற

மேலானெனநிறுவன, நிரமதாயப பிரமத
தனை " நினைமுமே யறியவேணம 147

காதறிய நீடுயேபோற சதநியப பிர
மதநினை, டோதறு சாரிய மனைதந
தூயிலாப பிரமதமாய, மேதறிய பிரம
மல்லா லெனவும வேதறியிலை, தேதற
ம யுளவிலெனகுந நிதழுவந பிரமதனை

(1) காதறிய காதறிய மேதமாய
மேதமாய, ததாவண வபநிடத நினை
மாய மான வபநிட, நிரமதாயப சொலவ
தாலே நிரமதாய மனைத ததாயமததமன
மினறி யெளநி நிபம பமேதமாய 149

வேதமாய மானததாலும விளங்கிய
போதததாலு, மேதறிய சொப்பநி யுததம
வுததறியாலு, மீதிலை ய் திலை மற தீதிலை
யெனபசாகப, பேதமா ருபாநியெலலாம
பெயாநதிடத தனைவேணம 150

இவவிதந நிருசியததை வேதமாயத
தள்ளிப்பினன, அவவிதப பரசி வைக்கிய

மநிநதிடக தாநதாலை, செவவிலக கணையி
 னுலே பெட்டிய வவாகடமமை, யெவவமற
 பணரவேண்டி மெய்யாய நற்பதற்கே 151

விட்டலக கணையுடவேண்டாம விடாத
 லக கணையுடவேண்டா, மிட்டனே யுபய
 பான வில தனை வேண்டிமீது, திட்டமாரு
 சோயந்தேவ தாநனென் கின்றவாக்கிற,
 தட்டிடா வந்திபா லீதாந தத்தவ மசியாம
 வாக்கில 152

நிருதமாரு மோயந்தேவ தத்தனென்
 கின்றவாக்கு, நிருதமாந தருமமெல்லாம
 விட்டலகை விபந்த, தரித்திடச சொல்
 வீதேபோற த தவ மசியாம வாக்கும,
 விருதமாந தரும மெல்லாம விடுததயிக
 கியமே சொல்லும. 153

இததிறம விரோதநதளளி யிலககியச
 சிந்தேயான, சுந்தமாம பரசீவர்க்குச சொல்
 லிய வைககியத்தை, நிததமுமறிஞ ரெல்லா

நிலைமையாப்ப பரிசயிப்பா, புத்திரநீயுவ
வா புகனறதைப பரிசயிப்பாய 154

புத்திரம வேதந் தோறு மிணைசா
வாககனைக, மத்திர தூலமாநி யாதநினை
யாபவாநித குச, சுத்தமாய வானமபேரலக
குருகமாயத தானேரினற, வத்திரிலிநத.சி
வாக ககண்டவைக் கியமேசொல்லும 155

ஆதலாற பொயயே யாகி யகமென
வறியப்படடிந, கேதெது தோனாரூபிதகு
ரிவையெலா நன்னாயவிட்டுப, பேரதவா
னந்தவுணமைப் பூரணப் பிரமநானென,
தேதமில் புத்தியாலே யினதுனை யுணாநி
மைந்தா 156

யாதினாற பிரமமனறி யாது மே
வேறிங்கில்லை, யாதலா லதுவே யுணமை
யாதுதா னெவாகருமானா, யாதுவததுவி
தஞ்சாந்த மமலமாம பரமாமெனறுஞ், சா
துவே யதுநீயாவாய சத்திய மையமில்லை

மருவிய சடுமியினறி மாசிலயோ கியர்
மனத்தாற, கருதிடப பட்டுமறேரோ கரண
முங் கருதொனாச், வருவமாய மனதிற
கெட்டா வுணமையாய நிறைந்து நின்ற,
பிரமமே ததுநீயாவாய பிரிவறச் சிந்தை
செயவாய

158

ஒதிய விலவாதததை யுத்தம வுத்தி
யோடே, கோதிலாப புத்தியாலே குறித
துளந் தன்னிற்சிந்தி, யிதின லையமாத்
யினறியே புளங்கை நீர்போற, சாதுவே
யுணமை ஞானஞ் சனித்திடுஞ் சங்கை
யிலலை

159

வுடாவுறு சயினியதது னரசனைக்காண்
பதேபோ, லுடனமுதற ற்ரார்னுக்கு ஞ்ண
ரவுமாத பிரமையாகித, திடபரி சுததமாகத
திகழ்ந்துந் நின்னைக்கண்டவ, வீடரிவாப
பிரமநானென றெண்ணியவ வடிவாய நிற
பாய

160

நிருமலப பிரமமாக நின்னினீ யென்று
கன்று, பிரமமா மத்தவுன்னிற் பிரிவுபோற

ஞேன்றாநின்ற, திருசியத திரையெல்லாந்
தீரவே பிரவிலாபிததுப், பரமவா னந்தம
பெற்றுப் பகுப்பிலாச சாந்திசாரவாய 161

சுததசத திறகு வேறாஞ் சுத்திய வேக
வததுப், புத்தியாங் குகையின கண்ணே
பொருந்துமவ வததுவாக, நித்தமிக குகை
யினகண்ணே நிலைமையா யாவனிறபன,
புத்திரவன் னோன மீண்டிப் புரையுடற்குகை
யிற்சேரான 162

மைந்தனே யானமநோககாந மாசிலா
நின்னான் மாவிற், சுந்தத நீயிருந்து சலிப்பதி
டபவமுயற்சியாலே, வந்தவா தனையடங்கு
வாறவா யடக்கத் தைத்தான், முந்தியவளி
ட்ட நி முனிவரா முத்தியெனபார. 163

ஒருவித மிலாதநான வுலகுடைச சார
பை விட்டுப், பொருளகளை நாளுவாகப்
புகலுநூற் சாரபும விட்டுப், பரவியவனாதத
மெலலாம் பற்றுடாசாரபும விட்டிங், கரி
யனே யான்மநோககா லத்தியா சுந்தவிராப
பாய. 164

சந்தத மான்ம நிட்டை சார்ந்ததா
வியோகியாககுத, தொந்தமா மனமிறுஞ்ஞ
துட்டவா தனையடங்கு, மைந்தனே யநனி
னாலே மயங்கிய வதநியாசப், பந்தனையா
வுந் தீர்த்துப் பரமமாம பதமாயநிற்பாய

நானொரு சீவனன்று நற்பரப் பிரமமே
நான், றுனெனு நிசசயததாற் தள்ளியே
யசுததையெல்லா, மூனவா தனவே கததா
லுன்னிடை யுதியாநின்ற, வீனமா மதநி
யாச மியாவையு நீயொழிப்பாய 166

சாதுவே பிச்சை வாங்கல் சலம: "வி
டுதலன்றி, யாதுமேதியானியாககிந்^{கார}யற
றிடுஞ் செய்கையிலலை, யாதலா^{ந்}ன்ம
நிட்டை யனிசமு மடைந்ததாலே, மீமாதிய
வதநியாச முழுவது நீயொழிப்பாய 167

தத்துவ மசியேயாதி தகுமகா வாக்கி
யத்தா, னிததமும் பரசீவைக்கிய நிகழ்த்திய
போதங் கொண்டு, வததுவி லானமபுந்தி

வலியுறக கிடைப்பதற்கே, யதநியா சததை
யெல்லா மனகனே யறவொழிப்பாய 168

ழுடமா மிததே கததின் முளைத்திடு
மகங்காரந்தான், சேடமில் லாதுநன்றாயச
சிந்தையுறுங் காலமட்டுஞ், சீடனே சாவதா
னஞ் சோநதுநற் றியானியாகித, தோடமா
மத்தியாசத தொடாபினைப் பரிகரிப்பாய

நிததிரை யுலக வாரததை நீண்டசத்
தாதிக்கு, நிததமா மான்மரூப நினைந்திடா
மறதிக்குமநீ, யிததனை யேனுமெங்குமினட
ஹெரி கொடாமலென்றும், புத்திர நினனான்
மாஹவ ப் புநதியிற் சிந்தை செயவாய 170

குறுகிய கடாகா சததைக் கூடாமகா
காசத் திறபோற, சிறுகிய சீவான் மாவைச
சிற்கணப் பரமானமாவி, லறிவினாற பிரவி
லாபிததவ வகண்டமாம வததுவாகி, வெறி
திருந் திடுவாயென்றும் விமலமாம யோகத்
தோனாய 171

அருவவக கிரியமாகி யறிவுமெய்யின்ப
மாகி, யொருமையா முனரூபத்தை யொண்
றியிப பொய்யுடமொப, யரியனே விவதிக்க
த னடைநதுதன் விசரூபத்தை, விரிவுறு
வேடரூபம விடுத ிடு க் திபிப்போல 172

நொந்தமாம பவததைச் செய்யுந துட
டமாம பிரதிபந்த, மைந்தனே யனேகமேனு
மருவிய வவற்றிறகெல்லா, முந்திய விகார
மாக முளைத்திடு மகங்காரந்தான, சந்தத
மூலமததைச் சருவதா வொழிககவேணடும

பிந்தியும் பரமார்த்தத்தைப் பெற்ற
தாற காதனீககி, நிரதைசே ரகங்காராதி
நினறவிரததுயினை மீட்டிங, கந்தவுன் சொ
ரூபானந்த மதுபவித தகண்டமாகிப், பந்த
மினிருவிகற்ப பதந்தனிலவெறிநிருப்பாய்

பெருகிய வகந்தைமெத்தப் பெயர்த
திடப் பட்டபோது, வொருகண மேனு
மற்று முளத்தினு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னுமுண்டாய் விட்சேபம்வெ

குவாயச செய்யும, மருவுகாற் றுலலைநத
மழைக்கசால மேகமேபோல. 175

பலபுலச சிந்தையாலிப பகையகங கா
ரத்திறகிங, கலைவுற வவகாசத்தை யற்பமு
மளிககவொண்ணு, துலரெலு மிச்சையுயய
ஹறறிய நீரேபோலிச, சலவகங்கார முயயச
சலசிந்தை யேதுவனரே 176

தேகாதி சிந்தையுறரேன் றிருசியப்
பாசம பெறரேன், நேகாதி சிந்தையற
ரேன் றிருசியப் பாசமவிட்டோ, னாகாத
சிந்தைதானே யாதலாற் பேதங் கொண
டிவ, வேகாதபவபந்தத்திற கேதுவாயிசையு
மைந்தா. 177

காரியம வளரு மாகிற் காரண மான
வித்தும, பாரினில வளர்ந்ததாகப் பாரககலா
மதுதான் நீங்கிற, காரணமான வித்துங் கடி
தியினீங்கலாலே, தீரனே காரியத்தைத் தீர்
ததிட வேண்டுமுன்னம். 178

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில வள
ரும் போது, காரண வாதனைக்கோள கருத்
தினில வளமா நிறும், காரண வாதனை
கோள கருத்தினில வளருமபோது, காரிய
சிந்தையுந்தன கருத்தினில வளரு மைந்தா.

வந்தவச சிந்தையாலே வாகியச செய
கை யுண்டாந், தொந்தமாஞ் சிந்தை செய
கைத் தொடர்பினுன முன்னுரைத்த, வந்த
வாதனைவளர்ந்திய ககிலமாஞ் சீவருக்கும்,
பந்தமாஞ் சமசாரத்தைப் பலவிதம் படைக்கு
மன்றே

180

ஒதிய வேதுவாலே யொழிவிலா துதி
த்த விந்தப், பேதமாம் பவந்தததைப் பெய
ர்த்துட வேண்டி முன்ன, ரோதிய மூன்றை
யுந்தா னொழித்திட வேண்டு மத்தி, வேது
நல் லுபாய மெனனி விதனைக் கியம்பக்
கேளாய.

181

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலு
மெக்காலததும், விவ்விதத்தோற்றம் பெற்று

வேறெனக் காண்ப தெல்லாரு, செவ்விய
பிரம மேயாரு சிறிதுமவே றிலலை.மென்னு,
மீவவிதப் பாவை தானிங் கியமபிய நலனு
பாயம. 182

ஒதிய பாவை யாரு முண்மைவாதனை
யுரத்தாற், கோதுறு செய்கைமுன்னாக குவி
ந்திடும பின்பு சிந்தை, யாதுமே யிறகுகும
பின்ன ரேதுவா தனையடங்கும, வாதனை
யடக்கந தானே வழுவிலாச சீவன் முததி

காவமும் பிரம மென்னுஞ் சததுவா
தனைவு ளாநதால், மருளகங் காரமாதி மலி
னவா தனைய டங்குங், கருமையா மெவ்வி
டததுங் கலந்துள வந்த கார, மருணனின்
காநதி தோன்று மளவிலே ழியுய மாபோல்.

இருளிருட் செய்கையாக விசைநதுள
வனாதத மெல்லா, மிரவின் றுதிகுகும்
போதிங் கிறந்திடு நீதி யேபோ, லருவவத
துவிதா னந்த வதுபவ முதிகுகும போது,
பெருகிய பந்த மத்தாற் பெற்றதுன் பமுமி
லாதாம. 185

நிரிசியத தோற்றந தன்னைத நிருகரு
மாதநிரமேயாகப், பிரவிலா பிதனு நினனை ,
பிரமமாத நிரமாயப பாததிங, கரியனே
வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெறழக,
கருமபந தம்வரைகருங காலநீதளவாவாயே

கோருபநிட டையையோரா காலுரு
சொறபமுந தவிர வொண்ணு, தரணியி லந
த நிட்டை தவிராதலே காலனென்று, பிரிய
னே பகவானுன பிரமபுத நிரவ சிட்டன,
பாமலா சிட்ட நூலிற பலவிதம பகாநதா
னன்றோ

187

ஆதலாற் சொருப நிட்டை யன்றியுந
தவிராதன ஞானிக,கேதமாமனர்த்தமாகு மே
தெனிறறவிராதலாலே,சா தமாமோகமததாற்
சனிததிடு மகநதை யததாற, கோததாம
பநதமுண்டாங கூடிடு மவற்றாற லுனபம்.

பொருவிலா ஞானியேனும் புலததி
னேர் செனறோன் றன்னைத், தரணியிற்
சொருப நிட்டை தவிராதலா மறதிபுநதிப்

புரைகளா லலைக்குஞ் சோர புருடனைச்
சோரமாநிங், கரியனே விவிதமாக வலைத
திடு நீதியேபோல. 189

தீரனா ஞானியேனுந் திருசியஞ் சென்
றேன றனைக, கோரவா வரணசத்தி
குறைவுற மறைக்கு மன்றே, நீரினுட் பாசிக
கொததை நீக்கினுங் கணத்தி லாத, வாரி
யை யதுதானமற்றும் வழுவுற மறைப்பதே
போல. 190

சுலிததடிக கினறபநது சற்றுமேதவறி
மாடித, தலததுள படியிலவீழ்ந்த தன்மை
போற சொருபமென்னு, மிலக்கிய நினறு
சித்த மெவளவுந் தவிருமாகிற், புலத்தினேர்
முகமே யாகிப் போயவிழுமங்கங் கேகாண்.

புலனிடைய சென்றசித்தம் புலத்தை
யே நன்றிதென்று, பலவிதஞ் சங்கற்பிக்கும்
படர்ந்தவச சங்கற்பத்தாற், றோலைவிலாக்
காமமுண்டாந் தொடர்ந்தவக காமந் தன்
னாற், சலமுறு பிரவிர்த்தி யுண்டாஞ் சாநந்
வப் பிரவிர்த்தி யாலே. 192

அருமையா மானமநிடடை யகன்று
போ மறறவறருற, புருடனுந் தங்கிலவீழ்நன
போருவ தனறிமற மரு, சொருபமே சாரா
னிபவன சொன்னவீவ வனாதத மெல
லாந, தருவதாரு சவகறபததைத தனரு
வான வீட்வகியாடுளுன 193

உதகலா லான மநிடடை யனறியுந
தவிரத குண, சாதுவே விவேகியாகருச
சாறறிய காலளுகுங், கொநிலா வானம நிட்
டை கூடிடுளுன பேறறைச்சாரவ, ஞாதலாற
சாவதான மாகவந் நடடை சாரவாய 194

கேதமா ருடலிருந்துப கேவல னுன
வன்றான, பேதமா ருடலிலாத பேற்றிலுங்
கேவ லனகாண, சாதுவே பேதந தனைச
சறறுமே காண்ப வாகரு, மேதக யசரு வேத
மிகவுமே பயததைச சாற்றும். 195

போதவா னெப்போ தேனும் பூரணப்
பிரமத தின்க, ணேதமாம பேதநதன்னை
மெவனவுங் காண்ப ணேலப், பேதமே யன்

ஞானாகுப பீதியா மாதலாலே, சரதுவே
மறநதுமபேதஞ் சறறுமே காண வொண்ணு

சுருதிநண மிருதி நீதி சுததமாய
நீடேதஞ் செய்த, திருசியத தான்மபுகி
செயபவன் விவேகியேனும, விரிவுற மேலு
மேலும விவிதமார துன்பஞ் சாரா, னரி
யனே நீடேத காததா வாகிய பாவியே
போல்

197

சுததிய வனுசந தானஞ் சாரதவன
முத்த னாகி, மெத்தவு மகததுவததை மே
வுவ னித்தமாக, மிததையி னனுசந்தான
மேவினோன மிகநசிப்பன, பததனே யசோர
சோரா பாலிதைப் பராககலானோம

198

வூதலாற் சநநியாசி யசததனு சநதா
னந்தா, நேதமாம பந்தவேது வென்றிதை
யிகழநதுநன்றாய்ச, சோதியானந தசததாயச
சொல்லிய பிரம நானென, ஞானிய பிரம
கிட்டை யொழிவற வொன்ற வேணடும

நீதுலான மானுபுதி, நிகழ்வினாற் றிட
மாயப பெற்ற, பெருமில் பிரபநிடடை
பெருகிய சுகஞ்செய விடுநு மேதமா மரு
ஞானததா ஸெயபிய தயரை செயலலாஞ்,
சாதுவு யாதநிட்டை சற்றுமில் லாதுசெய
யும 200

வாகிய வனுசத்தான மலினவா தனை
யைத தானே, பாகனை மேலுமேலும் பயன
தாய வளரபபண்ணு, மாகையால விவேகி
யததை யறிந்திடன பாகியமலிட், டேகமா
மானபருப மெனறுமே யனுசந் திப்பான

வாகியம் விட்டபோதே மனது நின்
மலமா மைந்தா, வாகிய வமம னத்தா
லடையலா மானம ஞான, மேகமா மதத
ஞான மினைநத்தாற் பவபந் தம்போ, மாகை
யால பாகியததை யடக்கலே முததி மாக
கம். 202

சாதுவே முழுட்கு வாகி சதுரஞ்ச
சதத தோநது, வேதமே நமபி யானம்

விபுததுவ மறிந்தோ ஞாதான, கேதமா
 ரசததுத தனைக கெடுததிடு மென்றறிந
 தும, பேதமா மவவசதலதப் பேனுவன பா
 லனேபோல. 203

உடன்முதலபிமானத்தை யுடையவன்
 முத்தி சாரான, றிடமுற முதத்சாராந
 தோன் தோகாதி யபிமா னிககான, சடமுறு
 துயிலு டைத்தோன சாககிரஞ் சாரானத
 தை, யுடையவன் துயிலைச் சாரா னுபயமும
 வெவ்வே றன்றோ 204

தன்னையே சராசரங்கன சகலத்தி னுட
 பிறத்தூந, துன்னிய சாட்சியாயுந தொடர
 திட்டானமாயு, முன்னியிவ வுபாதினெய்
 லா மொழித்தெவ னகண்ட மாகி, மன்னுபூ
 ரணமாய் நிற்பன மாசிலா தவனே முததன

சகலமாம்விதத்தினுஞ்சம்சாரம விடு
 தற் கேது, வகமிலா வகண்டபாவ மன்றிமற்
 தோதுமில்லைத், துகளிலா வானம நீட்டைத

தொடர்பினுற் திருசியத்தை, யிகழிலவ் வக
ண்டபாவ மிசைந்திடு மதிகாரிகடே 200

மருவுதே கானம புநதி மனனிப்பா
கியமே யான, பொருளுடை யதுபவத்திற
போகிய மனததனாகி, யொருவித மிலாத
செயகை யொழிவிலா துறநேனுக்குத, திரு
சியந தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்தி
லுண்டாம். 207

வுகிலமாந தாமந் காம மசுத்தியப புல
னனை தனு, மிகவுமே துறந்து ந்ததம மெய
யான நடடை சார்ந்து, சுடகன சொரூப
மோநதச சுததையே யிச்சிப போககே,
திகழவுறு முயற்சியாலே திருசிய நீக்கமுண
டாம் 205

திருசிய மியாவு நீ க கி த துடமுற
வகண்ட பாவஞ், சுருவதா வடைவ தறகே
சாதுவா மெதிகளுககுச, சிவவண மாதிகன
மஞ் செய்தபின சுருதிதானே, சுருவதா
சுருவிகற்ப சமாதியை விதிகு மன்றே.

இருளுமா வரணசத்தி யாவுமே நசியா
தாகின், மருளுமவிட் சேபசத்தி மாசற நசி
ககமாட்டா, பரவுமா வரணநாசம பால்னீர்
பகுப்ப சைப்போற, றிருசியந் திருக்கிரண்
டைத் திகழ்வுறப் பகுததா லுண்டாம 210

நல்லபோ தத்துதிதத நல்லதாம்விலே
கந்தானே, சொல்லிய வான்மா னுனம
சொருபநன் ருயப்ப குததுத, தொல்லையா
மஞ்ஞா னததாற் ரொடாநதபந தஞ்சிதைக்
கு, மல்லல்செய பநத மற்றோர்க் கற்பமும்
பவமீண் டில்லை 211

சேவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ்
செய்வதாலே, யெவ்வவா வரணநீங்கு மிறந்
திடு மித்தை ஞானம, விவ்வித விட்சேபத
தால் விளைநதுள துன்பநீங்கு, மிவவிதஞ்
சொன்ன மூன்று மிசைநதவோர் திருட்
டாந தங்கேள். 212

கீதற விரசக ரூப தரிசனஞ் செய்வ
தாலே, மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே
முடிந்தவன்றோ, வாதலாற்பநதநீக்க மலடந

சுற்றிய கியானே, னாதியா மான்பருப
துத மறிய வேண்டும் 213

இத்திற நிததாநிதத வியலபினைப் பகு
பிபற்றி, னித்தமாந தன்னான மாவை நிச
ம தறிவாங் கண்ணா, லத்திற மான நா
னே யகண்டசிற பிரமமென்று, தததுவ
மறிந்தோ னியாவுந தவிராதுதான் சாநத
னுவன். 214

நிருவிகற் பகமேயாக நிகழ்நதிஞ்சமா
தியாலே, யொருமையாந தன்னானமாவி
னுணமையை யெநதப்போது, புருடனிக
கறிவனநதப போதுதா னனானததான,
மருவிய சகலமான மனமுடிச சிறந்து போ
கும். 215

பத்தனே நிருவிகற்பப் பரமவத் துவி
தான் மாவிற், புத்தியின் ரோடத தாலே
பொருந்திக் காணிதென்று, நிததமு விகற்ப
மண்டா நிமலமாஞ் சுமாதி தோன்றிற்,
தத்துவ வனுபவத்தாற் றவிரும்வ் விகற்ப
மெல்லாம. 216

சுமதமா தியைய டைந்த மே நசியா
சநசியாசி, யமலமாஞ் சமாதியாற்றுவ ற நசி
டபா வமபொருந்நித, தமகினுல வரு னீர்
பந தளளிந்ர விகற்பனையா, யகலமாட ரண்
மாகா ர மாகவே சுகிதனு நிற்பன. 210

எவாகடஞ் சுரோத்தி ராதி யிந்திய
மிதய மியாவுரு, சுவமதா ஞானான்மாவிற்
சுததமாயப பிரவிலா பித்தங், கவமிலாச
சமாதி பெற்றோ ரவாகனே முதத ரானோ
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளமபு
வோர முதத ரனரூல. 218

பேதமா முபாதியாலே பின்னனாமொ
ருவன்றானே, யேதமா முபாதி தீர்த்த
லேகனா மவனே மற்று, மாதலா லுபாதிதீ
க்க வனிசமும் விவேகி யானோன, சாடி
நிருவி கற்ப சமாதியே செய்ய வேண்

ஏகமா நிட்டையாலே யென்று
மத்தின்க, ஞாகுமா சுகதி யுள்ளோ
டசற் பிரம மாவன, ரோகமே புற்ற

சுற்றிய பிரம ரத்தை, யேகமாயப் பாவித
துததா னெனறுமே யஃதா யிறதே 220

கிரியைக ஸ்யாவும் விட்டுக் கீடகம்
பிரம ரத்தை, மருவியே தியானஞ் செயது
மற்றதே யாகு மாபோ, லொருமையா நிட்
டையாலே யுணமையாம பிரமந தன்னைச,
சருவதீத் தியானிப் போனுஞ் சத்தியம்
பிரம மாவன். 221

மிகவுமே துண்மையான மெய்ப்பரப்பிர
மந தன்னைத, தகவிலாத தூலதிட்டி தன
னிஞ்ஞலெவருங்காணர், நிகழ்மதி துண்மையு
ள்ள நிமலரேசமாதியாலே, மிகவுமே சூகக
மானவிருத்தியாங் கண்ணாற் காணபர். 222

மேததவும் புடபாகத்தான் மேவியமல
த்தை விட்டுச, சுத்தமாந தன்குணத்தைச
சொன்னமே வுவதே போலச, சித்தமுந்
தியானத தாலே சேர்ந்தமுக குணமலத்
தைச, சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவ
மாஞ் சொரூப மேவும். 223

இடைவிடாத் தியானததாலே யிருத
யஞ்சுததமாகித், திடமுறப்பிரமததின்சண்
டியங்கிடா தடங்கு மெப்போ, தடர்மிரு
மகண்டா னந்த வனுபவ வேதுவான சட
மிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே
யுண்டாம். 224

ஆனவச சமாதி யாலே யகிலவா சனை
முடிசகம், போனதாம் விவிதமாகப் பொரு
நதிய கனமம பொன்று, மேனையுள்வெளியி
லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சியின்றி, யூன
மில் சொருபத தோற்ற மொருமையா
யொளிரா கிற்கும் 225

பலிப்பினுற் பார்க்கும் போது பாங்
கான சிரவ ணத்தின், சலிப்பிலா மனனந்தா
னே சதகுண மேலா மததி, னிலைப்பிலா
நிதித்தியாச மிலககமாங் குணமே லாகு,
மலுப்பிலா நிருவிகற்ப மனவிலாப் பலனு
டைததாம் 226

பிரிவிலாச சமாதியாலே பிரதிபந்தங்
களின்றி, யொருமையாய்ப் பிரமரூப முண

ஈலா மஃதி லாதேற், சருவதா மனவிருததி
சஞ்சல மாதலாலே, விரிவுற விரோதமான
விருத்தியோ டேகலககும் 227

ஆதலாற் பொறிகள் புநதி யடககிநீ
நின்னான்மாவிற், சாதுவே சமாதி பெற்றுச
சந்ததம் பிரம ஞானச, சோதிகொண டவி
சாரத்தாற் சுழலவுறு மிருளை யெலலா, மீதி
யில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய வடிவாய் நிற்பாய.

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும
வாங்காத் தன்மை, கோதுறு மானையினமை
குறைவுசெய கிரியை யினமை, சாதுவே
யேகாந ததிதிற் சந்ததம் வாசஞ் செயகை,
யீதெலாஞ் சமாதி தனனை யிசைநதிட
முநது மாககம் 229

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்கவே
து, போகாத வவ்வடககம் புரைமன மடங்க
வேது, வேகாத வவ்வடக்க மிவவுட லாதி
நானென், றுகாந வாதனைக்கோ ளடங்கு
தற் கேதுவாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப்
 பிரமா னந்தத், தேதமி லநுபவந்தா னென
 றுமே தியானிக் கெய்து, மாதலால் விவேகி
 யானோ னலைமன வடக்கந் தன்னைச், சாது
 வே முயற்சியாலே சாதிகக் வேண்டு மென்
 றும 231

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்க
 தைப் பததி யினகண, பிரிவற வடக்க வற்
 றைப் பிறங்கு சாட்சியி லடக்கு, புரையிலாச்
 சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப், பிரம
 மாயத் தானே பாததுப் பெருகிய சாந்தி
 சாவாய 232

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிருதிய மன
 துபுந்தி, யாதியா முபாதி கட்டு ளலைமன
 மெந்த வெந்தக, கோததா முபாதியோடே
 கூடுமம் மயமே யாக, வோதிய தியானி
 யாவ னெழிவிலா னந்த மொன்றான் 233

ஆதலா லந்த வந்த வணர்த்தமாமுபாதி,
 சேர்ந்த, வேதமாந் தன்மனத்தை யேகாது,
 மீட்கவேண்டிச், சாதுவேதியானியானோன,

சகலமு நன்றாயத தள்ளி, யோதிய பிரமத்
தினக னேயவதே யொழியா வினபம 234

பாகனே விரகதன் றானே பரமோட்ச
விச்சையாலே, வாகியாந தரத்தினாலே வரு
வதாம் பற்றிரண்டு, மேகமாய விடுவதாலே
யியமபிய விரகத னுககே, வாகியாந தரமிர
ண்டாய் வருத்தநற றுறவு கூடும. 235

பரவிய புலனக னோடே பற்றுதல்
வெளிப்பற் றாகு, முரவகங் காரமாதி யோ
டுபற றுட்பற் றாகும், பெருகிய விரதிபெற்
றேன் பிரமரிட் டையை யடைந்திவ,
விருவிதப பற்றையுந்தா னேகமாய் விடுகக
வல்லோன் 236

பரவிடு மோபட் சிக்குப் பறந்திடவிரு
பட்சமபோன், மருவிடு மோட்சமாகு மாடி
மேற் சீவனேற, விரதிநல் விவேக மென்ன
வேண டிய திரண்டு பட்ச, மிருமையிலொன்
றிலாதே லீதின்மீ தேற வொணனா. 237

மிகவுமே லிரக்த னானேன் மேவுவன்
சமாதி தன்னைப், புகழ்சமா தியை யடைந

தோன் பொருந்துவன றிடபோதத்தை,
யிசழ்விலாப போத முற்றே நெய்துவன்
முத்தி தனைத, தகமைசேர் முத்தனை
நுந தடையிலா நநத முண்பன். 238

விரதியை விடவே ருனறும் விமல
மாஞ் சுகமளிக்கக், கருதிய வேதுவாகக் கா
ண்கிலேன றியானிக கெங்கு, மரியனையவ
விரகதி யமலமா ஞானத தோடே, மருவு
மேற் பேராணந்த மாரும லளிககு மென
றும. 239

யாதினான் முத்தி யெனனு மிலங்கிய
மாதைச சேர, வோதிய விரகதிசானே யுத்
தம மாரக்க மாரு, மாதலா லகிலமான வா
சையு மறவே விட்டுச், சாதுவே நின்னான்
மாவிற் சந்ததங் கருத்தை வைப்பாய 240

விடசம விடயத தின்கண் விடுதிநீ
யாசை யெல்லா, 'மடமைசெய யாசை தா
னே மரணுதி மார்க்க மன்றே, படர்குலஞ்
சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ, டிடர்

தருங் கன்ம மெல்லா மெவனவு மிலாது தீர்
வாய. 241

மித்தையாந் தேகமாத்ரி மிசையக மதி
யைத தள்ளி, சத்திய வானமா வின்னண்
சாலவும் மதியைச செய்வாய, நிததமும் சா
ட்சிநீயே நிமலநிரப் பயமாய நின்ற, வுத்தமப்
பிரம நீயே யுள்ளவா ரோருங்காலை. 242

இலக்கியப் பிரமததினக ணிதயததை
யூன்ற வைததுச, சலீததிடு மிநுதியததைத்
தனதுகோ ளகத்திருத்தி, யலைத்திடா வா
ககையோனா யதனிலே யுபேட்சை செய்து,
நிலைத்துள பரசீ வைக்கிய நிததநீ யடைநி
மைந்தா. 243

அநதவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம
விருத்தியாலே, சுந்தரப் பிரமானந்தச சுதை
யினே மகிழ்ச்சி யோடே, சந்ததம் பாணஞ்
செய்வாய சாரமில் சகததைப் பற்றிச, சிந்
தைசெய மயல்க ளாலே சேர்பய னுண்
டோ சொல்வாய. 244

கருதொணத் துயருக் கெல்லாங் காற
ண மாகா நின்ற, மருளுறு மஞ்ஞம சிநதை
மாசற விடுதது நிதத, மரியனே யின்ப
முத்தியடைவதற்கே துவான, பிரியமாமான்
மசிநதை பிரிவுறச செயதி யென்றும் 245

நிகழ்சயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட்
சியுமா மான்மா, புகலுமவிஞ ஞான கோசம்
பொருந்தியே விளங்கு மெனறு, மிகழ்விலா
விலவான் மாவை யிலக்கிய மாகப் பற்றி,
யகமென வ நு ப வி ப ப ர யகண்டமாம
விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவிருத்தி யாதுமே
யில்லாதென்றுந், தகமைபாயப் பழகா நின்ற
சந்தத விருத்தியாலே, சுக்கன மானவானம
சோதியைச செவ்விதாக, வகமெனக கோச
ரித்திங் கனிசமு மறிய வேண்டும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற் பாங்குற
வான்ம புநதி, மிகவுமே திடமாய்ச் செயது
மித்தையா மகங்கா ராதிப, பகையிலாப்

'புநதி வீட்டுப் பலவுமா மவறறி லென்றும்,
புகல்கட படாதி யிறபோற புத்திர வுபேட்
சை செயவாய். 248

போதமாத திரமே யாகப் பொருநதிய
சாட்சியின்க, ணேதமின மனத்தை நனரு
யிருத்திநற் பழக்கத்தாலே, சாதுவேமௌள
மௌளச சலனமில் லாது செய்து, தீதி
லாப பூரணத்தைத் திகழுவே னோக்கவேண்
டும. 249

ஏதமாந் தேகம பிராண னிரதிய மன
தகந்தை, யாதியஞ் ஞானத தாலே யாககிய
வுபாதிக்கூட்ட, மேதுவி லகண்ட போத
வினபமாந தன்னான மாவை, யோதிய
மகாகாசமபோ லொன்றென வுணர வேண்
டும. 250

ஓதிய கடங்கு தூல மூசியே முதலாய
வந்த, பேதமா முபாதி போனாற பெரியவா
காச மொன்றே, யீதுபோ லகங்காராதி யீன
மா முபாதி போனாற், போதவா னந்தசுத்த
'பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதினு லயனே யாதி யீனமாந் தம்ப
மீரூ, யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மை
யில லாத தாகு, மாதலா லேகரூப மாகிய
தன்னுன மாவைப், பேதமில் புரணமாகப்
பேணியே பார்க்க வேண்டும். 252

எதிலெது மயக்கத தாலே யிங்குககற்
பிதமா யிறரோ, வதுவது வாகுமன்றி யறிந்
திடி லதில்வே ரூகா, திதமுறு ஞானத
தாலே திகழ்மய னசிக்கும போதிங், கெதி
ரவே கண்ட சாபப மிரசசுவே யன றி
வேரோ. 253

நதுபோ லான்மா வின்க ணிலங்கிய
யாவு மான்மா, வாதலா லான்மாத் தானே
யயனரி யரனு மாகு, மோதுமிந் திரனுமாகு
முயர்சுரா நரரு மாகு, மேதுமே யான்மா
வன்றி யெவளவு மிதிலவே றிலலை 254

அலைதுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழ
லையாதி, பலபல வருவ மெல்லாம பார்க்கி
லோர் சலமே போல, வலைவுறு தேகமாதி

வகங்கர மீரூ யாவு, நிலையுறு சித்தேயோரு
நிமலமாரு சித்த தொனறே 255

வானிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற்பமு
மிலாதா, யூனமா'மளவியங்க லோவிகாரமு
மிலாதா, யானவுள வெளியிலாதா யபின
வத துவிதமான, வீனமில் பிரம மேகா
மினியேதை யுணர வேணடும. 256

விரிவதா யிங்குரைக்க வேண்டியதொ
ன்று மிலலை, பிரமமே சீவ ரியாவும் பிரம
மே பரவு மீசன், பிரமமே யணுவீ ருசப்
பிறங்கிய சகமனைததும், பிரமமே யேகமெ
ன்று பேசலாற சுருதி யெல்லாம் 257

பிரமமே நாமென் றிந்தப பெரிதான
ஞானம பெற்றோ, பரவிய பாகி யததைப்
பறருது நன்றாய் விட்டே, யொருமையா
னந்த சித்தா யுணமையா யுள்ள வந்தப்,
பிரமமே பாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி
யீதே. 258

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு
வைப்போ, லலைவுறு சூகக மீது மகமபி மா

னம் விட்டுப், பலமறை புகழா னந்தப் படி
வமாம் பரநா னெனறே, சலனமில் பழக்கத
தாலே தற்பர வடிவாய நிற்பாய. 259

தன்னுடை மனவிருத்தி தன்னுடைச
சொரூப மாகப், பன்னிய நிருவிகற்பப் பர
மமாம பூரணத்தின், மன்னியே சமாதி
பெற்றான மறறொரு விகற்ப முந்தான்,
தன்னெதிராகாணாததாற தத்வமாயவிகற்ப
மில்லை 260

சித்தமே மூலமாகச் செறிநதன விகற்ப
மெல்லாஞ், சித்தமில் லாதபோது சிறிது
மே விகற்ப மில்லைப், புத்திர வாதலாலே
புகன்றசித தமுநகிகக, 'நித்தமும் பூரணத்தி
னிலைமையாய்ச சமாதி செயவாய். 261

பகுதியின் விகாரமின்றிப் பாவஞதீத,
மாகித், திகழுமோ ருவமை யின்றித் திர
சம ரசமே யாகிப், புகழ்பரி புரண மான
பொருளினே விதது வானா, னிகழ்வுறு
சமாதியாலே நித்தமு மனுப் விப்பன் 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவிலா
மனததனாகி, யளவிலா மகிமையுள்ள வகண
டமே யதுப விததுத், தளாவிலா முயற்சி
யாலே சமசார பந்தந தளளி, யெளிதிலா
வாணமை தன்னை யினறுநீ சபலஞ் செய
வாய. 263

சுருவமா முபாதி யின்றிச சச்சிதா
னந்தமாகி, யொருமையா யுள்ளந தனனி
லுன்வடி வாக நின்ற, பொருவிலாப் பிரமந
தன்னைப பொருநதிநீ பாவிப் பாயேன்.
மருவிய சமசா ரத்தின மார்க்கமே மறறுஞ்
செல்லாய. 264

சுச்சிதா னந்தமான சாந்தமாம் பிரமத்
தீயி, லிசசட வுபாதிப பஞ்ச யாவையு
மெரிததுப் பின்பில, வுச்சமாயப் போதா
னந்த வுணமையாயத தூயதாய நின்ற, துச
சமில் ப்ரம மாகத துலங்குவன் ஞானி
யெனறும. 265

மீருநதுன வீராகத் திறகு மேவிய
பயனும் போதம, பகாந்தவப் போதத திற

னம் வுடயனுப ரதியே யாகுஞ், சுருதனி
வமாம ப¹ததாற் றொடாவுறு சாந்தி தானே,
தாலே ஸ்வ வுபர திகுப் பரமான டயனு
தா 266

செ வகுததுள போககி யத்தின வாதனை
யுண்டா காமை, மிகுததுள விராகத் திற்கு
மேவிய வவதி யாகும், பகுததுள தேக
மாதி பற்றிய வகருதை பின்பு, மகத்தினு
ளுண்டா காமை யவதியாம போகத்
திறகே 267

சுருதத முயற்சி யாலே சச்சிதா னந்த
மான, சுருதரப பிரமத தினகண சூககமாய
லீனமான, சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ்
சிவீதுமே யுன்டா காமை, மைந்தனையவதி
யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய்
கிற்ப தாலே, யத்திரவாகி யங்க ளறிந்துடா
மனதத னாகி, நித்திரை யுறரோன போலு
கினைவிலாப் பாலன் போலு, மத்திர விடய
பேரக மணியரா லறிந்தோ னாகி. 269

சோப்பனந தன்னிற் கண்ட சொருப
மில் சகததைப் போலிக, கறபித சகத்தை
யோரோரா காலமே காண்போனாகி, யிப்படி
யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தனைய,
னற்பமில் புண்ணி யப்பே றடைந்தவ னவ
னே பூசசியன. 270

யாதொரு சநரி யாசி யேகமாம் பிரமத்
தின்னகண், டிதர வீன மான சிததனாயச
செயகை யின்றி, யேதுமே விகார மின்றி
யென்றுமே யின்பஞ் சாரவ, னேதுதியவனன
வனரு னொளிராதிடப் பிரக்கு னானே

நுததநற் பிரம சீவா சொருபமா மைக்
கியத்தை, நிததமுங் கோச ரிதது நிருவிகற
பகமே யான, சிததுமாத திரவிருத்தி சீ
பெறும பிரகனா யிததை, நிததமும் பற்றி
நினனோ னிமலமாஞ் சீவன் முததன் 272

தேகவிந திரிய மாதித திரளிலே
யகந்தை யுமமற், றுகிய பொருள்க டம்மி
லமைவுறு மமதை யுந்தா, னேகமா யாவ

னுக்கிங் கெங்குமே யிலாத தாகு, மோகமி
லவனே சீவன் முததனென் றுரைக்க லா
வன. 273

நீலபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின
பம பெற்று, வலைவுறு சகம றந்திங் கமாந்த
வன் சீவன முததன, சலமென விருத்தி
கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றே னாகி, யிலகு
சாக கிரமு மினறி யிருப்பவன சீவன முத்
தன். 274

எவனிகழ் வாத னைக்கோ ளிலாத நல்
ஞானமுற்றே, நெவனவெகு விகற்பமான
விப்பவ மியாவும் விட்டோ, நெவனகலை
யுற்றே னாயு மேதுமே கலையற றேன,
மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனஞ் சீவன்முத்
தன் 275

பூதகா லத்தி றந்த பொருளினைச்
சிந்தி யாமை, டோதிய வருகா லத்தி லுறு
பொரு ளோர்ந்தி டாமை, யேதுமே நிகழ்கா
லத்தி லெய்தினு மதிலு பேட்சை, யீதெ

லாஞ் சீவன் முத்த னிலக்கண மாகு மைந
தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ் சோநத வியல்பி
னல் வெவ்வே ருன, யாதிலுஞ் சமமாம்
பாவை யெய்தினேன் சீவன் முதத,
னேதிய பார்வை யாலே யொன்றிய விட்
டா சிட்ட, மேதிலும விகார மறரே னிலங்
கிய சீவன் முததன் 277

பிரத்தியக பின்னமான பிரமவா னந்
தந தன்னைக், கருத்திலே யநுபவிககக காத
லுண் டான சித்த, விருத்தியைப் பற்றலா
வே வெளியிலு முளிலும் வேறு, கருததுறு
ஞான மற்றேன களங்கமில் சீவன் முத
தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம்
பிரமத் திற்கும், பிரத்திய கான்மா விற்கும
பேசிய பிரமத் திற்கும், விருத்தமாம் பேதந்
தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந், தரித்
திடு ஞான மற்றேன் றகைமையுள் சீவன்
முத்தன். 279

சுடமான வித்தேகத்தைச் சாதுக்க ளர்
சித்தாலுந், தொடர்வான விதனை மறரோர்
துடடர்கள் பீடித்தாலுந், திடமான ஞான
கிட்டை சேர்ந்துன திறைமை யாலே, யிட
ராத சம்பாவத்தை யெய்தினான் சீவன முத
தன. 280

சுருதியின் பலத்தி னாலே சூகசும
வான்மா விறகுப், பிரமபா வததை நன்
ருயப் பேணியிங் கறிந்த வன்றான, மருவிய
பவபந தததை மாசற விடுத்தோ னாகி, யரு
மையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய
மில்லை. 281

பேதமாய நதியிவ்வநத பிரவாகம வாரி
யிறபோல், யாதொரு வெதியி டத்தி லெய
திய விடய மெல்லாங், கோகிலாச சொரூப
மாகக் கூடியே லயிகரு மற்று, மேதுமேகல
ககஞ் செய்யா தினனவன் சீவன முததன

மேத்தவ்மபெண்மயக்கமேவியமூடன்
றன்னின், சித்தமுந் தாயிடத்திற் செல்

லாது நிற்குமா போற், சுததவா னததமான
சொருபமே யுணர்நதோ னுக்குஞ், சித்தமிவ
விடயாநதஞ் செல்லாது நிறகுமனரே

பிரமமே நாமென் றிஙஙன் பெற்றுள
ருனததாலே, சருவதாந் கற்ப கோடி சரு
சித வினைநசிககு, மருளறு சாககிரத்தான
மயக்கமாஞ் சொபப னததிற், கருதியகனம
மெல்லாங் காணாது நசிககுமா போல் 284

சங்கமில் லாமலென்றுஞ் சாநதமாம
ததது வததைப், பங்கமில் லாது தானாயப்
பாததநன ருயறிநத, துங்கமாஞ் சனனி
யாசி தூர வாகா மியததை, யெங்குமேயெ
வளவேனு மென்றுமே யிசையான் விண
போல். 285

சிததமு வாக்கி யாவுஞ் சென்றுகோ
சரிகக வொண்ணாச, சுதததாய்ச் சுத்த சித்
தாயச சாருமோ ருவமை யின்றி நித்தவா
னநதமாகி நிகழ்சொத சித்தமான, வதவயப்
பிரமத்தின்க ணனுவுமே பேதமில்லை. 286

நிருவிகற் பகமேயான நிருமலச சமாதி
கொண்டே, யொருமையா முன்சொருப மு
ணாவதாந திட்டி யாலே, மருடரு மைய
மினறு மாசற நோகரு வாயேற், பிரியநீ
கேட்ட வதது பின்னரும பேதி யாதால்.

சுருதிகள் பௌதுவே யாகச சொல்
லிடு மெப்படித தாயக், குரவரு மப்படிததே
கூறுவா சீடனேநம, பரசுவ னருளாற்றநத
பரமுண ரதுபவததால், வரையிலாப் பவமா
கின்ற வாரிதி கடக்க வேணடும. 288

சுகலவே தாநத நூலிற் சாரமாய்த்
திட்டிமூன்று, திகழுமத திட்டியாலே திரு
சிய மியாவு நீக்கி, நிகழுமத் துவிதா கண்ட
நிருமலப் பிரமந் தன்னை, யகமென வறிநத
வன்றா னகண்டனாய முத்த னாவன். 289

பரவீய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப்
பகரக் கேளாய், விரிவுறு வாத திட்டி மித்
துயா திட்டிமற்றும், பிரிவெலாநீக்காநின்ற
பிரவிஸா பதிட்டி மூன்றா, மிருமைநீ
ரிவைகடம்மி னிலக்கண மியம்பு வாமே. -

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான
தாணுபோலும், பிரமமா மென்னிடத்திற்
பிறிதுபோற் காண்ப தெலலா, மொருவ
ணு வேனுமில்லை யுள்ளவ னானே யென்று,
நிருமலப் பாரவை தானே நிகழ்த்திய வாச
திட்டி. 291

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திர
சாலம போலும், பிரமமா மென்னிடத்திற்
பிறிதுபோற் காண்பபட்ட, சருவமு மித
தையாகுஞ் சத்திய நானேயென்று, விரி
வுறும் பார்வைதானே மித்தியா திட்டி
யாகும் 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுங்
கனவு போலு, மொருசிதா காசு மான முரு
வமா மென்னிடத்திற், பிரிவுபோற் காண்ப
தெல்லாம் பிரமமா நானே யென்று, பிரிவி
லாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி
யாகும். 293

ஒதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு
விசைநத தான, வேதொரு திட்டி யாலு

மிருமையாந் திருசி யத்தைத், தீதற் றீக்கி
 நித்தந் திருக்குமாத திரமாய ந்ன்ற, பேத
 மில பரமு ணர்ந்து பேறறினை யடைய
 வேண்டும 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரமசித்
 தாநத மீதே, பிரமமே சீவர்யாஷம பிரமமே
 சுகமனைத்தும், பிரியனே பிரம மாகப் பிரி
 வற வீருத்தன் மோட்சஞ், சுருதியின் முடி
 வனைத்துஞ் சொன்னதிற பிரமா ணங்
 காண். 295

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணிஞ்
 னறிந்ததாலே, பிரிவுசெய்யுநதி யும்போயப்
 பிரவிர்ததி யாவுநீங்கி, யுருவிது வருவி
 தன்மென் றொனறையு முணாகி லேனியா,
 னொருமையா மிசசு கத்திற் குற்றவோர்
 கரையுங் காணேன. 296

தேரிந்திடம் பொருளு னன்று தெரிந்
 திடாப் பொருளு னன்று, விரிநதுளவிலை
 களெல்லாம் விளக்கிநற் சுததமாகி, நிநநதந்

மாகவெங்கு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப்,
பொருந்திய வகண்டா னந்த போதமாம்
பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமத்தோற்ற மகிலமு
மாதலாலே, சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ்
சத்தியப் பிரமமேயென், றகததுறு மான்ம
நோக்கா லாறிய சித்ததனாயநீ, யிகபர மெவ
விடத்து மேகமா யென்றும பார்ப்பாய்.

ஏதமாம் பதிபந தங்க ளின்றிய விருத்
தியாகிப், பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள
பெரியோ ருககு, யாதொரு தேசங்கால
மில்க்கிய திட்டி யாதி, யோதுமா சனமே
யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவதற்குத் தானொரு நிய
மம் வேண்டா, மன்னிய கடமி தென்று
மறைவற வறிவ தற்குத், துன்னிய பொ
ருள் விளக்கந் தோடமில் சட்சு வன்றிப்,
பின்னொரு நியமந தன்னைப் பேணு வ
தெங்கு முண்டோ. * 300

அநாதவா நித்த சித்த மாகிய வில்வான்
 மாவுஞ், சொந்தமா மனவி ருத்தி சுத்தமா
 யிருக்கும் போது, சந்ததந தானே தோன்
 றுஞ் சாருமோர தேசங் காலம், பிந்தியோர்
 சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்று மில்லை 301

பிரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள
 பரம வித்து, மருவிய விடயத் தீர்வேமகிழ்வு
 சோர் வடையா னத்தி, லுரவிய காம மானி
 யுற்றிடான் றன்னி டத்தே, சருவதா ரமிப்
 போ னாகிச சந்தத மகிழ்ச்சி சார்வன். 302

சீந்தை தைனிய மிலாமற் செறிபலி
 யன்ன முண்டு, வந்துறு குளமே யாதி
 வாரியைப் பானஞ் செயது, பந்தமா நியம
 மற்றுப் பயமற வனம யான, வெந்தவோ
 ரிடதது ஞானி யேகனாயத் துயிலசெய வா
 னல். 303

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகி
 'றரித் தலது திகை, வத்திர மாயுதித்தி
 வந்தபூ மியினடநது, வித்தா வேதாந் தத்

தின் லீதியிற் சஞ்சரிதது, விததுவான் பிர
மத தினகண விமலமாய் ரமிப்ப னென
மூம 304

இன்னவென் றுணர வெண்ணு விலக்
கண முடையோ னாகிப், பன்னிய பாகி
யத்தைப் பறறிடா வானம ஞானி, யன்னிய
ரிசசையாலே யமைவதைப் பாலனேபோற்,
ஹன்னுதே காபிமானத துகளிறந்தவனாய்த்
துயப்பன. 305

அகண்டமாளு சிதம்பரத்தி லமர்ந்துள
பிரமஞானி, திகமபர மலது மறறோ திவ்
விய வமபரந்தான, வசுந்தவேர் வற்கலாதி
வததிரந்தானுடுத்திப், பகுப்பிலாப் பாலன்
பித்தன பசாசெனச சஞ்சரிப்பன். 306

தததுவ மறிந்தயோகி தன்னிலே தா
ன்மகிழ்நது, நித்தமுஞ் சருவான மாவாய
நிகழ்ந்ததன னிசசைவாறே, யெத்தனை யு
ருவேர் வாகி யேதுமே தான்பு சித்திங், கித்
திற மேக னாகி யெங்குமே சஞ்சரிப்பன்.

ஒருமையாம் பரமானந்த முற்றுளபிரந்
 ஞானி, யொருவிட மூடனேபோ லொரு
 விடம விததுவானபோ, லொருவிட மன்ன
 னேபோ லொருவிடம பித்தனேபோ, லொ
 ருவிடம் சாந்தனேபோ லுலகினிற் சஞ்
 சரிபபன். 308

ஒருவிடஞ் சாக ரத்தோ டொத்தவா
 சாரனாகி, யொருவிட நேயனாகி யொருவிட
 நேய னன்றி, யொருவிட மறை யோனாகி
 யொருவிடந தெரிவோனாகி, யுரைதரு மிவ்
 வாறெல்லா மொருவனே சஞ்சரிப்பன் 309

அருத்தமில் லாதிருந்து மனிசமு மகி
 ழ்ச்சி சார்வ, னொருத்தரின சகாயமற்று முர
 விய பலமே சோவன், திருப்திசெய் புசி
 தத லற்றுந் திருப்தியே நித்தஞ் சேர்வன்,
 பொருத்தவில விடம மெல்லாம பொருந்
 திய சமமாயப் பாரபபன். 310

கத்ததாஞ் சேவன் முததன் சக்கர மூல
 மேபோற், காததுரு கரணமாதி கற்பனை

யாவு மற்றுச், சுததிய விநதியதன்தச் சுழல்
புலன் றனனிற சேரா, னதநினின் றுநதி
ருடபா னவனுதா சீன னுவன் 311

ஒருட னொரு வேடததை யொன்றி
யு மொன்றுப போதும், புருடனே யாகு
பாபோந் பூரணப் பிரமவிதது, மொருமை
யி லுபாதி தனனை யொன்றினு மொன்ற
ப்போதும், பிரமமே யாவனன்றிப் பிறி
தெது மாக மாட்டான. 312

ஓதெனீ விந்தத் தேக மிறந்துடன்
மோட்சமனதே, யோதிய கடதண் டாதி
யொழித்தலு மோட்ச மனதே, யேதமா
மவிததை யாலே யெய்திய மனமுடிசுக, யா
துமே யொழிவ தனனே வெதிகளுக கிசை
ந்த மோட்சம். 313

ஆதலா லெவணின ஞானி யாககை
தான் வீழ்ந்ததாலே, ஞேதியதருவின்பன்ன
மொருநதி வாயக்கால் வீதி, மேதகு சிவா

லயாதி மீதுதான் வீழ்ந்ததாலே, யேதுமே
சுபாசுபந்தா னிசைவது தருவுக குண்டோ.

சுகலவா சையுமே யற்றுச சாரமாம பு
த்தி பெற்றுப, புகலகலிதோட மொனறும
பொருந்திடா முழுட்சுத தனைச, சுகமிதி
னீசோ திததுச சாற்றுமிப் பொருளை யெல்
லாம, மகனையவ வதிகாரிககே மயலற வுப
தேசிப்பாய. 315

மேததவுங் கிட்டினிற மெய்யுணா
வனந்தா னந்த, வதவயப பிரமமாகு மமிர
தவா ரீதியைக காட்ட, வுத்தமச சங்கராசா
னுரைத்திடு மிந்த நன்னூல, நித்தமு முத
தியின்ப நிலைமையாய நிகழா நிறகும 316

மகிழ்தரு வீவேககுடா மணியெனு
மிந்த நூலை, யகமுறவாசான முனபா யமல
மாயப் படித்தறிந்தோன, சுககன வடிவாய
நித்த சுத்தமாம் பரமான மாவே, யகமென
வறிந்துநன்ற யகண்டமா யிலங்கா நிற்பன்.

சொருபசாரம்.

சீறசொரு பந தானே செகசொருப
மானவெலாந, தறசொருப சாரமாயச சாற்ற
வே-பொற்சொருப, மசசுருவாம் போல வது
வதுவாயத தோற்றுமொரு, சொசசொருபந
தானே துணை.

1

பூதாதி யைநது பொறிபுலன்க னெல்
லாஞ்சித, தேதாதி யநதமவை யெல்வாஞ
சித-தோதரிய, கற்பனையுஞ் சிததனைத்துங்
காணபாணங் காட்சியுஞ்சித, தறபமுமவே
நிலலாமை யால.

2

புத்திவிகற பததாற் பொருநதுசக
பேதமெலாஞ், சததியமபொற றேன்று
வது சாட்சியனரே - முததிமுதற, சுததம
சுததஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளதில, தததனை
யுஞ் சததாத லால.

3

பாரதத்திசை யெல்லாம பரிபூ ரண
சொருபந, தோததமெல்லா மானநத சிற்சொ
ருபங்-கீர்த்திக்குந், தோத்திரங்க னெல்லாஞ்

சுகசொருப நமமையல்லால், வேதறுருவ
மேதாரு மே. 4

அய்யா சுகததோற்ற மாதார மெல்லா
நீ, பொய்யாது சோதியெனப் போதித்தான-
மெய்யாக, வுறறுணரி னுணென் றுறையா
ரொருவரினே, முறறுணாவா நானே முதல

நமமையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ
நமமையனறிக, செமமை யுலகத திரளகா
னே - நமமைநா முறறுப்பா ராதிருந்தோ
மல்லா லொருகாலு, மிறறுபபோ னேமோ
வியாம. 5

எல்லாரு நாளு விருந்துரைப்பா ராகி
லெனை, யல்லாம லீச னளவுமினே - சொல
லாலே, பெறறமகன றமபிப பிதாப்பேரு
ரைத்தொருவற, குறறுவுடல் வேருகு மோ

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவா
யப், போமாறு போகும் பொருளு நாம-யாமத
துத, தானே யுறங்கிச சுகததுருவாயத
தோற்றிவிழித, தானே ய வ ன ப் ப ா ல த
தான். 6

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞா
னப, போகமா யின்பப் டொருளாகி - யேக
மாஞ், சிறசொரூப மாகியெல்லாச செயகை
யுமா நமமுடைய, தறசொரூப மேதான
தால 9

ஆனநத மெனபா ரதீதமென்பார் நான
மறைக்கு, தானநத மாஞ்சருவ சாட்சியென்
பா - ஞானதூல், சொன்ன குறியெல்லாந
தொடராத வென்வடிவுக, கென்னகுறி
சொல்லுவேன யான. 10

நானோ வதுவோ வதுநானோ நானது
வோ, ஞானோ தயமோநா தானதமோ-மோ
னமோ, சுததமோ சூனியமோ தோற்றுஞ்
சுபாவநிலை, யிததனைபு மல்லவா மே. 11

புத்தோக முததோகம் பூரண நனதோ
கஞ், சுததோகஞ் சித்தோகஞ் சாநதோகஞ்-
சுததோக, மாரணங் டேடரிய வற்புதோ
கஞ்சகல, காரணமாஞ் சைதன்யோ கம் 12

சோல்லாச சுவானுபவா தீதசுகாநந்த,
மெல்லாமு நாமா யிருந்தோமே-தொல்லை.

வினை, யற்றோ மெனுஞ்சொலவு மற்றோ
மே நமமைநாம், பெற்றோம பிழைத்தோம
பிளாய். 13

சுந்ததமு நீங்காத் தனியரசு பேற்றோ
மே, தொந்தச சுகாசகமுஞ் சுட்டோமே -
சுந்தனையை, வாட்டியதே காதி ஷனவாசம்
வீட்டோடுமே, வீட்டிற் குடிபுகுந்தோ மே.

நனவிற் றசேநதிரிய நட்டியங்கள் பா
ர்ப்போங், கனவின் மனககூத்துங் காண்
போ-நினைவில், சுழுத்திலே யில்லாத குனி
யக் கூத்தாடி, விழுப்பொருளாய் நாமிருப்
பேர .மே. 15

நானென் றிருந்தவனார் நான்கண்டே
னாகிலவ், னானென் றுருத்தரிகக வொட்
டேனே-ஞான, வடிவான நானேநான் மற்
றுளநா னெல்லாம், படிவா னிறந்துபிறப்
பான். 16

சாயையென வாழ்க்கும்பந் தன்னைச
சுமநதாலு, மாயையெனு மேக மறைத்தா

ஹம் - தூயவெளி, தானாய் விளங்கிச் சக
சாட்சி யாயிருக்கு, ஞானாதித தன்றானே
நாம

17

ஏதேது வந்தாலு மேதேது செயதாலு
மேதேதி வின்புற் றிருந்தாலு - மேதேதுந்
தானாகா வண்ணந தனியே தெரிந்திருக்கு
ஞானகா ரந்தானே நாம்

18

ஆட்டிவிட்ட பம்பரம்போ லாசை
முத லிககரணங், கூட்டி முடித்தாலுங்
கூடோமே-சாட்டியதிற், சம்பந்த மற்றோ
மே தற்சொருப மானோமே, யெம்பந்தம்
போனவா தே.

19

அஞ்ஞான மெத்தா லழிந்ததோ வாரா
யும், விஞ்ஞான மெத்தால் விளைந்ததோ-
மெயஞ்ஞானச, செம்மையனு பூதித் தெ
ளிவுபெற்ற தெங்ஙனோ, வெம்மையல்லா
லேதுகண்டோம் யாம்.

20

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின்
ஞமாய், பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போய்

லோ-மெய்பொய், யிருவகைககு நாமே யிட
மாளுந தொந்தித, திருவகைககு மெட்டா
மலே. 21

தேகிநா மெனறோமே செலவநம
தெனறோமே, போகிநா மெனறோமே
பொய்யனறோ - வாகமுத, னுமா யிருநதது
மெய நாமசங்கு மானதுமெய், தேமாவித
தேபோற நினம. 22

வாலமதி யுகமதி போனனான வகு
னானக, காலமுநாங் கணடு கழித்தோடே -
சீலமா, யப்போது நமமிலே யாரோப மான
வெலா, மிப்போது பொய்யான வே 23

பொயதானே யினபப் பொருளாயப
பரம்பரையின், மெய்யாச சுகம்போல்
விளைந்தககா, லையோநா, மெங்கே பிறந்தோ
மெதைத்தெயவ மாததொழுதோ, மெங்கே
யடைந்தோ மியாம. 24

ஆராகி யோவிருந்தோ மார்க்கோலீ
ணுக்குழைத்தோம், பேராயிரமாகப் பேதித

தோம - பூயினி, நமமாலை தேடரிய
நமமைநாங் கண்டோமே, யமமா பிழைத்
தோ மடா. 25

கள்ள மனத்தைக் கரைத்துருகப் பெ
ற்றோமே, யுள்ளபடி ந மமை யுணர்ந்தோ
மே-தென்னமுதச், சச்சிதா நந்தமுநாந தாமா
யிருந்தோமே, யச்செல்லா நாமாகை யால

கண்ணலாற காட்சியுண்டோ காதலாற
கேடபதுண்டோ, விண்ணலா லேனும் விரி
ந்ததுண்டோ - வெண்ணுங்காற, கானலா
ரோடிவரக கண்டதுபோற ரோற்றுகினுந்,
தானலா துண்டோ சகம. 27

என்னைத தவிரமற்றிங் கேதுமிலை
யென்னுனை, பொனைத தவிரவிலாப் பூட
ணம்போற்-பொனையுரு, வேருக்கிப் பே
ருரைதத் வேற்றுமைபோ நமமையுமல்,
வாருப் பகுத்துரைத்தோ மால. 28

வாககிறகு மெட்டா மனத்திற்கு மெட்
டாது, தேக்கிடா லுந்தெவிட்டாத் தெள்

ளமிாத-நாக்கினீ, ஞுறல்போ லெம்மிலே
யூறியு மைக்குடம்போல, வேறநநா மாயி
யிருந்தோ மே. 29

ஏதுசிவா னநதமோ வேதுசிவா கார
மோ, வேது சிவன்செயலோ வெனனாதே-
யேதும், பிறிவாகா வொன்றாகாப் பேதமா
காத, வறிவா நிறைவே யது. 30

தானறியுந் தத் துவஙக னெல்லாந
தனக்கனியந, தானதுவே யன்மென்று
தளஞங்கான் - ஞானமாய்த், தளஞமவ னு
யிருக்குந் தன்னாற்றா னெனறுணர்ந்து,
கொளஞமது வேசாந்த மாம். 31

சாந்தமே தற்சாட்சி தற்சாட்சியே
பிரமம், போநத பிரமமே பூரணமா - மாயந்
துணர்ந்த, சுத்தபரி பூரணமே தோன்றாச
சுவானுபவஞ், சித்தநிலை தானே சிவம். 32

சித்தம் பிறந்து செகம்பிறநது நானெ
னவோர், கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே-
சித்த, மடங்காமை பேழாயை யம்மாயை
மாய்ப்பார், திடநதானே சாயுச்சி யம். 33

எல்லையற்ற சென்ம மெடுத்தோ மிறந்
தோமென, றல்லலுறற பீதி யழிந்தோமே-
தொல்லுலக, மெல்லாங் கடுவெளியா யென்
வடிவா மென்றன்வடி, வ ல் லா து பொய்
யாத லால

34

காலங் கருதிக் கடவளரைக கைகடப்
பிச, சாலவிர தங்கனெல்லாஞ் சாதிததே-
மேலுணர்வா, லீதெல்லா நாமலவென்றெண
ணியனந தானந்த, போதநா மாகாத போது.

நீததியமா யேகமாய் நின்மலமாய்ப்
பூரணமாயச, சததியமா யானநத தற்போத-
சுததராயச, சிததநிலை பெற்றவராய்த தீநத
செனனததவரா, யுத்தமரா யுள்ளாக் குறும்.

வேட்டெனவும பேசார் வெகுளார்
முகங்கோனோ, ரிட்டபதார்த் தமபெரி
யோக் கேறறுவைபபார் - துட்டர்களைச,
சேரா ரியாவாககுந் தீங்குரையார் கண்சிவ
நது, பாரா பிறவிதீர்ப் பார்.

37

போன்றும் பொருளைப் பொருணாக
வும்போற்றா, ரென்று நலந்தீங் கெடுத்துரை

யா-சென்றசில, காரியகதை நோக்கிக் கழி
யா நிழிவுசெய்யா, ராரியரே தாமாகு வார 38

வேத விதியை வெறுத்ததுரையா ருள்
ள்ளவு, 'மோத லுருக லொழிந்திரா-சாதன,
மறவாருருத தினகி மணனுலகில் வாளுசை,
பிறவார பிறவாத போ 39

சீதத சலனந் திகிக்கெனவுரு சறறு
முறா, முததிவழி கேட்கவே மோகிப்பா-
புத்திபோய, மாடுநம வீடுமனை மககாசெல
வ மாற்சரியந, கூடியபூந் தாபக குவா 40

ஆககு வருவீருந்தென ருவனவும
போவனவும, தோககநிலை யனறித தெளிவ
ரோ-பாருங்கால, சாநதராய ந்தபிராயத
தத்துவபோ தத்தவராயத, தோநதநிலை நின
ரா சிலா 41

சங்கற்ப சாலச சகததோற் றரவையெ
லா, மிங்கற்ப மெனா திழிவரே-பங்கமற,
விமமை மறுமை யிரண்டிடதது மப்பா லுந்
தம்மையன்றிக் காணு தவா. 42

சுததப பிராந்திசுத சுததாம் பிராந்தி
யெலாரு, சிததப பிராததியென்றே தேறு
வார்-முததாதா, மாறோப மாகு மவததை
தொறுந தோற்றியழி, யாறோபம பெய
யாத லால் 43

தேகா லயததிற தொகாச தேவதை
யை, யார்காய சாந்தி மலராலே-யேகாந்த, ம
திரததாற பூசைசெய்யு மாதவரை யாதரித
து, சந்த சமவா ட வாராககார சரி 44

முககனிம பாறசோறு முன்பிருக்க
நாயருநநித, கககியசோற மகசுக் கருதுவா-
மெக்கலைசு மெல்லாப பொருட்டு மிரும்
பொருளயா மெனனாமல, வல்லார்க கடிமை
புகு வா 45

சேமமையறியா செகததோற்றரவறி
யார், தமமையறி யாவினையுந தாழ்வறியா-
தம்மிலே, யந்தரராய வீணை யவமதிப்பா
நல்லோரை, யெந்தவழி போவா நிவா 46

ஐங்கணையும பூவா மறுகா லளிநாளு,
மென்கருமபாமவில்லணங்கன வீரனும்-வன

காத, லேற்றுவனா மெல்லாம்பொய் யிப்
படியே பாமுலகத, தோற்றமெலா மெய
தானா சொல் 47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மா
மாயைச, சீலமோ விம்மனத்தின செயகை
யோ-கோலியநல், லுச்சாக மோநலந்தீந் குத
தரிப்ப தேததிலே, யெச்சார்பு மில்லா விவ
ராக்கு 48

தன்னைத்தான் தோடாச் சதிகார ரேன்
பிறந்தா, ரன்னததால் வந்தவுட லார்தாமார்-
முன்னம், விடுத்தவுட லெததனையோ மீண்
டுமீண்டின்பா, லெடுத்தவுட னூரு யிரம 49

பொய்யாககப் பொய்யைப் பொரு
ளைப் பொருளாகக, மெய்யாக் குருவொருத
தன் வேண்டித்தே-யையகோ, பூபால ராகிப்
பொலிந்திடுசி வன்களெலா, மாபாச ரென்
பதுவே யாம். 50

ஒன்றிலே தோற்று முலகப் பிரதி
பிம்ப, மொன்றுபோற் றோற்றாத வுண்மை

யெனனே-வென்றும், பொருளாகப் பாராத
புன்மையறி வோககே, மருளார் பொறி
போல வாம 51

தன்னை யறியாமற றானே தனைத
தேட, வென்ன புதுமையிதை யென்
சொல்வேன் - மனனுலகிற், தண்ணீரி
னின் றுகொண்டு தாகந் தணியார்போ,
லெண்ணீரமற் றேதுரைப்போம் யாம். 52

சாத்திரங்கள் கத்தித் தலைவீங்கு வீர்
குலமுங், கோத்திரமுங் கொண்டிவினை
கூட்டுவீர் - சாத்திரரா, யும்மாலே யும்மை
யுணர்ந் தோயாத தொழில்விட்டுச், சும்மா
விருக்கொணு தோ. 53

ஆசிததுத தெய்வத தடையாள முங்
கொளுத்திப், பூசிததுக் கைகூப்பிப் போற்
றுவா-நேசிக்குந், தானே வதுவோ சதுரா
ன தெய்வமென, ஆனே கிழல்வா ருறார். 54

தேரைத திருநானைச் சேவிப்பார் தம்
மைவிட்டங், கர்ரைத தொழப்போரு

ரையகோ-தேரிடையே, பார்க்கின்ற தெய்வம் பரிபூரணமலவோ, யார்களுந் தெரியாததோ

55

மூலககு னேயிருந்து மூச்சடக்கிப் பேசுடக்கிச், சாலக கனயோகஞ் சாதிப்பா -
மேலுணர்வு, கண்டிருக்கச் சாதனையேன்
காயத்தை யேவலித்திங், குண்டிருக்க
வெண்ணுகிற ரோ

56

கட்டப் படாமற் கரபரத் திரந்தரிப்
பா, மட்டித் தொருகோ வணராவா-சித்
டர்போற, னாங்காமற் றாங்குஞ் சுகமும்
பெறுவாரே, யாங்காந் நீங்குவா னால. 57

எச்சாத திரம்வேண்டு மெச்சா தனை
வேண்டும், பிச்சாட்டல லோகெடுவாய பே
தையர்க்குப்-புச்சாண்டி, காட்டுவா போல
வந்த கற்பனையை மெய்யெனப்பா, ராட்டு
வார் தம்மைக்கா னா.

58

ஆண்பெண் ணலியென் றனைக வித்
மாகக், காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு-

மாண்புடைய, சித்தினிடத தோற்றமல்லா
 லுண்டோ விலைதெளியா, ரெத்தனைசா
 தித்தாலு மென் 59

எவ்வா நெவாரிஞ்செ நெவ்வா நெவா
 பையென், நெவ்வாககூட டிற்றனிமை
 யோதததே - யெலவிதமு, நீங்குவார் நீங்கா
 னிலையிலு பு தி க ண டி, தூங்குவார்க
 கனரே சுகம 60

விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேற்றுரு
 வுரு சீவனென்பாரா, கணனு மிரவியும்
 போற காணென்பாரா-திண்ணமதா, யதது
 வித மாகா நவையிரண்டு மாகாத, சித்தரு
 வந தானே சிவம் 61

சித்த சடமான சுககிலங்கொப் பீகரித
 து, சித்தத துவங்கலந்து சீவிததுச-சத்தி
 யமபோல, வந்தபொழு தீதெல்லா மாயை
 யென்றே தற்சொருபஞ், சிந்தைசெயவா
 ரன்றே சிவம 62

நேற்றின்று நாளையென நிசசயித்
 திராபபகலை, மாற்றுசுயரு சோதி வடிவாகி-

யேற்றபடி, யென்றுமொரு நாளாயிருக்க
ருந திருநாளேச, சென்றுதொழு வாழே
சிவம் 63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண
டாலு,மோன சமாதி முயன்றாலுந-தானாகி,
யெல்லாக கவலையுமற் நின்றபுற் நிருபபது
வே, சொல்லாரு முத்திச சுகம. 64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்று
லுந, தேகேந திரியந திரிந்தாலு-மாகருணை,
சேரா ருபசாநதி தேரூர் பெரூர்பேறு,
சோராத முத்திச சுகம 65

இசசை யநிசசை பரவிசசை யோடுழ
லுங்,கொச்சைப் பிராரத்வக் கூழர்கான்-பிச
சைமுத, வேற்றா ரிடுவா ரிவரென் றுணர்ந்தீ
ரேற், காற்றாடிக் காலாக லாம். 66

என்னைநான் கண்டபடி யிப்புவியி
லெல்லோருந, தன்னையே காணத் தருங்கா
ணுஞ்-சொன்னெ, ஞெளிநாட்ட மோடுமன
முண்ணாட்டம் பெற்று, டெளிநாட்ட மாகா
விடின. 67

கன்மந் தவருமற் காலந் தவருமற்,
சென்மந் தவருமற் செயவரேற-கனமவிதி,
செயவான் செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தேகண்டு
தெளிந், துயவார் பொருளாகு வார். 68

உள்ளபடி கண்டுகளித துற்றுருக
மாட்டாத, கள்ளரையுங் கண்டு களித்தோ
மே-கொள்ளையா, விந்நிர சாலககமல மெத
தனைபுட் பித்தாலுஞ், சந்திரனாக குண்டா
மோ சலம 69

தீங்கடாநது மேனமேற் செனித்தகரு
வேலடியின், மாங்கனிவந் துற்றதொப்ப
வாயத்தே-யாங்காணு, மெல்லாருந் தேடி
பொருள் யாமாக வேயருள, வல்லான றிருத
தாண் மலா. 70

நானு யிருந்ததெங்கே நானபிமா னித்
ததெங்கே, வானுள மண்ணுள வாஞ்சை
யெங்கே-ஞானகுரு, தேசிகன ரெங்கே சிவ
சிவா முத்தியெங்கே, பேசிடாவா யெங்கே
பிளாய. 71

என்னையே யல்லாமல யானபெற்ற
 உத்தமியை, யெனனையான் பெற்றிருந்த
 தெய்வோ - மெனனையனறிப, பந்தமில்
 வீடுமில் பந்தசிலை யாமாடின, சந்தையு
 மில்லாத தெ 72

செய்யுட்போத உடையரு டேசிகளை
 யோவனேசுது, ம்பயடிசா துததுணாத
 மெனனையா-மெய்யடியுந், செனமுடி
 வாக உடையோ லபததுணையா, வெனமய
 மயப போததுணையா 73

அனையப டேசமர மாகம யுள்ள
 வுந், மெனையடி டேசுத்த சுகமடைவா -
 யெனனைய, செட்டபாழ வாசனையைக
 கிட்டாத யாதேன, மிட்டபடி கண்டே
 யிரு 74

பொறிகா மெனநெடுநாட போதறி
 வளாத தீம, யறிவானந தப்பொருளு
 னான - பிறிவாகு, முங்கனையு நாளு
 வுணாதது கொண்டே வீடுகளினி, யிங்கழி
 யா தொனரு யிரா 75

வீசையே யுனன ஸ்ரீந கவிட்டெ
னென்ற லு, நீசெயுப காரத தினிந் தீனே -
தேசிகனை, யுனன ஸ்ரீந கவிட்டெ
முத்தியிடு, பெனன ஸ்ரீந கவிட்டெ 76

கோபமே யுனன குறைதோதேத ஸ்ரீ
யெழுமபித, தாபமே செயயுந சலிப்பாலே -
யாபுத நீயுமுப சாந், தியில ஸ்ரீந
கனவிலுநீ, யெயுயெழும பாடுதயிடு 77

கோபமே யுனன வுறவுகொண்டே
னுன்னுருவா, பாபமே யெயுபருணமை
பறறுதா - நீபெருச, வார க்கக யெபடுவா
யாபாவி யுனனாடல, யாசநிககப பட்டே
னமைவு 78

நேருசகமே நானேநீ நீயேநா நென்
றிருகதும, வருசகமா யுனனை மறக்கேதனை -
தருச, முனகருநா நெனபதுவு முணமை
யே யுணமை, யெனகருநீ வேரு யிராய 79

ஒடித திரிந்தா யுழைத்தாய பிழைக்கும்
வழி, தேடிப பலகலையுரு சிந்தித்தாய

நாடியொரு, சற்குருவைத் தந்தாயென் சிந
தாய தயவுசெய்த, நிறகுதவி யென்செய்
தேனே. 80

உன்னுருவாய நானிருந்த வுண்மை
போ லென்மனமே, யென்னுருவாய நீவந
திசைநதாயே - செயநநன்றி, பாராட்டு வா
ருளைப்போ லுண்டோ பரமபதச், *சீராட்
டின் மாறாதிரு. 81

ஆசைவர்க்க மெல்லா மகற்றிப் பொ
றைமுதலான, தாச வர்க்கஞ் செய்யநலந
தந்தாயே - நேச்சததா, லாதிகா லந்தொடுத
தென னன்புவிடா நெஞ்சேநன், னீதியா
லென்போல நில. 82

என்னெஞ்ச மூருலவ யானுமது போ
லிருநதே, யின்னஞ் சமமாகா வீட்டேனே-
யென்னெஞ்ச, மென்போ லசையா திருக்க
வது போல்யானும, பொன்போ லிருந
தேன் பொலிந்து. 83

ஏதுவா வேண்டி மதுவருக வென்னை
விடுத்து தேத கலவேண்டு மஃதகல்க - கோ

தென்று, பிசசையுந தள்ளேன் பிரமபத மும
வேண்டே, னெசசெயலு நாளுகி னேன 84

எங்கேநான் போற்றுவது மென்னை
யே தேவதைபென், நெங்கே தொழுவது
நா னென்னையே - யெங்கே, யிருந்துகிடந்
தோடுவது மென்னிடத்தே நானே, யருந்து
வதுங் கொள்வானு மாம். 85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்
னிடத்தி லேயிருந்து, தன்னிடத்தே கூடு
ஞ் சகததெல்லாந - தன்னைவிட, வேறன்
நெனக்காண்ப ரல்லாவிவ் விடுபெற்றோர்,
மாநென்று காண்பரோ மற்று 86

ஏதுக்கா சைப்படுவா ரேதுக ககங்கரிப்
பா, ரேதுக்கு மாற்சரிய மெய்துவா-ரேதுக
குந, தாமே சராசரமாயத் தாணுவா யேழ்பு
விக்கு, மாமேரு வொத்துவாழ் வாரா. 87

மாதிக்கு மாறி மதிகருகித தீக்குளிர்ந
திவ், வாதித்தன் நெற்குவடக் காளுஞ்-
சோதித்து, முன்னிலைமை யாராய்ந்த முத்

அரே யெஞ்ஞானறுந,தன்னிலைமை குன்ற
தவா. 88

விசசை முதலாப பிரமபத மீராக,
விசசை வரினு மிசைநதாலுஞ்சொச்ச, நலங்
காதரா தாமதுவாய நாடாதா சித்தங், கல
ங்காதா ரேஞானி காண 89

வந்தித துரைப்பார வழிபடினும வண
கடனா, நிந்தித துரைத்தாலு டெஞ்சுரா -
சுருஷயற்று, மேகா டவிவரினும வெய
யோ னுதித்தாலு, மாகாயம போலவா
ராவர் 90

எந்தெந்தப் போக மெதிராகு மவவள
வுட, கந்தந்தப் போக மனுசரிப்பார் - பந்த
மற்று, நீதித தனிநிலையே நிறபாகிர ணம
பரவு, மாதித்தன் போலே யவர் 91

சித்ததுருவ மாகிச செகசாட்சி தாமான,
முத்தரைக்கா மாதி முனியாவே-சித்தத்தி,
விங்கறப் வாசனைக் னெலலா மெதித்தருந்
திசு, சங்கற்ப மிலலாத தால். 92

எங்கும பெ ர து வ ர யிருக்குமொரு
சீவனமுத்தர், தங்குமிடந் தானே தலவாச-

மங்கவாகள, பாரவையே தீர்த்தமவா பாதார
விந்தமலாச, சேவையே சாயுச்சி யம 93

மேததெனற சொலலும விருப்பமற்ற
கோகருமெலாரு, சததெனற நெடுசுந்
தளாந்லையுரு - சித்தத், தடங்கா மகிழ்வு
மனவரதம பெற்ற, திடந்தாண் ஞானி
செயல 94

எல்லா விடத்து மென மகனாடோ
மெமமிடநதி, லெல்லாமுங் கண்டோமென
தேகமாக - கலலாமை, கற்ற வண்டி
சைகண்டார மறந்தேது, மதஞாச் வன
முகத ராம 95

தானேக னுகியுப சாந்தனாய நீசமல
னாய, வானே முதற்றன வடிவாகு-ஞான,
வித்தததொழி லெல்லாம விலககாநு மன்
னே, னடுத்ததெழி லாசார மாம், 96

உருனா சந்தான ஞானிகு நீராட
முனாகந்த கோலரு சதாசார-மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபுசை சஞ்சாரந்
தீங்கற்ற சுத்தசமா தி 97

அண்டமெல்லாந தானு யறிவு வடிவாகக
கண்டபரா னந்தசிவா காரருகருத்-தண்டி

துத், தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதி
வழியே, கொள்ளும் பொருளேதுவா கும்.

பேற்றபே ரின்பப் பெரியோர் சரித
திரத்தைக், குற்றமென நாடுங் கொடியோர்
கள்-பற்றறாக, கோசகா ரப்புழுபபோற்கோ
டான கோடிசென்ம, மாசார்வ ஷேனறே
மதி 99

நிதத நிராகா ர நின்மலா னந்தமய
சுத்த பரிபூ ரணசொருப-வததுவித
மெல்லாமுந் தாமா யிருப்பார் கருணைபெற
வல்லா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்ற ருள்ளத் துறுபொருளற்
றாருள்ளக், கள்ளமற்றா ஞானக் கரையற
ரார்-தெள்ளமுதச, சிற்பரமு மற்றார் சிவா
னுபவந் தானுமற்றார், கற்பனையு மற்றார்கள
காண். 101

பருவசா ரததாற் பலிக்குமனு பூதிச,
சொருபசா ரத்தின சுவையை-யிருசெவியா,
ஹண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமா
கக், கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மததுவித மேயுண்மை யென்று
மிகத தெருட்டு தற்குப், பாராருங் கயவுருவ
நரவுருவம் புணர்வடிவம் பரிந்து சாததி,
யேராரும் வரமொருங்கு நல்குமவிககி னேச
னென. திதயத்தினபா, னேராரு மததுவி
தந தனையறியும விசேடமெலா நிகழ்தது
வானே. 1

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறு
முள் வாயில்புண ரெழிறகண்ணடிப், பித்தி
மனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளிவருதல
பெருவன் பாம்போற், குத்திரக்கற் பனை
மயமாய மிகப்பொலிபல் வகையுருவங்
கொண்டு வேரு, மத்திரவஞ் ஞானமதை
மருவுபுருடனுக்குமுத்தி யடைதல்வன்பே.

சோரர்களாற் கொடியவா ரணியவழி
யிணையண்மித துயர்கூர் பூமா, னீரகஞ்சோ
தன்னூரை நன்குதெரிந் தோன்மொழியா
னேருமாறு, சோடர்நற் சாந்திமுதற் சாதன

ராக னீழைத் துமிகச் சிறந்த பூமா, னேரறி
சற்ருருநா சன மொழியாற்றற் பதநிலையை
கேருவாயினே 3

நிருபனுடைக குமரனுக்குத் தனதான
தததுவத்தை நிகழ்த்த லாலே, வருகயவ
நீர்மைகழ லககழன்று நிருபனியல வாய்
சுருமாட்பாற, சொருபசுக வொருபொருணீ
யெனசொலகுரு வு ப நி ட த ச சொறக
ளாலே, மருபுகருத துருத துவமாயந தொரு
சுகமெயப பொருணேரே வாயககு மனறே.

தீரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத
லாங்குணங்கள் செறித ருணம், புரையறுமக
குணங்களொலாம பொன்றுதலும் வெட்ட
வெறும பொயயா மெனனப், பிரமமயக்கூட
தத நித்தசுக போததனுப் பிரத்தியக்குக,
குரமருவு பந்தமுத்தி யென்பதும்புன் மயக்
கததா லொளிராநிற்கும 5

நேரிகின்ற துறைதிமிரம் பேயாக
வசசமிகச செறிந்தோ னுக்கே, யெரிகின்ற
விளக்கெளியாற் கண்ணுற்ற லாங்குததா

னியங்குங் கொல்லோ, திரிகின்ற வவ்சர
திட்டியிஞ லுண்டெனச்சொல செகங்க
ளெல்லாம, புங்கினற வுண்மைவிசா பததி
னாககு கிஞ்சிலுமே பூண தனறே 6

போற்றமுொரு சிற்சோதி தானேயிவ
வுலகுருவாயப பொலியா நிறகுந், தேற்ற
முற வாராயின வேறுபொரு ளொன்றே
னுரு செறிவ திலலைத, தோற்றுமயற கதிக
ரண மாமபழுதை யல்லாது துனறுசாப்பரு,
சாற்றுறுவே ரொருபொருடா னாகுதற கெவ
வாற்றாநுந தகக தாமே 7

திறப்படலீ தெனத்தோன்று ஞால
மெலாம பிரரநதிமாத திரமே யென்று,
முறப்பொலிந்தன னியமின்றிச சுமயமா
மான்மாவே யுண்மை யாகுரு, சிறப்புறநின்
ரொளிருதலான் ஞாலமது முண்மையெனத
தெரிகே னென்று, லறப்புதுமை சுததியிர
சிதததாற்றன் னியனெவன்று ஞகா னே
கோ. 8

சொல்லுரினை வறுபோது மற்றதெழு
முன்னுமது தொலைந்த போது, மில்லதுதா
னென்றாலு மிவ்வுலக மிலங்குகின்ற திறும்
பூ தாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு
மகேந திரசால மான திங்குப், புல்லுறுமா
யாவியினற் கற்பிதமென் றாலுமிகப் பொ
வியு மனதே. 9

இநதுதினந துவிதமகன் றிரிநதிடி
னும் புருடனுக்கிங கிசைதற் கண்ணில்,
வநதுறையுந தீமையினற் பலவடிவந் தானாகி
வயங்க லேயப்ப, நநதவில்சன் மயப்பூமா
வெனுஞ்சொருப மொன்றேனு நாநாவாகிக்,
சநதநதந் கற்பிதமாந தமப்படலக் கூட்
டுறவாற் றயங்கு மன்றே. 10

மட்டற்ற வெறும்பிராந்தி யால்விரிந்
து திரநாளு மருவாதான, கட்டப்பின் புவன
வட்டங கொள்ளிவட்டந தனையுறழக் கா
ணல் வேண்டி, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்
பிராந்தி னட்டமெழன் முந்துமானாற், றுட்

டததிண் புவனமது முன்னாட்போல் பின்னா
ளுந் தோன்றா தனறே 11

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தார்ப்ப நக
ரம்போ னிகரற றேங்குந், தலைமைசெறி
ஞானமெனும் பெயர்பூண்ட வம்பரததிற்
சாலத் தோன்று, முலைவகல வெமக்கான்ம
வுணாவுதிககின வெயிலெறிததா லொழியு
மின்போன, மலைவுசெயு மந்தவிநத வுலக
மெலா மககணத்தின் மறைநது போமே. 12

ஐரோபமானசகத் தடங்கவடைலினி
லொடுக்கு மருநதி றத்தாற், சீராரு நமது சித
தஞ் சிவமயமே யாகிநனி சேட மாகும், போ
ராருமததகயம் பரர்ச்செற்றுப் படுகுழியிற்
புணராத்தென்றா, னேராது மில்லாமற் கேவ
லநதா னொன்றேயாய் நிகழுமன்றே. 13

இம்பருடலின்னொழிக வலதுறைக
சசியருக்க னிருக்குமட்டும், விம்பமயச்சித் து
ருவாய் விளங்குமெனக்கதனாலேவிசேடமெ
ன்னே, கும்பமிப்போ துடைக வன்றிச்சி

சால நீலபெறுக சூமபர பம்பு, மமபரத்தி
 னு+கனுமாத திரமனும விசேடமெனப
 சனுகு முசே 14

தயகுறநி தனையினமுத தத்தினுற
 ரேறறுகுகுறை சையற கணடில, வங்கனை
 மு றவனெனறே நீனுவெய துயிரத
 திரமகு மவனைப போலுன, சங்கறப மாததி
 ரததாற பலவிகறப மாயதேதாறறுகு சக
 நகனெல்லா மிபகுசசத தியமெனறே மந்த
 மதி யினனொளா வேற மாலும 15

நன்னியலபிற றறகவையாயச சச்சி
 தானந்தமாயத தயகதுமெனபாற, லுன்னிய
 மா மோகததா லுணெடனசசொற றிடுமிந
 தத தொனமை ஞால, மன்னியவோ ரிடத
 தினுங்காணபபடா தருவுருவேவடிவ மாகு,
 மன்னியவிண னேனுவியமே போலுமென
 வையமற மதிதது மியாமே. 16

வானிறமபோற நிகழத்தி யாசபே தத
 தினுன் மறைபட் டாலு, ஞானகன மான

பொருள் கண்டவொரு தற்குறையை என
நீங் காதா, லுனமுறு பறபலச மாநாவி (4)த
திரததேதா டொன்றி னுறு சானமருமட
வியலபைச் சிததுவத திரமெனறு தலை
திடாதே 17

சுததுயிற் சுககனமா யகணடிதமாயத
தெளிபொருள் யத தாறு மாணம, தகதுவ
வததுவையொருவ னுன்னெற மிகததெ
ளிவன தடையொன றினற்ப, பொததுட
லிந்தியமுதலி யவறறையல வாதின்கள்
பூண்டு நிறு, மததமதி யினனென்ன தி
யானென்ன சங்கையற மதி, தன மாணம்

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிரா
சிகழும பேயததே தரைததீரததீரதது,
கங்கையினற குளிர்முனைப் புனிதமுறு
மதிமானகள் கைககொண்டாங்கு, மங்குல
கை வெறுமபொயபசை யிலதெனததூரத
தகற்றி மாதீரததாரா, பொங்கினிய வொரு
சுவையை முனிவராக ளுநபவிப்பர் பொலி
யுள ளாதே. 19

ஒன்றாகு மண்ணியதா மிகவெளிதா
 மிணைததாகு மொப்பி லாத, நனருன வமபா
 ததி னனிதோன்று ஞாலமெலா நருவித
 தெங்குந, தனறேசாற்பரவுமெழி லாததும
 தத துவவிரவி தன்னையையோ, வனறீய
 மூடவுல குலூகதிரை யாதரிதது மதியா
 வன்றே. 20

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய
 நிகழினுமிம மாஞா லததை, யன்னியமா
 மெனப்பாவித தறிவிலலான் பெருந்தாப
 மடைவன் சீசீ, மினனியதீ பாதிகளிற் றிரு
 சியமாய மிளிர்ந்தருந்தன மேனிச சாயை,
 தன்னினைவே நென்றெண்ணி மாமோகத
 தினின்மூழ்குந் தனிசசே யொத்தே. 21

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான
 முதலாம் வகைக ளாலே, தடமான வசங்க
 வொரு சின்மயனைப் பேதிககத தக்கதன
 ருந, திடமான மழைததாரை தன்னுடைய
 துளிகளின்மென் றிரள்க ளாலே, யிடமான
 பசும்பதுமபத்திரத்தை நனைப்பவுரித் தென்
 கொலாமே. 22

தோற்றரவு மாததிரமிங் குருவான சக
 விகற்பத தொகுதி யெல்லா, மூற்றமுறு சங்
 கமெலா மொருவியசின மயவென்னை யொ
 ட்டா தனதே, மாற்றருமா ரோபிதமா மவி
 னாதி விசித்திரதன மங்க னெல்லாக, தேற்ற
 மிகு நிருமலமாய வெளியுருவாம வியோமத
 தைத் தீண்டிங் கொல்லோ 23

பரிபுரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு
 கரியான பரமா மெனபால், விரிவுறுசாக கிர
 ள்தினொடு சொப்பனமே சுழுத்தியென
 விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு
 நடோடாறுமபிறப்பிறப்புச் செறிந்தவாகி, வரி
 யமரு முரகபதி வடிவினிறகஞ் சுகங்கு
 போல் வயங்கு மன்றே 24

நோப்பனமே சாககிரமே யெனபபுக
 ளும் விசேடமிது சொல்லவந் தன்று, துப
 புதுமா யாமயமா குதலந் திரணடி னுகஞ்
 தூவிய மேயா, மபபடியே பிரத்தியுகத்
 பராக்கென்னும வீகற்பமுந் மத்தா லான,

தெப்பொழுது மெயஞ்ஞான சுகமேயிவ
விரண்டினுகு மியல்ப தாமே 25

புறப்பொருளின வருவிசன சம்பந்தத
தாலிளைப்புப பொருநது ருதாயப், பறப
பறவிந தியவழிச்செல லாதடங்கிச சகவிகற்
பப பற்றொன றினறிச, சிறப்பமர்தன
ஞானநத மாததிரமாயத தனித்திருக்கரு
சித்தம பெறறே, ருறப்படுசாக கிரத்தினு
நற் சுழுத்தியது பவத்தினிலை துவகை
கூவாரா 26

காயமுயல் வுறுதருமக கட்டுறறே
ரென்னைமிகக கருதத னென்றே, யேயநி
னைக கினறனரே லதனாலென் னிருந்தபடி
யிருக்கின் றேனாற், ரேயவரு மேகமதிற்
புககானென் றறமுடர் துணியப் படட, தூய
குளிர மதியமவவா றமபுதத்தி னணித
தேனுந் தோயுங கொல்லோ. 27

மித்தையதாயத தோன்றுறுமற் றோன
றுறுக விவவுலக விசித்தி ராதா, நததுணை

யாற் றத்துவவித தாகிநிக ழெனக்குவரு
மானி யேதோ, சுததமயக காங்கனவிற்
பயந்தருகைப ப க ட ர தி திகழு மேனு,
மொத்தவிது சொப்பனமே யென்றனுசந
திப்பவனுக குறுமோ பீதி. 28

அனைத்துலகு மசததென்றே நெடுங்
கால நன்றுக வாயந தே தா ர் ந தோனும்,
திளைததெனினும் பிரியாதத் தியாததும்
திட் டியைச்சததஞ் செறிந்தே நிற்பா, னுன
ததகுமிங் கானனநதா' னெக்காலு மில்லை
யென வொருபபட்டோனு, மனித்திகழ்
தன் முகங்காண விரைந்தததங் கைக்கொள
ளன் மானு மனதே 29

பெருத்தமுறு மாதாவாற கவளங்க
வளந்தோறும் புலனுற்ற லும், பெருத்ததயி
லாறகிசுதான் வேறெனறுந் தெரியாத
பெற்றி போலப், பருத்தவிழியதனாவ் வுல
கெனுமிந் திரசாலம் பாரத்திட்டாலுந், திரு
ததமுறு மகத்தோரொன் னொளியாலே யா
தொன்றுந் தெரிகிலேனே. 30.

திருசியந்தான புடமாகத் திகழுமெனி
 ற பூமவுருத் திகழா தாகு, மிருமையறு பூம
 யுரு விலங்குமெனிற் றிருசியமற நிலங்கா
 தாமே, மருவலுறு மறுதீவு தெரியுமெனி
 னிப்பூமி மறைநது போருந், தெரிவுறுமே
 லிப்பூமி மறைநதுபோ மவவாறத் தீவு
 தானே 31

சுந்திரன்றன் கலையெனப் தனுதின
 மும் பெருகுதலைச் சாராத தாகின், பைநது
 றுபே ரிருளான தடைவாக நாசமுறு மரபு
 போலச், சுந்தரநற் பிரபோதம் பயப்பயய
 மிகவளர்ந று துன்னுமென்றால், வெநதுயா
 செய விப்பிரமை துகடர விருதயத்தில்
 ய்யநது போமே 32

பிரமவது பூதிதரு மொருசுவையா
 னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற், கரும
 வது பந்தத்தால வருவிதிக ளெல்லாமுங்
 கழன்று போமே, வரமருள்சித் தர்கடெரி
 வ்ததிடுமிரசா யன மருந் தி மகிழ்வாரந்
 டதாபாற, தரமுறுபா கத்தால்வந் துறு

மருந்தின் விதிகளெல்லாந் தங்குங் கொல்
லோ 33

சுகலவடி வமுந்தானாய்த் திகழுமுனி
வரனுமொரு சமாதி தன்னை, யகிலமதி
ஞட்கழிப்பான் முனபோலன புற்றுமிக
வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பழுநிறைந்தபூபநல
னெருவனரு னேரம போகக, வகைவகை
யாரு சதுரங்கந் தனைநேயம் வைத்துமிக
வளாபப னன்னேற. 34

விதிகளெல்லாஞ் செய்யாமல் விடுத
தோனையான்மாலை மிகத்தோந் தோனாய்ப்,
பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா
மாநந்தம் பொருத்து விககுந், திரமருவு கரும
மாத திரநோக்காச சோமபனுக்குச செய்கை
யாதுங், கதுவுறவேண் டாவெனறு புகல்
வோனறன் மொழிகணமனோ கரங்க ளர்மே.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்
திடுமுனியாரு சாவ பெளம, னொததபடி
நிற்பினுமெல் லாஞ்செய்யுந் தாவனே

வொண்ணா னுமா, விததரையெவ் லாங்
கைக்கொண்டாசாண்டு வேண்டியவா றிரு
கரும வேந்த, நெத்துமன் னுயிராக ளா
லேவலகொளற் கெக்காலு மரியனாமே 36

பரமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு
முன்னொடுபின் பண்ணப்பட்ட, தருமாதன
மத்தொழிலக ளாற்சம் பத்தேவிபத்தே சற்
று மினாரும், பெருமேகம் பொழிதருநீர்
முழுககாலும வெப்பமிகப் பெறுத லாலு,
மெரிமேவு பாலேவனத தினபயிருக கேற்ற
முட னிழிவு மினதே 37

ஒல்லைவினை யாலுண்டாஞ் சம்பத்தே
யாதல்ல தொழிந்த தாதல், வலலையது பவித
தோனாய்ப் புருடன்மிகு திருத்தியினை மரு
வுவானு, லல்லல்செயும் பாமபாட்டி தன
வயத்தி லகப்பட்ட வரும்பு யங்கம, புல்லி
யவ னியற்றுதண்ட விதிகளைநீங்குறச்சமர்த
துப் பொருநதுங் கொல்லோ. 38

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி
பாகவச.மடைந்தோ ணேனுந், தான்மருவு

தனபரம வவதுயிதா மெனததேறித் தளா
வு நண்ணான, கான்மருவு வழிச்செல்
வோன் காலவருதத மெயதுகினுங கிரா
மாந தத்தின, மேனமருவு வழியளவைத்
தெளிநதுவருந திடைவிசன மேவா னன
தே. 39

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே
யாமெனநன கறிந்த ஞானி, மிகுந்தவிச ன
மதுறினு மோசுறிதுங கிலேசமே மேவா
னனதே, செகங்கலங்கு போழுதததே
விசயமுற வொருநோக்கார தீர னானே,
னுமபரவு மொட்டலரால் வருந்துறினுங
கிலேசமற்ப முறுவ துண்டோ 40

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம வற்புத
மாய் நண்ணு மேனுஞ்,சாலவத னதுவாய
மை தனையறிந்த மாதீரன் றனைம யக்கா,
கோலமடவரல்வேடங் குரம்பையின்மேலல
ங்கரித்துக கொளளா நின்றோன்,கேலவின
த தாற்றனைத்தே விடலையயா யினுமயக்
கக கிட்டா னீடே. 41

அகத்தினியைத் தரமேலா யிலங்குகின்ற
வானமவடி வாயநிற டோனே, யிகப்பொருள்
க டமினாளு முனபோல விசனமே யியைவ
தில்லை, யிகழ்ச்சியறத் தெய்வகதி யானிதி
யோரிடத்தூற்ற லிலம்பா டெள்ளோ, னுகத்
தின்னின்று முன போலெளிய னெனக்கருதிப்
புகனறுலைவ துண்டாங் கொல்லோ. 42

பெரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி
பெரியோனைப் பெருஞ் சாத்தக, குறிய
சுப குணங்களலங் கரிப்பனபோ லுஞ்சுயம்
வந் தோன்றா நிற்கு, மரையனவன் றனவய
னைய சுகிர்தனாயிருக்கினவற்காளானோரும்,
புரையறுமவ் வரையனையே தானே வந்
தொன்றிமிகப் பொலிவ ரன்றே. 43

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக முள
தாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடி
வாஞ்சி வேசதே சிகரெனச்சொல விகற்பஞ்
சேய்த்தா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையா
ய்த் தனித்தூறிரு மலமாதி விளங்குத் தானு,

யெஞ்ஞான்றும் பரிபுரண கேவலமாம பிரம
மே யாளு கின்றேன 44

சுமாதியவத தையிலுதிததொற் றைக்
கொம்ப னுபதேசஞ் சாற்ற லாலு, மமான
மயப பரமசிவேந திரனெனுநதே சிகவரியா
னனுளுஞ் யாலுஞ், சுமாவிருக்கச சதாசி
வமா தவ்னோதிவ வததுவிதச சுவைப்பூங்
கொததே, யெமாலுடைககு மகமுகமா மறி
வுடையோ ராதரததா லெயதற பாறறும் 45

சுததசதா சிவயோகி வரியானோ திய
விந்தத தூய நன்னூல், புத்தில முனடயோ
ராகுற் பவனோயக்கோ ரவுடதமாய்ப் புகல
லாகுங், கொததுறுபா தகங்களுக்கக் கதி
வாகு முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முததம
மா மாநகத வமுதந்றை குடமாமென றுரை
ப்பா மேலோர 46

துயயசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன்
வடமொழியாற் சொல்லப் பட்ட, செய்ய
வதது விதரசமஞ் சரிநூலேச செந்தமிழ்ப்
பாச செயது தந்தான், வையமீசைப் பொவி

கழனி மாநகர்வாழ சோதிலிங்க வடிவமான,
வையன்முத்தி ராமலிங்க குருபரனென்
னகமவாககு மமைநது ந்நறே 47

முறறிற்று

—❧—

சோநுபாணு சந்தானம்.

காட்சிமெயமமை மோகததாழ கலங்கி
யுயிராக ளிசசைவழித, தாட்சி யான சீவனெ
னத தன்னை மதித்துத தனையுணருஞ்,
சூட்சி யினறி மிகமெலிநது துயாகூபிறப்பி
லுழல்கின்றார், மாட்சி யான தனதுணமை
மதித்திங் குணாநதார பிறவாரே 1

பிறப்போ டிறப்பென றுரைக்கின்ற
பேதமெல்லா மனததளவாம, சிறகும்பரம
நிலைமாறித திரிநது பலவாப் பிரிததுண
ரும், மறப்பில் விளைநத சகமோக மாறறுஞ்
சுருதி குருவருளால், திறககு ஞானக கண
கொண்டு செகததைநோக்கிச சுகிபபோமே

சங்கற் பந்தான பிறந்திறந்து சரிககு
முடலா யுயிராகி, யிஙஙன் புலனாம பொறி

கரண மெல்லா மாகித தொழில்புரியுந், தங்
கும்பரம சிவன்முதலாத தானேயெல்லா
மசைப்பிக்கும், எங்குநிறைந்த பரம்பொரு
டா னென்று மசைவில் சாட்சியதே 3

நுன்னூர் விட்டு வழிதப்பித தகிமாற்
றங்கொணை கிழலபதிசு, நென்னூர் காட்டி
வாழ்வீப்பார் யாரேயெனனத் தளாபோதி
ன், முன்னூர் ரதூநீ முளைத்தவூர் மோகமகலக
காண்கென்னா, மன்னூர் காட்டி யருள் குர
வன் வழியே சென்று வாழ்வானே. 4

அனைய பிரமம் பூரணமா யசைவற்
றகண்ட சாட்சியதா, மினைய பிரம சங்கற்ப
மினையநத பெயரே சிவனாகும், புனையுஞ் சங்
கற பத்தியங்கும புவனமெல்லாஞ் சிவமய
மாம, நினையத் தகுமெய யுணர்வுடையோர்
நிறைந்து குளிர்ந்த மதியாலே. 5

முதத ருள்ளஞ் சிவமயமா மோகஞ்
சற்று மிலதாகும்,* பற்றுமபாச விலட்சண
மாப் பரமா னந்த வடிவாகும், சுற்று மூலக

சாலமெலாஞ் சொரூப மென்னக் கண்டு
ணர்ந்தது, சித்த சலனஞ் சற்றுமுரூர்
செறிந்தது சாவ மாததிகழ்வார 6

வதுவோ நானோ நானதுவோ வதுநா
னா லதற்குள்ள, திதமாஞ் சச்சி தானந
தச் சீமை யெனக்கிங் குளதாமோ, சதமா
யெங்கு நிறைநினது சததாந தன்மை யுண்
னோககால், விதமாம் புறச்சங் கற்பமெல்
லாம விடுததா லதூநீ யாவாயே 7

நிறைவா நினது சிற்சொரூப நிலை
யை மறந்து வெளிநோக்காற, சிறிதாயத
தோன்றி மறைகின்ற தேகநதான மயல
கொண்டிங், கறியாமையினா படுநதுயரமக
லப் புரண மேனோககால், புறஞமவிடயத
தேற்றமெலாம் போக்கி லதூநீ யாவாயே.

சுததி னுண்மை நன்றாகச் சங்கைதீர
வுணர்த்திடினோ, முற்றுந தானாய் முளைக்
கின்ற மோகத்தோற்றச் சகமாய, பற்றொன்
நின்றிக் காண்பானும பரவு காட்சிப் பொ

நுளியிடையில, சித்த மாக நடுகின்ற திகழ்
ஞா னம, ஞாந தெரிவாமே 9

சித்தின விலாச நன்றாகத் தெளிய
வேண்டிற் றிரணமுதல், வித்தி னுள்ளும
பிரமணமுதல் விரிந்தச்வ கோடிகளுந், தத்த
நிலையில் வளாந்தோங்கிச் சராசரங்க ளாய்
நிறைந்த, வத்த னுண்மை கண்டுமனத் தன
ந்தா னந்த மடைவாமே 10

சுறசின மயமாந் தனதுண்மை சங்கை
தீரச சாவ நற்குத், துச்ச வுலகா யுயிராகித்
தொடாகா ரணமாத் தோன்றி நின்ற, விச
சை வடிவாந் தனதறிவின் விரிந்த விலாச
மெனக்கருதி, நிச்ச யித்துப் பேரின்ப நிறை
வா முண்மை காண்போமே. 11

தானே தானாத திகழ்நிலே சர்வாத
தத்தின ராகமாய், வானே யசையமன
மாகி வளாசிற றறிவாயப் பலவடிவாய,
வானே முதல் வைம்பூத வயமாத தார தம
மியமாயத், தானே தோன்றி விளையாடித்
தானே கண்டு மகிழ்சருமே. 12

காணுமறிவேநீயென்றுங் காட்டு மறி
வே யாமென்றும், பூணுமாறிங் கெடுத்
துணர்த்தும பொருவில விசிட்டாத வை
தாதரும், நாணி வேரூய நோக்காத நலங்
கூட ஞானக் கண்கொண்டு, சேணின் றொ
ளிசுங் கதிரபோலத் திகழ்ந்தொன் றுகச
சுகிப்போமே 13

ஒன்றஞ் சத்தின் சித்தினிடத் துண்
டாஞ் சித்தஞ் சகமாகி, நன்றே பலவாய்
விரிகின்ற நாநா நாம ரூபமோடு, துன்று
ரோபப் பதிபலனந் தோன்ற வதனைச் சத்
தியமாச, சென்று தரித்துத் தாழாமே திகழ்
மே னோக்கிற் சுகிப்போமே. 14

சீத்த மிதயாம் பரததிடையே திகழ்
நேய் நிட்டை பெறு, மததன் னிலையி லா
னநத வகண்டா கார வடிவாவாம், சுததமாய்
சிதாகாயத் தொடர்பாயநின்ற சாதகத்தால்,
நீதத மாண நிலைமேவி நிறைநீ ஞாலகிற் சுகி
ப்போமே. 15

பூதா காய மனாகாயம பொருவிலசி
தாக்கா யமதாக, வேதா காய மூன்றினிடத
துணாவா கியஞா னாகாயம, வேதா திகளா
ல விளக்கியவா விந்நதெல லாமாய நிறைந
தாலும, போதா நினற திரிபுடியி னடுவாக
கண்டு புணாவோமே

16

அஃமவிருத்தி யாற்றேன்று மறிவான்
விடய மெனவிரணடின், புகல வொண்ணாச
சிவானந்தம புரண மாயொன ருய்நிற்கும,
சுகமா நாநா பேதமதாச சாரதாமாயும் விடய
சுகம், நிகரில பிரமச சாயையதா நிகழ்தல்
கண்டு சுகிப்போமே

17

காண்பா னாயுங் காண்பனவு மாகிக்
கலங்கா மெயஞ்ஞான, மெண்பா வனைகட்
கெட்டாதா யிருநது நிறைநத பொருளாகும,
மாண்பாயக காணும் பொருள்விட்டு மற்
றோ பொருளை நாடுமுனம், வீண்பா வனை
தீர் மெய்யறிவா மென்ன வாறிச சுகிப்போ
மே

18

காண்பா னென்றை மற்றொன்றாக்
கருதி மறந்து நினைக்கின்ற, வீண்பா வளை
யா மவததைகளை மேவிச் சுழலுஞ் சிதாபா
சன, பூண்பா வளையிற றேனறுபொருள்
பொருந்து காட்சி மிததையதா, மேண்பா
வளைதீர் முதலொளியை யிதயத தூன்றிச்
சுகுப்போமே 19

அறிவா னறியும் பொருளினிடை ய
ணுகு மறிவா னந்தமதே, பிறியா தொன்றா
யெங்குநிறை பிரமா னந்த லேச மதாளு,
சிறிதா முயிர்க டொறுமெனதியா னென்ன
ச செறிந்த பேரொளியை, நெறியே நாடிச்
சிறுதிதது நிறைபே ரினப மடைவோமே 20

இதயாம பரத்தி லுதித்தொளிரு பி
ணையி லாதம தேவதையைத, திதமா நோக்
கிச சிறுதிததுத தெளிந்தே காகர சித்தமொ
யும், விதமார் நாநாத் தோற்றமெலாம் விரிந்த
தனது லீலையதாச, சதமாதகண்டு கலங்கா
தே தனிவாழ் வதனிற சுகுப்போமே. 21

அறிவீற் சம்பா வனைமேவி நமலானந்
த சித்தியதாம், குறிதீர் தனதுண் மைய
நாடி க்கொண்டு சகததை நேருக்குங்கால, பிறி
தோரா பொருளும வேறுகப் பிறங்கா வனு
பூ, தியினுலே, வறிதே தோனறு மவிததை
ம்கட வளர்பேரினப் மடைவோமே 22

சுகல வுயிரி னிடத்திருநது தானே
சரிகு மியனமறந்தே, அகலித தேகத தள
வாக வறியா மையினுற றளாமயக்கில, புக
லுற றனந்த பேதமதாப் பொருநது ஜா
ல சங்கற்பம், மிகலுற றிடரின் மூழ்காமே
மெய்யா ருணாவீற சுகிப்போமே 23

பெண்ணைப் பலவா முருவாகப் புணர்
ததி விருப்பு வெறுப்புறலபோல, தன்னைத்
தானே வெவவேறுச் சமைத்துக் கண்டு
விளையாடும், எனனைத் தேகத தளவாக
யெண்ணுமோக மொழிவதனால், முனைப்
பரிபூ ரணநிலையின் முத்தியடைநது சுகிப்
போமே 24

இடையொன நினறி யெங்குநிறை
 யெனதா ரொளியின் மிளிரகினற, விடய
 மான தேகாதி விரிந்த வண்டப பரபபெல்
 லாம, திடமா ரெனது சங்கற்பச சித்திரத
 திற றேனறிமறை, சடமார லீலா பிம்ப
 மெனச சாட்சி யாகு ககிப்போமே 25

எங்கும யாமே நினறொளிரு மியல்பை
 நன்கு விரிததுரைக்கில, தங்குந தூல விடய
 மதைச சரிக்குங கனமேந தியததாலும்,
 இங்குத தூரத துளபொருளை யிலகுளு
 னேந தியததாலும், மங்குண் மறைந்த
 பொருளுள்ளலா மனனத் தாலுந தீண்டுத
 லால 26

இயாமே வி பு வா ம வியாபியுமாம
 மெய்யை யளகருங கருவியில, இயாமேயெ
 மை மதிததுணரு மேகசற்சிற சொரூபம
 தாம, இயாமே யெம்முள விளையாடு மிருத
 வனந்தா னந்தக்கூத, தியாமேகண்டு நிரந்தர
 மா யகண்ட வாழ்விற ககிப்போமே 27

அணுவக கணுவா யெங்குநிறை யாமே
யட்ட மூாததமதாம,கணித மிறநத வெல்லை
நிறை கருத்தாவாகி யாங்காங்கும், நணுகு
நாம ரூபதாம நாநா பொருளி னுடபுறணும்,
மணியி னொளிபோ லெமைககண்டு மாறா
வாழ்விற சுகிப்போமே. 28

இவ்வா றுமாநத வெனதொளியை யிர
விழுதலா வெப்பொருட்கும், தவ்வா மூலப்
பேரொளியாத தழைநதெல்லாமாய் நிறைந்
தமையால், அவ்வா'னெடுநதூ ரதததனை ய
ளாவினோகருங் சட்புலனால, செவவே நின்
றிகு குணாநதெங்குந திகழுமெம்மூட் சுகிப்
போமே 29

விடய நோககா லென துண்மை வெளி
யாகாது ஂடுங்காலம், மடமை யாலே பிறந்
திறநது மகிமா யையிலே சுழனந்'னோததுத,
திடமார ஞானக ரூருவருளாந் சித்தநதெ
ளிநது மேனோக்கிப், புடமா யெனையான
பெற்றதனாந் புரணவாழ்விற சுகிப்போமே.

இங்கித தேகத திடையன்றி யெங்ங
ங் கிருந்து மெனைநோக்கில, அங்கங் கியா
னே முதலாக வனைத்தி னுள்ளும புறத்து
நிகழ், துங்கச சுறகின் மயமாகத் தொடர்
பேரின்ப நிறைதலினால், சங்கை யின்றிச்
சாவாத்த சாட்சி யாகச் சுகிப்போமே. 31

சுரத்தி ரங்கன யாவற்றின சாரமான
வெமைப்பெற்றோம, தோற்று முல்க சாலத்
திற் குழந்த வினோதா டம்பரத்தின, குர்தி
ரமயா மெனவறிநது தொடருந் தியான
சமாதியதாப், போற்றுமெமமை யெமமுள
னே பூசித தினிது சுகிப்போமே 32

அறினா னந்தப் பெருவெளியா வராக
தவெனையான பூசிககச, சிறிதாமலாநீர் முத
லாய திரவியமபோ தாமையினால், நெறியா
ரிதய மறிவுசம சந்தோடமதா நிறைமலரா
ல, குறிவே றறகின் நெனைநோக்கிக் குன்றி
பூசனையாற் சுகிப்போமே. 33

தேகத தளவா வெனைககண்டு திகைத
தகாலத தெனதுநிலை, மோகததாலே மறை

ந்தருன்கூர் முதல்வன் குருவாய முன்னின்
மு, சோகந் தீர வெனை ததானா தூரியநிலையி
ற கூட்டியதால், தாகந தீரக் குளிர்ந்துள்
ளே சமபா வனையாற் சுகிப்போமே 34

நுனதா ரொளியின் விலாசத்தைச் சங்
கை தீரக் கண்டுகா, கனதா கமதா மாயை
மயல் கடந்து சனகன் மொழிவழியே, மன
தால விளைந்த விடயசக மதிப்பிலாதெல்
லாமொழித்துப், பினதா கமிலாப பெரு
வெளியிற பிறங்கல்போலச் சுகிப்போமே

சுகச நிலையைச் சாரந்துண்மை சாதித்
தற்கிங் கமையுமதோ, தருமுத தியிஞற்
சாற்றுமெனிற் சற்சின் மயமாஞ் சர்வார்த்த,
மிருமா மகததா மரசாட்சி மிளிர்மா போகப்
பேரின்பம், சுகமாய் நின்று சாட்சியதாய்த்
தொடர்பொன் தின்றிச் சுகிப்போமே. 36

தொடர்பொன் தின்றி யெனப்புகன்ற
சொல்லின் பொருளை விரித்துரைக்கில்,
இடர்தீர் யாமே யொருமுதலா யிரண்டாம்

பாகத் தனுமில்னும், அடர்பே ருருவ மோடு
 திகழு மனநதகோடி சித்திரங்கள், திடமா
 யென்னுட் டோனறிடினுஞ் சிதைவில
 படம்போற் சுகிப்போமே 37

நசன் முதலா யெப்பொருளி னிடத
 துஞ் சதசின் மயமாக, வாசமாகு மென்னி
 டததே வயங்கா ருயிரியான் யானென்னப்,
 பேசு மல்லால் வேராகப் பிரித்துக் கூற்ற
 கிடமுண்டோ, நேச மாகு மென்சார்பால்
 நிகழுஞ் சாவ மாசுகிப்போம 38

ஒன்றே பலவாப் பிரிந்தனந்த வருவ
 நாம மொடுவிளங்கி, நின்றே மறைந்து
 தோன்றிவளர் நிலைமாறாது பரம்பரையில்,
 நன்றே புணர்ந்த சங்கற்ப நயநதுதிருக்கூத
 தாடலதனை, இன்றே யென்னுட் கண்டுமகி
 ழந திணையில் வாழ்விற் சுகிப்போமே 39

தனனைத தானே வேராகத தகைநது
 தேகம் பாவனையால், பின்ன மில்லா வருள்
 வெளியைப் பிரிந்தே னென்று பலபிதற்

அம், முன்னை வினையி னொழிவதனால் முன
னின் றருளுங் குருவாக்கால், மன்னு நிலை
யிற பவமொழிநது மயலற றெனறாசு சுகிப்
போமே 40

கால தேச வத்துவெனக கருதும் பா
வா தீதமதாய், மூல மாகி யாதியநத முளைத்
தல வளாதல நாசமுறல், தூல சூக்க காரண
மாத தொடாபேருருவ மிலா துளநாம, நாலு
வேதப பொருளான நமைநாங் கண்டு சுகிப்
போமே 41

சுததுசு சித்தா னந்தமதாந் தனியா ரக
ண்டப பெருவெளியில், வித்தின மரம்போ
ன் மணிபொளிபோல விரிந்த புவுணப் பரப
பெல்லாம, சித்தத துணடாய விரிந்தொடுங்
குரு செயலை றோக்கிச சலனமிலா, முததி
பெறுமி, தேகமொடு முழுதுங்கண்டு சுகிப்
போமே 42

என்றுஞ் சலன மறுசாட்சி யெனவே
நிறைபென் சன்னிதியில், துன்று பலசங்

கற்பமதாத் தொடரும் சித்தத் துண்டாகி;
நன்று விளங்கி மேனமேலு நிகழுஞ்சகசித
திரங்களெலாம், நன்றுநோக்கி யருளவெ
ள்யே நாட்ட மாகச் சுகிப்போமே 43

இல்லை யிருந்தாற் காணோமோ வென்
பா மயலை நீக்குதறசே, நலலோ மொழி
யுரு சுருதி யுத்தி யாலே நணுகு மதுபவத
தால், எல்லோ ருள்ளத் தினுரிதைந்தவென
துசாட்சி சாட்சியதாச், சொல்லால் விளக்கி
னோமலலாற் சுமமா யிருந்தே சுகிப்போமே

காணோமில்லை யென்பாரைக கண்டே
யெமது புரணநிலை, ஏணர்கருவி யுடன்கூடி
யிங்ங னெவருந் தெளிந்தாயய, மாணா
விருத்தி கொடுபலவும் வகுத்துக் கூறி னோ
மல்லால், வீணே யுழைகரு மறிவிலா
போல் வினைய மின்றிச் சுகிப்போமே 45

சுவகற் பததால் வேறுகச்சார்ந்த பொ
ருளைக் கண்டிருந்தும், இங்குத்தம்மைக கா
ணோமென் றிசைப்பார் காட்டிந் தனைக கா
ணார், தங்கம்பணியா யிருந்திடவுந் தளாந்

தே யிழந்தே மென்பார்போல், எங்த
மிருந்து விளங்குமெமை யெம்முட் கண்டு
சுகிப்போமே. 46

கனவு போல நனவிடத்துங் கருது சங்
கற் பததளவாய், மனவா னகததே விரிந்
தொள்ளும மகததாந் சகசா லங்கனெல்
லாம, சனன மரண மிலாவெம்மிற் சார்ந்து
மறையுங் கற்பிதமாய், அனக வறிவு சாட்சி
யதா யமர்ந்து கண்டு சுகிப்போமே 47

அததன் சித்த விசசைவழி யடைந்த
வித்தே கம்பெறுமுன், சுதத மாய சிதாகா
யத் தொடர்பா யென்று மழிவிலனும்,
நித்தமாகு மென்னிடததே நிலவு சகத்
தோற் றங்கனெலாம், பததிடாய்ந்து மறைந்
திடினும பவமற்றென்றிச சுகிப்போமே.

பிறத்தலிறத்த லெனும்பான்மை பேத
மான சிதாபாசன், மறப்பில்வினைந்த போக
மலான் மாறாச்சுத்த நித்தநிறை, திறத்த
ஞான காயமதாத் திகழ்வேம் வேறாந் திரி

புடியில், நிறத்தகாட்சி மாத திரமா நிகழ்ந்து
குளிர்நது சுகிப்போமே 49

சுந்தத மெமழு ணீ ங கா த் தனியர
சாட்சி பெற்றோம், சிந்தனையொன்று மின
றிக் கிதம்பரமாகி நின்றோம், பந்தபா ரங்க
னெல்லாம் பரிசாலா சுமந்தளிககத, தொந்த
மொன றினறி கீதய தூரியவாழ் வதிறசுகிப
போம் 50

என்னிற்றோன்றி யெனதேவ லாளா
வெனது சந்நிதியில், டுன்னிச சமட்டி விய
ட்டியதா மருவுமையேழ் றததுவங்கள், தன்
னிற் சகல கேவலத்திற சகசவிநோத நடம்
புரிந்து, மின்னின மறைதல் சாட்சியதா
மெமழுட்கண்டு சுகிப்போமே. 51

தனமய மாக வெங்குஞ் சகஜநோக்
கம்மயப் பெற்றால், பன்மையா நாபரூபம்
பயப்பைய நீங்கிப் போகும், புன்மையா
மனோசங் கற்பம் பொருந்துறாச சலனந
தீர்ந்த, மின்மய மாஞ்சிற் சோதி வேற்ற
விளங்கு மன்றே. 52

மன்னுந தனது லீலையதா மருவு
மனந்த வினோதமதாத, துன்னுஞ் சிவேஸ
வரசுகமாத தொடருஞ் சித்தி நடந்திடவும்,
பின்னுமுணர்வின மையினுலே பேதசித்தி
பெறவெண்ணும, பன்னு மசுதத வாதனை
தீர பரமநிலையிற் சுகிப்போமே. 53

பரவியா பகததி லண்ட மெலாம
பயிலும பலபந் துகளாகத, திரமார பஞ்ச
மூத்திகளுஞ் சோநதுவினையா டரங்கத
தில, தரமாதேவா நரருரகா சாரத
நாளு வுயிராககுலங்கள், விரவும் லீலா பிம்ப
மதாம் வினோதங் கண்டு சுகிப்போமே 54

காலதேச வததுவெனக கருதாரின்ற
பாவனையில், ஞால மதனி லிததேகம
நணுகுநிலையை நோக்குங்கால், தூலஞ் சட
மா மிந்தியங்கள் சூககம மவததைகளின்
மாறும், சாலநுணிந்தா முயாசரிததுச ச்மித்
தல்கண்டு சுகிப்போமே. 55

தூலம்வியட்டி சமட்டியதாச சூழ்ந்தே
யெமதா டரங்கத்தில், சாலவெழுந்து பல

வேடந் தரித்துவினோத வாடல்செயும், மூல
மான விநதியங்கண முதலாயுழி யுழி
தொட்டு, ஞால மதனின் மாறாது நடிததல்
கண்டு சுகிபபோமே. 56

தலையாம் புரண சிற்சபையிற் சமைந்து
நடிக்கும் பலபிம்பம், நிலையிலிவையொவ
வோமுதலா நிகழ்தலவினோத மாத்திரமே,
அலைதீர்ச்சகசா னந்தமதா மமலநடன முண்
னோககிக், கலையாரொருள்யா மாயநின்று
கலங்காநிலையிற் சுகிபபோமே. 57

இந்தப் பரமா னந்தசதோ தயமா
யிலங்குபரஞ்சுடரில், தொந்தித திலகுஞ்ச
கததோற்றஞ்சூழ்ந்தகடலிலலையாதி, வந்து
தோன்றி மறைந்திடல்போன் மாயாமனோ
மாத்திரமாகும், சிந்தித்திடுங்கால் விவர்த்த
மதாந் திகழ்மா மறைவாக கியமிதுவே. 58

அருட்போ தமதா நிறைந்திருந்தே
யமல வதுபூ தியினுண்மை, திருத்த மாக
விளங்குதற்கே சித்தமொருப்பட் டிரைத்த
தலால், மருட்கே வலமுஞ் சகலமும்போன்

மாயாமே மாக மலாயையினுல, திருநகோடு
நாந்நிருசியமுந திகழ்தலெமமுட் காண
போமே 59

சீவ போதம போயருளார சிவபோ
தமதாத திகழ்ந்திடலே, யாவநீரு முத்தி
யலா லுணுகுஞ்சகல கேவலங்கள், ஓவற்கா
மோ வுடலுளமட டுநிகருந்ததவ சாட்சி
யதா, எவற்கரசா வீருந்தென்று மிறவா
தெம்மைக காணபோமே 60

சுததா சாமாநிய ககோடி தானு
மெனது சநநியில், விததாயத தோன்றுரு
சிறசததி விவிதநாநா சததிகளின், சிததாம
பல்லா யிரககோடி திகாந்தததுள்ள வண்ட
மெலாம்,முததாகார மாயநின்று மோகமின
றிக காணபோமே. 61

சுததுச சித்தா நந்தமதாஞ் சமமா
விளங்கு பரிஞ்சுடரில், சுததுசிததா நந்த
மதாச சமைந்தசீவேஸ் வரசுகங்கள், சுததுச
சித்தா நந்தமதாஞ் சகலவீரோத நடம்

புரிந்து, சததுச்சிததானந்தமதாத தழைத்,
லென்றுங் காண்போமே. 62

சததேசிததா யானந்தந தானாச சிவ
மாப்பறமாகி, ந்ததாந்தத பூரணமாகிழ்சா
வாரதத தாரகமாய, விததாரமதாஞ் சகச்வ
விவகாரமதாச சலனந்தீ, முததாகாரமாய்
நின்று முழுதுங்கழதல காண்போமே 63

ஞானாகார மாயநின்று நடிக்கு நமது
லீலையினில, ஞானாகாரமாத தோன்றிநடிக
குஞ்சீவேஸ் வரசகங்கள், ஞானாகார மாய
நின்று நயக்கும் விநோத நடம்புரிந்து,
ஞானாகார மாம மெமமுண்ணுகலென்றுங்
காண்போமே. 64

அறிவா னந்த விலாசமதா மழிவில்
பதத்தில யாமிருந்தே, அறிவானந்த விலாச
மதி லணுகுஞ்சீவேஸ் வரசகங்கள், அறிவா
னந்த சத்தியிஞ லனந்த விநோத நடம்
புரிந்தே, அறிவா னந்த சத்தினிடத தமர்த
லென்றுங் காண்போமே. 65

நீரணமுதலாக் கற்பநமீ ருசுததிகமுந்
தாவரமும், தரமாரெறுமபு முதலயானை
யீரூசு செறிநத சங்கமமும், சிரமாதியபா
தாநதததுந் திகழுஞ்சிருடடி சமதநாரம,
வரமாரமது சிறுசத்தி மகாதமியங் கண்டு
மகிழுவோமே 66

வகமாகி யாருயிரா யஞ்ஞானமுஞ்
னமுமாகி, போகமாகிப் போகியுமாய்ப்
பொருநதுசுகமுந் துக்கமுமாய்ப், கெமாகி
யெல்லாமா யிருநதநமது சிற்சொருபம,
சோகமடைதற் கஞ்ஞானந் துணையாவரு
தல பேதைமையே. 67

தானேபலவாப் பதிபலிததுத் தமைத்
தாம வெவவேராக்கருதி, தானேமறப்பா
மாயைவழி சன்னமரணசுகதுக்கம, தானே
கற்பித துவந்தூழி சங்கேதமதா வினையா
டல, தானேகண்டு சலியாது சமமா நிகழ்த
லற்புதமே 68

சர்வபிரம்மயமென்னசாற்று மகாவாக்
கியப்படியே, சாவந்நமது பாக்கியமாசு சம

மாயக கண்டு சுகியாமே, சர்வானிததஞ்
சடந்துகக்குஞ் சறமும் பயனின் நென
லிகழ்ந்து, சாவம பிறவிக கேதுவெனச் சந்
கிபபதஞ்ற பவமநமோ 69

அகப்பற்றகல்ப் புறப்பற்றா மனைத
னும் விடுதத வன்பர்ப்பலா, சகததிற்க்சகலத
தியாகிகளாச சரிததேழுததி யடைந்தா
லும், இகததிற்பொறியின் வயமாக விய
லுஞ் சவேஸ வரநியதி, யுகப்போ டிலகை
வினோதமதா யுணாவ தல்லா லொழியு
மதோ 70

ஏதுவிதியேவரவேண்டு மதுவேவருக
லிவ்வுடற்கு, ஏதுநீங்க வேண்டுமதோ வது
வேநீங்க விவவிரண்டின், ஏதுவாகு நியதி
யினா லியைந்தபகுதி நன்குணர, ஏதுவா
கும் புரணநிலை யிருந்தே காலங் கழிப்போ
மே. 71

ஏதேதினிதா வந்துறினு மேதேதிந்
யம விருப்பறினும், ஏதேதிடராய நோக
திடினுமேதே துள்ளித் தளர்வுறினு, ஏதே

து' மந்ரு சன்னிதியி வி ய ன ந விநோத
மாதோகதி லேத துகருஞ் சலன மின்றி
யிரவி போலக காணபோமே 72

தேர்த தோடும பெற்றிருந்த சிவன்
முத்தி நிலைமைதனை, ஊகத தோடுந் தெரிந்
துரைக்கி லுளதாஞ் சித்தஞ் சத்துவமாய்,
ஊகத சித்ய புண்டரிக வமல வானி னடித்
தமாந்த, சோசந தீரச சமாதியதாந தூரிய
வாழ்விற் சுகிப்பதுவே 73

எங்கு நிறைந்த தனதருளி லீலங்கு
கியேஸ் வரசுகதைச, சங்கை யின்றிச் சதா
நோகசிச் சலன மிலலா திருக்குநிலை, தங்கிப்
பரிபூ ரணச்செலவஞ் சாவ தலலா லுட
லொழிந்து, பங்க முறுதன் முத்தியதோ
பறற்ற நெனறும பிறவோமே. 74

பிறப்பு மிறப்பு மெனறுமிலோம பிறந்
தா லனஞ் விறப்புளதாம், மறப்பாம பந்த
முண்டாணை மயநீரமுத்தி பெறவேண
டும, சிறப்பிதேச மெதந்நீயோ திசுமு

மேமதாடரங்கத்திலு,⁹ ஆரபடொய வேடங்
கொண்டாடடடெகலாடெனறுங் காண்போ
மே 75

சங்கற்ப விகற்ப நீங்கிச் சகமெது யா
மா ரெனனெ, சங்கற்ப விகற்பத் துண்டாரு
சகந்தனில வேறன நெனறு, சங்கற்ப
விகற்ப மில்லாத சனைப்பர மாக நோக்கி,
சங்கற்ப விகற்பமிச்சாட சாதகார மடைவா
முத்தா. 76

மேலுங்கிழு மிடைநடுவும வியாத்த
நிருககுரு சித்தினிடை, ஞால முதற்பல
லாயிரமா கோடியண்டம நனிதோனறி,
தூலகூகக காரணமாத தொடர்பலபொருளி
னுட்புறனுய, சால நிறைந்த பேரறிவாச
சாட்சி யாதல சத்தியமே. 77

யானா ரிந்த வுலகமே திவைககு மூலப
பொருளேது, தானே தோன்றிற நெனி
னிதனை யியககுரு சத்தி யாரதென, வாரு
வீராரம பிழிந்தாவே யண்ணல குருவா

'யெனிடேதானறி, யுனாருடவி நீதானு
பென்னு முணமை விளக்குவரே 78

நற்சங் கததா விமமையினு, நனுகு' மம
ஈரப பயனபெறலாம, நற்சங் கததாற மூச
சங்க நணனு தசு, த, வாசனையு, ம, நற்சங்கத்
தாற பலபிறவி நனுகும் வினைகடாந்தகலும,
நற்சங் கததா விமமையினு நணணற்; கரிய
பொருளிலையே 79

சிறறம் பலமே யெவகுரிற்றந் திருக்கு
லிலையு கிததுணர்ந், சிறறம் பலமே யெவ
வுயிரக்குஞ் சித்த மா கி ப பாவனைபோல,
சிறறம் பல, தி லெவவெவையுந் திகழ விள
ங்கு மருபவததால, சிறறம் பலமே யானீயாச
சிறத்த சிவாகா மததாமே. 80

சித்த சாந்தஞ் சிதமபரமாந் தானே
திகழு மருபவததைச, சித்த சாந்த முளமே
லோர சிவோகம பாவிந் தடைகினரா.
சித்த சாந்தம் பெறவேண்டிற செறியுமபல
பா வனைநங்கிச, சித்த சாந்தஞ் சாதனந்தத
திகழ் மா நடஞ்சே வித்திடலே 81

ஐதீக தாமா யனாநதிருகக மெமத
யா சபபா மெனதககருதி, ஐதீக காக வசந
கரிப்பா மெனதககண டிகழுவார விடீராதிப
பார,ஐதுக குந்தா மாதார மெனடீவ வியநது
மகிழுவதலா, லேதுககுந்தாநு, சலன மீனறி
யிருந்திங் கெலலாங் காண்டாடீர 82

யுனமே யுலகாய விரிந் திருந்ரு மாயாத
டீதாற்ற மிகவளாநது,கனவு போல நனவில
வருங் காட்சி டீமாகச சிற்றறிவால, பின்னி
லுலகைப பிரிததுணருய் டீபதநீயரு டீபரறி
வாம, நினைவி டீலக பாயனையா னிலைபெற
றிருப்பா மேலோரே 83

அறிவிற சமபா வனைசாநதி சந்தோட
மதா மமலநிலை,நெறியே மனததை நிழுத்தி
யிவ ணெடிது விரிந்த சுகத்தோற்றம், சிறி
தாப்பெரிதா மேனோககிறறிகழ்வித துள்ள
முகமலாந்து, செறிபே ரினப யயமாகத
துகழநது சரிப்பா மேலோரே. 84

சீதத சாந்த மேசிவமாத திகழ்பே ரறி
வாம பரமநிலை, சீதந் மான வந்நிலையிற

சுவாநுபவமாசுகிததிருது,மெய்ததவின
சொலனபடுகு மெலாமருளு மெவவுயிரக
சூர் வைத்துச் சோக மோகமெலாம
மாற்றி நிற்பார மேலோரே 85

தேற்றறுஞ சகமோக ததின்வழித தொ
டருமிச்சா சங்கறபம,சாற்று மனமா யுயிரக
ள்ளுட் டங்கி நெடுங்கால வாசனையால,
போததற்கரிதா யிருந்தாலுமபெரிதுமு யன
றிந நூனமுறையே, தேற்று முணமை நிலை
யுணாநது தாகக லீணடுஞ சாதகரே. 86

முற்றிற்று.

உ

சொருபலக்ஷண விநுத்தி.

குருஸ்தோத்திரம்.

கச்சிதா னந்த தற்பர மூாததியாய
 இச்சா கிரியை யீடணை யிலராயக்
 கருணா கரமெங்க காட்சியிற் சிறந்த
 கனக சபைகருரு நாதஜைக் கருதும்
 மனக்கம லத்து வயங்குமெயப் பொருளை
 அனைத்தினு நிறைந்த வமலமாப் பிரபுவை
 திரிகர ணங்களாற் சோந்தவாக குரிய
 நிருவிகா ராதியா நிகழ்த்துதூற நெட்டுப்
 பொருவரு நாமப் பொருடனை விட்டு
 விடாதலட் சணையால் விளக்கியவ வருளாற்
 சடாதிவிட் டிந்திய சாட்சியா நிறைந்த
 மறையினுட் பொருளை வரனமுறை யுரைப்

பாம.

நூல்.

1. நிதித்தியாசன யுகதி

—•—•—•—

1. நிருவிகாரி.

நீதன் சதுட்டய சம்பன்ன னுன
 சறச் டனகுரு சமணடைந தன்பால
 அருட்தரு பாவவி காரமெவ னனமென
 சங்கர சாட்சாத குருவருள செயவார
 பஞ்ச கோசங்களிற் பற்றெறமக கிலதால
 சனன மரண விகாரந தவிர்ந்தேம்
 அன்ன மயமா மாகநா மனமையாற
 சடபா வமதாச சார்விகா ரமிலேம
 மனனிய பிராண மயமெமக் கின்மையாற
 பசிதா கங்கன படாதரா தெமககு
 மனோமய மினமையின் வராதுரா காதி
 விஞ்ஞான மயமு மினமையிற காத்நுரு
 ஆதிர விகார மறபமு மடையேம்
 ஆனந்த மாமய மாகாமை யினாற
 சுமுத்தி யோசத் தொடர்பெய்க கிலலை

என்னென்ற கோசத்த தியலுந் யாததம்
 ஆன்னவை தொழிலு மறிதரு ஞான
 சொருபணி விகாரனெனச் சொலுஞ்சுருதி.

2. ஞானசொருபன்.

ஞான சொருபஞ் செவ்வன மென்னிற
 கோசங் கனுகருங் குறிக்கொரு மவற்றின்
 பாச விகாரப் பற்றிலா தவைபுரி [லின்
 தொழிற் கும விலட்சண னாயிருந் துணாத
 யாமே யசங்கன ஞானியன் னுணர்வாம

3 அசங்கன்.

அசங்க நென்ப சறிதர வுணர்த்தின்
 நாம ரூபமா நவீல்கக திருசிய
 பாவா பாவம் பற்றலும் வெறுத்தலுஞ்
 சாற்று மலின வாசனைச சங்கமாந
 தோற்றுமுத் தேக கோசமைந் துந்தொடர்
 நிதிநா சங்கன் சிததா மெமக்கிலை [சன்
 சிருட்டியின் முன்பினுந் திகழ்சயம் பிரகா
 ஆதலின் யாமே யசங்கனென னுணர்வாய.

4 சு வயம்பிரகாசன்.

சுவயம்பிரகாசன் சொற்பொருள் யாதெனின்
 பரப்பிரகாசமாம் பரிதி மதிமினல
 தீபன் சததிரஞ் செறிநதிடு மனமுதற
 பத்தியிக திரியமாப புகலகப ப்ரகாசம்
 மாயா மயமா யாதலி னுனமா [ருகு
 இவற்றினுல விளங்கா தெவறறையும விளக
 சொப்பிரகாசமாஞ் சுவயம்பிரகாசன்
 நீயு மாமென நிச்சயித துணாமோ

5 ஷோபிபிரகாசன்.

ஷோபிபிரகாசமாத துணிதலெல வாறெனின்
 சுலாயமற நினைறித தானே விளங்கலின
 அன்ன கோசாதி திருட்டா வாதலின
 தனைத்தா னறியு ஷாபுவேண டாமையால
 அனந்தா னந்தசோப பிரகாசனு மாமே

6 அநந்தன்.

அவததையிற சுழல்வேற சானந்த
 மேதெனில, இகபர லோக விபைசித திக்
 காம, புண்ணிய பாபம புணாததிரு கரும

மும், பஞ்சகோ சங்களாற பயன்பெறச் செய்
தலின, சுசுதுக கங்கயிற் சுடினறிடு மவற்
றின, தொடர்பிலாச் சாட்சி சுதத சத்திய
னால, யாமே சத்தியா னந்தனை குணாதி

7 சத்தியம்.

யாமே சத்திய னாதலெங் ஙனமெனில்
அவத்தையிற் றேனறி யகலகோச மல்லன
காலகன் மததாற் கழிதரா வறிவியான
நிஷ்கிரி யனுமா நிறைவுறோ படிற்றாய்
ஆதலிற் சதாசத தியனென லாமே

8 நிஷ்கிரியம்.

நிஷ்கிரிய னாக நிற்பதெங் ஙனமெனிற
சுழுப்தி யவத்தையிற் சுசுமாத திரமா
இருதத லதுபவ மெவாகது மிவகுளதாற்
கோசகன மததாற் குறித்திடு சுசுசுக்கு
சாக்கிர சொப்பனந தனிலநு பவிக்கும
இவைககதிட் டான சாட்சியா முததன்
ஆதலி னிஷ்கிரி யனெனப் படுமே

9) மந்தந்.

மந்தநை மென்பதை முறைபெற
 வுணர்த்திற், கோசபா சுததாற் குறித்தகன்
 மங்களுக, காசறு சாட்சியாளு ஞானவத
 திசையினும், யானே சிததா யழிவிலனென்
 றுளு, சஞ்சிதா காமியந தருமபல மெனக
 கிலை, அகாசதா வாதலின முததனு மாமே.

10) அகர்த்தந்.

அகாதத வென்ப தறிதா வுணர்த்திற்
 சுபாநு பவமா+ ககிகரு ரிப் போதும
 கோசமோ சுததாற் குறிகருமெக கருமமும
 பாசில விலட்சண ஞமெனை மருவா
 கெயச தியாகியா நறைபரி பூரணன
 நெறபர சொரூபி செயலறு சாட்சியான்
 அகா மிய+ளு சிதமெனை யணுகா
 அபோகதா வாதலின அகாததனு மாமே.

11) அபோக்தந்.

அபோக்தா வென்ப தறிதா வுணர்த்தில
 இராகத் துவேஷத தியலபஞ்ச கோசம

பிராரத் தாநதரம் பிரிததகன மஙசுளை
 அருபவித திடுசலை யறிந்தமை சித்தியான
 தேயத தியாகியாத திகழந்தெலாரு செறி
 பற்றிலா நிருபபத திரவனா தவினால நன
 அபோகதா வென்பதற் கையமொன்றிலை
 , [யே

12 நிருவுபத்திரவன்

நிருவுபத திரவ னென்பதெவ வாறெனின
 மண்ண விடங்ககட மருவுறு முறைபோல
 வாத பித்த சிலேதமசம பந்தமாய
 வியாதிகள் பலவு மேலிய சூலமும்
 காம குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 சாந்தி தாந்தி யாதிசத குணங்கள்
 மருவிய விடங்கமும் வருட் ஜமதாம
 காரண தேகமும் கருதவைக குறுபிணி
 சிதாபா சனையுரு சேரா தென்னில
 சாட்சியாஞ் சித்ததனைச் சார்கிலா நோய்கள
 நிலைப னாதவின் நிருவுபத் திரவனே.

13 நிவேபன

கனம பரதவ கழனறிலா வெனகது
 ஸாலே பததுவம் நகழுகதலெவ வாறெனில
 ஆகா யுகிலா ரோபமாத தோனறும | தில
 நீலவன் னமபோ னிகழ்ததுமென னிடந
 தோசமுங் கோச விகற்பமுத தோனறி
 மறைதலத தியாச மாசிப பிராந்தியே
 பெயத்தி யாகியா நிகழ்வனோ படிநுய
 ஆகுநாச சம்பந தமதா கியயான
 நிலைமை யோததைத்தநாம நிவேப னுமே.

14 நிவேபநதா.

சங்கமுத றுடையனிரா சம்பநத னெனப
 | தென
 அவித்தியா மோகத தடைபளுச சோசந
 தவத்தினுஞ் சாடசி சைதனய மாடா
 அவிநாசி யான நிரந்தர வானமா
 திருசிய மாகத திகழ்தரா திருநதும
 அபரோடச மாகீ யவற்றொடுத் தொடக்கில்

கூடஸத மாகக குறித லுடப படுத லின்
நிராக்ம பஞ்சமா நிலைபெறு மனெற்

15 கூடஸ்தம்.

விவகா ரத்தில் விகாரியா மெனகரு
கூடஸத னாகுங் குணமேது குருபரா
ஆயோவிகா ரங்க ளனைததையு மாற்றி
பறபல தொழிறகும் பயன்படப புரியினுந்
தானொரு விகாரமுஞ் சாவில்கூ டம்போல்
என்னிற் சிலேஸ வரஜக மாயை
தோனறி யொடுங்கினுந் தெ டா டாப்னிர
ஆதமா வாதலிற் கூடஸத னுமே [விகார

16. ஆத்மா

ஒடும்பியா னாதம குணம்வருமா நெருன
தேதேநதிரி யாதி திகழ்கோச நாமமும்
தாரபுத் திராதியாச சாரபுற விடயமும்
வெவவே றுகி விளங்கிரு பறறினும்
யானென தென்ப தவததையின் மாறலின்
ஆவைககதிட் டான விலட்சண னுனமா

ஊமென்னும் பொருட் டு லடசொ ம் கி
நா துக் கா டு ளுண் டிதயஞ் ச மாதீவ

17. கிப்தேயாபிஷம்

நிதம்தோ டு மென்ன நிதம்ததவெங் றன
வாத பித்த சிலைதமா தியதொடா [மாம
தூலம்த கததினூடு சொடரிரா காரிய
செண்ண குணத்த விலிங்க தேகததினும
ஞானஞ் ஞானமா நவிலசீவ மூலமுரு
சடாசுட பூதபெள திகமாச சாரத்தல
சோடிமுண டவற்றிற் குகமா நிறைந்த
அப்பிர மேயஞ் யமைசிதா காயன்
பாததேதாவ மென்ன நச்சயித துணாமோ

18. அப்பிரமேயம்.

அப்பிர மேய னாவகை யேதெனில்
பஞ்சேந திரியம பகுததறி விஷயம் .
ப்ரமேய மெபபநிம் பேசமுட் கரணம்
மனததா லறிவது வருகால திகடுகள்
பாகியாக தாததிற பயிலிவற நினொழுழில்
பகுததறி வேததியன் பகாசிதா காசன்.

பிரதயட்சனாநீத ப்ரவ்லாப புரணை
 ச்சிதாநித சாட்சயப பதம்மயன
 எனபது சமாநியி னிருதுநல குணாத்

19 பிரதயகூடம்

சுபூசநியிற குனியன க்ருடாபாத யட்ச
 ஸ்ரோ, ப்ரபாகுண காரியாத் த வு மு ப பா
 ன்ருன, தவதநீன யானென தெனதனு
 பவிககையிற, சாவாபி மாலியாச சாதலக
 மீசனாக, தேகாபி மானியாச செபபுது ச்வ
 னும, பிரமகூ டஸதனாப ப்ரபிரு பொருட
 குங், காலமு மவததையு மாறினுங் கலக்க
 மில,சாட்சியாத மாநான சததா ம்நுமயன்.
 ஆமபிரத யட்சனென தனுபவித தநிவாம

20 அனுதவன்

தூல ஸூபியான குககணு வென்பதென
 கவாட்சத துறறக திரணு சாவ
 கதமா யிருப்பினுங் சட்புல னறியா
 ககனம போலக கருதொரு வடிவின
 ஆதிசூகக மானமா வாதல் 'னிநதியம்

ஆதிய தத் துவத தத் வினிச சீரன
 புதலி னன்னுவுக கன்னுவென வுணரவாய

21 அரர்மர்.

சீரர் யானெனை யாரீரியென தறிவ
 தென, ப்ம ம ஸ்ரத்தியாக சாவராக தத் தன,
 மார மூபங்க ஸ்ரநா பீபதமாம புருடமுட்
 கணமிகள ப்யாகிக னொனமும், உலகபா
 லகரு முயாவிராட் டாதியுந, துலகுக கும
 ஸ்ரீவஸவரத் தொகுதியுந, துநிகுண கற்பத்
 மாயா மயமாம, யானறி டொருளா யறிபடு
 முதத்திரால், அனூதரு சடகதுக கனிததி
 யங்கண்டம், இவைககதிட டான சிதஸூப
 ஸ்ரதலின, யாதொரு சீரமுங் கருமமு
 மெனக்கிலை, நிரீநதிரிய ஸ்க நக/சீரீயே

22 நிர்ந்திரியர்.

படைததுள விநதிய ம பயின்றில
 னென்பதென, பஞ்சேந திரியம் பகுததறி
 விடயம், ஒவ்வொன தேயலா லொனறை
 யொன றறியா, சாககிரத துளதாயச சுழுததி

யின மன்றதலீன, இனவசுருவ விகாசசங்
 டீகாசவ்யா பாயா, அந்நொருள யானபுக
 காலுமுண டதனூல, ஓடபிராணனு நர்
 திரியனு பாகனே

23. அபரணை.

புதிதா கங்கள பயிலவனப ராணமீனே,
 அன்னபா னுதுயா டெடபலா பலமுரு
 செனிததலு மரித்தலுரு செர்பலல்காரமு
 கணவினிறகட நடித்தலீவற தவதசையில
 மன்றபங் ப்ராணனு மதந்தனதொழிலுங்
 கணவினா சித்தாய்க கலககமில்பாடசியாம
 அமனச னுதலீன அபராண னுமே

24. அமனசர்

அனந்தசங் கற்பியா மனச னெனபதெள்
 ஒருகூத தாடிபல வேடமுற் றுடலபோற
 காமா தியகுணங் கலநதுறு மனமே
 கணவினில வெளச்சக மாசி நடித்திடுங்
 கணவினி னுடசக மாகிக் கலவகுரு [செயல
 சுழுத்தியிற் றேனரு தொடுவதுமிம மனச

'கண்ணொர் சாட்சி கருசரு ருடலன்
ஆதலி னுனே அமனச னுடம

25. நிநமலா

காவதா டல்னன்யான் சாறமுநாமலனெ
மண்ணினி லுலாபபு'மலஞ்சே ருதிய [வன
அபபுலி லுபப்பாடு மூத்திர மாதிய
அனலிற் புகைமுத லாகிய வசுள
வாயுவிற் பறபல வாசனை சலனமும
ஆகா யத்தினி லஹுசுரு னியமுள
மலங்கா யத்தில வருளுசிலேத மாதிய
லிங்கதே கத்தில நகழ்வகா மாதிய
ஞாளுஞ் ஞானம நல்தருஞ் சீவனிய
ரசனிற பஞ்ச கிரத்திய மயலவன
ஆதலி னுனமா வதிஷ்டான சுதத
ந்ருமல னென்ன நிசசயித தறிவாம

26. சுத்தம்.

வசுததனான சுதத னானவா தேற தெ
னில, வாஞ்ச சிரமும் வகுத்ததர் மங்களும,
அவைதரு நாகசொாக காதிய பலங்களுஞ்,

சேடமா மனந்த டேகாடி ஜனபங்களுடி,
 தொடர்ச் வாகுள துயருறு மலமாம,
 நிகழிக வதுககிரந நிகழ்ததவ தாரமும,
 பஞ்சகிரத நியங்கனும் பரமே சற்குள, ச்வ
 சங்கத்தாற றிகழ்புத மலமாம, இவைக
 கதிட் டானமா யிலங்கிய சாட்சி, எமம்ஸ
 விவாததமா யிவைகடி நிறபினும், அசுதத்
 மில புததனா னாதலிற் சுததனே

27 புத்தன்

புததனா னென்னப் புகலவதெவ வாரற்றுல
 பூதபெள திகமாப் புகலசூட படமலை
 ஆதிய வென்று மறிவரு சடமாளு
 சரீரத திரயந தருச்வன மாயையுளு
 சடாசட மாகிச் சரிகருமென சாரபால
 தனித்தனி விசாரித தாலவைக கறிவிலை
 எகசா வஞஞா விவற்றினை விளகுகும
 போதநா னாதலிற் புததனென் னுணாமோ

28 சர்வஞ்ஞன்

சர்வஞ்ஞ னென்னச சாற்றுவ தெஙங்னம
 திரிபுடி யாகத் தெரிதரு விட்டம்

• தூல சூகசுமங் காரணந் தொடாதரும
 மூவகை யவற்றினை மோகமா யறிந்ததும்
 ஆறியா ததுமே ஞானவஞ் ஞானமாம
 இரத்தியங் கண்ணஞ் ஜீவனிவற்றின் | குஞ்
 ப்ரவிரத்தி நிவரத்தமாப பேசுமெத தொழிற
 சமட்டி திரிபுடி சாட்சிமா நிறைநது
 முறதுமுற றுணாபவன யானலால வேறிலை
 ஆகலிற பரமா னந்தபூ ரணனயான
 சாவஞ்ஞ னென்னஈ சாற்றிடத் தகுமே

29 பரமாநந்தன்

பரமா னந்தனும் படியெனக் கருளினஃ
 சுகமதாகுகொண்டு தொடாமனை நிலந்தனம்
 அழிவுவத துற்ற வாயதது வேளையில்
 அவற்றினு மைந்த னதிகமாம் பிரியம்
 அவனினுந் தனதுட லதிகமாம் பிரியம்
 இரத்தியம் பிரிய மிவற்றினும் பிராணன்
 எனஞற் பிரியமா மிவைக்கெலா மேலாம
 ஆதமா பிரிய னழிவிலபூ ரணனாக
 கற்பாந் தததுங் கலக்கமி னிதத்தியன்

பராபா சம்புவா ம பரம்பொருளாகிய
பரமா னந்த பாசதிப னுமே.

30. சம்பு.

சம்பு வென்னுஞ் சததாராத மேசெனில
விடயஞ் சுழுத்தி மிகுசொர்க்க போகமும்
உபேட்சா சமாதி யுணர்வுறு நிதநிரை
இவற்றினிற் றேனறு மிலேசவா னந்தம்
அந்தக கரணத் தணுகாத்ம் பிம்பஞ்
சுகமாத தோனறி மறையுமித தொடர்பால்
அவைபோல யானனித தியமா காத
அசுலஞ் ஞாதலி னுனந்த காரண
சம்புவா மெனனச சங்கையற முணர்நி

31 அசலம்

அசுசரித திடுமியா னசலமென் பதுமென
சட்கோச தததுவச சரீரியாத திரியினுஞ்
சூகசூம தேகியாச சுலவினு முலகெலாம
அவத்தையின் விததையி னைசீவனாமினும
அவததையிற் சுழலசிதா பாசவி சிட்டஜுஞ்
சமட்டியாந் தூல சூகசூம காரண
சரீரமும் பூத பெனதிக விராட்டினும்

உண்டாண்ட வக ளனைத்திறுஞ் சாட்சியாய
உச்சவழி நிராகுண ன் சல்லு மாமே.

32 நிககுணன்.

கருந்தித் தன்னென் குறிப்பது மெங்ஙனஞ்
சகலவ குணநிற சாருமீ சனையும
இராஜச குணநிற சீவ சமடையுந்
நாமத குணநிற சாவொஞ் சகசதும
படைத்தவரித தகற்றிப் பஞ்சகிரி தியஞ்
[மசய
பிரதான யதிட்டப் பிரமமா யுகந்தொலும
அபரித சின்னமா யுனையும குணமிலா
நிருவி கற்பனுமா நிராகுணன் யாமே.

33. நிருவிகற்பன்

நிருவிகற்பமதா நிலைமையெவ வாறெனில
விளங்குந் மையேழ விகற்பத்த துவங்களுக
கப்பா லாகி யவைக்கதிட டானமாய்
அதது விதசின் மாதநிர மாகுநாய்
அவற்றொடுங் கூடினு மதீதபாக தன்னினும்
விகற்ப மற றொளிரும வெயிலபோல விள
[ங்கி

படிகத தெத்திரந்த பறபல நிழலபோற
 பறறினும பறருப் பாணமை மாருது
 தசதுவ வுபாதுதீ சதாங்ரா காரண
 ஆதலி னுனிரு விகற்பனு மாமே

34 நராகாரன்

நராகா ரமதாய் நிகழ்வகை யேதெனிற
 சிதாகா யமதாச செப்புமோ வேதம
 நாம னுப ரகித மமூததம
 எனறதோர வேத மிப்பரம பொருடரு
 முன்னிலை பின்னிலை யுள்ளிலை புறனிலை
 சாவ வலத்தையிற சாட்சியாஞ் சித்தாம
 எனறொரு வேத மியமபிய மறறும்
 எதென வறியவு மறிபடா ததுமல
 இவ்விருவகைககய லிருந்தெலாம விளகும்
 ஆறிலே வடிவமா ந்றைபர மென்ன
 மற்றொரு வேதம வருத்தமை யாலே
 தொண்ணூற் றைந்து லட்சயோ சனையில்
 இருந்தொளி பறப்பு மேகலான் கதிராம
 ஆகித்த பிம்ப மறிசிதா பாசனை [டினுங்
 லானகொடு வெட்டினும் மன்கொடு வாட்

கைவருத தமலாற காயமோர் சிறிதுருன
 எண்பபல சுருதி யுத்தி யநுபவம
 ஆகவ நித்திப முததன மாநலிள்
 ஸ்ராகார னென்றே நிச்சயித் துணாவாம

35. நித்ய முத்தன்.

பெததன னித்திய முததனம் வகையெது
 கருமநாண டப்படி காததனப் போகதனத்
 தருமா தருமச சராபுள் னாகி
 ஜீவனச சனன மெடுககுமென் றுரைக்கும்
 உபாசன காண்ட முரைக்குமப பிரமாதா
 மாயா கன்ம மலசம் பநதமாய்த
 தோன்றிய ஜீவேஸ் வரஜக மூலமும்
 யாதென விசாரித தறிதர வுணர்ததும்
 ஞான காண்டமஞ் ஞான விசிட்டனுக்
 கன்னிய மான வகண்டமாம பிரமம்
 பநதமில் சுதத பரமசை தனயமாம
 அனாதி முத்தன் யாமென வறைதலின்
 நித்திய முத்தனம் நிச்சயித் துணர்மோ.

36. அந்நித்தம்

அந்நி முத்தி னு யமைந்தவா நெருங்கண்
 ளாயா கறபித ன்னெனுஞ் சுகத்தும்
 றாசனுங் குளனா யிலங் குழை மூதத்தியு ம
 அளித்திடு முத்தி யரித்திய மாதலின்
 பிறந்திரந் துழலும் பேதமு டைத்தாயுத
 துன்பமவிட் டகலாத தொடர்புந் தாகும்
 ஆதலி னவற்றிற் கதீதமாய நீகடிமில்
 தானே தானுஞ் சச்சிதா னந்த
 தற்பரம பாமெனச் சாத் திரத துணாந்து
 ஐயெழு தததுவத தப்பா னின்ற
 நித்திய சாட்சி நிரந்தர வச்சுதன
 ஆதலி னாலே அந்நி முத்தனே

37 அங்கதன்

அச்சுத-னும்பெய ரருத்த முறைகளில்
 நழுவல சுதந்நு வாமையச் சுதமாம்
 ஆறுதத் துவமந் துல்தா றுணடில்
 குசகும் மிருபதுந் தொடர்புந் மைந்தும்
 பரையத் தநித்யிய பேசிவைக் காத்தியம்

அவிதாத மாயை ஓவேச னென்ப
சத்துவ விசாரந தலைபட்டின் மறைந்துபோ
சுச்சிதா நந், ததபர மெனறும [ஞ
நுபூஷா நிததியம நாமா யினதால
கேஷததிரக கியனச சுதனெனத தோவாம.

33 கேஷததிரக கியன

கேஷதரக கியனெனச செபப்ப தெதனூல
மூலாஞ ஞான காரிய மான
சாரந திரயம் கேஷததிர மென்ப
இவற்றினினறறிடவன கேஷததிரக கியனும்
காரியம பொய்யெனிற காரண மதுவே
ஆதவி னஞஞா னநதனை யுணாததில
நீயுரை பொருளறி யேனென லபாவ
ஞானமே மூலாஞ ஞானமா நவிலவா
அறிபொரு ளாயிருந த்றியே னெனபதில்
அறிவறி யாமையா மனாதியா மோகம்
ஆதமா ரோப வாபாச மாதலின
நானெனத தேகா தியைநவின் றுழன்று
பூாவதே கான்ம புத்தியே மேன்மேல
வருத்தக வானம வாசனைப் பிராத்தியாந

தேகமுந் தேகவஞ்ஞானமூ லங்களை
 ஆயாதறி யதிட்ட வானமசை தனயமே
 மனோவாக ககோசர மானமிய மதஞற
 கேசிதரக கியனெனச செப்பு வ சுருதி

39 மனோவாசாமகோசரம்

சுலன மனோவா சாமகோ சரனெனல
 ஸுருதியங் சுரண மிவைகளாற காண
 மெய்ப்பொரு டனனை விளக்கிய பெயராம்
 ஆதலிற் சூனயம தாகுமோ வென்னில
 அஸ்தி டாதிப் பிரியமென றனநத
 மறைநனி புகன்று மதிததுணாந தமைநது
 மௌனமாக காட்டி மற்றுநீ யநதப
 பிரமமா மெனனப பேதமற றுணாததலின்
 அவத்தை மூனறினு மறிந்துரை யிந்தியம
 மனமன் வயவெதி ரேகயுத தியினுன
 மறைதனு மெழுதலு மதிததுணா சாட்சியே
 யாமென வனநத மறைமுறை யிதெலின
 அவ்வியா கிருதனா மாதவி னுலும
 அலைமனோ வாசா மகோசர னுமே.

40) அவ்வியா கிருதனென்

அவ்வியா கிருதனென் றரைபெயர்ப்
பொருளெனது, செவ்விய நாம முருவொழி
கிகழ்ந்து, விவகரித் திவ்வது வியாகிராத மெ
னப, அவையிலா ததுவே யவ்வியா கிருத
நாம, பிரமமென றுரைசெயும பிழையினு
மறைகள், ஜகதகா மணம்தைச் சாங்கியா
முககுணப, பிரகிரதியேன பாரிது பேத
மாய நீங்குகாற், பிரதானமே காரண மெனப
பல பேசுவாரா, ஆதலிற் சாவ சத்திச் சம
தானு, சிறபா மாகித் திகழ்தரு பிரமமே,
அகடிர மாகி யமைந்துமே நின்றலின, அவ
வியா கிருதனென் றறைநதிடப் படுமே.

41) அகடிரம்.

அகடிர மெனன வறைபொருள் யாதெனிற்
கடிரமெனல நாச மகடிர நாசமில் [றுவ
பொருளெனப் படுதூ ருணடினிற் பொன்
ஆலமே பிரளயத் தொழிதருஞ் சூக்கம

ஞானோதயத்தி னமுவுநா ரணமும
 போனசியாது பொருந்தவைக கதிஷ்டமா
 ப்ரமமே யகூர மெனப்படு மேலுரு
 கூரமெனல வேத மகூர மதனபொருள்
 ளனுமருத தத்துணம் மாமசன் சங்கை
 மனுடன முதற்பிர மாந்த வானந்தம
 தருந்தார தமமிய கன்மம் விநிகரும
 அந்தாகக தாவர ஜன்மபரி யந்தம
 வருதுக்க தாரத மமீயக்கன மங்களை
 விலக்கிய வேதம் மெய்ப்பொருட் கலவோ
 ளனப்பல திருசிய நாமரு பமதாரு
 ஜீவேஸ வரற்குளே நிகழ்ந்து மறைந்துபோ
 விவித சங்கற்ப விகற்பமில் நிஷ்கிரிய {ம
 சுதசித தமதாரு சுத்தவான் மாடே
 சொருபமி லதனாற சுகாசுகந தாககா
 கமணிம புருடனென் றுபந்தத தியம்பும
 அம்மகா புருடனை யறிந்தவ னாதலே
 திருக்கெனும் சாவ சாட்சிசிற் சொருபம்
 ஆகவுத் தரம் மாமசனட் கூரமென
 சகலசங் கைகளுந் தகைந்துரைத ததுவே.

42 திருச்சு

திருக்கெனும பதப்பொரு டெயர்ந்த
 டுணாத்நினை, அற பொருளாயவழிபதமெய்ஞ
 டுணை, அதனீற ஸ்ரேனறிய வகண்ட சங்
 கற்பமே, ஸ்ரீவேசவாஜக மாகிய திருசியட,
 அனைத்தையும விளக்கு ந்ராலமப வான்மா
 எனபபுகல சுருதிசித தாந்தமஃ திதுவே
 மீதகமே யானமா செறிப்பாக மோக்ஷஞ
 மோகமாந துன்பந தொடரநக கமதாங்
 காரணப்பொரு ளவே மூளத்தனுங் கட்டுரை
 ப்றறையெற முதலென்ப பேசுமலோ காய

[தன்

தேகநின் றிந்தியஞ் செறிப்பொரு ளறிதலின்
 சந்தவீந தியமெனச சாருவா கனசொலும
 லுந்திரி யங்களுக் காதியாம பிராணனே
 ஆதமா வாமென வறைவாதத வாதியா,
 சரீரேந தியமுயிரக் காதியா மனமே
 பந்தமு மோக்ஷமும பகாதரு காரணம
 மமேஷபா வுணையே வடிவமா மென்றும்
 'சேதமே' தலன்மன தேதிரு² கென்னும்

உடாசன றனைமழுத தோது தாரகினை
பகுததறி புநதியாற படாமன நடித்தலின
ஃதமா புநதியென றவனரனைபபெளத்தன்
சுபுத்தியி லொன றுந தோனறா திறத்தலின
குன்யமே யாதமா வெனசசொலு மவனை
அவித்தியா விசிடட சீவனாத மாவெனப
பட்டா சாரியா பகாவாபற பலரும [மாக
கொண்டசித தாந்தவ குறிககொளா ரோப
கண்டவந தகரெனக கருதின ரெனமதி
எண்டகு வேதாந் திகளிவைக கங்ஷ்டமாரு
சச்சிதா னந்த சாட்சியர் மெனபா
அவித்தியா விசிட்ட னவனுடன கூடி
அறிவாய்ப புந்தியா வகனமன மிந்திய
சம்பந்த மதாயச சரீரமாய விளங்கி
ஞாயசந் திராதி துனை கொடு திருசிய [ல
பிரபஞ்சத தோற்றம் பேசுசொப் பணமடோ
அறிவினிற றேன்றி யடங்கனு பவததல
ஆதமா பிரத்தியக காகிய திருசுகென
நிச்சயித தகண்ட வறிவுரு வாகச
சுருதியாற் குருவாற சுவாத்மனா யுணாவாம

43 பிரத்யகீது.

பிரததியக் கென்னும் பெயாப்பொருளயாது
 உண்ணுட்டதத விருத்தியாலுணாபொருள
 அவ்வாத மாவே வவிததையைக கூடி
 ஜீவாத மாவாந திகழ்கர ணததொடும
 பிரமாதா வாமபின் பவன்பொறி யைநதின்
 கூட்டுற வாலே பிராணனாங் கூறவன்
 வெளியெனுமபிராகு விருத்தியானோக்கிச
 சாவப்பிர பஞ்ச சாட்சியாந தேவா
 மகேசவா பேதமு மதிததுணர் சாத்திர
 ஆததப் பிரமேய மறிந்துவழி பட்டுப
 புருஷாதத மோட்சம பொருந்தியா னந்த
 நித்திய பூரண நிருமலான் மாவைத்
 தானென வறியத தருமெனும் வேதம
 வாககிய வழியே மருவு தசேநதியங்
 கரண னானென்னக கலங்கல்பல் விடயம
 எனதெனு மோக மியாவையும் விட்டுப்
 பிரதயக விருத்தி யெனுமபெயா பெற்ற
 தனையுணா லட்சண விருத்தியாற்சாராநது
 யாமே யேகசின் மாததிர வறிவென
 ஊகமா யுணாந்திங் குளங்குளிர்ந தமைதி.

44 சின்மாத்நிரமே.

சின்மாத திரனெனச செபபிய தெநாநம்
 லுயற்கை யறிவ திலாசசடப பிரபஞ்சம
 செயற்கை யறிவாற் றிகழ்சரீ ராதிய
 மூன்று தனுவையு முறையுண ரியற்கை
 ஆறிவா யிருந்தவை விளக்கியுந தானே
 தானாய் விளங்கிச சத்தெனப் படுமசால்
 யாமே சின்மாத திரமென லாமே

4⁵ சத்து

சத்தியா மென்னச சாற்றலெவ் வாறருல
 அவததாத திரய மவறதுருண் ணூட்டமாய்
 நானெனத தோனறெழு நான்குதத துவவ
 [கரும
 வெளிநாட் டமதாய விளங்கேழ்தத் துவம
 ஆகிய முப்பா னேந்துநின் றெடுங்கினு ம
 அழிவறு காலா தீதமா யமைதலின
 யாமே நிர்ஸ்வர சத்தெனப் படுமே

46 நிர்ஸ்வரம்

நிர்ஸ்வ ரததுவ மேமையே தென்னிற்
 சிருட்டி திகிசங் காரமுத தொழிலும

திராபு வழுமனு கிரகமுஞ் செயயும்
 பிரமா நியவைங் காரணேசு வரரும
 வைஸவ சூத்திர வந்தரி யாமியுங்
 காரிய வங் பரமாங் ரைவரும
 விராட்டோ டிரணிய கற்பவவ வியகதனும
 அவ்வியகத சுதத பேதசத திகளுஞ்
 சமானமா மிவாகஞ்ச சரிஞான யோக
 சம்பந்த மாய விநாயகா சண்முகா
 முதலா முபயோஸ் வரமுது பேதமுந்
 தவ ரிகு நக்தி சண்டேச ராதிய
 மகாயோகி யாகஞ் மாதார மாகிய
 மாயா சததி விசிட்டமா நமமிற
 சததிகள சததி மானகளா மிவரெலாந்
 தோற்றவிற பஞ்சகிராததியந் தொடாதருந்
 அண்ட சிசசீவ னிசீன மாமே.

17 நிச்சீவன்

நாசசீவ னுன வெறியெது புகலெனில் [மே
 அவிததை யிறயிரதி பல்யாதமசை தனய
 சிதாபாச சீவ னுகச செனிததுச
 வெகறிகு சியஞ்சத தியமெனத் திகைத்தல

நாலேழு தத்துவ நானென மயங்கல்
 கன்மா கனம காததபோக தாவெனல்
 தானு மீசனும் வேறெனத் தளாதல்
 சேதன னுநனைத் தேகியென றறிதல்
 ஆகிய பஞ்சப பிராந்திமோ கத்தாற்
 சுகாசுகத் தழுநதிச சோகமே விடகிச
 சாதன சதுஷ்டய சம்பனன னாகி
 சீவகா ருணய மீஸவர பகதி
 பாசவை ராககியம பரமமா ஞான
 விசாரணை யான்மனோ விகற்ப மொழிந்து
 சிரவண மனன நிதிதயா சனததாற்
 சமாதி சாட்சாத கார மீடைந்து
 சீவபா சங்கெடப் பீமபசே தனமாயச
 சீவன் முததனாயத் திகழ்தலின யாமே
 நிஷ்ப்ர கிாநியாம் நிாசசீவ னாமே.

48. நிஷ்ப்ராகிர்தி.

நிஷ்ப்ர கிாநியென நிகழ்த்துவ தென்னோ
 சதத்துவ குணத்தி லீசனு மிராஜதந
 தன்னிற சீவ சகாகோடி சங்கமுந்
 தாமதந தன்னிற பூதபௌ தீகமுந்

தோற்றமா மாயாப் பிரகிதி தொடர்தலின்
 பிரமநிஷு ப்ரகிதி யெனும பெயாபெற்ற
 தாயினுந் துவிதத திரகிட மாகிய [கு
 தென்னெனச சாங்கிய னிசைதத சங்கைக
 இரசசுவீற் காணலிற சாபபநீ ரினமைபோற்
 கனாப்பிர பஞ்சங் கண்டுண ரறிவலால
 அற்பமு மிலாமைபோ லகமுறு சாககிரம்
 அறிவினிற றேன்றி யகலபிர பஞ்சமும்
 அறிவாம் பரமாத மாவெனத தனைததான்
 கண்டவ னனறிவே நின்றெனும வேதம்
 அறைதலி னாலசங் சூரியாய நின்ற
 நிஷ்பர கிதியென நிசசயித துணாதி.

49. அசம்சாரி.

அசம்சாரி யாக வறைதலெவ் வாற்றால்
 மாயா கற்பித மாகிய சகத்தில்
 வருணா சிரம பேதமு மதற்குள
 தாமா தாமந் தருசொக்க நரகமுஞ்
 சேடமாய நினற ஜெனன மரணமுஞ்
 சம்சார மென்னச சாற்றிடு பநதமாந்
 தேகநா னென்னச செறிமோக மினறிச

கிறசு — பேதந தெரிசிதாபாசனும்
 அசமசாரியென்னி லறிதருசாட்சியாய்
 அபெததனா யெனறுநின் றறிந்திட லாலே
 அசமசாரி யென்ன வையமற் றுணர்மோ

50 அபெத்தன்

அபெததனா நிலைமை யாதென வினவில்
 பெததனே கட்டுப் பட்டவ னபெத்தன்
 கட்டுவிட் டினபக் காட்சியா நிறைந்தோன
 தனைமறந தாகந தனைத்தா னென்று
 தாமா தர்மந தையபய 'மில்சசை
 காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 கருதுறு பாசம தாத்தனைக கட்ட
 தேகாபி மானவஞ் ஞானத திருடனும்
 சுகாசக சன்மத தொடர்பினாற் கலங்கித்
 தாபத் திரயத் தாற்றளர் வெய்தி
 பிரமோ பாசனை யாற்பேத நீங்கி
 அகண்டா னந்த நிரவய வனுமாய
 நிறைதலி னபெத்த னெனத்தெளி தரவே.

51 நிரவயவல்

நிரவய வனுமாய நினறமையேதெனிற
 கரசர னுதியாற் கவின்கொளதே கததுக்
 கன்னிய மாஞ்சிதா காச வடிவாய
 அவததாத திரய சாட்சியா மாதலின்
 தனதேனப் படுமோ ரவயவ மின்மையின்
 அசததாஞ் சகநதனி லாரோப மாதலின்
 அபரோ க்ஷணுந்ர வயவனு மாமே

52. அபரோக்ஷிள்

அபரோட்ச னென்னு மாததமேதென்னிற்
 கன்மகாண் டததிற் கழறிரு கருமமும்
 அவற்ற லடையனு போக பலன்களும்
 பத்திகாண் டததிற் பகாதெய வங்களும்
 பிரததி யட்சமின்றிப் பரோட்ச மாதலின்
 ஞானகாண் டத்தி னவில்பர மர்தமா
 சுருதியாற் குருவாற் ரொடானு பவததால்
 உபதேச மாததிரஞ் தானு யுணர்தலின்
 சுவய மபரோட்ச சுகவடி வாமே.

53. சுவயம்.

சுவயமெனச் சொல்லுந் தொடர்பியாதென்
 தானே தானாய விளங்கலிற் சுவயமாம[னில்
 அஞ்ஞான தசையி லன்யமா மேழும்
 ஞான தசையினி னவிலுநா லேழும்
 ஆகிய முப்பா னேநதுதத் துவத்தினுந் ,
 தானே யகேய தத்துவ மாதலின[ணாமோ
 சுவயமாந் தனிப்பொருள் துணிந்துநன கு

54. அகேயன்.

அகேய னென்னு மருததமே தென்னில
 இதுவெனத் தள்ளுவ கேயம கேயங்
 கொளப்படும் பரமிரு குறியுரு வுடையது
 மூர்த்த மமூர்த்த மெனச்சொலும வேதம்
 அல்லவீ தலலவீ தெனுநேதி வாககியந்
 தள்ளுவ மூர்த்தமோ வமூர்த்தமோ வென்
 [னில
 தூல சூக்குமப் பிரபஞ்சமே மூர்த்தமாஞ்
 சத்திதா னநத வாதமா வமூர்த்தம்
 பரமார்த தததைப் பகுத்துணா சுருதி
 உத்தி யறுபவ மொத்திது பாம்பல

பழுதையென் றுணர்தல்போற பகாபிர பஞ்
விடயமே கேய மெனநேதி செயது [சம
நேயமாந் தானே பரமார்த்த மான
அநுபா தேயனு மாதவி னாலே
அகேயனா மெனபதற கையம நிலையே.

55 அநுபாதேயன்.

அநுபா தேயனா னானவா நெங்ஙனம்
தேடிய பொருளுபா தேய மெனப்படுந்
தேடிய தானே யநுபா தேயனாவ
கனமகாண டப்படி கருதுசொக காதிய
போகம விருமபிப் புரிநிதத நைமிதத
காமிய மொடுபிராச சிததநாற கருமமுஞ்
சாங்கமா யதுஷ்டித தவரவை சார்வா
பத்திகாண் டப்படி பதமுத்தி வேண்டி
சமய விசேஷ தீட்சா சுததியான [னோர்
மந்திர நந்திர யந்திர மரபொடு
குருவுப தேசக குறிநெறி வழாது
பூசை தோத்திரந தியானபோ சனமுதல்
முறையே சாங்கமாய நெடுங்கான் முயன்
தேவ சாட்சாத் சித்தியுண்டாமெனும்[ரூல்

ஞானகாண டபபடி நவையறப் புகன்ற
 நிதயசா யுசச முததியி னிலைபெறச
 சாதன சதுட்டய சம்பன்ன னாகி
 சிரவண மனன நிதிததியா சனததாற்
 பாசமாம பிரதி பநத நிவிரததியால்
 தேடிய பொருடா னாகத திகழ்ந்து
 சச்சிதா நநத சாட்சியா நிறைதலின்
 அப்பிர விராதத நநுபா தேயனே

56 அப்பிரவித்தன்.

அப்பிர விராதத ஞானமை யுணாததெனில
 பிரவிராத்தி தொழிற்பட லப்பிர விராத்தி
 தொழிலொழி வாகுந தோன்றிய மரககலம
 நடதது மிகாம னுடிய கரையில்
 மரமுதற் பொருளோ டுவதெனக கண்டும்
 உண்மையில் மரககல மோடித லுணாவன்
 கப்பலிற் படுததுக கணவளா போதினுரு
 தீவாந தாநதான செலல்பிழை யாமைபோ
 இகபர சித்திகட் கியலகங் காரி [ல்
 நாலெழு தத்துவத தொடுநடந தாலும
 அகமுக மாகி யமைந்திருந் தாலும

பிரவீர்த்தி நிவிராததி பேதமா மிவறறின
சாட்சியாத தொடக்கறு சனமாத திவமாரு
சிவமா தவிறறிக பூப்பா விராததனே.

57 சிவம்.

சிவமெனும் பொருளெது திருத்தமா யரு
[மௌனில
நாலாம பதமென நானமறை நிகழ்த்துரு
செறிதரு சாககிரரு சொப்பனரு சுழத்தி
ஒன்றினி லொன்றிலா மாயையா யொழி
[தரும
பரபஞ்சமூன் றினுக்குரு சாட்சியாக தூரியம்
சுசாதி விசாதி சுவகத பேதமிலா
அதவய வமிராதசின் மாததிர மசனாற [மே
சிவமென வனாநியாத திகழ்தொளிர தரு

58 அமிர்தன்

அமிராதன்யா மெனனு மருத்தமே
தென்னில், அழிபொருண் மிராதமஃ தில்ல
தே யமிர்தமாம, யோகா மிர்தமஃ துண்ட
மா யோகியுந், தேவா மிர்தமஃ துண்டிறை
தேவரும, பிரளயாக தததுப் பிரிந்தழிந

தொழிதலால், அநந்தா னந்த வான்மா நித்
தியன, அருபனா மமிாத னழிவில னாமே

59. அருபன்

அருபனாய நின்ற வமைதியே தென்னிற்
புலனா லறிபடாப் பொருளாரு பமதாம
பூத பௌதிகப் பொருளுரு வுளதாம் ,
அவைகளைக் காண்பொறி யருபமென் பார
இந்திரி யங்களை யியக்குறு மனமும் [சிலா
சஞ்சல மனதைத் தகைநதுணர் புநதியுங்
காததபோக துருவைக கண்டறி விசிட்ட
அருபமாசசிற்சில ரறைஞ்வரவைக்கும் [னும்
மூலமாம் பிரகிருதி யெனச்சிலர் மொழி
இவைககெலாஞ்சாட்சி சாநதபூரணனே [வார
அருபனா மெனப தனாதிசித் தமதே

60 சாந்தன்

சாநதனா மென்னச சாற்றநு போகமென
அரணியிற் றேனறன லரணியுந தகிததல்
சாததிரவிசாரநதலைப்படுமவிவேகம [போற்
அகண்டா கார விருத்திஞா னமதே
ஃரம்பொருட் கயறபிர கிருதியிற் பலவாத்

தோற்றுறு சீவேஸ வரஜகத தொகுதியுந
தகிததுத தானே சாட்சியாச சமைதலின்
நிஷ்பர பஞ்சனம நிறையுப சாந்தனம
அபயனு மாமென வகமகிழ்ந துணாமோ.

61 அபயன்

அபயனா மென்னு மறபுத மேதெனில்
ஒன்றினுக கொன்று பயமுறும் படசி
மிருக மானிட ரரசர்க ளிருடிகள
தேவாகந திருவ ரிராககத ருலக
பாலகா பிரம விஷ்ணுவா தியாகள்
போலொரு பயமும பொருநதிலம் யாமே
ஏவ ராலு மெமைச்சே திககவும்
பிடிக்கவு மடிக்கவும் பின்னப் படுத்தவும்
நனைக்கவுந தகிக்கவு நாச மாககவும்
என்றுமே லாமையா வியற்பெய ரபுயன்
நித்தியா னந்த னிகரில்பூ டணனே.

62 நித்தியானந்தன்.

நித தியா னந்தி னெனுமகாத் மியமெவன்
ஒரொரு குடும்பியுங கிராமகா வலரும்

சீமை யிராச்சியச செலவான னவரும்
 பெறுஞ்சுகம விடஞ்சோ தேனைப் பெர்
 ஆதி வியாதி யடுபகை சோரா [து
 லிடிமழை யணலா வீடாபல சாரதலின்
 அணிததிய சுகமா மதனினு மேலாய
 அகண்டராச சியமொரு குடைகீழ் ழாண்ட
 நெடுங்கால ரோக திடகாத திரனாய
 ஏகவீரனா யிகலபகை யிலனாய
 வேத சாததிர விதியுணா கலைனாய
 உலகுபுகழ் சாவ பெளமனா மொருவன்
 சுகமே மனுடா னந்தமாச சொலவா
 இதற்சுமே னூறு நூறுபங் குயாந்த
 மனுகந திருவர் தேவகந திருவா
 பிதூர்தேவ ராதி தேவரோ டிலக
 பாலவிந திராதி பிரஜா பதியொடு
 பிரமா 'விஷ்ணு வருததிரா சுகமும
 காலாந தரத்திற் கழிதரு மாதலின்
 அகண்டா னந்த வாரியாத மாவிற்
 நிவலையா மிவற்றிற்சாட்சியாச சிறந்து
 காலா தீதனாக கவலைசற நிலனய்த

தானே தானுஞ் சச்சிதா நந்தத | லின
தனிப்பெரு வாழ்விற சலனமற றிருத்த
நாவிட யனுமாம ந்ததியா நந்தனே

63 நீர்விடயன்

நாவிடயனான நிலைமையே தென்னில
ந்ருபாத மகப்பிர பஞ்ச மனைததும்
அஸ்தி பாதிப் பிரியவான் மாவாய
இருந்து விளங்கி ரமிக்கு மிதற்குவே
ருகிய விடய ஜகமவே நினைமையால
நர்விட யனனென நிகழ்ததலா கியது
புதரமித ராதியாப் பொருந்து சுகாசுகந
தனதெனக கொளவபோறசத்தாந தனகரு
வேருபபிர பஞ்சம விளங்கவந ததுமிலை
போனது மிலையொரு போதுமா தவினால
ஆதமா புராணன பறநினிர விடயனே

64 புராணன்.

புராணனென்னப் புகன்றது மெவ
வகை, தூலதா ருணடினுட் டோனறியே
மறைபுஞ், குக்குமமபிரளயத நொடுகுகுமித

ற்குமுன், காரண விசிட்டன கலைஞானத்தி
னால, தோன்றி யொடுங்குமுன தொடர்பா
யிருந்த, யாமே புராதன புராணனு மாமே.

௧5 புராதனன்

புராதன னாகிய பொருத்தமே தென்னிற
சமட்டி தூல சரீரப் புரத்தினுஞ்
சமட்டி சூக்க சரீரநீள புரத்தினுஞ்
சமட்டி காரண சரீர மெவற்றினும்
யாமே பரம்பரை யாயவினை யாடலாற்
சூன்யன் புராதன னெனச்சொலப் படுமே

16. சூன்யன்

சூன்ய னென்னச சொற்றிட லெனனோ
சகலமுஞ் சிற்சட மாகவே தயங்குஞ்
சடஞ்சித தன்றிச சததா காமையாற் [யின
சத்தி லட்சணஞ்சட லட்சியத தினமை
இதற்குமேல் வத்துவே றிசைத்திடற் கின
[மையின

வேதமு மௌனமா விளக்கிய வதனால
யானே சூன்யன் மகாசூன்ய னாமே.

67. மகாசூன்யம்

மகாசூன்ய னென்ன மதிப்பது மெதனால்
அறைந்தவச சூன்ய மறிவினிற சூன்யமாய
அபாவமா யறிகை யினாலறி ஞானமும்
அமாதரு ஞான பாவமா யிருத்தலின
அவவுறி வொடுகு னியமுமின ருதலால்
* முப்பா ழொடுமா றந்தமுங் கடந்த
நிவர்த்தனா மகாசூ னியனென லாமே

* முப்பாழ் = மத்தமாபுல மாறிய
விடத்தே மன்னுயிர் வெளிப்படு மொருபா
ழ், பெத்தமாமுயிர் மாறியவிடத்தே பெரும
பரம வெளிப்படு மொருபாழ், முதத்தமாம
பர மாறிய விடத்தே மூலநற் சிவமுறு
மொருபாழ், சுத்தமாஞ்சிவ மாறிய விடத்
தே தோன்றிடும் சுவயம்பிரகாசம்

ஆறந்தம் = வேதத்தி னந்தமு மிகு
சிதாந்தமும், நாதத்தி னந்தமும் நற்போத
வந்தமும், ஒத்தத்கு மெட்டென யோகத்தி
னந்தமும், ஆதிககலாந்தமு மாறந்தமாமே.

68 நிவர்த்தன்

நிவர்த்தனா னுன நிலைமையே தென்னிற
 பஞ்சமா பூதப் பிரபஞ்ச விடயமும்
 நாமல வவறறின் விகாரமும் நமக்கிலே
 தூலசரீரநா மனநெனத தொலைதலின
 பாலய யவவன வாரத்திக மோடு
 நரைதிரை மூப்பு ஜனன மரணமும்
 சூகசும் சரீரநா மலலவாந துணிவால
 மறப்பொடு கினைப்பு விகறப் விகாரமுஞ்
 சீவ விசிடடனா மலவெனத தெளிதலின
 அறிவறி யாமையாம வீகாரமும் மடைகிலம்
 சாவேஸ் வரததுவஞ் சர்வஞ் ஞததுவஞ்
 சாவாந்திரி யாமியாம பஞ்சகிரித தியமும்
 இலாநமக கொருவிகா ரமுமிலா மையினால்
 யாமே யகாமன் நிவர்த்தனு மாமே

69. அகாமன்.

அகாம னென்ன யறைந்ததெவ் வாறனால்
 மயிராகந் தோறசை யிரத்த நிணந்தொடா
 கக்கிலம் வழுப்பொடு கோழை மலஞ்சலம்

ஃவாவை குதுமபி யழுக்காதி தோஷம்
 மருவதே கத்தின் வளமையை யறிநதும[ம்
 மதித்தவை கேட்பினுங் கண்டுதொட்டாலு
 ஁ருவருபுண்டா யகனறுடன் குளித்தலின்
 பெரிதுமித தோஷமாம பேதையா வடிவி
 புத்திசேராறபத்தி மாதிரம்புணாவதாற[னே
 பறபல மாதரைப் பரிநதுனம வியநது
 கண்டுமோ கிததுக கலந்திடு காமிகள்
 தளாவொடு மஞ்ஞ சாரத னனகுணந்த
 பெரியோர் வெறுததுத துறந்திட லாலே
 ஞானியே யலோப னகாமனு மாமே

70 அலோபன்.

அலோப னென்ன வறிதலெவ வாரேனில்
 அகண்டமுற றுந்தா னெனவறி ஞானி
 உலகுள் பொருளெலா முடையவ னாதலின்
 மருவிய பொருளெலாம வழங்குறு வள்ளல்
 [போல்
 இரந்தவர்க் குடன்முத லெவற்றையு மளிக
 உன்னத னாதலி னலோபன மனறே. [கும்

71 உன்னதன்.

உன்ன தனான வுரிமையே துரையெனிற
 சிதாபா சதகுமேற காரண முன்னதம்
 அதற்குமேற சூகக மதற்குமேற ஹாலம்
 அதற்குமேற பஞ்ச பூத மதற்குமேல
 மாயை யதற்குமே லீசனதற்கு மேல்
 உன்னத தமாதம் மியமுள விவைககெலாம்
 பரமவுன் னதனெனச சுருதிபன னுதலால்
 அக்குரோத னென்ன வறைதரப் படுமே

72. அக்குரோதன்.

அக்குரோத னான வமைதியே தெனனிற்
 கன்ம காரண காததாவிடத்தினும்
 பஞ்ச பூத பெளதிக மனைத்தினும்
 தேவா முனிவ ரரசாமேற் பற்பலா
 பசுமுதன் மிருக பட்சிக ளிடத்தினும்
 பகைநட பால வருஞ சுகாசுக பேதம்
 மனத்திற் பற்றினு நமைமரு வாமையால்
 நிதயஞ்ச சமாதியி னிருவிகற் பாங்கமாயக
 சாந்தா னநதத் தடங்கட லாதலின

அக்குரோத நென்ன வறிதரக கடவாய
சமாதி யுகதிமேற சாற்றது முறையே.

2. சமாதி யுக்தி.

73 நித்தியன்

நித்திய னாக நிலைத்தவா நெங்ஙனம்
எத்தே யத்தினு மெககா லத்தினும்
வானமோர படிற்றாய மருவுதல போலச
சுத்தாந தமதாயத் தொடாதரு மகிலப்
பிரபஞ்சகோ சங்களுட் பிரிபடா திருநது
நாமே சாவ கதனித தியனே [ணா

74 சர்வகூடன்

சாவ கதனெனச சாற்றிய தனமையென்
சாட்சியி லேக தேசமாச சமைந்த
மாயையு மாயப பரதிபிம்ப மான
விராட்டாதி பஞ்ச விகிதமூர்த் தங்களும்
இவைகளிற பூத பொளதிக பேதமும
ஏகதே சமதா மிவைகளிற் நேசமும
கிராமமு மவற்றிற் கிருகமு மவற்றிற்

சரீர மவற்றிற் சரிகருமிந தியங்கள் [ரூகிய
இவையெலா மொனறினுக் கொன்றுவே
அகிலப் பிரபஞ்ச மனைததையுங் கெண்டு
சாவா தார சர்வககத னுமே

75 சர்வாதாரன்.

சாவா தாரஞ்ச சாற்றிய திறமெது
அவித்தியா விசிட்டனுக் காதார மாகிய
ரூகரும சரீர மதற்குமேற் றால
சரீர மனைத்தினு தார வீராட்டினுட்
பிரபஞ்சமா மதற்குப் பிரகாததியா தாரமா
அவற்றிற் பிரதிபலி யீசனா தாரமாரு [ம
சச்சிதா னந்த சாட்சிநா மாதலின
நிராதார சர்வா தாரனு மாமே.

76. நிராதாரன்

நிராதார னென்று நிகழ்த்துத லெனனே
அண்டபல் கோடிக் காதார மீசன்
பஞ்சகிர்த தியமாம பற்பல தொழிற்கும்
ஆதார மாநமக் காதார மின்றி
நாமே நமக்கா தாரமா நினைதலின்
நிதானமா மாது நிராதார னுமே.

77 ஆதி.

ஆதியென் றருமறை யறைந்தவா றெவங்
 பௌதிக சரீரம் பலவகைக காதி [னம
 பஞ்ச பூதமா மவைக்குவிட் சேபம
 மாயை யவீததை வருமவைக காதி
 எவற்றினு மாதியா மீச்சை தனயரு [ம
 சிருட்டிதோ ழுண்டாங் காரண விசிட்டனு
 உண்டாரு சூகக வுடலுள் மட்டுந்
 தூல மநேகந தோனறியே மறைதரும
 பிரளயந தோறும பேதமாரு சூகசுமம
 விசிட்டனிற ரோன்றி விளநதிடு மநேகம
 காரண விசிட்டனுங் கருதுஞா னத்தினுற்
 கரைநதுபோ யாதியிற் கலநதுநா மாகும
 ஆதலி னனாதி யாமென லாமே.

78 அனாதி.

அநாதியா மென்று மறைந்ததே னென்னில
 எவற்றினு மாதியா யிசைநதிடு நமக்குமுன
 ஆதிபாம பொருள்வே நிலாதவத் தன்மை
 கன்மமஞ்ஞானம்வேதமோடியின்பரன் [யாற்

ஆகிய வைநதுசோ பாதிச வநாதியாஞ்
சுதததினு மேலாந தனிப்பரம பொருளவ்
வைந்தினுக காதியா மதிஷ்டான சிததே
நிருபா திகசை தன்யமாய நிகழ்ததும்
விபுவா மனாதி சனாதன மாமே

79 விபு.

விபுவாய நிறைநத மேன்மையே தெனனிற்
சிதமறு விசிட்டனில விபுருகக தேகம
இதனினுந தூல மிதனினும பிருதிவி
இதனினு நீாகன விதனினும வஸியாம்
இதனினு காய மிடநதரு விபுவாம
இரணிய கருப்ப னவ்வியா கிருதன்
அவவியகத னிவனிற் சுததமே விபுவாம்
இவைககெலா மட்டறு மியல்பதாயநிறைநத
அஸதிபாதிப் பிய வாதமா வான
எமைததனாந தறிய விபுவே றின்மையால்
யாமே மகததாம விபுவென லாமே

80 மகத்து.

மகத்தெனு மேனமை வருநாம மேது
அதமதா வரததினுஞ் சங்கம மதிகமாம்

அவற்றினு மதிக மதமசண் டாளா
 அவாக்குமே லுததம சூதராதி நாலவா
 அவரினுட் கனமிக ளவரினுந தீக்ஷிதர்
 அவரினு முபாசக ரவரினு மிருடிகள்
 அவரினும பிதிர்ந்தே வாகளவர் தமமினு
 இநதிராதி லோக பாலக ரவாகக்குமேற்
 பூதாதி யாகப புகலுமும் மூாதிதள
 மகேஸவர சதாசிவ தேவசத திகட்குஞ்
 தாரதம் மியமா மகதவமுண டதஞல
 அவாகளாற் பததிசெய் யகிலா தாரமாரு
 ச்சசிதா னந்தமே சமனமி றனிபபொருள
 நிரஞ்சன மாதவி னிலைபெறு மகததே

81 நிரஞ்சனன்

நிரஞ்சன னான நிலைமையே தென்னில்
 நெடுமபுனன மூழ்கினந நீருடல் படிதல்
 .[பொற

சகத்துடன கூடி யவத்தைகள் சாரினுந
 தத்துவத துட்புறஞ் சாநதுசுத தாநதமுங்
 கூடிய வற்றிற் குறைவற ள்றைநதும்
 அஞ்சனப பற்றிலா வாகா யம்போற்

சகலகா ரணகா ரியமா யிருத்தலின்
நிரஞ்சன னென்று நிச்சயித துணர் தி.

82. காரணன்.

காரண னென்னக கருதலெவ் வாறெனின்
மூவகை யுடற்கு மூலமாங் கன்மம்
ஐம்பூத மூலமா மவைக்குமுன் மூலஞ்
சூகசும பூதமாந் தொடாதரு மவிததையிற்
சீவனு மாயையிற் றிகழ்சன் மூலம்
இவைக்கெலாங் காரண மேகசை தன்ய
சசசிதா னந்தந் தனிற்றிகழ் காரியந்
தனைவிடுத திலாமையிற் சாவகா ரணமாம்
அகாரண னெனவு மறிதரப் படுமே.

83. அகாரணன்.

அகாரண னெனவு மறைந்ததே தென்னிற்
சகலகா ரணமாத் தானிறைந் திருத்தலின்
தனக்குமேற் காரணஞ் சற்றும்வே றினமை
[யால்
சாட்சியார் தானகா ரணனைத் தாருமே.

84. சாட்சி

சாட்சியாய நிறைந்த தன்மையேதென்னில
ஆதிதத சநிதா னத்தினி லகில
சகலேந தியவிவ காரமுஞ் சமைதல்போல
தானேதாளுஞ் சைதன்ய மாததிரம
பிரவிரதத நிவாதத பேதவியா பாரம்
இயற்று தொன்ற லியற்றிடா திருக்கவும
விளக்கலமாத திரம்விவ கார நடத்தலின்
தாணுவா மதனற் சாட்சியென் றுணாவாய.

85 தாணு

தாணுவா யசைவறு தன்மையே தென்னின
மனமுத லிந்திய மருவிய தூலமும்
பஞ்சபூ தங்களும பரிதியு மதிமுதல
நடசத திரங்கஞ் நடக்கினு நடவாத
தோற்றமாய வைஸ்வா நரன்முதற் சுதத
ஆகியவகிலப் ப்ரபஞ்சமே தணுவாய் ிமும்
நானென நடிகஞ் நவையறு மீசனுட்
சேதன மாகத் திகழ்நதுமே சலனமில்
காரண வகண்ட சாட்சி சைதன்யமே
அறிபரி பூரண னசைவறு தாணு.

86 பரிபூரணம்

பரிபூரணனென்பன்னிய பான்மையென்
 சலம்பூரிதத கடமெனச சரீரம
 ஆன்ன மயமா மதனுட் பிராணன்
 மனோமய மதனுண மருவுடவிஞ ஞானம்
 ஆனந்த மாஞ்சிதா பாசன றனனினும
 சாவாதம ஞான தன்மையை யுணராததிற
 சததம பரிசம ரூபரச கந்தமாம
 பஞ்சதன மாதரையிற் படாபூத மைந்து
 ஒன்றிஞென் றுயாந்தூ டிறுவுரி மையதாம
 பூதா காயம் புகன்றிடி' னுண்ணிதாம
 மனுகா யமுமோ றதனினு னுண்ணிதாம
 ஞான காயமே நவையற நிறைந்தது
 படிக்க குடத்து னேற்றிய தீபம்
 படாந்து வெளியிற் பரவுதல் போல
 விண்மணிக குளளாய விரிந்தொளி பரப்புக
 கண்மணிக்குள்ளாய்க் கலந்தெலாம்விளக்கும்
 மனமொடு புந்தியாயவளாந்துமேனெடிதாச
 சகலகே வலத்திற சாட்சியா நிலைபெற்றீஇ
 அனுஷக கணுவா யமாசிதா காயம்

எணுநதனு புலனகர ணைகள்ன் றிலங்கும
 பூரணத் மாவே பொருந்திய லீலையால
 ஆர்ண மனவிடா வனநத சத்தியிஞற
 காண்படு சகமுதற் கணிதமி லீண்டந்
 தன்னுனே தோன்றச சதானநத னுக
 மாயா விசிட்ட மகேஸ்வரன றுஞ்ச
 சமடடியாம பூத பெளதிக சாட்சியாம
 பரிபூ ரணனெனப் பகாதருளு சுருதி
 சறகுரு வருளதத துவமசி வாககிய
 வழியே தனைததா னுணாரநதமா யோகி
 சிவோகம பாவித திலபெருந திறததால்
 மாகாதத னுகி மாபோகி யாகி
 மாததியா கியுமாய மகிதலம போற்ற
 அகண்ட ராச்சியத தனியர சாட்சியிற
 காலா தீதஞ்சக் கலககமின் ஞான [வில்
 போகந திரஞ்சப் பொருவினமெய வாழ்
 தானே தானொரு சகலசம பததொடும்
 சங்கறப விகற்ப மெல்லாந தணிநது
 நிறைபரி பூரணன நித்தியா நநதன
 ஒதலி னாலே யனீநதனு மாமே.

87 அனந்தன்

அனந்தனை னுரைபெய ரருததமே தென
[னில்

தூலகீத கத்தாற் றொடாபொரு ளாதமாம
இந்திரி யங்களா லெட்டுமேற் சிலபொருள
அந்தக கரண மவைகருமே னெடிதாம
பஞ்சமா பூத பௌதிக சமட்டியும [10
மாயா விசிட்டனும் வளிர்ந்துமே னெடிதா
இவ்வககௌவ கால தேசபே தத்தால்
அந்தவ காண்கினு நமக்கஃ தின்மையால்
சாவ சமனா மனந்தனு மாமே

88 சர்வசமன்

சர்வ சமனாந தன்மையே தென்னில்
சர்வோன னதமாஞ் சுத்தசத நினைகீழ்
மகத்து முதலாக் கடினபரி யாதம
பத்தினோர் பங்கு தாரதம மியமாம
தேவ மானுட பாகமாத் திகழ்தரு
பூத பௌதிகப் புவணபே தங்களும்
உத்தம மத்திம மதமமாத் தோன்றிய

பீரபாதி ஸதமப பேதமாஞ் சரீரம
 பாமரன் கனமி யுபாசகன் யோசி
 ஞானியோ டிச னாஞ் பேதமாம
 சாவ சாட்சி சத்தா காரமாயத்
 தாரதம மியமறச சமமா யிருத்தலின
 சாவா திட்ட சாவசம னாமே

89 சர்வாதிஷ்டவர்

சாவா திஷ்டாஞ் தன்மையே தென்னில
 சூகம சரீர விசிட்ட னவற்குமேல்
 தரல சரீரம பூதமைந் திவைககுமேல்
 மாயையும் விசிட்டலு மதிஷ்டான மாகும்
 சுத்திகா விரசிதத் தோற்றமா வதுபோல
 லாசா மாததீர மன்றிவாஸ் தவமல
 அகண்டமாஞ் சித்தே யனாகியா யிருத்த
 சாவா திஷ்டாஞ் சாற்றிடத் தகுமே. [லின்

90 அகண்டவர்.

அகண்ட னென்றுரைத்த வருமையே தெ
 [ன்னில்
 இன்னகா லத்துள தின்னகா லத்திலை

இன்னதே யததுள தினனதே யத்திலை
 இன்னதிற கண்டதொன தினனதி லின்
 கால தேச வஸதுபே தத்தால [நென
 கண்டப படாப்பொரு மகண்டமா மேலும
 உலகவா பலவா யுரைத்திடு முததிகள்

அருகபுத தாகம மதனாற் கண்டமாம் [ம்
 அவைகளகந திருவா கமங்களாற் கண்டமா
 பிரமனா கமத்தாற பேசவை கண்டமாம்
 விணடுவா கமத்தால விதந்தவை கண்டமாம்
 உருத்திரா கமத்தா லொழிந்தெலாங் கண்
 ப [டமாம்

புராணவிதி காசம பொருளெனப் புகலும
 நீதியா சார காண்டமே நிலையெனும் [கும
 உபாசனா காண்டமே யுயர்ந்ததென் றுரைக
 இவையல வலவெனக் கண்டிகண் டிகும்
 அனந்த உபநிஷத தறைந்தமா வாககியம
 பிரமாண மதற்குமேற் பிரமாணம்வே நின்
 [மையால

சர்வசே காமாஞ் சாட்சியாத் திகழும்
 பொருவரு ச்சசிதா னந்தமெய்ப் பொருளே

அபரிசு சின்னனென றருமறை புகறலின்
அகண்டனா மென்பதற் கையம திலையே

91. அபரிச்சிதன்.

அபரிசு சின்னனா ம பரிசி யாதெனில்
பரிச்சினை மென்பது பலவாப் பிரிதல்
அவித்தியா பிம்ப வாபாச விசிட்டன
ஐந்தானகு தத்துவ மாகிய சூகசுமம
மூவரு தத்துவ மாகிய தூலமும்
இவைககெலா மூலமா யிசைபஞ்ச பூதம்
மாயா விசிட்டனும் புரிச்சின்ன மாதலன்
அநாவிர்த னாக வமைதரு சாட்சியாம்
அபரிசு சின்னனென் றறிதரப் படுமே.

92. அநாவிர்தன்.

அநாவிர்த மொனறை யாசரி யாமை
அவித்தியாவிசிட்டனாக காவிரதஞ்சூகமும்
தூலமா மதற்குத தொடர்பஞ்ச பூதம்
விராட்டி முதலிய பிரபஞ்ச விசிட்டமும்
ஒன்றைப்பொன ஸ்வரீத துளதா மவாகுக

ஆராவீர ச மியாமே பனவககெலா மாவிராத
சாவகா ரணனென சாறறிடத தகுமே

93 சீவகாரணம்

சாவகா ரணனென னுந தனமையேதெனனில
காட்சியா மவததை மூன்றன்றி கலந்து
சாட்சியா மெமமிற் சாரதரு சகங்கு
தோனறிந்ந ரெடுங்குந தொடாபாவெ
[னவககும

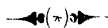
சாவகா ரணனாத தானழி வின்மையின
சுததா சாமா னியசுதத தற்பரப
பமமயா ராதலிற பேசவே நிலதே.

94 பிரஹ்மம்

பிரமமென் ஐரைககும பெரும்பெய ரருத
[ததென

ஆதா யம்போ லனவிலா தொன்றாய
மூக்கா லங்களு முதுபொரு ளாகி
பினனா பினனமில் பேருணா வாகி
நிதத்ய சுததமாய் நிறைபொரு ளாகும
யாமே யேகசத வஸதுவாயிலங்கிச

சாட்சாத் கார யுத்தியேமேற சாந்நதூ
மிகாத்தி யாக வயங்குத ஸாலே | காண
பிரமமென் றருமறை பெரிதுரைத தது
சாட்சாத் கார யுத்தியேமேற சாந்நதூ

3. சாட்சாத்கார யுத்தி

---(சு)---

95 ஏகசதவஸ்து.

ஏகசத வஸ்து வெணுமபேயரேதனூல
உளதெனப படுமபொரு ளொன்றே யாகும
சுனவினிற் றேற்றமாஞ் சிவேசு வரசுகம
அதனிர கண்டடை யனெகமாஞ் செயல்
[கள
அறிவுமாத திரததிற் றேற்றி யடங்கல
[போல
சாகரப்ர பஞ்சந தன்னிலே தோன்றி
வேதா கமசாத திரவீசா ரணைமுதல்
தாமா தாம சாவவியா பாரமும
அறிவினி லுண்டாய்ச் சுமுத்தியின் மறை
[தலின

காலத திரயமுங் கழிவிலா தொழிவிலாச
சாட்சியாளு சாவாத மாவா யிருத்தலின்
வகசுத வஸ்துவா மெனச்சென்றிந் தமைதி

96 சர்வாதம்

சர்வாத மாவெனச சாற்றிய முறையெது
கதிரவ னொருவனை யவரவா கண்ணினுஞ்
சம்பந்த மாகச் சகலமும் விளக்கியும்
தீமதி பன்வகு தெளிந்தநீர் முதலிய
பொருளபல வற்றினும் பொருநதுபல பிம்
பமாயத

தோற்றுதல் போலவுஞ் சோலப்படும

|வயஸ்குளம

நதிசமுத திரததெலாளு சலமே போலவும
கடமனை மாட கடகோ புரங்கள்
மண்ணலாற் பிறிதிலா வணமை போலவும
பட்சி நிருக மானிடா முதற்பல
தேவரோ இலக பாலகா வைஸவா
நயனமுத லாகியோரா மாயா வலிதனையில்
பிரதிபிம்ப சாட்சி யூனறுகோ லாகிய
நாவென வீருந்தாங் காங்குமே நவீனம்

சகலாலோ ப்பாசுதா தநதா மண்ட சலாந
சகலலோ கங்குளுந் தநதா நந்தமா
இருநது விளங்கி யினப மா நிறைந்த
இழிவரு தனதா மிலககண மமைதலின
தனையலாந பிறிகோ சகப்பொரு ள்நமை
[யாவ

சாவா காரமாந சனமையா லெனது
சாவாத மாவெனச சகசம வகவ

97 சாவாநமா

சாவா காரமாந சமைசவா தோதலின
கனவினிற தோனா கான்படு சகமலா
தனதா காரமாந சன்மையோந சாககிரப
பிறபஞ்சமுந தனலுனே பீபசமாந தோன
[ற்

கழுதலியிற சகமாந திரவறி வாகிய
சததாந தமதா காரமாந சமைதலின
நமையலா லுருவமு நாமமு மதற்குலை
அநேக ரூபனென நறைதரப படினா
சகசுதா நததமே சர்வா காரமாந
எனசசதா சாட்சரத காரமைய துகவே

98 அநேகரூபம்.

அநேக ரூபனு மானவா நேதெனில
 பாம்பிர சிதமெனப் பாபபது பழுதையும
 இப்பியு மலாதுவே நிலாதது போல
 பலநிறம வாசனை படைத்திடு நீர்போல
 நிஷம்பல பெயாபெறீஇ ந்கழதரல போல
 ஒருகூத தாடிபல வேடமுற ரூடலபோல
 ஜீவேசு வரசுகந திகழ்வேத சாததிரங்
 கால தேசமொடு கருதுபற பலவாம
 வருணுச சிரம வழிமேழு கறங்குள
 அவைதரு சுவர்க்க நரகபே தங்குள்
 ஐயெழு தததுவ மாகிமே னிறைநத
 சச்சிதா நைதத தனிப்பரம பொருளே
 நான ரூப நாமபே தங்கொடு
 நடிததவி னேக னேனைகரு பனுமாந
 தோற்றன மாததிரமெனத துணைநதொளிர்
 [தரவே

99 ஏகரூபம்.

ஏக ரூபனென றிசைக்கவுமானதென்
 பலகட சலத்திற பிரதிபிம்ப சந்திரன

உத னனேகளு யிலங்குடப படினும
 பறபலா கணகளிற் பரிதிவே கிருனும
 பழிகமண டபததிற் பததுயாந் தூணில
 பிரதிபிம்ப ஞாள் பேதமாத தோற்றினும
 ஓனதேயலலா லுணமைவே றினமைப்பால
 கனவுபோ னனவிற் சங்கற்ப காட்சியாம
 பிரபஞ்ச ஞான பேதமாத தோற்றினும
 ஓகமாஞ் சச்சிதா னந்தமே யியல்பாம
 பரமாதத னென்னப் பாரததுண கமைதி

100 பரமார்த்தம்

பரமாதத னென்னப் பகாயானிய மெது
 ஐதிதத சன்னிதா னத்தினி லனந்த
 சகலிவ காரஞ் சாரதிடல போல
 தோற்றமாஞ் சாபப பிரசிதஞ் சலகிறம
 தேற்றமா நிரூபித திடப்படு காலை
 பழுதை கிளிஞ்சில பரிதிவா னுமபேசல
 அபர மாததஞ் சொப்பனப் பஞ்சம
 சாககிரப்பிர பஞ்சமோ சத்திய மெனபதும
 மினன்மே கமபோல விரைவினின மறை
தரும

மனநிலந் தனமொடு மனைவியு மககனும்
 உயல வெனப்பர மாததமா நினைதரும்
 வாககாதிபோகஞ் சுகமதாத தோற்றிலும்
 உரபத மாமுதற சொலப்படு மவுணரால
 மிப்படு மிராவண தியருமே ய நிவார
 மிராட்டாதி பஞ்ச விவகார பேதமும்
 மசாரித திடிலனித தியவாச்சியமாரு
 மகமலால நிலையிலாத தோற்றமா மறைச
 [லின்
 ஸுற்றொடுங் கூடித தோற்றம் நிற்றி
 மசிதா னந்த சாட்சிமுக காலமும் [லாச
 பரமாதத வஸ்து வாத்தலும் பண்பே.

101. வஸ்து

வஸ்துவென் றுரைத்த மாமமே தென்னில்
 உள்ளதே வஸ்து மற்றவை தோற்றமாம்
 பரபஞ்சமே சாபப் பிராந்தியந் தோற்றம்
 பாம்புபோற் றோற்றிய பழுதைபாம்பென
 [லாம்
 நிரவயப் பிரமமெவ் வாறுநீள் பரபஞ்சமாம்
 பன்னிறம் பளிங்கு படைந்தது போலவும்

வெள்ளிப் பசுவகர விரவுச்சந் திறமழ்பால
இன்னிய குளங்குப பேறுதல போலயும்
நிசுகுணப் பிரமமே சகுணப்பிர பஞ்சமாம
தோற்றனமாத திரமெனச் சொல்லுவ தெந்
[வனம

விளங்குமத தெளிவாய விரிததுநன கரு
[மொனில
ஒளியிரு எிரண்டுமேவ றுவென்ப புகல
[வார

ஒன்றுறு போதி லொன்றிலா ததுமே பால
எங்கு யிருந்தவை யெங்கு மறைந்தன
கண்ணிலுட் கதிரிலுட் கலத்துறை சித்தே
யன்றியே றடைந்தது மகன்றது முளதோ
அகலி ஞானம வகண்டசுத தியினுல
சிதாகாய மொனதே செகமாய விரித்தது
சித்தின தணவே சித்தடா கியது
மனாகா யத்தினுல் வளாபூத மைநது
ஒவ்வொரு மாததிரை யுயாந்தவை விரியும்
வானின் றசைதலின் மாருத மாயது
மாருதம் விளங்கலின் வருமன லாயது

அனலின் றடிப்பே ய்ப்புவா கியது
 நீரின் றடிப்பே நிலமா கியது
 குககவைம பூத பஞ்சக் கண்ணமே
 தூல வைமபூத பௌதிக மாயது
 தூலமாத தோற்றினுஞ் சொனயாத தீயமே
 தத்துவம பயின்ற சுததலா சீனையொடு
 சகமெலாந தனவய மாகச் சடைந்த
 ஞானசை யோக நயந்தமா யோகியா
 சுதயசங் கற்பமே சரீரமாச சரித்தல
 வாசுட்ட மாதி வகுத்தபல சாத துரம
 ப்ரமாண யாங்காட்சிபரமாணமே லுரைக்
 [கன
 அசைகட லலை நுரை திவ்லையா குதலப்போல
 நிசகன கமதே நிகழ்பல பண்போல
 இந்திர சாலத திலங்குறு நகாபோல
 மாயா விததையால வளாபடை யீகலபோல்
 சச்சித்ர னநதத தனிப்பொரு ளொன்றே
 தன்னுளாம் லீலா சங்கற்ப மாத துரம
 ளாமொழி பபப்ர பஞ்சமாய நண்ணுதல்
 தோற்றனயாத துரமெனச் சூழ்ந்துந்
 [குணாவாய்

இங்ங்ஞ ரோபமா மீவைக்கதிட டான
 ஈட்பிர பஞ்சமா நிலைபெறு வஸ்து
 எண்டயலா லெதாரத்தமா யிலலையென
 [முணாடோ

102 நிஷ்பிரபஞ்சர்

நிஷ்பிர பஞ்ச னென்னவ நிகழ்த்தலென
 சுவாககாதி டீபாகந தோயதரற கியாகம
 விதிததல போலவேதம மேனமுததி சேரத
 துவைதப பிரபஞ்ச தோற்றமாற நசசொ
 [லும

இருட்டினி லுனபொரு னெடுக்கவவவிருளே
 ஓர்ஓகாடு விலககி யுணர்ந்திடல போல
 மாயா வரண மறைப்பற நெகிழ்த்ததுத
 தானெனத் தோன்றுதே காதிய தததுவம
 ழனயமாம பிருதிவி யாதிய பிரபஞ்சம
 இருக்கவு மில்லா தொழிதர வியற்றியு
 வசிட்டா யாககிஞ வலகா சுகரோடு
 வாழ்தே வன்முதற் தட்சிண மூர்த்தி
 சூதி முததரா லபாவமா யிறறெனில
 இன்ன முந தோற்றற கேதுவே தென்றல

பத்தகா சத்தினுற பேதமாநு சந்நிபன
 கதிரவன் பலலாக கணகள் ற ரோனநீனும
 ஒவ்வொன நேயலா லுணமையே றின்மை
 [போல

சினமாத திரமாத திகழதரு நமரில
 அஞ்ஞான கற்பனை யானும ரூபப்
 பிரபஞ்சத தோற்றம் பேதமா யிருந்தொழி
 அவததையைக காணு மறிவாத மாவெல
 எதாரத்தமா மறையுப தேசிககு மேலுஞ்
 சொப்பனம் போதசகந தோற்றனமாத திர
 [மார

நானு ரூபன நவின்றிடப் படினு
 முக்கா லதது முணையா யினநென
 திடப்பிரஞ்ஞ யாகு சினமாத் திரமார
 ரிடபிர பஞ்சன நிலைநில பெறவே

10.3 நானாநூபம்

நானு ரூப னாகிய பான்மையென்
 நானு ரூபமா நவின்றிடு ஜகததை
 ஈதல வலவெனு நேதிவாக கியத்தால்
 நீக்கி யத்வைத சினமாத திரமே

நிலையென நாட்டிய நெடியநீன் சுருதி
நாநா ரூபனா நவின்றது மேதெனில்
கதிரவ நெருவனே கடங்குள முதறபல
சலதநி ஞாநாவுரு சாநதுதோற் றுதலபோல
அவித்தியா வுபா தியா லாதமகச தன்யமும்
நாநா ரூபனா நவின்றது சரித்ததும்
அபேத னுதலின லமையுமென றுணாமோ.

104. அபேதன்

அபேத னென்ன வறைந்தவா றுறைக்கில்
உாட்சியாந தோற்றப் பூதபெள தேநதியம
ஊவச வரசக பீதமா பைதமும்
அதிட்டான சேதன மாகிய நமே
எவைககு மாதாரமா யெங்குமாயிருத்தலின்
அபேதனார் விசேட னுமென லாமே.

105 நிர்விசேஷன்.

நிர்விசே டததுவம நோந்தவா றேது
ந்றபன விருப்பன படுப்பன நடப்பன
சதுரபா உட்டமா சாயந்ததாயச தெவ்வை

புராய

நெடியதாகுறியநா ந்கழ்த்துபலவிசேட
 சாவர சங்கம சகபதாரத் தததில்
 கூடிய வெயிலபல கூறதாய விசேடச
 சொழிலபல வடைதலாத தோற்றினு
 [னரு.

சலனமற் றிடலமோற் சச்சிதா நைதம
 சாவா சாரமாச சாரநதிருந தாலும
 அசங்க சிதருப னாகுமெயஞ் ஞானி
 அதவைத னாதவி னசைவினீர் விசேடல்
 ஆமெனப் பாவித் தமைதர வமைதி

106 அத்தவைதன்

அத்தவைத டேனன வறைதலெல் வாற்ற
 தாவர சங்கம முதற்பல பதாரத்தம
 நிலத்திற் றேனனி நிலத்தின் மடிதலபோ
 அத்தவைதயாற் றேனனி யகல்பிர பஞ்ச
 சாட்கூபா நமமிற் சார்ந்தொடுங் குதலால்
 எனாத் வைத னெமையலாற் பிற்திலை
 சர்வா பாவனும் யாமெனத் தகுமே.

107 சிந்தாமணி.

வா பாவஞந் தனந மயே தென்னில
 தா னநதத தனிபபொரு ளொன்றன
 புகறப மாததிரஞ சாரதரு மையேழ்
 ததுவச த்தாறாஞ காற்முத தியதாம
 ராக பாவம பிததததததத பாபவ
 னனி யெழன உமாமு மத்தியந்தா பாபவ
 கிய பிரபஞச மபாவமா தலிஞல
 சாதி விசாதி கவகத பேதமதாம
 பாண்டாம வஸதுவே நினைமயி னுலே
 வதேநா முக மாஞ சாவா பாவனை

108 சிந்தாமணி.

வதேநா முகனென சாறறய் நிலையேது
 நூஞா காயமே நவையற நிறைந்தது
 ஒருகா லத்தின தொருகா லத்திலே
 ஒருதே சததுள தொருதே சத்திலே
 ஒருவஸ் துவினு தொருவஸ் துவினிலே
 ஒருதிக் கினிலு தொருதிக் கினிலிலே
 ஒருவா னததுள தொருவா னததிலே

1911 வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

தோரசிவ மததுள தோரசிவ மததிவே
வெஹும்பரிச சேத மிலாதெண் டிசையினும்
மேலகீழினையெனும் வேற்றுமை யின்ற
சாவ சாட்சியாக தான்கூடி யிருந்து
அகண்ட சங்கட மனசா யமதாய்ச
குககவைம் பூதத தெ. 2-ர்பாய விரந்து
பஞ்சீ கரணத தாற்பரம ப்ரேயாயப்
பூதா காயம் புணர்வளி யானல்புனல்
பாதல மந்தமாய்ப் பரந்து விரிந்த
சாவார்த தங்களுஞ் சன்னிதா னததில்
சர்வ வியாபாரந் தன்னிலே சமைத
அகம்புற மெங்கு ர்னந்த மயமாய்
நிறைபரி பூரண-நிலையதோ முகமே.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி

முற்றிற் று.

